

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 15

Ljubljana, petek 4. junija 1976

Cena 20 dinarjev

Leto XXXI

644.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih

Razglasi se zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976 v skladu s stališči Druženopolitičnega zbora na seji dne 24. maja 1976.

Št. P 0100-109/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o zakonski zvezi in družinskih razmerjih

Prvi del

UVODNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se urejajo zakonska zveza, razmerja med starši in otroci in med drugimi sorodniki, posvojitev, rejništvo ter varstvo mladoletnih otrok in drugih oseb, ki niso sposobne same skrbeti zase, za svoje pravice in koristi.

2. člen

Družina je življenjska skupnost staršev in otrok, ki zaradi koristi otrok uživa posebno družbeno varstvo.

3. člen

(1) Zakonska zveza je z zakonom urejena življenjska skupnost moža in žene.

(2) Družbeni pomen zakonske zveze je v zasnovanju družine.

4. člen

(1) Starši imajo pravico in dolžnost, da z neposredno skrbjo s svojim delom in družbeno dejavnostjo zagotavljajo uspešen telesni in duševni razvoj svojih otrok.

(2) Zaradi zdrave rasti, skladnega osebnostnega razvoja in usposobitve za samostojno življenje in delo imajo starši pravice in dolžnosti, da skrbijo za življenje, osebnostni razvoj, pravice in koristi svojih mladoletnih otrok. Te pravice in dolžnosti sestavljajo roditeljsko pravico.

(3) Roditeljska pravica pripada skupaj očetu in materi.

5. člen

Pravice in dolžnosti otrok do njihovih staršev in sorodnikov ter pravice in dolžnosti staršev in sorodnikov do otrok so enake ne glede na to, ali so otroci rojeni v zakonski zvezi ali izven nje.

6. člen

Družbena skupnost daje varstvo mladoletnim otrokom vselej, kadar je ogrožen njihov zdrav razvoj ali kadar to zahtevajo druge koristi otrok.

7. člen

S posvojitvijo kot posebno obliko varstva mladoletnih otrok nastane med posvojiteljem in posvojenem enako razmerje, kot je med starši in otroci.

8. člen

Rejništvo je posebna oblika družbenega varstva otrok, ki jim je potrebna oskrba in vzgoja pri osebah, ki niso njihovi starši.

9. člen

(1) Skrbništvo je posebna oblika družbenega varstva mladoletnikov, za katere ne skrbijo starši, in polnoletnih oseb, ki niso sposobne same skrbeti zase, za svoje pravice in koristi.

(2) Po določbah tega zakona se daje varstvo tudi drugim osebam, ki nimajo možnosti same skrbeti za svoje pravice in koristi.

10. člen

(1) Zadeve varstva in pomoči družini in druge s tem zakonom določene zadeve opravljajo občinske skupnosti socialnega skrbstva po tem zakonu in drugih predpisih.

(2) Skupnost socialnega skrbstva Slovenije odloča o pritožbah zoper odločbe občinskih skupnosti socialnega skrbstva ter o ugovorih, kadar je tako določeno v zakonu.

11. člen

Pri uresničevanju nalog, določenih s tem zakonom, sodelujejo skupnosti socialnega skrbstva s skupnostmi otroškega varstva in z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi, s krajevnimi skupnostmi, z organizacijami združenega dela in z drugimi organizacijami ter društvi, s pravosodnimi in drugimi organi ter s strokovnimi službami.

12. člen

Dalj časa trajajoča življenjska skupnost moškega in ženske, ki nista sklenila zakonske zveze, ima zanj enake pravne posledice po tem zakonu, kot če bi sklenila zakonsko zvezo, če ni bilo razlogov, zaradi katerih bi bila zakonska zveza med njima neveljavna; na drugih področjih pa ima taka skupnost pravne posledice, če zakon tako določa.

Drugi del

ZAKONSKA ZVEZA

1. Splošne določbe

13. člen

Zakonska zveza temelji na svobodni odločitvi skleniti zakonsko zvezo, na obojestranski čustveni navezanosti, vzajemnem spoštovanju, razumevanju, zaupanju in medsebojni pomoči.

14. člen

V zakonski zvezi sta zakonca enakopravna.

15. člen

(1) Družbena skupnost s sistemom izobraževanja, z zdravstveno vzgojo in s pomočjo strokovnih služb ter z zakonskimi svetovalnicami omogoča bodočim zakoncem, da se vsestransko pripravijo na skladno skupno življenje ter pomaga zakoncem v njihovih medsebojnih razmerjih in pri izvrševanju roditeljske pravice.

(2) Pred sklenitvijo zakonske zveze morata osebi, ki nameravata skleniti zakonsko zvezo, obiskati zakonsko svetovalnico.

2. Pogoji za sklenitev in veljavnost zakonske zveze

16. člen

Za sklenitev zakonske zveze je potrebno, da dve osebi različnega spola izjavita pred pristojnim organom na način, določen z zakonom, svoje soglasje, da skleneta zakonsko zvezo.

17. člen

(1) Zakonska zveza ni veljavna brez svobodne privolitve bodočih zakoncev; svobodne privolitve ni, če je bila privolitev izsiljena ali dana v zmoti.

(2) Privolitev je izsiljena, če je zakonec privolil v sklenitev zakonske zveze iz strahu, povzročenega z resno grožnjo.

(3) Privolitev je dana v zmoti glede osebe zakonca, če je zakonec mislil, da sklepa zakonsko zvezo s pravo osebo, pa je sklenil zakonsko zvezo z drugo, ali je sklenil zakonsko zvezo z določeno osebo, ki pa ni tista, za katero se je izdajala.

(4) Privolitev je dana v zmoti o bistvenih lastnostih zakonca, če bi drugega zakonca odvrnilo od sklenitve zakonske zveze, če bi bil zanje vedel, in ki delajo skupno življenje nevzdržno.

18. člen

Zakonske zveze ne more skleniti oseba, ki še ni stara osemnajst let.

19. člen

Zakonske zveze ne more skleniti oseba, ki je težje duševno prizadeta ali nerazsodna.

20. člen

Nihče ne more skleniti nove zakonske zveze, dokler njegova prej sklenjena zakonska zveza ne preneha (64. člen) ali ni razveljavljena.

21. člen

Zakonske zveze ne morejo skleniti med seboj sorodniki v ravni črti, ne brat s sestro, polbrat s pol-

sestro, stric z nečakinjo, teta z nečakom in tudi ne otroci bratov in sester, polbratov in polsester med seboj. To ne velja za razmerja, ki nastanejo pri posvojitvi, razen za posvojitelja in posvojenca.

22. člen

Zakonske zveze ne moreta med seboj skleniti skrbnik in njegov varovanec, dokler traja skrbništvo.

23. člen

Pristojni organ občinske skupščine socialnega skrbstva sme, če so za to utemeljeni razlogi, dovoliti sklenitev zakonske zveze med otroci bratov in sester, med otroci polbratov in polsester, med skrbnikom in varovancem ter osebi, ki še ni stara osemnajst let.

24. člen

Preden pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva dovoli sklenitev zakonske zveze po 23. členu tega zakona mladoletniku, mora zaslišati njega, osebo, s katero namerava skleniti zakonsko zvezo ter njegove starše oziroma skrbnika.

3. Oblika sklenitve zakonske zveze

25. člen

Osebi, ki nameravata skleniti zakonsko zvezo, se prijavita matičarju, ki vodi poročno matično knjigo za naselje, kjer želita skleniti zakonsko zvezo.

26. člen

(1) V prijavi izjavita osebi, ki nameravata skleniti zakonsko zvezo, da svobodno sklepata zakonsko zvezo in da so izpolnjeni pogoji za veljavnost zakonske zveze ter predložita potrdilo, da sta obiskala zakonsko svetovalnico. Če je pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva po 23. členu tega zakona dovolil sklenitev zakonske zveze, morata bodoča zakonca predložiti ustrezno odločbo pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva. Kdor je bil že prej poročen, mora predložiti tudi dokaz, da je prejšnja zakonska zveza prenehala ali bila razveljavljena. Prijava priložita izpiske iz rojstne matične knjige.

(2) Prijava je lahko pismena ali ustna; o ustni prijavi se napravi zapisnik.

27. člen

(1) Pooblaščen oseba občinske skupščine opozori osebi, ki nameravata skleniti zakonsko zvezo, na pogoje za veljavnost zakonske zveze in se prepriča o tem, ali so ti pogoji izpolnjeni.

(2) Če se ugotovi, da niso izpolnjeni pogoji za veljavnost zakonske zveze po tem zakonu, občinski upravni organ, ki skrbi za vodstvo matične knjige, z odločbo zavrne sklenitev zakonske zveze.

(3) Pritožbo zoper tako odločbo je možno vložiti v roku, enega leta.

28. člen

(1) Zakonska zveza se sklene pred pooblaščen osebo občinske skupščine ob navzočnosti matičarja.

(2) Zakonska zveza se sklepa javno in slovesno v posebej določenih uradnih prostorih.

(3) Zakonska zveza se sme skleniti tudi na drugem mestu, če to zahtevata bodoča zakonca in navedeta za to pomembne razloge.

29. člen

(1) Za sklenitev zakonske zveze je potrebna navzočnost obeh bodočih zakoncev, dveh prič, pooblaščenih oseb občinske skupščine in matičarja.

(2) Priča pri sklepanju zakonske zveze je lahko vsaka oseba, ki ima poslovno sposobnost.

30. člen

V posebno utemeljenih primerih sme občinski upravni organ, ki skrbi za vodstvo matične knjige za naselje, kjer se sklepa zakonska zveza, dovoliti, da se sklene zakonska zveza po pooblaščenju. Pri sklepanju zakonske zveze sme biti samo eden od bodočih zakoncev zastopan po pooblaščenju. Pooblaščenec mora imeti pooblastilo, izdano v obliki javne listine; v njem mora biti natančno navedena oseba, s katero namerava pooblastitelj skleniti zakonsko zvezo. Zakonska zveza po pooblaščenju se sme skleniti v treh mesecih od izdaje pooblastila.

31. člen

(1) Pooblaščen oseba občinske skupščine se na podlagi listin in izjav prič ter bodočih zakoncev prepriča, da sta to osebi, ki sta prijavili nameravano sklenitev zakonske zveze.

(2) Pooblaščen oseba občinske skupščine prebere nato določbo 14. člena in določbe 44. do 50. člena tega zakona o pravicah in dolžnostih zakoncev, potem pa vpraša vsakega bodočega zakonca posebej, ali hoče z drugim skleniti zakonsko zvezo.

(3) Če oba bodoča zakonca odgovorita pritrdilno, razglasi pooblaščen oseba občinske skupščine, da je zakonska zveza med njima sklenjena.

4. Neveljavnost zakonske zveze

32. člen

Zakonska zveza, ki je sklenjena v nasprotju z določbami 17., 18., 19., 20. in 21. člena tega zakona, je neveljavna.

33. člen

Zakonska zveza je veljavno sklenjena, če gre samo za nebitveno kršitev obličnosti pri sklepanju zakonske zveze.

34. člen

Neveljavna je zakonska zveza, pri kateri sklenitvi nista bila navzoča oba zakonca ali en zakonec in pooblaščenec drugega (30. člen).

35. člen

Neveljavna je zakonska zveza, ki ni bila sklenjena z namenom skupnega življenja zakoncev.

36. člen

(1) Pravica tožbe za razveljavitev zakonske zveze, sklenjene v nasprotju z določbami 19., 20., 21., 34. in 35. člena tega zakona, pripada zakoncem in vsem tistim, ki imajo neposredno pravno korist od tega, da se zakonska zveza razveljavi.

(2) V primerih, ko je bila zakonska zveza sklenjena v nasprotju z določbami 19., 20. in 21. člena tega zakona, sme vložiti tožbo za razveljavitev zakonske zveze tudi javni tožilec.

(3) Po prenehanju težje duševne prizadetosti ali nerazsodnosti sme tožbo za razveljavitev zakonske zveze, sklenjene ob času, ko je trajala težja duševna

prizadetost ali nerazsodnost katerega izmed zakoncev, vložiti samo eden ali drugi zakonec.

(4) Tožba za razveljavitev zakonske zveze iz vzrokov, omenjenih v prvem odstavku tega člena, se sme vložiti tudi po prenehanju zakonske zveze.

(5) Pravica tožbe za razveljavitev zakonske zveze v primerih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne zastara.

37. člen

Nova zakonska zveza, sklenjena ob času, ko je še trajala prejšnja zakonska zveza katerega izmed zakoncev, se ne razveljavi, če je prejšnja zakonska zveza prenehala, ali če se prejšnja zakonska zveza razveljavi.

38. člen

Zakonska zveza, sklenjena med sorodniki, med katerimi je zakonska zveza dopustna samo z dovoljenjem občinske skupnosti socialnega skrbstva, ostane v veljavi, če sodišče, pri katerem teče postopek za razveljavitev zakonske zveze, ugotovi, da obstajajo okoliščine, zaradi katerih bi se lahko dalo dovoljenje za sklenitev zakonske zveze.

39. člen

(1) Razveljavitev zakonske zveze, ki je bila prisiljena ali sklenjena v zmoti, sme zahtevati samo zakonec, ki je bil prisiljen ali je v zmoti privolil v zakonsko zvezo.

(2) Razveljavitev zakonske zveze ni mogoče zahtevati, če je poteklo eno leto od dne, ko je sila minila ali je bila zmota spoznana, zakonca pa sta ta čas živela skupaj.

40. člen

Po tožbi staršev oziroma skrbnika sme sodišče, ko pretrse vse okoliščine, razveljaviti zakonsko zvezo, ki jo je brez dovoljenja pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva sklenila oseba, ki še ni stara osemnajst let.

41. člen

Pravica tožbe za razveljavitev zakonske zveze ne preide na dediče, dediči tožnika pa smejo nadaljevati že začeti postopek.

42. člen

(1) Če se zakonska zveza razveljavi, preneha učinek zakonske zveze z dnem, ko je bila razveljavljena.

(2) V izreku sodbe, s katero se zakonska zveza razveljavi, ugotovi sodišče, ali je kateri od zakoncev vedel za vzrok, zaradi katerega zakonska zveza ni bila veljavna.

43. člen

Glede premoženjskih razmerij in daril med zakoncemata veljajo pri razveljavitvi zakonske zveze iste določbe kot pri razvezi zakonske zveze.

5. Pravice in dolžnosti zakoncev

44. člen

Zakonca sta se dolžna vzajemno spoštovati, si pomagati in si medsebojno pomagati.

45. člen

Zakonca svobodno odločata o rojstvu otrok. Do otrok imata enake pravice in dolžnosti.

46. člen

Vsak zakonec si prosto izbira poklic in delo.

47. člen

Kraj skupnega bivališča določata zakonca sporazumno.

48. člen

O skupnih zadevah odločata zakonca sporazumno.

49. člen

Za preživljanje družine prispevata zakonca v sorazmerju s svojimi možnostmi.

50. člen

Zakonec, ki nima sredstev za življenje, pa brez svoje krivde ni zaposlen, ali je nesposoben za delo, ima pravico, da ga drugi zakonec preživlja, kolikor je to v njegovi moči.

6. Premoženjska razmerja med zakonci

51. člen

(1) Premoženje, ki ga ima zakonec ob sklenitvi zakonske zveze, ostane njegova last in z njim samostojno razpolaga.

(2) Premoženje, ki ga zakonca pridobita z delom v času trajanja zakonske zveze, je njuno skupno premoženje.

52. člen

(1) Skupno premoženje zakonca upravljata in z njim razpolagata skupno in sporazumno.

(2) Zakonca se lahko dogovorita, da le eden izmed njiju upravlja to premoženje ali njegov del ali da ga upravlja in z njim tudi razpolaga, upošteva je koristi drugega zakonca.

(3) Od takega dogovora lahko vsak zakonec vsak čas odstopi, ne sme pa tega storiti ob neugodnem času.

53. člen

Če ni dogovorjeno drugače, lahko zakonec, ki mu je poverjena uprava, v okviru redne uprave tudi razpolaga s skupnim premoženjem ali njegovim delom.

54. člen

Zakonec ne more razpolagati s svojim nedoločnim deležem na skupnem premoženju s pravnimi posli med živimi, zlasti ga ne more odsvojiti ali obremeniti.

55. člen

Pravice na nepremičninah, ki so skupno premoženje zakoncev, se vpišejo v zemljiško knjigo na ime obeh zakoncev kot njuno skupno premoženje po nedoločenih deležih.

56. člen

(1) Za svoje obveznosti, ki jih je imel zakonec pred sklenitvijo zakonske zveze, in za obveznosti, ki jih prevzame po sklenitvi zakonske zveze, odgovarja s svojim posebnim premoženjem in s svojim deležem na skupnem premoženju.

(2) Za obveznosti, ki po splošnih predpisih obremenjujejo oba zakonca, za obveznosti, nastale v zvezi s skupnim premoženjem, in za obveznosti, ki jih prevzame en zakonec za tekoče potrebe družine, odgovarjata zakonca nerazdelno tako s skupnim kakor tudi s svojim posebnim premoženjem.

(3) Zakonec ima pravico terjati od drugega zakonca povračilo tega, kar je ob poravnavi dolga, ki bremeni oba zakonca, plačal več, kot znaša njegov del dolga.

57. člen

(1) Upnik lahko na podlagi pravnomočne sodbe zahteva, da sodišče določi delež dolžnika na skupnem premoženju in nato zahteva izvršbo na ta delež.

(2) Če je v izvršilnem postopku dovoljena prodaja deleža, ki ga ima zakonec na skupnem premoženju, ima drugi zakonec pred vsemi drugimi kupci pravico, da kupi ta delež po ceni, ki se določi po predpisih o izvršbi.

58. člen

(1) Skupno premoženje se razdeli, če zakonska zveza preneha ali se razveljavi.

(2) V času trajanja zakonske zveze se skupno premoženje lahko razdeli po sporazumu ali na zahtevo enega ali drugega zakonca. Tak sporazum mora overiti sodnik.

59. člen

(1) Pri delitvi skupnega premoženja se šteje, da sta deleža zakoncev na skupnem premoženju enaka, zakonca pa lahko dokažeta, da sta prispevala k skupnemu premoženju v drugačnem razmerju.

(2) V sporu o tem, kolikšen je delež vsakega zakonca na skupnem premoženju, upošteva sodišče ne le dohodek vsakega zakonca, temveč tudi druge okoliščine, kot na primer pomoč, ki jo zakonec daje drugemu zakoncu, varstvo in vzgojo otrok, opravljanje domačih del, skrb za ohranitev premoženja in vsako drugo obliko dela in sodelovanja pri upravi, ohranitvi in povečanju skupnega premoženja.

60. člen

Zakonca se lahko sama sporazumeta o višini deležev na skupnem premoženju ali pa zahtevata, da določi sodišče ta delež. Po ugotovitvi deležev na skupnem premoženju, se to na predlog zakoncev razdeli po pravih, ki veljajo za delitev solastnine.

61. člen

(1) Pred ugotavljanjem deleža vsakega zakonca na skupnem premoženju se ugotovijo dolгови in terjatve zakoncev do tega premoženja.

(2) Ob delitvi skupnega premoženja se zakoncu na njegovo zahtevo na račun njegovega deleža, dodeli predvsem tisti predmeti, ki so namenjeni za opravljanje njegove obrti ali poklica in mu omogočajo pridobivanje osebnega dohodka ter predmeti, namenjeni izključno njegovi osebni rabi.

62. člen

(1) Zakonca lahko sklepata med seboj vse pravne posle, ki bi jih lahko sklepala tudi z drugimi osebami, in na tej podlagi ustanavljata pravice in obveznosti.

(2) Za veljavnost teh pravnih poslov je potrebno, da jih overi sodnik, razen če gre za običajna in manjša darila.

7. Prenehanje zakonske zveze

63. člen

Zakonska zveza preneha s smrtjo enega zakonca, z razglasitvijo enega zakonca za mrtvega in z razvezo zakonske zveze.

64. člen

(1) Sodišče razveže zakonsko zvezo na podlagi spoznanja zakoncev, če sta se sporazumela o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok ter o preživljanju nepreskrbljenega zakonca, ki nima sredstev za življenje in je nesposoben za delo ali je nezaposlen in se ne more zaposliti ter če predložita pismeni in po sodniku overjen sporazum o delitvi skupnega premoženja in o tem, kateri od zakoncev bo imetnik stanovanjske pravice.

(2) Preden sodišče razveže zakonsko zvezo, mora ugotoviti, ali je s sporazumom zakoncev primerno preskrbljeno za varstvo, vzgojo in preživljanje otrok ter zahtevati o tem tudi mnenje občinske skupnosti socialnega skrbstva.

65. člen

Če je zakonska zveza iz kateregakoli vzroka nevzdržna, sme vsak zakonec zahtevati razvezo zakonske zveze.

66. člen

Če v tem zakonu ni posebnih določb, veljajo za postopek za razvezo zakonske zveze določbe zakona o pravnem postopku (Uradni list FLRJ, št. 4/57 in 52/61 ter Uradni list SFRJ, št. 12/65, 1/71, 23/72 in 6/74).

67. člen

V postopku za razvezo zakonske zveze je javnost izključena.

68. člen

Sodišče po sprejemu predloga za sporazumno razvezo ali tožbe za razvezo zakonske zveze pred njeno vročitvijo tožencu pošlje predlog oziroma tožbo pristojnemu organu občinske skupnosti socialnega skrbstva, da ta opravi spravi poskus.

69. člen

Sodišče predloga oziroma tožbe iz prejšnjega člena ne pošlje pristojnemu organu občinske skupnosti socialnega skrbstva:

- če je eden od zakoncev duševno bolan ali nesposoben za razsojanje;
- če živi en zakonec ali če živita oba zakonca v tujini;
- če se zahteva razveza zakonske zveze zato, ker je en zakonec pogrešan.

70. člen

(1) Na spravi poskus morata priti zakonca osebno in brez pooblaščenec.

(2) Na spravnem poskusu je treba posvetiti kar največjo skrb prizadevanju, da se sprta zakonca poravnata. Zakonca je treba opozoriti na vse pravne posledice razveze zakonske zveze za njiju in za njune otroke.

(3) Podrobnejše določbe o postopku in organu občinske skupnosti socialnega skrbstva, ki opravi spravi poskus, se določijo s samoupravnim splošnim aktom občinske skupnosti socialnega skrbstva.

(4) Po opravljenem spravnem poskusu vrne pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva spis sodišču s poročilom o uspehu spravnega poskusa.

71. člen

(1) Če sta zakonca sporazumno predlagala razvezo zakonske zveze, pa nista prišla na spravi poskus, se

šteje, da je predlog za sporazumno razvezo umaknjen. Prav tako se šteje, da je tožba za razvezo umaknjena, če tožnik ni prišel na spravi poskus.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče iz utemeljenih razlogov izjemoma nadaljuje postopek za razvezo zakonske zveze.

72. člen

(1) Med postopkom za razvezo zakonske zveze lahko izda sodišče s sklepom začasno odredbo, pri kom naj bodo in kdo naj preživlja skupne mladoletne otroke.

(2) Sodišče lahko izda na predlog zakonca tudi začasno odredbo o njegovem preživljanju.

(3) Pritožba zoper sklep iz prvega in drugega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve.

73. člen

(1) Dejstva, na katera opira zakonec svoj zahtev, lahko ugotavlja sodišče tudi tedaj, če med zakoncema niso sporna.

(2) V postopku za razvezo zakonske zveze ni dovoljeno izreči sodbe zaradi izostanka ali sodbe na podlagi pripoznav.

74. člen

O stroških postopka odloči sodišče po prostem predudarku.

75. člen

(1) V postopku za razvezo zakonske zveze lahko tožnik umakne tožbo brez privolitve toženca do konca glavne obravnave, z njegovo privolitvijo pa dotlej, dokler ni postopek pravnomočno končan.

(2) Predlog za sporazumno razvezo zakonske zveze lahko umakne zakonca, dokler postopek ni pravnomočno končan.

(3) V postopku za razvezo zakonske zveze ima odpoved tožbenemu zahtevku enak učinek, kakor če tožnik samo umakne tožbo.

76. člen

Če se s pravnomočno sodbo zakonska zveza izreče za neveljavno ali se razveže, se ne more na predlog za obnovo postopka ali na zahtevo za varstvo zakonitosti spremeniti odločba o prenehanju zakonske zveze, ne glede na to, ali je kateri od zakoncev sklenil novo zakonsko zvezo.

8. Razmerja staršev do otrok po razvezi zakonske zveze

77. člen

V sodbo, s katero sodišče razveže zakonsko zvezo na podlagi 64. člena tega zakona, vnese tudi sporazum zakoncev o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok.

78. člen

(1) Kadar sodišče razveže zakonsko zvezo na podlagi 65. člena tega zakona, odloči tudi o varstvu, vzgoji in preživljanju skupnih otrok.

(2) Če se starši niso sporazumeli o tem ali če njihov sporazum ni v skladu s koristmi otrok, odloči sodišče, ali naj vsi otroci ostanejo v varstvu in vzgoji pri enem izmed njiju, ali naj ostanejo eni pri enem, drugi pri drugem, ali naj se zaupajo neki tretji osebi ali zavodu. Preden o tem sodišče odloči, si priskrbi mnenje pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva.

(3) Tisti od staršev, kateremu otroci niso zaupani, obdrži pravico do osebnih stikov z njimi, razen če sodišče glede na koristi otrok ne odloči drugače.

(4) Sodišče spremeni na zahtevo razvezanega zakonca ali pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva svojo odločbo o varstvu in vzgoji otrok in o razmerju razvezanih zakoncev do njihovih skupnih otrok, če to zahtevajo spremenjene razmere in korist otrok.

79. člen

Višino prispevka za preživljanje otrok določi sodišče v sorazmerju z možnostmi vsakega izmed staršev in otrokovimi potrebami. Vsak izmed staršev oziroma otrok sme zahtevati, naj se ugotovljena višina prispevka prilagodi spremenjenim razmeram.

80. člen

Za razmerja med starši in otroci veljajo v primeru razveljavitve zakonske zveze iste določbe kot pri razvezi zakonske zveze.

9. Razmerja med razvezanimi zakoncema po razvezi zakonske zveze

81. člen

Nepreskrbljenemu zakoncu, ki nima sredstev za življenje in je nesposoben za delo ali je nezaposlen in se ne more zaposliti, se s sodbo, s katero se zakonska zveza razveže, določi na njegovo zahtevo oziroma na podlagi sporazuma z drugim zakoncem znesek za preživljanje v breme drugega zakonca, ustrezno njegovim možnostim. Sodišče pri tem lahko upošteva vzroke, zaradi katerih je postala zakonska zveza nevzdržna.

82. člen

Preživnina se sme priznati tudi za določen čas, da se razvezani zakonec vživi v nov položaj in da si uredi razmere.

83. člen

Pravica do preživnine preneha, če razvezani zakonec, ki jo je prejemal, pridobi premoženje ali svoje dohodke, s katerimi se lahko preživlja ali če sklene novo zakonsko zvezo.

84. člen

(1) Običajnih daril, ki sta si jih zakonca dala drug drugemu pred sklenitvijo zakonske zveze ali med zakonsko zvezo, ni treba vračati.

(2) Druga darila, zlasti taka, ki niso sorazmerna premoženjskemu stanju darovalca, se morajo vrniti, in sicer v tistem stanju, v katerem so bila v trenutku, ko je nastal vzrok za razvezo.

(3) Namesto odsvojenih daril se vrne vrednost ali stvar, prejeta zanje.

85. člen

(1) Pravica tožbe za razvezo ne pride na dediče, tožnikov dediči pa smejo nadaljevati že začeti postopek, da bi dokazali utemeljenost tožbe.

(2) Darila, ki jih je preživel zakonec dobil od svojega bivšega zakonca, kakor tudi darila, ki mu jih je sam dal, se vračajo po pravilih, ki veljajo glede daril po razvezi zakonske zveze.

Tretji del

RAZMERJA MED STARŠI IN OTROCI

1. Ugotavljanje očetovstva in materinstva

86. člen

Za očeta otroka, rojenega v zakonski zvezi ali v dobi tristo dni po prenehanju zakonske zveze, velja mož otrokove matere.

87. člen

Za očeta otroka, ki ni rojen v zakonski zvezi, velja tisti, ki otroka prizna za svojega ali čigar očetovstvo se ugotovi s sodno odločbo.

88. člen

Oče lahko prizna otroka za svojega pri pristojnem organu občinske skupnosti socialnega skrbstva ali pred matičarjem ali v javni listini ali v oporoki.

89. člen

Priznanje očetovstva lahko da oseba, ki je razsodna in stara najmanj petnajst let.

90. člen

(1) Priznanje očetovstva velja in se vpiše v matično knjigo samo, če se s tem priznanjem strinja otrokova mati, ki jo matičar o tem obvesti.

(2) Če se mati ne strinja s tem priznanjem ali če ne da izjave v enem mesecu po prejemu obvestila, lahko tisti, ki je priznal otroka za svojega, vloži tožbo pri sodišču na ugotovitev, da je on otrokov oče. Tožba se lahko vloži v enem letu po prejemu obvestila, da se mati ne strinja s priznanjem očetovstva, vendar le v petih letih po rojstvu otroka.

(3) Kadar mati ni več živa ali je neznanega bivališča, da izjavo otrokov skrbnik s privolitvijo pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva.

91. člen

Ko matičar dobi obvestilo o rojstvu otroka, rojenega izven zakonske zveze, obvesti pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, ki pokliče mater, da izjavi, koga šteje za očeta svojega otroka. To izjavo lahko da mati tudi brez poziva. Če mati pove ime otrokovega očeta, ga pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva pokliče, da izjavi, ali je otrokov oče. Če očetovstva ne prizna, lahko mati v otrokovem imenu vloži tožbo na ugotovitev očetovstva.

92. člen

(1) Tožba na ugotovitev očetovstva za otroka, rojenega izven zakonske zveze, lahko vloži v otrokovem imenu mati, dokler izvršuje roditeljsko pravico oziroma otrokov skrbnik s privolitvijo občinske skupnosti socialnega skrbstva, otrok pa, ko postane polnoleten, vendar najkasneje pet let od dneva, ko postane polnoleten.

(2) Tožba se lahko vloži tudi po smrti domnevnega očeta, vendar najkasneje eno leto po njegovi smrti.

93. člen

Ni dopustno ugotavljanje očetovstva za otroka, ki je bil spočet z umetno osemenitvijo matere.

94. člen

Oče otroka, rojenega izven zakonske zveze, je dolžan po svojih možnostih prispevati k stroškom zaradi nosečnosti in poroda ter k stroškom za preživljanje matere pred porodom in po porodu, dokler se mati ne more zaposliti.

95. člen

Določbe o ugotavljanju očetovstva se primerno uporabljajo tudi pri ugotavljanju materinstva.

2. Izpodbijanje očetovstva in materinstva

96. člen

(1) Mož lahko izpodbija očetovstvo otroka, ki ga je rodila njegova žena v zakonski zvezi ali pred pretekom tristo dni od prenehanja zakonske zveze, če misli, da ni njegov oče.

(2) Tožbo mora vložiti v enem letu od tedaj, ko je zvedel za okoliščine, ki vzbujajo sum, da otrok ni njegov, vendar najkasneje pet let po rojstvu otroka.

97. člen

(1) Mati lahko izpodbija, da je oče njenega otroka tisti, ki velja po tem zakonu za njegovega očeta.

(2) Tožbo mora vložiti v enem letu po rojstvu otroka.

98. člen

Otrok lahko s tožbo izpodbija, da je njegov oče tisti, ki po tem zakonu velja za njegovega očeta, in sicer v petih letih od dneva, ko postane polnoleten.

99. člen

(1) Kdor misli, da je oče otroka, lahko izpodbija očetovstvo tistega, ki po tem zakonu velja za otrokovega očeta.

(2) Tožbo mora vložiti v enem letu od dneva, ko je bilo očetovstvo vpisano v matično knjigo.

100. člen

Določbe 66., 67., 72., 73. in 74. ter tretjega odstavka 75. člena tega zakona veljajo tudi za postopek v sporih o ugotovitvi in o izpodbijanju očetovstva.

101. člen

Določbe o izpodbijanju očetovstva se primerno uporabljajo tudi pri izpodbijanju materinstva.

3. Pravice in dolžnosti staršev ter otrok

102. člen

Starši morajo svojim otrokom omogočiti pogoje za zdravo rast, skladen osebnostni razvoj in uposobitev za samostojno življenje in delo.

103. člen

(1) Starši so dolžni svoje otroke preživljati, skrbeti za njihovo življenje in zdravje in jih vzgajati za delovne člane socialistične samoupravne skupnosti.

(2) Starši so dolžni po svojih močeh skrbeti za šolanje in strokovno izobrazbo svojih otrok glede na njihove sposobnosti, nagnjenja in želje.

104. člen

Otrok se ne sme dati v varstvo, vzgojo in izobrazbo osebi, ki ne sme biti skrbnik.

105. člen

(1) Če starši ne živijo skupaj, se morajo sporazumeti, pri katerem izmed njih bo otrok živel.

(2) Če se starši ne sporazumejo, odloči o tem pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, ki upošteva tudi otrokove želje, če jih je otrok sposoben izraziti.

106. člen

Starši, ki ne živijo skupaj z otrokom, imajo pravico do osebnih stikov z njim, razen če pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva glede na korist otroka ne odloči drugače.

107. člen

(1) Mladoletne otroke zastopajo starši.

(2) Če je treba mladoletnemu otroku kaj vročiti ali sporočiti, se to lahko veljavno vroči ali sporoči enemu ali drugemu roditelju, če pa starši ne živijo skupaj, tistemu roditelju, pri katerem otrok živi.

108. člen

Mladoletnik, ki dopolni petnajst let, lahko sam sklepa pravne posle, če zakon ne določa drugače. Za veljavnost teh poslov je potrebna odobritev staršev, če so tako pomembni, da bistveno vplivajo na mladoletnikovo življenje, ali če so takšni, da lahko vplivajo na njegovo življenje tudi po polnoletnosti.

109. člen

Otrokovo premoženje upravljajo do otrokove polnoletnosti v otrokovo korist njegovi starši.

110. člen

Dohodke iz premoženja otrok smejo starši uporabljati predvsem za njegovo preživljanje, vzgojo in izobrazbo, pa tudi za nujne potrebe družinske skupnosti, če sami nimajo zadosti sredstev.

111. člen

Starši smejo s privolitvijo pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva odsvajati ali obremeniti stvari iz premoženja svojega otroka samo zaradi njegovega preživljanja, vzgoje in izobrazbe ali če to zahteva kaka druga njegova korist.

112. člen

Mladoletnik, ki dopolni petnajst let in ki je zaposlen, lahko razpolaga s svojim osebnim dohodkom. Pri tem je dolžan prispevati za svoje preživljanje in izobrazbo.

4. Izvrševanje roditeljske pravice

113. člen

(1) Roditeljsko pravico izvršujejo starši sporazumno.

(2) Če si starši niso med seboj edini, odloči pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva.

(3) Kadar je eden od staršev zadržan izvrševati roditeljsko pravico, jo izvršuje drugi roditelj sam.

114. člen

(1) Kadar starši živijo ločeno, izvršuje roditeljsko pravico tisti izmed njih, pri katerem otrok živi.

(2) Če se zakon razveže ali razveljavi, izvršuje roditeljsko pravico roditelj, ki mu je otrok dan v varstvo in vzgojo.

(3) Če gre za odločitve, ki bistveno vplivajo na otrokov bodoči razvoj, odločata sporazumno oba roditelja, tudi tisti roditelj, pri katerem otrok ne živi, če izpolnjuje svoje dolžnosti do otroka.

(4) Če se roditelja ne moreta sporazumeti, odloči pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva.

115. člen

Če eden od staršev ni več živ ali ni znan, ali če mu je odvzeta roditeljska pravica, ali če mu je odvzeta poslovna sposobnost, pripada roditeljska pravica drugemu od staršev.

5. Odvzem roditeljske pravice

116. člen

(1) Roditelju, ki zlorablja roditeljsko pravico, ali je otroka zapustil, ali je s svojim ravnanjem očitno pokazal, da ne bo skrbel za otroka, ali drugače hudo zanemarja svoje dolžnosti, se odvzame roditeljska pravica s sodno odločbo.

(2) Roditeljska pravica se roditelju lahko vrne z odločbo sodišča, če preneha razlog, zaradi katerega mu je bila ta pravica odvzeta, razen če je bil otrok posvojen.

6. Prenehanje roditeljske pravice

117. člen

(1) Roditeljska pravica preneha s polnoletnostjo otroka, to je, ko dopolni osemnajst let, ali če mladoletnik pred polnoletnostjo sklene zakonsko zvezo.

(2) S sklenitvijo zakonske zveze pridobi mladoletnik popolno poslovno sposobnost.

(3) Popolno poslovno sposobnost lahko pridobi tudi mladoletnik, ki je postal roditelj, če so za to pomembni razlogi. O tem odloča sodišče na predlog pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva.

7. Podaljšanje roditeljske pravice

118. člen

(1) Sodišče lahko izda po predlogu staršev ali pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva v nepravdnem postopku odločbo, da se roditeljska pravica podaljša tudi čez otrokovo polnoletnost, če otrok zaradi telesne ali duševne prizadetosti ni sposoben, da sam skrbi zase, za svoje koristi in pravice.

(2) Če je oseba že polnoletna in predlog staršev za podaljšanje roditeljske pravice ni bil pravočasno vložen, sme sodišče priznati roditeljsko pravico staršem in jo podaljšati čez otrokovo polnoletnost.

(3) Ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bila podaljšana roditeljska pravica, izda sodišče na predlog pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva odločbo o prenehanju roditeljske pravice.

(4) Odločbe po prejšnjih odstavkih tega člena se zaznamujejo v matični knjigi, če ima tak otrok nepremičnino pa tudi v zemljiški knjigi in v drugih javnih knjigah.

8. Ukrepi občinske skupnosti socialnega skrbstva

119. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva je dolžan storiti potrebne ukrepe, ki jih zahtevata vzgoja in varstvo otroka ali varstvo njegovih premoženjskih ter drugih pravic in koristi.

120. člen

(1) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva sme odvzeti otroka staršem in ga dati v vzgojo in varstvo drugi osebi ali zavodu, če so starši zanemarili otrokovo vzgojo in varstvo ali če je to iz drugih pomembnih razlogov v otrokovo korist.

(2) S tem odvzemom ne prenehajo druge dolžnosti in pravice staršev do otroka.

121. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva sme sam ali v sporazumu s starši oddati otroka v zavod zaradi njegove osebnostne ali vedenjske motenosti, ki bistveno ogroža njegov zdrav osebni razvoj.

122. člen

(1) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva sme od staršev zahtevati, da dajo račun o upravljanju otrokovega premoženja. Od sodišča lahko zahteva, da za varstvo otrokovih premoženjskih koristi dovoli zavarovanje na premoženju staršev.

(2) Za zavarovanje otrokovih premoženjskih koristi lahko sodišče odloči, da imajo starši glede upravljanja otrokovega premoženja položaj skrbnika.

9. Dolžnost preživljanja

123. člen

(1) Starši so dolžni preživljati svoje otroke; če se redno šolajo, so starši dolžni preživljati svoje otroke tudi po doseženju polnoletnosti.

(2) Če je otrok zaradi težje telesne ali duševne prizadetosti nesposoben za samostojno življenje in nima zadostnih sredstev za preživljanje, so ga starši dolžni preživljati v skladu s svojimi možnostmi in ob pomoči družbene skupnosti.

124. člen

Polnoletni otroci so dolžni preživljati svoje starše, če so ti nesposobni za delo in nimajo dovolj sredstev za življenje.

125. člen

Roditelj, ki mu je odvzeta roditeljska pravica, ni oproščen dolžnosti preživljanja otroka.

126. člen

Če je več oseb skupaj dolžnih koga preživljati, se ta dolžnost razdeli mednje po njihovih možnostih in tudi glede na to, koliko je bil kdo deležen skrbi in pomoči.

127. člen

(1) Očim in mačeha sta dolžna preživljati svoje mladoletne pastorki, razen če imajo ti roditelja, ki jih lahko preživlja.

(2) Pastorki so dolžni preživljati svojega očima in mačeho, če sta jih ta dva dalj časa preživljala in zanje skrbela. Če imata očim in mačeha svoje otroke, imajo pastorki dolžnost preživljanja skupaj s temi otroki.

128. člen

Odpoved praviči do preživnine nima pravnega učinka.

129. člen

Preživnina se določa po potrebi upravičenca ter možnostih zavezanca.

130. člen

O dolžnosti in višini preživnine lahko prizadete stranke sklenejo pri pristojnem organu občinske skupnosti socialnega skrbstva dogovor, na podlagi katerega je možna sodna izvršba.

131. člen

(1) Izvzemši dolžnost staršev, da morajo preživljati svoje mladoletne otroke, lahko tisti, ki je dolžan koga preživljati, sam izbere, ali mu bo plačeval določene neske kot preživnino ali ga bo vzel k sebi na preživljanje, ali pa mu bo poskrbel preživljanje na drug način.

(2) Kdor ima pravico do preživnine, lahko iz pomembnih razlogov s tožbo zahteva, da se mu plačuje preživnina v denarju.

132. člen

(1) Odločbo o višini prispevka za preživljanje pošlje sodišče pristojnemu organu pristojne občinske skupnosti socialnega skrbstva. Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva vsako leto na podlagi uradno ugotovljenega podatka o povečanju življenjskih stroškov sprejme sklep o odstotku povišanja preživilin, opravi uskladiitev vseh preživilin in izda odločbo o novo ugotovljeni višini preživnine.

(2) Na podlagi odločbe pristojnega organa skupnosti socialnega skrbstva o uskladiitvi preživnine je možna sodna izvršba.

(3) Sodišče sme po predlogu prizadetega zvišati, znižati ali ustaviti z dogovorom iz 130. člena tega zakona ali s pravnomočno odločbo določeno preživnino, če se pozneje spremenijo okoliščine, na podlagi katerih je bila določena.

(4) V sporih o preživljanju po tem zakonu sme sodišče izdati začasno odredbo.

133. člen

Kdor je imel izdatke zaradi preživljanja kake osebe, sme s tožbo zahtevati povračilo izdatkov od tistega, ki jo je dolžan preživljati, kolikor so bili ti izdatki potrebni.

Četrty del

POSVOJITEV

1. Pogoji za posvojitve in razmerja, ki nastanejo s posvojitvijo

134. člen

Posvojiti se sme samo mladoletna oseba.

135. člen

Nihče ne more biti posvojen od več oseb, razen če sta posvojitelja zakonca.

136. člen

(1) Posvojiti ni mogoče sorodnika v ravni vrsti in tudi ne brata ali sestre.

(2) Skrbnik ne more posvojiti svojega varovanca, dokler traja med njima skrbniško razmerje.

137. člen

(1) Posvojitelj je lahko le polnoletna oseba, ki je vsaj osemnajst let starejša od posvojenca. V izjemnih primerih sme pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, potem ko razišče vse okoliščine primera in se prepriča, da bi bila taka posvojitev v posvojenčevu korist, dovoliti posvojitev tudi posvojitelju, ki ni osemnajst let starejši od posvojenca.

(2) Za posvojitev mladoletne osebe, ki je starejša kot deset let, je potrebno njeno soglasje.

138. člen

Zakonca lahko samo skupaj posvojita otroke, razen če eden od njiju posvoji otroka svojega zakonca.

139. člen

Posvojitelj ne more biti:

— oseba, ki ji je odvzeta roditeljska pravica;

— oseba, za katero se utemeljeno domneva, da bi posvojitev izrabila v škodo posvojenca;

— oseba, ki ne daje jamstva, da bo posvojenca vzgojila za delovnega člana socialistične samoupravne skupnosti;

— oseba, ki ji je odvzeta poslovna sposobnost, ali ki je tako duševno prizadeta ali bolna, da utegne spraviti posvojenčevu zdravje in življenje v nevarnost.

140. člen

(1) Posvojitelj je izjemoma lahko tuj državljan, če pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva za otroka, ki naj bi bil posvojen, ni mogla najti posvojitelja med državljani SFR Jugoslavije.

(2) Za posvojitev otroka, ki ga posvoji tuj državljan, morata dati soglasje republiški upravni organ, pristojen za zadeve socialnega skrbstva in republiški upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

141. člen

(1) V posvojitev se sme dati samo otrok, čigar starši so poznani ali že leto dni neznane bivališča ali če so privolili pred pristojnim organom, da dajo otroka v posvojitev. Ni potrebna privolitev roditelja, ki mu je bila odvzeta roditeljska pravica, ali ki trajno ni sposoben izraziti svoje volje.

(2) Posvojitev je možna po preteku enega leta od izpolnitve pogoja iz prejšnjega odstavka.

(3) V posvojitev se sme dati tudi otrok, ki nima živih staršev.

142. člen

S posvojitvijo nastanejo med posvojencom in njegovimi potomci ter posvojiteljem in njegovimi sorodniki enaka razmerja kot med sorodniki, če zakon ne določa drugače.

143. člen

Pri posvojitvi prenehajo pravice in dolžnosti posvojenca do njegovih staršev in drugih sorodnikov ter pravice in dolžnosti staršev in sorodnikov do njega.

144. člen

Posvojitev se ne more razvezati.

145. člen

Pri posvojitvi se v rojstno matično knjigo vpišejo posvojitelji kot posvojenčevi starši.

2. Postopek za posvojitev

146. člen

Postopek za posvojitev začne pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva po uradni dolžnosti ali na predlog bodočega posvojitelja.

147. člen

(1) V postopku za posvojitev se morajo priskrbeti izpiski iz rojstnih matičnih knjig in druge ustrezne listine za posvojitelja in posvojenca ter potrdilo o tem, da bodočemu posvojitelju ni bila odvzeta roditeljska pravica.

(2) Preden pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva odloči o posvojitvi, mora zaslišati polnoletne brate in sestre, stare starše oziroma če ti niso živi, strice in tete otroka, čigar starši so neznanega bivališča ali niso več živi.

148. člen

Da se ugotovi, ali se bosta posvojenec in posvojitelj lahko živela v novi položaj in ali bo posvojitev za posvojenca koristna; pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva lahko odloči, da bodoči posvojenec preživi v družini posvojitelja določen čas pred odločitvijo o posvojitvi.

149. člen

Ce pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva iz vsebine predloženih listin ali poizvedb o posvojitvi, ki jih opravi pred odločitvijo o posvojitvi, ali na podlagi spoznanj iz časa, ki ga je otrok preživel pri bodočem posvojitelju pred odločitvijo o posvojitvi, ugotovi, da niso izpolnjeni predpisani pogoji za posvojitev ali da posvojitev ne bi bila v korist posvojenca, z odločbo zavrne predlog oziroma ustavi postopek za posvojitev.

150. člen

(1) Če pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva ugotovi, da so izpolnjeni s tem zakonom določeni pogoji za posvojitev in da je posvojitev posvojenca v korist, izda odločbo o posvojitvi.

(2) V odločbi o posvojitvi se vpiše ime in priimek posvojenca, ki mu ga je določil posvojitelj.

151. člen

Pravnomočno odločbo o posvojitvi pošlje pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva pristojnemu matičarju, da jo vpiše v matično knjigo.

3. Neveljavnost posvojitve

152. člen

Posvojitev je neveljavna, če niso bili izpolnjeni pogoji, določeni v 134., 135., 136., 137., 139., 140. in 141. členu tega zakona.

153. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva po uradni dolžnosti ali na zahtevo posvojenca, njegovih staršev ali posvojitelja uvede postopek za razveljavitev odločbe o posvojitvi.

Peti del

REJNIŠTVO

1. Namen rejništva

154. člen

Namen rejništva je, da se ofrokom pri osebah, ki niso njihovi starši, omogoči zdrava rast, izobraževanje, skladen osebnostni razvoj in usposobitev za samostojno življenje ter delo.

155. člen

Pod družbenim varstvom in nadzorstvom so otroci, ki jih odda v rejništvo pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, pa tudi otroci, ki jih starši šam oddajo v rejništvo.

156. člen

Z oddajo otroka v rejništvo ne prenehajo pravice in dolžnosti staršev ali skrbnika, ki jih imajo po tem zakonu.

2. Rejništvo po odločbi pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva

157. člen

(1) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva odda v rejništvo otroka, ki nima svoje dru-

žine, otroka, ki iz različnih vzrokov ne more živeti pri starših ali otroka, katerega telesni in duševni razvoj je ogrožen v okolju, v katerem živi.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva odda v rejništvo otroka, ki mu je potrebno usposabljanje v skladu s posebnimi predpisi (otroci z motnjami v telesnem in duševnem razvoju).

158. člen

(1) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva odda otroka v rejništvo s privoljenjem staršev oziroma roditelja, pri katerem otrok živi.

(2) Privoljenje staršev ni potrebno, če je bil otrok staršem odvzet.

159. člen

Ce je treba oddati v rejništvo več otrok, ki so bratje in sestre, se oddajo praviloma vsi v isto družino.

160. člen

(1) O oddaji otroka v rejništvo izda pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva odločbo.

(2) Po pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka sklene pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva z rejnikom rejniško pogodbo.

(3) Pogodba se sklene pismeno.

(4) V pogodbi se določijo zlasti: pravice in dolžnosti rejnika ter višina in način plačevanja rejnine.

161. člen

Po oddaji v rejništvo si mora pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva prizadevati, da se odpravijo vzroki, zaradi katerih je bil otrok oddan v rejništvo.

3. Rejnik

162. člen

Rejnik ne more biti:

— oseba, ki ji je odvzeta roditeljska pravica ali, ki sicer po zakonu ne bi mogla biti skrbnik;

— oseba, ki živi skupaj z zakoncem, ki mu je odvzeta roditeljska pravica oziroma ki po zakonu ne bi mogel biti skrbnik;

— oseba, pri kateri bi bil ogrožen telesni ali duševni razvoj rejenca ali bi bilo ovirano njegovo izobraževanje.

163. člen

(1) Rejnik mora biti najmanj osemnajst let starejši od otroka, ki ga sprejme v rejništvo.

(2) Rejnik, ki sprejme v rejništvo otroka, ob sklenitvi rejniške pogodbe ne sme biti star več kot šestdeset let.

(3) V izjemnih primerih sme pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, potem ko raziše vse okoliščine primera in se prepriča, da bi bilo rejništvo v rejenčovo korist, skleniti rejniško pogodbo z rejnikom, ki ni osemnajst let starejši od rejenca oziroma je star več kot šestdeset let.

164. člen

(1) Dolžnost rejnika, ki sprejme v rejništvo otroka, je zlasti:

— rejenca pravilno negovati, vzgajati in mu dati primerno nastanitev, prehrano, obleko in obutev ter šolske in osebne potrebe;

— skrbeti za čustveno prilagoditev rejenca v rejnikovem domu in za ustrezno ravnanje vseh članov rejnikovega doma z rejencem;

— skrbeti za zdravje rejenca;

— skrbeti, da rejenec redno obiskuje šolo ter da vestno in čimbolj uspešno izpolnjuje svoje šolske obveznosti;

— skrbeti za rejenčev pravilen odnos do učenja in dela ter za privzgojitev delovnih navad;

— skrbeti za vključitev rejenca v poklicno usposabljanje ali v ustrezno zaposlitev.

(2) Pri izvrševanju svojih dolžnosti mora rejnik sodelovati zlasti s šolo in zdravstveno službo.

165. člen

Rejnik mora vsa pomembnejša vprašanja glede rejenčeve oskrbe in vzgoje urejati sporazumno s starši oziroma skrbnikom in s pristojnim organom občinske skupnosti socialnega skrbstva.

166. člen

Rejnik je dolžan obveščati pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva o vseh okoliščinah, ki so pomembne za otrokov razvoj, zlasti o njegovem zdravju, čustvenem življenju, vzgoji, izobraževanju in poklicnem usposabljanju.

167. člen

(1) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva spremlja razvoj otrok v rejništvu in nadzoruje vzgojo in izobraževanje rejenčev ter izpolnjevanje drugih obveznosti iz rejniške pogodbe.

(2) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva po potrebi ukrepa, da se v vseh primerih in na najboljši način uresničuje namen rejništva.

168. člen

Rejnik je dolžan upoštevati navodila pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva ter omogočiti izvrševanje nadzorstva nad svojim delom.

169. člen

Rejnik je dolžan dovoliti rejenčevim staršem obiske pri otroku ter omogočiti in pospeševati stike med rejenčevim in starši.

4. Prenehanje rejništva

170. člen

Rejništvo preneha:

- s polnoletnostjo otroka oziroma že prej, če je rejenec usposobljen za samostojno življenje;
- če prenehajo razlogi, zaradi katerih je bila potrebna oddaja otroka v rejništvo.

171. člen

Rejniška pogodba preneha:

- če je prenehalo rejništvo;
- s potekom časa, če je sklenjena za določen čas, razen če se podaljša;
- z odpovedjo;
- z razvezo;
- s smrtjo rejnika ali rejenca.

172. člen

(1) Rejniška pogodba se lahko odpove z odpovednim rokom treh mesecev, če ni v pogodbi določen daljši odpovedni rok.

(2) Odpoved mora biti pismena ali dana ustno na zapisnik.

173. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva z odločbo razveže rejniško pogodbo, če v rejniški družini nastopi kateri izmed primerov iz 162. člena tega zakona.

174. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva lahko razveže rejniško pogodbo, če rejniška družina ne izpolnjuje v redu svojih dolžnosti do otroka ali če zahteva razvezo rejnika in se ugotovi, da ima za to pomembne razloge.

175. člen

Če se rejniška pogodba odpove ali razveže, ukrene pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, kar je potrebno za nadaljnje varstvo otroka.

5. Oddaja otroka v rejništvo po starših

176. člen

(1) Starši, ki sami oddajo otroka v rejništvo in oseba, ki otroka sprejme, morajo najpozneje v enem mesecu obvestiti o tem pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva.

(2) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, ki ugotovi primere takega rejništva na svojem območju, je dolžan obvestiti o tem pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva.

177. člen

Če je pri osebi, kateri so starši sami oddali otroka v rejništvo, ogrožen telesni in duševni razvoj otroka ali če je mogoče utemeljeno sklepati, da v danem okolju ne bo dosežen namen rejništva, ukrene pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, kar je potrebno za otrokovo korist.

Šesti del

SKRBNIŠTVO

1. Namen skrbništva

178. člen

(1) Namen skrbništva nad mladoletnimi osebami je, da se s skrbjo, vzgojo in izobrazbo vsestransko razvije osebnost mladoletnih varovancev in da se varovanci usposobijo za samostojno življenje in delo ter razvijejo v delovne člane socialistične samoupravne skupnosti.

(2) Namen skrbništva nad drugimi osebami je varstvo njihove osebnosti, ki se uresničuje predvsem z oskrbo, zdravljenjem in usposabljanjem za samostojno življenje.

(3) Skrbništvo ima tudi namen, da se zavarujejo premoženjske in druge pravice in koristi oseb, ki so pod skrbništvom.

2. Skrbnik

179. člen

Osebi pod skrbništvom postavi pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva skrbnika. Dolžnost skrbnika je prostovoljna in častna.

180. člen

Za skrbnika se postavi oseba, ki ima osebne lastnosti in sposobnosti, potrebne za opravljanje dolžnosti skrbnika in ki privoli, da bo skrbnik.

181. člen

Skrbnik ne more biti:

- oseba, ki ji je odvzeta roditeljska pravica;
- oseba, ki nima poslovne sposobnosti;

— oseba, katere koristi so v navzkrižju s koristmi varovanja;

— oseba, od katere glede na njene osebnostne lastnosti ali razmerja z varovancem ali njegovimi starši ni mogoče pričakovati, da bo pravilno opravljala skrbniške dolžnosti.

182. člen

(1) Če je mogoče, in če to ni v nasprotju s koristmi varovanja, se imenuje za skrbnika njegov sorodnik.

(2) Skrbništvo se lahko poveri tudi ustrezni družbeni pravni osebi, ki imenuje osebo, odgovorno za izvajanje skrbništva.

183. člen

Pri imenovanju skrbnika upošteva pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva želje varovanca, če jih je zmožen izraziti ter želje njegovih bližnjih sorodnikov, če je to v korist varovanja.

184. člen

Osebi pod skrbništvom, ki je v varstvu in oskrbi v vzgojnem, socialnem, zdravstvenem ali drugem zavodu, postavi pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva skrbnika za opravljanje tistih skrbniških nalog, ki jih ta zavod ne opravlja v okviru svoje redne dejavnosti.

185. člen

(1) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva lahko odloči, da osebi pod skrbništvom ne bo postavila skrbnika, ampak bo sama opravljala to dolžnost.

(2) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva lahko z odločbo omeji skrbnikove pravice in odloči, da bo posamezne skrbnikove naloge sama opravljala.

(3) Če pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva sam opravlja dolžnost skrbnika ali določene skrbnikove naloge, lahko zaupa posamezne naloge drugim strokovnim osebam, da jih opravljajo v njegovem imenu in pod njegovim nadzorstvom.

186. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva imenuje skrbnika z odločbo, v kateri določi njegove dolžnosti ter obseg njegovih pooblastil.

187. člen

Skrbnik je dolžan vestno skrbeti za osebnost, pravice in koristi varovanja in skrbno upravljati njegovo premoženje.

188. člen

Skrbnik je dolžan s pomočjo pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva ukreniti vse potrebno, da se preskrbijo sredstva, ki so potrebna za izvajanje določenih skrbstvenih ukrepov.

189. člen

(1) Če ima varovanec premoženje, odredi pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, naj se premoženje popiše, oceni in izroči skrbniku v upravo.

(2) Skrbnik ne sme brez poprejšnje odobritve pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva storiti ničesar, kar bi presegalo okvire rednega poslovanja ali upravljanja varovančevega premoženja.

190. člen

(1) Skrbnik samostojno opravlja v varovančevem imenu in na njegov račun, kar spada v redno poslovanje in upravljanje varovančevega premoženja.

(2) Pri vsakem važnejšem opravilu se skrbnik posvetuje z varovancem, če je to mogoče in če je ta zmožen razumeti, za kaj gre.

191. člen

Samo z odobritvijo pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva sme skrbnik:

— odtujiti ali obremeniti varovančeve nepremičnine;

— odtujiti iz varovančevega premoženja premičnine večje vrednosti ali razpolagati s premoženjskimi pravicami večje vrednosti;

— odpovedati se dediščini ali volilu oziroma odkloniti darilo;

— storiti druge ukrepe, za katere tako določa zakon.

192. člen

(1) Skrbnik zastopa varovanja.

(2) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva zastopa varovanja, če sam opravlja dolžnost skrbnika ali če je omejil skrbnikove pravice in odločil, da bo sam zastopal varovanja.

193. člen

Skrbnik sme skleniti pravni posel z varovancem, za katerega skrbi, le tedaj, če pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva spozna, da je to varovancu v korist in ta posel vnaprej odobri.

194. člen

(1) Skrbnik mora pristojnemu organu občinske skupnosti socialnega skrbstva poročati in mu dati račun o svojem delu vsako leto kot tudi kadar pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva to zahteva.

(2) Iz skrbnikovega poročila mora biti razvidna njegova skrb za osebo varovanja, zlasti kar zadeva njegovo zdravje, vzgojo in izobraževanje ter njegova skrb za vse drugo, kar je za varovanja potrebno.

(3) Poročilo mora vsebovati tudi podatke o upravljanju varovančevega premoženja ter razpolaganju z njim, o varovančevih dohodkih in izdatkih in končno stanje njegovega premoženja.

195. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva mora vestno pregledati skrbnikovo poročilo in po potrebi ukreniti vse potrebno, da se zavarujejo varovančeve koristi.

196. člen

(1) Skrbnik opravlja svoje dolžnosti praviloma brezplačno, vendar mu pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva lahko določi tudi nagrado.

(2) Skrbnik ima pravico do povračila upravičenih stroškov, ki jih je imel pri opravljanju svojih skrbniških dolžnosti.

197. člen

Skrbnik je dolžan povrniti varovancu škodo, ki mu jo prizadene z nepravilnim ali malomarnim opravljanjem ali s samovoljno opustitvijo dolžnosti skrbnika.

198. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva razreši skrbnika, če ugotovi, da je pri opravljanju skrbniških dolžnosti malomaren, da zlorablja svoje pravice ali da s svojim delom ogroža varovančeve koristi, ali če ugotovi, da bi bilo za varovanja koristneje, če bi imel drugega skrbnika.

199. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva razreši skrbnika, če ta to zahteva. To mora storiti v treh mesecih od dneva, ko skrbnik zahteva razrešitev.

200. člen

(1) Varovanec, ki je zmožen to storiti, njegovi sorodniki, pristojni organi, družbenopolitične organizacije in strokovne institucije lahko ugovarjajo zoper delo skrbnika in delo pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva v zadevah opravljanja skrbništva.

(2) Ugovore zoper delo skrbnika rešuje pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva; ugovore zoper delo pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva pa Skupnost socialnega skrbstva Slovenije.

(3) Skupnost socialnega skrbstva preizkusi ugovor in če ugotovi, da je utemeljen, določi, kaj naj se ukrene ter o tem obvesti tistega, ki je ugovarjal.

3. Skrbništvo nad mladoletniki

201. člen

Mladoletnika, ki nima staršev ali za katerega starši ne skrbijo, postavi pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva pod skrbništvo.

202. člen

Skrbnik mladoletnika je dolžan skrbeti enako kot starši za mladoletnika.

203. člen

(1) Mladoletnik pod skrbništvom, ki dopolni petnajst let, lahko sam sklepa svoje pravne posle, vendar pa je za veljavnost teh poslov potrebna odobritev njegovega skrbnika, za tiste posle, ki jih tudi skrbnik ne sme sam opravljati, pa odobritev pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva.

(2) Mladoletnik pod skrbništvom, ki dopolni petnajst let, lahko razpolaga s svojim osebnim dohodkom, pri tem pa je dolžan prispevati za svoje preživljanje in izobraževanje.

204. člen

Skrbnik sme samo z odobritvijo pristojnega organa občinske skupnosti socialnega skrbstva:

- oddati mladoletnika v vzgojni zavod ali ga izročiti komu drugemu v vzgajanje, nego in oskrbo;
- vzeti mladoletnika iz šole ali spremeniti vrsto izobraževanja;
- odločati o izbiri poklica za mladoletnika ali opravljanju njegovega poklica;
- storiti druge pomembnejše ukrepe glede mladoletnika, ki jih določa zakon.

205. člen

Skrbništvo nad mladoletnikom preneha, ko postane mladoletnik polnoleten, ko sklene zakonsko zvezo, ali ko ga kdo posvoji, ali če je postal roditelj in mu je z odločbo sodišča priznana popolna poslovna sposobnost.

4. Skrbništvo za osebe, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost

206. člen

(1) Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva postavi pod skrbništvo osebe, ki jim je po

odločbi sodišča odvzeta poslovna sposobnost.

(2) Sodišče mora takoj poslati pristojnemu organu pristojne občinske skupnosti socialnega skrbstva pravnomočno odločbo, s katero je nekomu odvzeta poslovna sposobnost.

207. člen

Skrbnik osebe, ki ji je odvzeta poslovna sposobnost, mora zlasti skrbeti za njeno osebnost, upoštevati pri tem vzroke, zaradi katerih je bila tej osebi odvzeta poslovna sposobnost in si prizadevati, da se ti vzroki odpravijo in da se varovanec usposobi za samostojno življenje in delo.

208. člen

(1) Skrbnik osebe, ki ji je popolnoma odvzeta poslovna sposobnost, ima pravice in dolžnosti skrbnika mladoletnika, ki še ni star petnajst let.

(2) Skrbnik osebe, ki ji je delno odvzeta poslovna sposobnost, ima pravice in dolžnosti skrbnika mladoletnika, ki je že star petnajst let, pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva pa lahko po potrebi določi, katere posle sme oseba, ki ji je bila delno odvzeta poslovna sposobnost, opravljati samostojno in brez odobritve.

209. člen

(1) Sodišče, pri katerem se je začel postopek, da se nekomu odvzame poslovna sposobnost, mora to takoj sporočiti pristojnemu organu pristojne občinske skupnosti socialnega skrbstva. Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva postavi osebi, zoper katero se je začel postopek, po potrebi začasnega skrbnika. Za to skrbništvo se uporabljajo določbe o skrbništvu nad mladoletniki, ki so že stari petnajst let, pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva pa sme po potrebi uporabiti zanj določbe o skrbništvu nad mladoletniki, ki še niso stari petnajst let.

(2) Dolžnost začasnega skrbnika preneha, ko se postavi stalni skrbnik ali ko postane pravnomočna odločba sodišča, da ni podlage za odvzem poslovne sposobnosti.

210. člen

Skrbništvo nad osebo, ki ji je odvzeta poslovna sposobnost, preneha, če ji sodišče z odločbo vrne poslovno sposobnost.

5. Skrbništvo za posebne primere

211. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva postavi skrbnika za posebni primer ali skrbnika za določeno vrsto opravil odsotni osebi, katere prebivališče ni znano, pa tudi nima zastopnika, neznanemu lastniku premoženja, kadar je potrebno, da nekdo za to premoženje skrbi, pa tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno za varstvo pravic in koristi posameznika.

212. člen

V primerih iz prejšnjega člena tega zakona sme postaviti skrbnika, ob pogojih, ki jih določa zakon, tudi organ, pred katerim teče postopek. Ta organ pa mora o tem takoj obvestiti pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva. Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva ima nasproti takemu skrbniku iste pravice kot nasproti skrbniku, ki ga je sama postavila.

213. člen

(1) Poseben skrbnik se postavi mladoletniku, nad katerim izvršujejo starši roditeljske pravice, v primeru spora med njim in starši, za sklenitev posameznih

pravnih opravil med njimi, ter v drugih primerih, če so njihove koristi v navzkrižju.

(2) Varovancu se postavi poseben skrbnik v primeru spora med njim in skrbnikom, za sklenitev pravnih opravil med njima, kot tudi v primerih, ko so njune koristi v navzkrižju.

(3) Če se med mladoletniki, nad katerimi ima ista oseba roditeljske pravice, ali med osebami, ki imajo istega skrbnika, vodi spor ali sklene pravno opravilo, v katerem so si koristi mladoletnikov oziroma varovancev v navzkrižju, se vsakemu izmed njih postavi poseben skrbnik za vodenje spora ali za sklenitev opravila.

(4) Kadar starši, posvojitelji, skrbniki ali državni ali drugi organi pri opravljanju dolžnosti zvedo za kakšen primer iz tega člena, morajo to sporočiti pristojnemu organu občinske skupnosti socialnega skrbstva.

214. člen

Če ni v mednarodni pogodbi drugače določeno, ukrene v neodložljivih primerih pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, po določbah tega zakona kar je potrebno za varstvo osebnosti, pravic in koristi tujega državljanca, dokler organ njegove države ne ukrene, kar je treba.

215. člen

Pri postavitvi skrbnika za poseben primer določi pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva obseg skrbnikovih dolžnosti in pravic, upoštevajoč okoliščine vsakega posameznega primera.

6. Postopek

216. člen

(1) Kadar pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva zve, da je nekoga treba postaviti pod skrbništvo, ukrene takoj vse potrebno za varstvo njegove osebnosti ter njegovih pravic in koristi ter začne postopek za postavitve pod skrbništvo.

(2) Postopek za postavitve pod skrbništvo in za postavitev skrbnika je nujen.

217. člen

O tem, da je treba nekoga postaviti pod skrbništvo ali da mu je potrebna kakšna oblika varstva, ki jo daje pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva, so dolžni pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva obvestiti:

- matičar, upravni in drugi organi, kadar pri opravljanju dolžnosti zvedo za tak primer;
- najbližji sorodniki, člani gospodinjstva in sosedje;
- organizacije združenega dela, krajevne skupnosti in druge organizacije ter skupnosti.

218. člen

Pri odločanju o obliki varstva, ki naj se da varovancu, mora pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva upoštevati predvsem potrebe in koristi varovanja.

219. člen

(1) Pri odločanju o postavitvi pod skrbništvo, pri imenovanju ali razrešitvi skrbnika, pri odločanju o obsegu skrbnikovih pravic in dolžnosti ter o pravicah in koristih varovanja, postopa pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva po predpisih, ki veljajo

za splošni upravni postopek, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) V drugih primerih ravna pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva na najsmotrnejši način v skladu s svojo družbeno vlogo in s pravili stroke.

220. člen

Pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva sme spreminjati svoje prejšnje odločitve glede skrbništva, če je to varovancu v korist in če s tem niso prizadete pravice drugih.

221. člen

Postavitev pod skrbništvo in prenehanje skrbništva pri mladoletnih osebah in osebah, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost, se vpiše v rojstno matično knjigo.

222. člen

Če ima varovanec nepremičnine, se postavitev pod skrbništvo in prenehanje skrbništva zaznamuje v zemljiški knjigi.

223. člen

Izdatki za izvajanje skrbstvenih ukrepov v korist varovanca se krijejo:

- iz varovančevih dohodkov;
- iz sredstev, dobljenih od oseb, ki so dolžne varovanca preživljati;
- iz varovančevega premoženja;
- iz družbenih sredstev.

Sedmi del

KAZENSKE DOLOČBE

224. člen

(1) Izplačevalec osebnega dohodka, ki ne daje točnih podatkov o dohodkih tistega, ki je dolžan plačevati preživnino, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo do 5.000 dinarjev.

(2) Za dejanje iz prejšnjega odstavka se z denarno kaznijo do 1.000 dinarjev kaznuje tudi odgovorna oseba izplačevalca osebnega dohodka.

225. člen

Starši, skrbnik oziroma rejnik, ki v nasprotju z določbami tega zakona ne priglasijo v predpisanem roku, da so oddali oziroma sprejeli otroka v rejništvo, se kaznujejo za prekršek z denarno kaznijo do 500 dinarjev.

Osmi del

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

226. člen

Zakonske zveze, sklenjene, preden je začel veljati ta zakon so veljavne, če so bile sklenjene v skladu s predpisi, ki so tedaj veljali.

227. člen

Določbe tega zakona o osebnih pravicah in dolžnostih zakoncev, o njihovih premoženjskih razmerjih in o prenehanju zakonske zveze veljajo od uveljavitve tega zakona tudi za prej sklenjene zakonske zveze ter za spore med zakonci, ki so v postopku.

228. člen

Določbe tega zakona o razmerjih med starši in otroci, o posvojitvi, o rejništvu in o skrbništvu se

uporabljajo tudi za primere, o katerih do uveljavitve tega zakona še ni bila izdana pravno močna odločba.

229. člen

(1) Za posvojitve, sklenjene po dosedanjih predpisih, se uporabljajo dosedanje predpisi.

(2) Posvojitve, sklenjene po dosedanjih predpisih, se lahko spremenijo v posvojitve po tem zakonu, če so izpolnjeni pogoji iz tega zakona.

230. člen

Občinske skupnosti socialnega skrbstva morajo v treh letih po uveljavitvi tega zakona ustanoviti zakonske svetovalnice.

231. člen

Določbi drugega odstavka 15. člena in prvega odstavka 26. člena tega zakona o predložitvi potrdila o obisku zakonske svetovalnice se začnejo uporabljati 1. januarja 1980.

232. člen

Določbe 68. do 71. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 1980.

233. člen

Odločbo o višini prispevka za preživljanje pošlje sodišče pristojnemu organu občinske skupnosti socialnega skrbstva v skladu s prvim odstavkom 132. člena tega zakona za vse preživninske zadeve, nastale do uveljavitve tega zakona.

234. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se v SR Sloveniji prenehajo uporabljati:

— temeljni zakon o zakonski zvezi (Uradni list SFRJ, št. 28/65), razen določbe 26. člena;

— temeljni zakon o razmerju med starši in otroci (Uradni list FLRJ, št. 104/47, 11/51, 53/56, 4/57 in Uradni list SFRJ, št. 10/65);

— temeljni zakon o posvojitvi (Uradni list FLRJ, št. 30/47, 24/52 in Uradni list SFRJ, št. 10/65), razen v primerih iz prvega odstavka 229. člena tega zakona;

— temeljni zakon o skrbništvu (Uradni list SFRJ, št. 16/65), razen določbe 29. člena;

— določbe šestindvajsetega poglavja zakona o pravnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/57, 52/61 in Uradni list SFRJ, št. 12/65, 1/71, 23/72 in 6/74), razen določb, ki se nanašajo na narok za poskus sprave, ki se bodo uporabljale do 1. januarja 1980.

(2) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati:

— zakon o rejništvu (Uradni list LRS, št. 34/60);

— zakon o premoženjskih razmerjih med zakonci (Uradni list LRS, št. 20/50).

235. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1977.

Št. 56-12/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Marijan Breclj I. r.

645.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o dedovanju

Razglasa se zakon o dedovanju, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976 v skladu s stališči Družbenopolitičnega zbora na seji dne 24. maja 1976.

Št. P 0100-110/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik
Sergej Kraigher I. r.

ZAKON O DEDOVANJU

Prvi del

DEDNO PRAVO

Prvo poglavje

SPLOŠNE DOLOČBE

Ureditev dedovanja

1. člen

Za dedovanje v Socialistični republiki Sloveniji veljajo določbe tega zakona, kolikor ni z drugim zakonom drugače določeno.

Predmet dedovanja

2. člen

Deduje se lahko stvari in pravice, ki pripadajo posameznikom.

Dedovanje nepremičnin in delovnih sredstev

3. člen

Nihče ne more na podlagi dedovanja obdržati v lasti več nepremičnin in delovnih sredstev, kot je to določeno z ustavo in zakonom.

Enakopravnost pri dedovanju

4. člen

(1) Državljeni so ob enakih pogojih enakopravni pri dedovanju.

(2) Otroci so enakopravni pri dedovanju ne glede na to, ali so rojeni v zakonski zvezi ali zunaj nje.

5. člen

Državljeni drugih socialističnih republik Socialistične federativne republike Jugoslavije imajo v Socialistični republiki Sloveniji enake dedne pravice kot njeni državljani.

Dedne pravice tujih državljanov

6. člen

Tudi državljani imajo v Socialistični republiki Sloveniji s pogojem, da se uporablja načelo vzajemnosti, enake dedne pravice kot državljani Socialistične republike Slovenije.

Dedni naslov

7. člen

Deduje se lahko na podlagi zakona in na podlagi oporoke.

Oporočno razpolaganje

8. člen

Oporočitelj lahko z oporoko razpolaga s svojim premoženjem na način in v mejah, kot to določa zakon.

Zapuščina brez dedičev

9. člen

Zapuščina brez dedičev postane družbena lastnina.

Drugo poglavje

DEDOVANJE NA PODLAGI ZAKONA

I. ZAKONITI DEDIČI

1. Dedni redi

Krog zakonitih dedičev

10. člen

(1) Na podlagi zakona dedujejo po zapustniku: njegovi potomci, njegovi posvojenci in njihovi potomci; njegov zakonec, njegovi starši, posvojitelj in njegovi sorodniki, njegovi bratje in sestre ter njihovi potomci in njegovi deda in babice ter njihovi potomci.

(2) Kot zakonca dedujeta drug po drugem tudi moški in ženska, ki živita v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in nista sklenila zakonske zveze, vendar le v primeru, če ni razlogov, iz katerih bi bila zakonska zveza med njima neveljavna.

(3) Te osebe dedujejo po dednih redih.

(4) Dediči bližnjega dednega reda izključujejo od dedovanja osebe bolj oddaljenega dednega reda.

a) Prvi dedni red

Potomci in zakonec pokojnika

11. člen

(1) Pokojnikovo zapuščino dedujejo pred vsemi njegovi otroci in njegov zakonec.

(2) Ti dedujejo po enakih delih.

Vstopna pravica

12. člen

Del zapuščine, ki bi šel prej umrlemu, če bi bil preživel zapustnika, dedujejo njegovi otroci, zapustnikovi vnuki, po enakih delih; če pa umre kateri od vnukov pred zapustnikom, dedujejo delež, ki bi šel njemu, če bi bil živ ob zapustnikovi smrti, njegovi otroci, zapustnikovi pravnuki, po enakih delih in tako naprej po vrsti, dokler je kaj zapustnikovih potomcev.

Zmanjšanje deleža zapustnikovega zakonca

13. člen

Ce je kaj otrok iz prejšnjih zapustnikovih zakonov, otrok rojenih zunaj zakonske zveze in posvojencev, premoženje njegovega zakonca pa presega delež, ki bi mu šel pri delitvi zapuščine po enakih delih, gre tistim zapustnikovim otrokom in posvojencem, ki to zahte-

vajo, dvakrat večji delež kakor zakoncu, kolikor sodišče presodi to za upravičeno, upoštevajoč vse okoliščine primera.

b) Drugi dedni red

Starši in zakonec pokojnika

14. člen

(1) Zapuščino pokojnika, ki ni zapustil potomcev, dedujejo njegovi starši in njegov zakonec.

(2) Pokojnikovi starši dedujejo eno polovico zapuščine po enakih delih, pokojnikov zakonec pa deduje drugo polovico zapuščine.

(3) Če pokojnik ni zapustil zakonca, dedujejo pokojnikovi starši vso zapuščino po enakih delih.

Bratje in sestre pokojnika ter njihovi potomci

15. člen

(1) Če je eden od zapustnikovih staršev umrl pred zapustnikom, dedujejo del zapuščine, ki bi mu šel, če bi preživel zapustnika, njegovi otroci (zapustnikovi bratje in sestre), njegovi vnuki in pravnuki ter njegovi nadaljnji potomci po pravilih, ki veljajo v primeru, če dedujejo po pokojniku njegovi otroci in drugi potomci.

(2) Če sta oba zapustnikova starša umrla pred njim, dedujejo del zapuščine, ki bi šel vsakemu od njiju, če bi bil preživel zapustnika, potomci, kot to določa prvi odstavek tega člena.

(3) V vseh primerih dedujejo zapustnikovi polbratje in polsestre po očetu po enakih delih očetov delež zapuščine, polbratje in polsestre po materi po enakih delih materin delež, pravi bratje in sestre pa dedujejo po enakih delih s polbrati in polsestrami po očetu očetov delež, s polbrati in polsestrami po materi pa materin delež.

Starši pokojnika in njihovi otroci

16. člen

Ce je eden od zapustnikovih staršev umrl pred zapustnikom, pa ni zapustil nobenega potomca, deduje del zapuščine, ki bi mu šel, če bi bil preživel zapustnika, drugi od staršev; če pa je tudi ta umrl pred zapustnikom, dedujejo njegovi potomci tisto, kar bi šlo enemu ali drugemu od staršev, kot določa 15. člen tega zakona.

Zakonec pokojnika

17. člen

Ce sta oba zapustnikova starša umrla pred zapustnikom in nista zapustila nobenega potomca, deduje vso zapuščino preživel zapustnikov zakonec.

d) Tretji dedni red

Dedi in babice pokojnika

18. člen

(1) Zapuščino pokojnika, ki ni zapustil ne potomcev ne staršev in tudi ti niso zapustili nobenega potomca in ne zakonca, dedujejo njegovi deda in babice.

(2) Eno polovico zapuščine dedujeta ded in babica po očetovi strani, drugo polovico pa ded in babica po materini strani.

Dedi in babice pokojnika in njihovi potomci

19. člen

(1) Ded in babica iste strani dedujeta po enakih delih.

(2) Če je kateri od teh prednikov ene strani umrl pred zapustnikom, dedujejo del zapuščine, ki bi mu šel, če bi bil preživel zapustnika, njegovi otroci, njegovi vnuki in njegovi nadaljnji potomci, po pravilih, ki veljajo v primeru, če dedujejo po pokojniku njegovi otroci in drugi potomci.

(3) Glede vsega drugega veljajo za dedno pravico deda in babice z ene strani in njunih potomcev pravila, po katerih dedujejo zapustnikovi starši in njihovi potomci.

20. člen

Če sta ded in babica ene strani umrla pred zapustnikom, pa nista zapustila nobenega potomca, dedujejo del zapuščine, ki bi šel njima, če bi bila preživel zapustnika, ded in babica druge strani, njuni otroci, njuni vnuki in njuni nadaljnji potomci, kot določa 19. člen tega zakona.

2. Posebne določbe za nekatere dediče

a) Posvojenci

21. člen

(1) Pri posvojitvi imajo posvojenec in njegovi potomci do posvojitelja in njegovih sorodnikov enake dedne pravice, kakor posvojiteljevi otroci in njihovi potomci.

(2) Pri posvojitvi dedujejo posvojenec in njegovi potomci po drugih posvojencih in njihovih potomcih.

(3) Posvojitelj in njegovi sorodniki so pri posvojitvi zakoniti dediči posvojenca.

(4) Pri posvojitvi posvojenec in njegovi potomci nimajo zakonite dedne pravice po starših, njihovih potomcih in drugih sorodnikih in tudi ti nimajo zakonite dedne pravice po posvojenecu in njegovih potomcih.

b) Zakonec

Izguba dedne pravice

22. člen

(1) Dedna pravica med zakoncema preneha z razvezo in z razveljavitvijo zakonske zveze.

(2) Zakonec nima dedne pravice:

1. če je zapustnik vložil tožbo za razvezo zakonske zveze in se po zapustnikovi smrti ugotovi, da je bila tožba utemeljena;

2. če se njegova zakonska zveza z zapustnikom razveljavi po zapustnikovi smrti iz vzroka, za katerega je preživel zakonec ob sklenitvi zakonske zveze vedel;

3. če je njegova življenjska skupnost z zapustnikom po njegovi krivdi ali v sporazumu z zapustnikom trajno prenehala.

Povečanje dednega deleža

23. člen

(1) Če zakonec deduje z dediči drugega dednega reda, lahko sodišče na njegovo zahtevo odloči, da deduje zakonec tudi del tistega dela zapuščine, ki bi ga po zakonu dedovali drugi dediči; lahko pa tudi odloči, da deduje zakonec vso zapuščino, če je njena vrednost tako majhna, da bi zakonec zašel v pomanjkanje, če bi se delila.

(2) Pri odločanju o tem upošteva sodišče vse okoliščine primera, zlasti premoženjske razmere in pridobitno sposobnost zakonca, premoženjske razmere in pridobitno sposobnost drugih dedičev ter vrednost zapuščine.

c) Starši

Povečanje dednega deleža

24. člen

(1) Če starši, ki nimajo potrebnih sredstev za življenje, dedujejo z zapustnikovim zakoncem, lahko sodišče na njihovo zahtevo odloči, da dedujejo tudi del tistega dela zapuščine, ki bi ga po zakonu dedoval zakonec, lahko pa tudi odloči, da dedujejo starši vso zapuščino, če je njena vrednost tako majhna, da bi starši zašli v pomanjkanje, če bi se delila.

(2) Če je življenjska skupnost med zapustnikovi starši trajno prenehala, pa le eden od njiju nima potrebnih sredstev za življenje, lahko ta zahteva povečanje dednega deleža tako proti zakoncu, kakor tudi proti drugemu od zapustnikovih staršev.

(3) Če je eden od zapustnikovih staršev umrl pred zapustnikom, lahko zahteva preživeli, ki nima nobenih sredstev za življenje, povečanje svojega dednega deleža tudi naproti dedičem umrlega.

(4) Pri odločanju o tem upošteva sodišče vse okoliščine primera, zlasti premoženjske razmere in pridobitno sposobnost zakonca oziroma dedičev umrlega in vrednost zapuščine.

II. NUJNI DEDIČI

1. Nujni dediči, nujni delež in razpoložljivi del zapuščine

Kdo so nujni dediči

25. člen

(1) Nujni dediči so: pokojnikovi potomci, njegovi posvojenci in njihovi potomci, njegovi starši in njegov zakonec.

(2) Dedi in babice ter bratje in sestre pokojnika so nujni dediči le tedaj, če so trajno nezmožni za delo in nimajo potrebnih sredstev za življenje.

(3) Osebe, našteje v tem členu, so nujni dediči, če so po zakonitem dednem redu upravičeni dedovati.

Nujni delež in razpoložljivi del

26. člen

(1) Nujni dediči imajo pravico do dela zapuščine, s katerim zapustnik ne more razpolagati; ta del zapuščine je nujni delež.

(2) Nujni delež potomcev, posvojencev in njihovih potomcev ter zakonca znaša polovico, nujni delež drugih dedičev pa tretjino tistega deleža, ki bi šel vsakemu posameznemu izmed njih po zakonitem dednem redu.

(3) Z ostankom zapuščine lahko oporočitelj razpolaga po svoji volji; ta del zapuščine je razpoložljivi del.

Pravica do nujnega deleža je dedna pravica

27. člen

Nujnemu dediču gre določen del vsake stvari in vsake pravice, ki sestavlja zapuščino, oporočitelj pa lahko tudi določi, da dobi nujni dedič svoj delež v določenih stvareh, pravicah ali v denarju.

2. Izračunanje nujnega deleža in razpoložljivega dela, zmanjšanje oporočnih razpolaganj in vrnitev daril

a) Izračunanje nujnega deleža in razpoložljivega dela

Ugotovitev vrednosti zapuščine

28. člen

Vrednost zapuščine, na podlagi katere se izračuna nujni delež, se ugotovi na tale način:

Najprej je treba popisati in oceniti vse premoženje, ki ga je imel zapustnik ob svoji smrti, tudi tisto, s katerim je razpolagal z oporoko, in vse njegove terjatve, tudi tiste, ki jih ima proti kakšnemu dediču, izvzemši terjatve, ki so očitno neizterljive.

Od ugotovljene vrednosti premoženja, ki ga je imel zapustnik ob svoji smrti, se odbijejo zapustnikovi dolгови, stroški za popis in ocenitev zapuščine in stroški za zapustnikov pogreb.

Tako dobljenemu ostanku se doda vrednost vseh daril, ki jih je zapustnik na kakršenkoli način dal tistemu, ki bi po zakonitem dedovanju prišel v poštev kot dedič, pa tudi vrednost daril, danih dedičem, ki se odpovedujejo dediščini, in tistih daril, za katere je zapustnik odredil, da naj se ne vračunajo dediču v njegov dedni delež.

Temu se doda vrednost daril, ki jih je zapustnik v zadnjem letu svojega življenja dal drugim osebam, ki niso zakoniti dediči, razen običajnih manjših daril.

Ne upošteva se pri tem računu in ne doda vrednost daril, danih družbenopolitični skupnosti, organizaciji združenega dela, drugi samoupravni organizaciji ali skupnosti, družbenopolitični organizaciji ali društvu, ne vrednost daril v splošno koristne namene in ne vrednost daril, ki se po zakonu ne vračunavajo dediču v njegov dedni delež.

Kaj je darilo

29. člen

Darilo po tem zakonu je tudi odpoved pravici, odpust dolga, tisto, kar je zapustnik za življenja dal dediču na račun njegovega dednega deleža ali za ustanovitev ali razširitev gospodinjstva ali za opravljanje poklica, kakor tudi vsako drugo neodplačno razpolaganje.

Določitev vrednosti darila

30. člen

Darilo se oceni po vrednosti ob zapustnikovi smrti in po stanju ob daritvi.

Darilo kot zavarovanje

31. člen

Kadar je darilo zavarovanje v korist obdarjenca, se šteje kot vrednost darila seštevek premij, ki jih je plačal zapustnik, če je ta seštevek manjši od zavarovalne vsote; če pa je seštevek premij večji od zavarovalne vsote, se šteje kot vrednost darila zavarovalna vsota.

b) Premoženje, ki se izloči iz zapuščine

Izločitev v korist potomcev

32. člen

(1) Zapustnikovi potomci in posvojenci ter njihovi potomci, ki so živeli skupaj z zapustnikom in mu s

svojim delom, zaslužkom ali kako drugače pomagali pri pridobivanju, imajo pravico zahtevati, da se jim iz zapuščine izloči del, ki ustreza njihovem prispevku k povečanju ali ohranitvi vrednosti zapustnikovega premoženja.

(2) Tako izločeni del ne spada v zapuščino in se ne upošteva pri izračunavanju nujnega deleža in se tudi ne vračuna dediču v njegov dedni delež.

Izločitev gospodinjstskih predmetov

33. člen

(1) Preživelemu zakoncu in zapustnikovim potomcem ter posvojencem in njihovim potomcem, ki so živeli z zapustnikom v istem gospodinjstvu, grede gospodinjstski predmeti, ki so namenjeni za zadovoljitev njihovih vsakdanjih potreb, kot so pohištvo in druga hišna oprava, posteljnina in podobno, vendar ne, če so ti predmeti večje vrednosti.

(2) Tako izločeni predmeti se ne upoštevajo pri izračunavanju nujnega deleža in se tudi ne vračunajo dediču v njegov dedni delež.

c) Zmanjšanje oporočnih razpolaganj in vrnitev daril zaradi prikrajšanja nujnega deleža

Prikrajšanje nujnega deleža in upoštevanje oporočnih razpolaganj in daril

34. člen

(1) Če je prikrajšan nujni delež, se oporočna razpolaganja zmanjšajo, darila pa vrnejo, kolikor je treba, da se dopolni nujni delež.

(2) Nujni delež je prikrajšan, če celotna vrednost oporočnih razpolaganj in daril presega razpoložljivi del.

(3) Pri ugotavljanju celotne vrednosti oporočnih razpolaganj in daril se upoštevajo tudi tista darila in oporočna razpolaganja, za katera je zapustnik odredil, naj se ne vračunajo nujnemu dediču v njegov dedni delež.

(4) Od tistih daril in oporočnih razpolaganj, ki se vračunajo nujnemu dediču v njegov dedni delež, se upošteva pri ugotavljanju celotne vrednosti oporočnih razpolaganj in daril samo toliko, za kolikor ta presega njegov nujni delež.

Vrstni red zmanjšanja oporočnih razpolaganj in način vračanja daril

35. člen

Če je prikrajšan nujni delež, se najprej zmanjšajo oporočna razpolaganja; če nujni delež s tem še ni krit, se vračajo tudi darila.

36. člen

(1) Oporočna razpolaganja se zmanjšajo v enakem razmerju, ne glede na njihovo naravo in njihov obseg in ne glede na to, ali so v eni oporoki ali v več oporokah, če iz oporoke ne izhaja kaj drugega.

(2) Če je oporočitelj zapustil več volil in odredil, naj se kakšno volilo izplača pred drugimi, se to volilo zmanjša le tedaj, če vrednost drugih volil ne zadošča, da bi se kril nujni delež.

37. člen

(1) Oporočni dedič, čigar dedni delež bi moral biti zmanjšán, da bi se dopolnil nujni delež, lahko zahteva sorazmerno zmanjšanje volil, ki jih mora izplačati, če iz oporoke ne izhaja kaj drugega.

(2) Isto velja tudi za volilnojemnika, kateremu je oporočitelj naročil, da kaj izplača iz svojega volila.

38. člen

(1) Darila se vračajo začeti od zadnjega darila in nato dalje v obrnjenem vrstnem redu, kakor so bila dana.

(2) Istočasno dana darila se vračajo sorazmerno.

Položaj obdarjenca

39. člen

Obdarjenec velja glede darovane stvari, ki jo mora vrniti, za poštenega posestnika do dneva, ko je zvedel, da se zahteva vrnitev darila.

Upravičenec zahteve za zmanjšanje in vrnitev

40. člen

Zmanjšanje oporočnih razpolaganj in vrnitev daril, s katerimi je prikrajšan nujni delež, lahko zahtevajo samo nujni dediči.

Zastaranje tožbe

41. člen

Zmanjšanje oporočnih razpolaganj se lahko zahteva v treh letih od razglasitve oporoke, vrnitev daril pa v treh letih od zapustnikove smrti oziroma od dneva, ko je postala pravnomočna odločba o njegovi razglasitvi za mrtvega oziroma odločba, s katero se ugotavlja njegova smrt.

3. Razdedinjenje nujnih dedičev in odvzem nujnega deleža v korist potomcev

a) Razdedinjenje nujnih dedičev

Vzroki razdedinjenja

42. člen

(1) Oporočitelj lahko razdedini dediča, ki ima pravico do nujnega deleža:

1. če se je ta s kršitvijo kakšne zakonite ali moralne dolžnosti hujše pregrešil nad zapustnikom;
2. če je naklepoma storil kakšno hujše kaznivo dejanje zoper njega ali zoper njegovega zakonca, otroka, posvojenca, ali starše;
3. če je storil kakšno kaznivo dejanje zoper temelje socialistične samoupravnne družbené ureditve in varnost Jugoslavije;
4. če se je vdal brezdeltu in nepoštenemu življenju.

(2) Razdedinjenje je lahko popolno ali delno.

Pogoji za veljavnost razdedinjenja

43. člen

(1) Oporočitelj, ki namerava kakšnega dediča razdediniti, mora to izraziti v oporoki na nedvomen način, koristno pa je tudi, da navede razlog za razdedinjenje.

(2) Razlog za razdedinjenje mora biti podan takrat, ko je bila oporoka napravljena, razlog iz 4. točke prejšnjega člena pa tudi takrat, ko je oporočitelj umrl.

(3) Če nastane spor o utemeljenosti razdedinjenja, mora utemeljenost dokazati tisti, ki se na razdedinjenje sklicuje.

Posledice razdedinjenja

44. člen

Z razdedinjenjem izgubi dedič dedne pravice v obsegu razdedinjenja, pravice drugih oseb, ki lahko dedujejo po zapustniku, pa se določijo, kot da bi bil razdedinjeni umrl pred zapustnikom.

b) Odvzem nujnega deleža v korist potomcev

45. člen

Če je potomec ali posvojenec, ki ima pravico do nujnega deleža, prezadolžen ali zapravljivec, mu lahko oporočitelj v celoti ali deloma vzame njegov nujni delež v korist njegovih potomcev. Tak odvzem ostane veljaven le tedaj, če ima tisti, ki mu je vzet nujni delež, ob uvedbi dedovanja mladoletnega otroka ali mladoletnega vnuka od prej umrlega otroka ali če ima polnoletnega otroka ali polnoletnega vnuka od prej umrlega otroka, ki je pridobitno nesposoben.

III. VRAČUNANJE DARIL IN VOLIL V DEDNI DELEŽ

Vračunanje darila zakonitemu dediču

46. člen

(1) Vsakemu zakonitemu dediču se vračuna v dedni delež vse, kar je na kakršenkoli način dobil v dar od zapustnika.

(2) Ne vračunajo se plodovi in druge koristi, ki jih je imel dedič od podarjene stvari do zapustnikove smrti.

(3) Darilo se ne vračuna, če je zapustnik ob daritvi ali pozneje ali v oporoki izjavil, da se darilo ne vračuna v dedni delež, ali če se da iz okoliščin sklepati, da je bila to zapustnikova volja.

(4) Pri tem ostanejo v veljavi določbe o nujnem deležu.

Vračunanje volila zakonitemu dediču

47. člen

Volilo, voljeno zakonitemu dediču, se vračuna v njegov dedni delež, razen če iz oporoke izhaja, da je bila oporočiteljeva volja, da dobi dedič volilo zraven svojega deleža.

Način vračunanja darila in volila

48. člen

(1) Darila in volila se vračunajo tako, da dobijo drugi dediči iz zapuščine ustrezno vrednost in se žele potem ostanek zapuščine razdeli med vse dediče.

(2) Če premoženje, ki ga je imel zapustnik ob svoji smrti, ne zadošča, da bi drugi dediči dobili ustrezno vrednost, jim dedič, kateremu se vračunajo darila in volila, ni dolžan vrniti kaj od tistega, kar je on dobil.

(3) Pri tem ostanejo v veljavi določbe o nujnem deležu.

Pravica dediča, kateremu se darilo ali volilo ne vračuna

49. člen

(1) Kadar se po zapustnikovi volji darilo ali volilo dediču ne vračuna v njegov dedni delež, obdrži tak dedič darilo oziroma volilo in deli z drugimi dediči zapuščino, kot da darila oziroma volila sploh ne bi bilo.

(2) Če je kaj nujnih dedičev, po zapustnikovi volji pa se darilo ali volilo kakšnemu dediču ne vračuna v njegov dedni delež, lahko ta dedič obdrži darilo oziroma volilo v mejah razpoložljivega dela.

Pravica dediča, ki se je odpovedal dediščini

50. člen

(1) Dedič, ki se je odpovedal dediščini, obdrži darilo v mejah razpoložljivega dela.

(2) Izpolnitev volila ima pravico zahtevati samo v mejah razpoložljivega dela.

Pravica vrniti darilo

51. člen

(1) Dedič ima pravico, podarjeno stvar vrniti v zapuščino.

(2) V takem primeru se, mu njena vrednost ne vračuna v dedni delež; glede stroškov, ki jih je imel s stvarjo, in glede škode, ki jo je utrpela stvar, pa velja za poštenega posestnika, dokler se ne dokaže njegova nepoštenost.

Določitev vrednosti darila

52. člen

Pri vračunanju darila dediču v njegov dedni delež se darilo oceni po vrednosti ob zapustnikovi smrti in po stanju ob daritvi.

Darilo kot zavarovanje

53. člen

Kadar je darilo zavarovanje v korist obdarjenca, se pri vračunanju daril in volil v dedni delež uporablja določba 31. člena tega zakona.

Stroški za preživljanje dediča

54. člen

(1) Kar je bilo porabljeno za preživljanje dediča in za njegovo obvezno šolanje, se ne vračuna v njegov dedni delež.

(2) O tem, ali in koliko naj se vračunajo v njegov dedni delež izdatki, ki jih je imel zapustnik z nadaljnjim šolanjem dediča, odloči sodišče glede na okoliščine, upoštevajoč predvsem vrednost zapuščine ter stroške za šolanje in usposobitev drugih dedičev za samostojno življenje.

Običajna manjša darila

55. člen

Običajna manjša darila se ne vračunajo v dedni delež.

Darilo pri vstopni pravici

56. člen

(1) Darila, dana tistemu, namesto katerega vstopi dedič zaradi njegove nevrednosti ali zaradi tega, ker je bil razdedinjen ali ker mu je bil vzet nujni delež, se dediču ne vračunajo v dedni delež.

(2) Darila, dana tistemu, namesto katerega vstopi dedič zaradi njegove smrti ali zaradi tega, ker se je odpovedal dediščini, se vračunajo dediču v dedni delež.

Vračunanje dolga

57. člen

Dediču se vračuna v njegov delež to, kar je bil dolžan zapustniku.

Upravičenec zahteve za vračanje

58. člen

Pravico zahtevati, da se v dedni delež kakšnega dediča vračunajo darila in volila, imajo samo njegovi sodediči.

Tretje poglavje

DEDOVANJE NA PODLAGI
OPOROKE

I. POGOJI ZA VELJAVNOST OPOROKE

Oporočna sposobnost

59. člen

(1) Oporoko lahko napravi vsak, ki je sposoben za razsojanje in je dopolnil petnajst let starosti.

(2) Oporoka je neveljavna, če oporočitelj tedaj, ko jo je napravil, še ni bil star petnajst let ali ni bil sposoben za razsojanje.

(3) Izguba sposobnosti za razsojanje, ki nastopi potem, ko je oporoka napravljena, ne vpliva na njeno veljavnost.

Neveljavnost oporoke

60. člen

(1) Neveljavna je oporoka, če je bil oporočitelj z grožnjo ali s silo prisiljen, da jo je napravil, ali če se je odločil, da jo napravi zaradi zvižaje ali zaradi tega, ker je bil v zmoti.

(2) Grožnja, sila ali zvižaja ima za posledico neveljavnost oporoke tudi tedaj, če izvira od tretje osebe.

(3) Oporočna razpolaganja so neveljavna tudi tedaj, če je bil oporočitelj v zmoti o dejstvih, ki so ga nagnila k takim razpolaganjem.

(4) Če so samo nekatera določila oporoke napravljena pod grožnjo ali s silo, zaradi zvižaje ali v zmoti, tedaj so samo ta določila neveljavna.

Razveljavitev oporoke

61. člen

(1) Razveljavitev oporoke zaradi oporočiteljeve nesposobnosti za razsojanje ali zaradi tega, ker oporočitelj še ni bil star petnajst let, in razveljavitev oporoke ali posameznih njenih določil zaradi grožnje ali sile, zvižaje ali zmote, lahko zahteva samo tisti, ki ima pravni interes, in sicer v roku enega leta od dneva, ko je zvedel za vzrok neveljavnosti, vendar najdalj v desetih letih od razglasitve oporoke.

(2) Enoletni rok ne more začeti teči pred razglasitvijo oporoke.

(3) Proti nepošteni osebi se lahko zahteva razveljavitev oporoke dvajset let od njene razglasitve.

Veljavnost oporoke

62. člen

Veljavna je tista oporoka, ki je napravljena v obliki, kakor jo določa zakon, in ob pogojih, ki jih določa zakon.

II. OBLIKE OPOROKE

Lastnoročna oporoka

63. člen

(1) Oporoka je veljavna, če jo je oporočitelj lastnoročno napisal in podpisal.

(2) Oporoka je veljavna, čeprav ni v njej naveden datum, kdaj je bila napravljena

Pismena oporoka pred pričami

64. člen

(1) Oporočitelj, ki zna brati in pisati, lahko napravi oporoko tako, da v navzočnosti dveh prič lastnoročno podpiše listino, ki mu jo je sestavil kdo drug, ko hkrati izjavi pred njima, da je to njegova oporoka.

(2) Priči se podpišeta na sami oporoki s pristavkom, da se podpisujeta kot prič. Ta pristavek ni pogoj za veljavnost oporoke.

Sodna oporoka

65. člen

(1) Oporoko lahko sestavi oporočitelj po njegovi izjavi sodnik pristojnega sodišča, ko poprej ugotovi oporočiteljevo istovetnost.

(2) Ko oporočitelj tako oporoko prebere in podpiše, potrdi sodnik na oporoki, da jo je oporočitelj v njegovi navzočnosti prebral in podpisal.

Sodna oporoka, če je oporočitelj ne zna ali ne more prebrati

66. člen

(1) Če oporočitelj ne zna ali ne more prebrati oporoke, ki mu jo je sestavil sodnik, jo ta prebere oporočitelju v navzočnosti dveh prič, nato pa jo oporočitelj v navzočnosti istih prič podpiše ali napravi na njej ročno znamenje, potem ko izjavi, da je to njegova oporoka.

(2) Priči se podpišeta na oporoki.

Priče pri oporoki

67. člen

(1) Pri pismeni oporoki pred pričami in pri sodni oporoki so lahko priče polnoletne osebe, ki jim ni vzeta opravilna sposobnost in ki znajo brati in pisati; če gre za sodno oporoko, morajo priče razumeti tudi jezik, v katerem je napravljena.

(2) Pri pismeni oporoki pred pričami in pri sodni oporoki ne morejo biti priče in ne morejo kot sodnik sestaviti oporoke po oporočiteljevi izjavi: oporočiteljevi potomci, njegovi posvojenci in njihovi potomci, njegovi predniki in posvojitelji, njegovi sorodniki v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena, zakonci vseh teh oseb in zakonec oporočitelja.

Neveljavna razpolaganja v oporoki

68. člen

Neveljavna so določila oporoke, s katerimi se kaj zapušča sodniku, ki je oporoko sestavil, pričam pri oporoki ali prednikom, potomcem, bratom, sestram ter zakoncem teh oseb.

Oporoka, sestavljena v tujini

69. člen

Oporoko lahko sestavi državljanu Socialistične republike Slovenije v tujini po določbah, ki veljajo za sestavljanje sodne oporoke, konzularni predstavnik ali diplomatski predstavnik Socialistične federativne republike Jugoslavije, ki opravlja konzularne zadeve.

Oporoka, sestavljena na jugoslovanski ladji

70. člen

(1) Na jugoslovanski ladji lahko sestavi oporoko poveljnik ladje po določbah, ki veljajo za sestavljanje sodne oporoke.

(2) Oporoka, ki je bila sestavljena na ladji, neha veljati po preteku tridesetih dni od vrnitve oporočitelja v Socialistično republiko Slovenijo.

Oporoka, sestavljena med mobilizacijo ali vojno

71. člen

(1) Med mobilizacijo ali med vojno lahko sestavi oporoko po določbah, ki veljajo za sestavljanje sodne oporoke, osebi, ki je v službi oboroženih sil SFRJ, poveljnik čete ali kakšen drug starešina enake ali višje stopnje, ali kdo drug v navzočnosti takega starešine, kakor tudi vsak starešina ločenega oddelka.

(2) Tako sestavljena oporoka neha veljati po preteku šestdesetih dni po koncu vojne, če je oporočitelj prej ali pozneje demobiliziran, pa po preteku tridesetih dni po demobilizaciji.

Ustna oporoka

72. člen

(1) Oporočitelj lahko izjavi svojo poslednjo voljo ustno pred dvema pričama le tedaj, če zaradi izrednih razmer ne more napraviti pismene oporoke.

(2) Ustna oporoka neha veljati, ko preteče trideset dni od prenehanja izrednih razmer, v katerih je bila napravljena.

Priče pri ustni oporoki

73. člen

Pri ustni oporoki so lahko priče samo osebe, ki smejo biti priče pri sodni oporoki; ni pa treba, da znajo brati in pisati.

Dolžnosti prič pri ustni oporoki

74. člen

(1) Priče, pred katerimi je oporočitelj ustno izjavil svojo poslednjo voljo, morajo brez odlašanja zapisati oporočiteljevo izjavo in jo čimprej izročiti sodišču ali jo ustno ponoviti pred sodiščem in pri tem povedati tudi, kdaj, kje in v kakšnih okoliščinah je oporočitelj izjavil svojo poslednjo voljo.

(2) Izpolnitev te dolžnosti ni pogoj za veljavnost ustne oporoke.

Neveljavna razpolaganja v ustni oporoki

75. člen

Neveljavna so določila ustne oporoke, s katerimi se kaj zapušča oporočnim pričam, njihovim zakoncem, njihovim prednikom, njihovim potomcem in njihovim sorodnikom v stranski vrsti od vštetega tretjega kolena sorodstva ali zakoncem vseh teh oseb.

Uveljavljanje neveljavnosti oporoke

76. člen

(1) Neveljavnost oporoke zaradi napak v obliki lahko uveljavlja po uvedbi dedovanja samo, kdor ima pravni interes, in sicer v enem letu od dneva, ko je zvedel za oporoko, toda najpozneje v desetih letih od razglasitve oporoke.

(2) Enoletni rok ne more začeti teči pred razglasitvijo oporoke.

Dokazovanje obstoja oporoke

77. člen

Oporoka, ki je bila po naključju ali z dejanjem koga drugega uničena, izgubljena, skrita ali založena, bodisi

po oporočiteljevi smrti ali pred njegovo smrtjo, toda brez njegove vednosti, ima učinek veljavne oporoke, če prizadeti dokaže, da je oporoka obstajala, da pa je uničena, izgubljena, skrita, ali založena, in da je bila sestavljena v obliki, ki jo predpisuje zakon, in če dokaže vsebino tistega njenega dela, na katerega se sklicuje.

III. VSEBINA OPOROKE

Določitev dediča

78. člen

(1) Oporočitelj lahko določi v oporoki enega ali več dedičev.

(2) Dedič na podlagi oporoke je tisti, ki ga je oporočitelj določil, da podeduje vse njegovo premoženje ali glede na celoto določen del premoženja.

(3) Za dediča se šteje tudi tisti, ki mu je oporočitelj v oporoki zapustil eno ali več določenih stvari ali pravic, če se ugotovi, da je bila oporočiteljeva volja, naj mu bo dedič.

Nadomestitve

79. člen

(1) Oporočitelj lahko določi v oporoki osebo, kateri naj gre dediščina, če določeni dedič umre pred njim, če se odpove dediščini ali če postane nevreden, da bi dedoval.

(2) Isto velja tudi za volila.

(3) Oporočitelj ne more določiti dediča svojemu dediču in ne volilojemniku.

Določitev volil in drugih razpolaganj

80. člen

Oporočitelj lahko zapusti v oporoki eno ali več volil.

81. člen

Oporočitelj lahko v oporoki določi, naj se kakšna stvar ali pravica, del zapuščine ali vsa zapuščina uporabi za kakšen dovoljen namen.

Bremena in pogoji

82. člen

(1) Oporočitelj lahko naloži kakšno dolžnost tistemu, ki mu zapušča kakšno korist iz zapuščine.

(2) V posameznih določilih oporoke lahko postavi pogoje ali roke.

(3) Za nemogoče, nedovoljene in nemoralne pogoje in bremena, kakor tudi za take, ki so nerazumljivi ali sami s seboj v nasprotju, se šteje, kakor da jih ni.

Določenost dedičev in drugih oseb

83. člen

Za določitev dedičev, volilojemnikov in drugih oseb, ki jim je v oporoki določena kakšna korist, zadošča, če so v oporoki podatki, na podlagi katerih se da ugotoviti, kdo so.

Razlaga oporoke

84. člen

(1) Določila oporoke je treba razlagati po pravem oporočiteljevem namenu.

(2) Če nastane dvom, se je treba držati tistega, kar je ugodnejše za zakonitega dediča ali za tistega, ki mu je z oporoko naložena kakšna obveznost.

IV. VOLILA

Vsebina volila

85. člen

(1) Oporočitelj lahko zapusti v oporoki eno ali več določenih stvari ali kakšno pravico določeni osebi, ali lahko naloži dediču ali komu drugemu, ki mu kaj zapušča, da iz tistega, kar mu zapušča, da kakšno stvar določeni osebi, ji izplača vsoto denarja, ji odpusti kakšen dolg, jo vzdržuje ali da v njeno korist kaj stori, opusti ali trpi.

(2) S takim razpolaganjem se praviloma ne določi dedič; tako razpolaganje je volilo; tisti, kateremu je namenjeno, pa je volilojemnik.

86. člen

(1) Na podlagi oporoke ima volilojemnik pravico zahtevati izpolnitev volila od tistega, ki mu je z oporoko naloženo, naj volilo izpolni.

(2) Če je izpolnitev volila naložena več osebam, je vsaka izmed njih odgovorna sorazmerno delu zapuščine, ki ga dobi, razen če se da iz oporoke sklepati, da je oporočitelj hotel, naj odgovarjajo drugače.

(3) Če oporočitelj ni določil, kdo mora izpolniti volilo, so dolžni izpolniti volilo vsi zakoniti in oporočni dediči v sorazmerju s svojimi dednimi deleži.

Izpolnitev volila

87. člen

Oporočiteljevi upniki imajo pravico zahtevati plačilo pred volilojemniki.

88. člen

(1) Dedič ni dolžan v celoti izpolniti volil, katerih vrednost presega vrednost tistega dela podedovanega premoženja, s katerim je oporočitelj lahko prosto razpolagal.

(2) Isto velja za volilojemnika, če vrednost volil ali bremen, ki naj jih izpolni, presega vrednost njegovega volila.

(3) V takih primerih se vsa volila in bremena zmanjšajo v enakem razmerju, če ni oporočitelj določil kaj drugega.

89. člen

Volilojemnik ima pravico zahtevati izpolnitev volila tudi tedaj, če je tisti, ki je bil po oporoki dolžan izpolniti volilo, umrl pred oporočiteljem ali se je odpovedal dediščini ali je nevreden, da bi dedoval.

Ugasnitev volila

90. člen

(1) Volilo ugasne, če volilojemnik umre pred oporočiteljem, če se odpove volilu ali če je nevreden.

(2) V takih primerih ostane predmet volila tistemu, ki bi ga moral izpolniti, če ne izhaja iz same oporoke, da je imel oporočitelj kakšen drug namen.

91. člen

Volilo ugasne tudi tedaj, če je oporočitelj odtujil ali porabil predmet volila ali če je ta predmet drugače prenehal obstajati za oporočiteljevega življenja ali če je bil po naključju uničen po njegovi smrti.

Odgovornost za dolgove

92. člen

(1) Volilojemnik ni odgovoren za oporočiteljeve dolgove.

(2) Oporočitelj pa lahko odredi, da je volilojemnik odgovoren za vse ali za posamezne njegove dolge, ali za del kakšnega dolga v mejah vrednosti volila.

Volilo, določeno upniku

93. člen

Če je oporočitelj določil volilo svojemu upniku, ima ta pravico, da poleg izpolnitve volila zahteva tudi plačilo svoje terjatve, če iz oporoke ne izhaja, da je bil oporočiteljev namen drugačen.

Zastaranje volila

94. člen

Pravica zahtevati izpolnitev volila zastara v enem letu od dneva, ko je volilojemnik izvedel za svojo pravico in smel zahtevati izpolnitev volila.

V. IZVRŠITELJI OPOROKE

Določitev izvršitelja oporoke

95. člen

(1) Oporočitelj lahko v oporoki določi eno ali več oseb za izvršitelje oporoke.

(2) Izvršitelj oporoke je lahko vsaka opravilno sposobna oseba.

(3) Tisti, ki je določen za izvršitelja oporoke, r. dolžan prevzeti te dolžnosti.

Dolžnosti in pravice izvršitelja oporoke

96. člen

(1) Če oporočitelj ni določil kaj drugega, je dolžnost izvršitelja oporoke zlasti ta, da skrbi za zapuščino, da jo upravlja, da skrbi za plačilo dolgov in volil in sploh za to, da se oporoka izvrši tako, kakor je želel oporočitelj.

(2) Če je več izvršiteljev oporoke, opravljajo skupaj dolžnosti skupaj, razen če je oporočitelj drugače določil.

97. člen

(1) Izvršitelj oporoke mora dati sodišču račun o svojem delu.

(2) Pravico ima do povračila stroškov in do nagrade za svoj trud, kar se mu izplača iz razpoložljivega dela zapuščine po odločbi sodišča.

Razrešitev izvršitelja oporoke

98. člen

Sodišče lahko na predlog ali po uradni dolžnosti razreši izvršitelja oporoke, če njegovo delo ni v skladu z oporočiteljevo voljo ali z zakonom.

VI. PREKLIC OPOROKE

99. člen

(1) Oporočitelj lahko vselej prekliče oporoko, ali v celoti ali deloma, z izjavo, dano v katerikoli obliki, v kateri se po zakonu lahko napravi oporoka.

(2) Oporočitelj lahko prekliče pisмено oporoko tudi tako, da jo uniči.

Izguba pravice razvezanega zakonca iz oporoke

100. člen

Razvezani zakonec izgubi pravico zahtevati koristi, ki so zanj določene v oporoki ali v kakšni drugi izjavi

poslednje volje, ki jo je njegov bivši zakonec dal pred razvezo.

Prejšnja in poznejša oporoka

101. člen

(1) Če se s poznejšo oporoko izrecno ne prekliče prejšnja oporoka, ostanejo določila prejšnje oporoke v veljavi, kolikor niso v nasprotju z določili poznejše.

(2) Če je oporočitelj uničil poznejšo oporoko, dobi prejšnja oporoka znova veljavo, razen če se dokaže, da to ni bila oporočiteljeva volja.

Razpolaganje z naklonjeno stvarjo

102. člen

Vsako poznejše razpolaganje oporočitelja z določeno stvarjo, ki jo je komu naklonil, ima za posledico preklic naklonitve te stvari.

Četrto poglavje

DEDNOPRAVNE POGODBE

I. DEDNA POGODBA IN POGODBA O BODOČI DEDIŠČINI ALI VOLILU

Neveljavnost dedne pogodbe

103. člen

Neveljavna je pogodba, s katero kdo zapušča svojo zapuščino ali njen del svojemu sopogodbeniku ali komu drugemu.

Neveljavnost pogodbe o pričakovani dediščini ali volilu

104. člen

(1) Neveljavna je pogodba, s katero kdo odtuji pričakovano dediščino, kakor tudi vsaka pogodba o dediščini po kom drugem, ki je še živ.

(2) Prav tako je neveljavna tudi pogodba o volilu ali kakšni drugi koristi, ki jo kakšen pogodbenik pričakuje iz dedovanja, ki še ni uvedeno.

Neveljavnost pogodbe o vsebini oporoke

105. člen

Neveljavna je pogodba, s katero se kdo zaveže, da bo v svoji oporoki kaj določil, ali da česa ne bo določil, ali pa da bo preklical kakšno določilo svoje oporoke ali da ga ne bo preklical.

II. IZROČITEV IN RAZDELITEV PREMOŽENJA ZA ŽIVLJENJA

106. člen

Prednik lahko z pravilom med živimi izroči in razdeli svoje premoženje svojim otrokom, posvojencem in svojim potomcem.

Pogoji za veljavnost izročitve in razdelitve

107. člen

(1) Taka izročitev in razdelitev premoženja sta veljavni le tedaj, če se s tem strinjajo vsi otroci, posvojenci in drugi izročiteljevi potomci, ki bodo po zakonu poklicani, da po njem dedujejo.

(2) Sporazum o izročitvi in razdelitvi premoženja mora biti sestavljen v pisni obliki in overjen po sodniku.

(3) Pri overitvi prebere sodnik sporazum in opozori pogodbenike na njegove posledice.

(4) Če kakšen potomec ali posvojenec ni dal privolitve, jo lahko da pozneje v enaki obliki.

(5) Izročitev in razdelitev ostaneta veljavni, če potomec ali posvojenec, ki se ni strinjal, umre pred izročiteljem, ne da bi bil zapustil svoje potomce, če se odpove dediščini, če je razdedinjen ali če je nevreden.

Predmet izročitve in razdelitve

108. člen

(1) Z izročitvijo in razdelitvijo more biti zajeto samo sedanje izročiteljevo premoženje, in sicer vse ali samo del.

(2) Neveljavno je določilo o načinu razdelitve premoženja, ki bo v izročiteljevi zapuščini.

Položaj izročenelega premoženja

109. člen

(1) Ko prednik, ki je za življenja izročil in razdelil svoje premoženje, umre, je njegova zapuščina samo tisto premoženje, ki ni bilo zajeto z izročitvijo in razdelitvijo, in tisto premoženje, ki ga je pridobil pozneje.

(2) Premoženje, ki se ga njegovi potomci prej pridobili z izročitvijo in razdelitvijo, ne spada v njegovo zapuščino in se ne upošteva pri ugotavljanju njene vrednosti.

110. člen

(1) Če se kakšen dedič ni strinjal z izročitvijo in razdelitvijo, se štejejo tisti deli premoženja, ki so bili izročeni drugim dedičem, za darila in se po prednikovi smrti z njimi ravna kot z darili, ki jih je prednik dal dedičem.

(2) Enako se ravna, če se izročitelju po izročitvi in razdelitvi, s katero so se strinjali vsi dediči, rodi otrok ali se pojavi dedič, ki je bil razglašen za mrtvega.

Pridržanje pravic ob izročitvi

111. člen

(1) Ob izročitvi in razdelitvi lahko pridržijo izročitelj zase ali za svojega zakonca ali pa zase in za svojega zakonca ali za koga drugega pravico užitka vsega izročenelega premoženja ali dela premoženja, ali si izgovori dosmrtno rento v naravi ali v denarju, dosmrtno preživljanje ali kakšno drugo nadomestilo.

(2) Če sta užitek ali dosmrtna renta dogovorjena za izročitelja in njegovega zakonca skupaj, gre v primeru smrti enega od njiju užitek oziroma renta v celoti drugemu do njegove smrti, če ni kaj drugega dogovorjeno ali če iz okoliščin primera ne izhaja kaj drugega.

Pravica izročiteljevega zakonca

112. člen

(1) Izročitelj lahko pri izročitvi in razdelitvi upošteva tudi svojega zakonca; tedaj je potrebno, da se tudi ta s tem strinja.

(2) Če zakonec ni upoštevan, ostane njegova pravica do nujnega deleža neokrnjena.

(3) V takem primeru ostane izročitev in razdelitev veljavna, pač pa se pri ugotavljanju vrednosti zapuščine, po kateri se določa nujni delež preživelega zakonca, tisti deli zapustnikovega premoženja, ki jih je izročil svojim potomcem ali posvojencem, štejejo za darila.

Izročiteljevi dolgovi

113. člen

(1) Potomci ali posvojenci, med katere je izročitelj razdelil svoje premoženje, niso odgovorni za njegove dolge, če ni bilo ob izročitvi in razdelitvi določeno kaj drugega.

(2) Izročiteljevi upniki lahko izpodbijajo izročitev in razdelitev ob pogojih, ki veljajo za izpodbijanje neodplačnih razpolaganj.

Jamčenje

114. člen

Obveznost jamčenja, ki nastane po delitvi med sodiči, nastane tudi med potomci ali posvojenci po izročitvi in razdelitvi premoženja, katero jim je izročil in razdelil njihov prednik oziroma posvojitelj.

Prekliz izročitve

115. člen

(1) Izročitelj ima pravico zahtevati, da mu potomec ali posvojenec vrne, kar je dobil z izročitvijo in razdelitvijo, če ta zagreši proti njemu veliko nehvaležnost.

(2) Enako pravico ima izročitelj, če potomec ali posvojenec ne daje njemu ali komu drugemu preživnine, ki je bila dogovorjena s sporazumom o izročitvi in razdelitvi ali če ne poravnava izročiteljevih dolgov, katerih poravnava mu je bila v tem sporazumu naložena.

(3) V drugih primerih neizpolnitve bremen, prevzetih s sporazumom o izročitvi in razdelitvi, odloči sodišče, upoštevajoč pomembnost bremen za izročitelja in druge okoliščine primera, ali ima izročitelj pravico zahtevati vrnitev danega premoženja ali pa ima samo pravico zahtevati prisilno izpolnitev bremen.

Pravice potomca po preklicu izročitve

116. člen

(1) Potomec ali posvojenec, ki je moral vrniti izročitelju to, kar je prejel ob izročitvi in razdelitvi, lahko zahteva svoj nujni delež po izročiteljevi smrti, če ni razdedinjen, ali nevreden, da bi dedoval po izročitelju, ali če se ni odpovedal dediščini.

(2) Pri izračunavanju njegovega nujnega deleža se štejejo tisti deli premoženja, ki jih je zapustnik za življenja izročil in razdelil med druge svoje potomce ali posvojence za darila.

III. POGODBA O DOSMRTNEM PREŽIVLJANJU

Pogoji za veljavnost pogodbe

117. člen

(1) Pogodba, s katero se en pogodbenik zaveže, da bo do smrti preživljal drugega pogodbenika ali koga drugega in v kateri drugi pogodbenik izjavi, da mu zapuščina vse premoženje ali del premoženja kot dediščino, ni dedna pogodba, temveč pogodba med preživljancem in preživljalcem o odplačni odtujitvi vseh nepremičnin, ki pripadajo preživljancu ob sklenitvi pogodbe, ali določenega dela teh stvari, katerih izročitev pa je odložena do njegove smrti (pogodba o dosmrtnem preživljanju).

(2) Kot nepremičnine so mišljene tudi tiste premičnine, ki so namenjene za rabo in uživanje nepremičnin, kot so: kmetijske priprave in orodje ter živina.

(3) Ta pogodba lahko obsega tudi druge premičnine preživljanca, ki pa morajo biti v pogodbi navedene.

(4) Pogodba o dosmrtnem preživljanju mora biti sestavljena v pisni obliki in overjena po sodniku.

(5) Pri overitvi mora sodnik prebrati pogodbo in opozoriti pogodbenike na njene posledice.

(6) Za pogodbe o dosmrtnem preživljanju se štejejo tudi pogodbe, s katerimi se proti obljudi dediščine dogovori skupnost življenja ali skupnost premoženja, ali da bo en pogodbenik skrbel za drugega in ga varoval, mu obdeloval posestvo in po njegovi smrti oskrbel pogreb, ali kaj drugega v istem namenu.

Vknjižba pravice preživjalca

118. člen

Preživjalec lahko vpiše svojo pravico iz pogodbe v javno knjigo.

Odgovornost za dolgove

119. člen

Preživjalec po preživljančevi smrti ni odgovoren za njegove dolgove, pač pa se lahko določi v pogodbi, da bo on odgovoren za njegove obstoječe dolgove določenim upnikom.

Razveza pogodbe

120. člen

(1) Pogodbeni stranki lahko sporazumno razvežeta pogodbo o dosmrtnem preživljanju tudi potem, ko sta jo že začeli izpolnjevati.

(2) Če živita po pogodbi o dosmrtnem preživljanju pogodbenika skupaj, pa se njuno razmerje tako omaje, da postane skupno življenje neznosno, lahko vsaka stranka zahteva od sodišča, da se pogodba razveže.

(3) Vsaka stranka lahko zahteva, da se pogodba razveže, če druga stranka ne izpolnjuje svojih obveznosti.

(4) Če se pogodba razveže, obdrži vsaka stranka pravico, zahtevati od druge stranke odškodnino, ki ji gre po splošnih pravilih premoženjskega prava.

Spremenjene razmere

121. člen

(1) Če se po sklenitvi pogodbe razmere tako spremenijo, da postane izpolnitev pogodbe znatno otežkočena, uredi sodišče na zahtevo ene ali druge stranke znova njuno razmerje ali pa ga razveže, upoštevajoč vse okoliščine.

(2) Sodišče lahko spremeni preživljančev pravico v dosmrtno denarno rento, če to ustreza eni in drugi stranki.

Prenehanje pogodbe

122. člen

(1) Če umre preživjalec, preidejo njegove obveznosti na njegovega zakonca in na tiste potomce ali posvojence, ki so poklicani k dedovanju, če ti v to privolijo.

(2) Če ti ne privolijo v nadaljevanje pogodbe o dosmrtnem preživljanju, se pogodba razveže in nimajo pravice zahtevati odškodnine za prejšnje preživljanje.

(3) Če zakonec, potomci in posvojenci preživjalca ne morejo prevzeti pogodbenih obveznosti, imajo pravico zahtevati odškodnino od preživljanca.

(4) Sodišče določi to odškodnino po prostem preudarku, upoštevajoč pri tem premoženjske razmere pre-

življanca in tistih, ki so bili upravičeni do nadaljevanja pogodbe o dosmrtnem preživljanju.

Peto poglavje

PREHOD ZAPUŠČINE NA DEDIČE

I. UVEDBA DEDOVANJA

123. člen

- (1) S smrtjo se uvede dedovanje po umrlem.
- (2) Isti učinek ima tudi razglasitev za mrtvega.

Uvedba dedovanja po osebi, razglašeni za mrtvo

124. člen

(1) Kot dan uvedbe dedovanja po osebi, ki je razglašena za mrtvo, se šteje dan, ko je postala odločba o razglasitvi za mrtvega pravomočna, če ni v sami odločbi določen kakšen drug dan kot dan smrti.

(2) Rok, ki začnejo po tem zakonu teči od dneva uvedbe dedovanja, začnejo teči v primeru razglasitve za mrtvega šele od dneva, ko postane odločba o tem pravomočna.

Dedna sposobnost

125. člen

(1) Dedič je lahko samo tisti, ki je živ ob uvedbi dedovanja.

(2) Otrok, ki je že spočet ob uvedbi dedovanja, velja za rojenega, če se rodi živ.

(3) Na podlagi oporoke lahko dedujejo tudi pravne osebe, če ni s posebnimi predpisi določeno kaj drugega.

Dedna nevrednost

126. člen

Nevreden je, da deduje, tako na podlagi zakona, kot na podlagi oporoke, in da karkoli dobi na podlagi oporoke:

1. kdor je z naklepom vzel ali poskusil vzeti življenje zapustniku;

2. kdor je s silo ali grožnjo prisilil zapustnika ali ga z zvijačo pripravil do tega, da je napravil ali prekladal oporoko ali kakšno določilo v oporoki, ali mu preprečil to storiti;

3. kdor je uničil ali skril zapustnikovo oporoko z namenom, da bi preprečil izpolnitev zapustnikove poslednje volje, kakor tudi, kdor je ponaredil zapustnikovo oporoko;

4. kdor se je huje pregrešil zoper dolžnost preživljati zapustnika, ki ga je bil po zakonu dolžan preživljati, kakor tudi, kdor ni hotel dati zapustniku potrebne pomoči;

5. državljani Socialistične federativne republike Jugoslavije, ki je pobegnil iz države, da bi se izognil obsodbi za hujše kaznivo dejanje, da bi se izognil obvezni vojaški službi ali da bi sovražno deloval proti Socialistični federativni republiki Jugoslaviji, pa se do zapustnikove smrti ni vrnil v državo.

127. člen

(1) Nevrednost ni ovira za potomce nevrednega; ti dedujejo, kakor da bi bil nevreden umrl pred zapustnikom.

(2) Nevrednost preneha, če zapustnik nevrednemu dediču odpusti: vendar tega ne more storiti, če je ne-

vredni dedič pobegnil iz države, da bi se izognil obsodbi za hujše kaznivo dejanje, da bi se izognil obvezni vojaški službi ali da bi sovražno deloval proti Socialistični federativni republiki Jugoslaviji, pa se do zapustnikove smrti ni vrnil v državo.

(3) Na nevrednost mora sodišče paziti po uradni dolžnosti, razen če gre za primere, ko se je dedič pregrešil zoper dolžnost preživljanja ali je opustil potrebno pomoč.

Omejitev dedovanja premoženja osebe, ki je uživala socialno ali drugo pomoč družbene skupnosti

128. člen

(1) Dedovanje premoženja osebe, ki je uživala socialno ali drugo pomoč družbene skupnosti, se omeji do višine vrednosti prejete pomoči. Ta omejitev se izvede tako, da del zapustnikovega premoženja, ki ustreza vrednosti prejete socialne ali druge pomoči družbene skupnosti, postane družbena lastnina.

(2) Premoženje, ki postane družbena lastnina, se s sklepom sodišča izroči družbenopravni osebi, ki je pomoč dala. Če se mora to premoženje, v skladu z veljavnimi predpisi, izročiti drugi družbenopravni osebi, je ta dolžna izplačati vrednost zapustniku dane socialne ali druge pomoči družbenopravni osebi, ki je pomoč dala.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sodišče odloči, da dedujejo dediči vse zapustnikovo premoženje, če se ti, v soglasju z družbenopravno osebo, ki je dajala zapustniku socialno ali drugo pomoč, obvežejo tej povrniti vrednost dane pomoči.

129. člen

Družbenopravna oseba, ki je dajala zapustniku socialno ali drugo pomoč, se lahko do konca zapuščinske obravnave odpove pravici do povračila te pomoči, če se zapustnikovi dediči njegov zakonec ali njegovi otroci, ki so sami potrebni socialne ali druge pomoči družbene skupnosti.

Postopek v primeru neznanih dedičev

130. člen

(1) Če ni znano, ali je kaj dedičev, pozove sodišče z oklicem tiste, ki mislijo, da imajo pravico do dediščine, naj se prijavijo sodišču.

(2) Če se po preteku enega leta od objave oklica ne zgleda noben dedič, se zapuščina razglasi za družbeno lastnino in izroči pristojni občini oz. kmetijski zemljiški skupnosti, če gre za kmetijsko zemljišče.

(3) Dedič, ki se zgleda potem, ko je bila zapuščina izročena občini oziroma kmetijski zemljiški skupnosti, ima pravico zahtevati, da se mu izroči zapuščina oziroma pripadajoči delež v rokih iz 141. člena tega zakona.

(4) To pravico ima tudi dedič ob pogojih zakona o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev (kmetij).

Skrbnik zapuščine

131. člen

(1) Če so dediči neznan ali če je neznano njihovo prebivališče, kakor tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno, postavi sodišče začasnega skrbnika zapuščine, ta je upravičen, da v imenu dedičev toži ali je tožen, da izterjuje terjatve in izplačuje dolgove in sploh, da zastopa dediče.

(2) O postavitvi začasnega skrbnika obvesti sodišče občinsko skupnost socialnega skrbstva, ki lahko postavi drugega skrbnika.

II. PRIDOBITEV DEDIŠČINE IN ODPOVED DEDIŠČINI

Prehod zapuščine na dediče

132. člen

Pokojnikova zapuščina preide po samem zakonu na njegove dediče v trenutku njegove smrti.

Odpoved dediščini

133. člen

(1) Dedič se lahko odpove dediščini z izjavo, ki jo poda sodišču do konca zapuščinske obravnave.

(2) Taka odpoved velja tudi za potomce tistega, ki se je odpovedal, če ni izrecno izjavil, da se odpoveduje samo v svojem imenu.

(3) Če so potomci mladoletni, za to odpoved ni potrebna odobritev občinske skupnosti socialnega skrbstva.

(4) Če se je dedič odpovedal samo v svojem imenu, se šteje, kakor da sploh ni bil dedič.

(5) Če se odpovedo dediščini vsi dediči, ki ob zapustnikovi smrti pripadajo najbližjemu dednemu redu, so poklicani k dedovanju dediči naslednjega reda.

134. člen

Če umre dedič pred koncem zapuščinske obravnave in se ni odpovedal dediščini, preide pravica odpovedi na njegove dediče.

Kdo se ne more odpovedati dediščini

135. člen

(1) Dediščini se ne more odpovedati dedič, ki je razpolagal z vso zapuščino ali z delom zapuščine.

(2) Ukrepi, ki jih stori kakšen dedič samo za ohranitev zapuščine in ukrepi tekoče uprave mu ne jemljejo pravice, da se odpove dediščini.

Vsebina odpovedi dediščini

136. člen

(1) Odpoved dediščini ne more biti delna in ne pogojna.

(2) Odpoved v korist določenega dediča se ne šteje za odpoved dediščini, temveč za izjavo o odstopu svojega dednega deleža.

Odpoved neuvedenemu dedovanju

137. člen

(1) Odpoved dedovanju, ki še ni uvedeno, nima pravnega učinka.

(2) Izjemoma se lahko potomec, ki sme samostojno razpolagati s svojimi pravicami, v sporazumu s prednikom odpove dediščini, ki bi mu šla po prednikovi smrti.

(3) Za veljavnost takega sporazuma je potrebno, da je sestavljen v pisni obliki in overjen po sodniku.

(4) Pri overitvi prebere sodnik sporazum in opozori prednika in potomca na njegove posledice.

(5) Taka odpoved velja tudi za potomce tistega, ki se je odpovedal, če ni s sporazumom o odpovedi ali s poznejšim sporazumom določeno kaj drugega.

Nepreklicnost izjave

138. člen

(1) Izjava o odpovedi dediščini ali o sprejemu dediščine se ne more preklicati.

(2) Dedič, ki je dal izjavo, lahko zahteva razveljavitev izjave, če je bila povzročena s silo, grožnjo ali zvijačo, ali če je bila dana v zmoti.

Prirast**139. člen**

Delež oporočnega dediča, ki se je odpovedal dediščini, gre zapustnikovim zakonitim dedičem, če ne izhaja iz oporoke, da je imel oporočitelj kakšen drug namen.

140. člen

Delež zakonitega dediča, ki se je odpovedal dediščini samo v svojem imenu, se deduje, kot da bi bil ta dedič umrl pred zapustnikom.

Zastaranje pravice zahtevati zupuščino**141. člen**

(1) Pravica, zahtevati zupuščino kot zapustnikov dedič, zastara naproti poštenemu posestniku v enem letu, odkar je dedič zvedel za svojo pravico in za posestnika stvari zupuščine, najpozneje pa v desetih letih, računajoč za zakonitega dediča od zapustnikove smrti, za oporočnega dediča pa od razglasitve oporoke.

(2) Nasproti nepoštenemu posestniku zastara ta pravica v dvajsetih letih.

III. ODGOVORNOST DEDIČA ZA ZAPUSTNIKOVE DOLGOVE**142. člen**

(1) Dedič je odgovoren za zapustnikove dolge do višine vrednosti podedovanega premoženja.

(2) Dedič, ki se je odpovedal dediščini, ni odgovoren za zapustnikove dolge.

(3) Če je več dedičev, so ti nerazdelno odgovorni za zapustnikove dolge, in sicer vsak do višine vrednosti svojega dednega deleža, ne glede na to, ali je delitev dediščine že izvršena ali ne.

(4) Med dediči se delijo dolgi v sorazmerju z njihovimi dednimi deleži, če ni v oporoki drugače določeno.

Ločitev zupuščine**143. člen**

(1) Zapustnikovi upniki lahko zahtevajo v treh mesecih od uvedbe dedovanja, da se zupuščina loči od dedičevega premoženja. V tem primeru dedič ne more razpolagati s stvarmi in pravicami iz zupuščine; prav tako se njegovi upniki ne morejo iz njih poplačati, dokler se ne poplačajo upniki, ki so zahtevali ločitev.

(2) Zapustnikovi upniki, ki so zahtevali tako ločitev, lahko zahtevajo plačilo svojih terjatev samo iz zupuščinskega premoženja.

(3) Ločeni zupuščini sodišče lahko postavi skrbnika.

IV. DELITEV DEDIŠČINE**Pravica do delitve****144. člen**

(1) Delitev dediščine lahko zahteva vsak dedič ob vsakem, vendar ne ob nepravem času.

(2) Ta pravica ne more zastarati.

(3) Neveljavna je pogodba, s katero se dedič odpove pravici zahtevati delitev, kot tudi določilo v oporoki, s katerim se delitev prepoveduje ali omejuje.

Skupnost dedičev**145. člen**

(1) Do delitve dediči upravljajo in razpolagajo z dediščino skupno.

(2) Če ni izvršitelja oporoke, dediči pa se ne morejo sporazumeti glede uprave dediščine, postavi sodišče na zahtevo kateregakoli od njih upravitelja, ki

upravlja dediščino za vse, ali pa določi vsakemu dediču del dediščine, ki naj ga upravlja.

(3) Za upravitelja lahko postavi sodišče tudi koga izmed dedičev.

(4) Upravitelj lahko z odobritvijo sodišča razpolaga s stvarmi iz zupuščine, če je za to upravičen po oporoki ali če je to potrebno, da se poravnajo stroški ali odvrne kakšna škoda.

Odstop dednega deleža pred delitvijo**146. člen**

(1) Dedič sme pred delitvijo prenesti svoj dedni delež, bodisi v celoti ali deloma, samo na sodediča.

(2) Pogodba o prenosu dednega deleža mora biti sodno overjena.

(3) Pogodba dediča z osebo, ki ni dedič, o odstupu dednega deleža, zavezuje dediča samo, da po razdelitvi izroči svoj delež sopogodbniku; z njo ne dobi sopogodbnik do delitve nobene druge pravice.

(4) Za delitev se šteje tudi dogovor dedičev, da postanejo v sorazmerju z dednimi deleži solastniki posameznih zupuščinskih stvari.

Pravice dedičev, ki so živeli ali pridobivali skupaj z zapustnikom**147. člen**

(1) Na zahtevo dediča, ki je živel ali pridobival skupaj z zapustnikom, lahko sodišče odloči, če to terja opravičena potreba, da se mu pustijo posamezne premične ali nepremične stvari, ali skupine stvari, ki bi pripadle kot delež drugim dedičem, on pa da jim vrednost teh stvari izplača v denarju v roku, ki ga določi sodišče glede na okoliščine.

(2) Za tako določen znesek imajo ti dediči do plačila zakonito zastavno pravico na delih zupuščine, dodeljenih dediču, ki dolguje plačilo.

(3) Če jim ta ne plača v določenem roku, imajo pravico zahtevati plačilo svoje terjatve ali izročitev stvari, ki bi jim sicer šla kot njihov dedni delež.

Delitev gospodinjskih predmetov**148. člen**

(1) Gospodinjski predmeti, namenjeni za zadovoljevanje vsakdanjih potreb dediča, ki je živel z zapustnikom v istem gospodinjstvu, pa ni njegov potomec in ne zakonec, se mu na njegovo zahtevo pustijo, njihova vrednost pa se vračuna v njegov delež.

(2) Če vrednost teh predmetov presega vrednost dednega deleža, mora dedič, ki so mu bili ti predmeti prepuščeni, izplačati drugim dedičem razliko v denarju.

Jamčenje med dediči po delitvi**149. člen**

(1) Vsakemu dediču so drugi dediči po zakonu odgovorni, če bi mu kdo drug, sklicujoč se na kakšno predelitvijo nastalo pravico, vzel stvar, ki mu je bila dodeljena v njegov dedni delež, ali če bi kako drugače zmanjšal njegovo pravico.

(2) Prav tako jamčijo dediči za to, da stvari, ki so prišle v njegov delež, nimajo skritih hib.

(3) Dediči jamčijo, da zapustnikova terjatev, ki je prišla v delež kakšnega dediča, obstaja in da jo bo mogoče izterjati od dolžnika do zneska, ki je prišel v njegov delež.

(4) Obveznost jamčenja za obstoj in izterljivost terjatev traja tri leta po končani delitvi, za terjatve, ki zapadejo po delitvi, pa tri leta od zapadlosti.

(5) V vseh primerih jamčenja po tem členu vsak dedič jamči in dolguje povračilo sorazmerno svojemu dednemu deležu.

Drugi del

POSTOPEK V DEDNIH ZADEVAH

Prvo poglavje

SESTAVITEV SODNE OPOROKE, HRAMBA IN PREKLIC OPOROKE

150. člen

(1) Za sestavitev sodne oporoke, hrambo oporoke pri sodišču in za preklíc oporoke pred sodiščem je pristojno vsako po zakonu stvarno pristojno redno sodišče.

(2) Zadeve v zvezi s sestavljanjem, sprejemanjem v hrambo in preklicem oporoke opravlja sodnik posameznik.

Sestavitev sodne oporoke

151. člen

(1) Če se sestavi oporoka pri sodišču po izjavi oporočitelja, mora sodnik najprej ugotoviti njegovo istovetnost.

(2) Nato posluša sodnik izjavo oporočitelja in je natančno zapiše v zapisnik, če je mogoče, z besedami oporočitelja in tako, da je oporočiteljeva volja jasno izražena.

(3) V zapisnik se vpišejo tudi vse okoliščine, ki bi utegnile biti pomembne za veljavnost oporoke.

(4) Kadar je to potrebno, pojasni sodnik oporočitelju predpise, ki ga omejujejo pri oporočnem razpolaganju.

(5) Ko oporočitelj prebere zapisnik ali ko mu ga prebere sodnik, če oporočitelj sam ne zna ali ne more brati in ta izjavi, da je njegova poslednja volja natančno zapisana, potrdi sodnik to v zapisniku in overi s svojim podpisom.

152. člen

(1) Če sodnik ne pozna oporočitelja osebno in po osebnem imenu, ugotovi njegovo istovetnost po sebnih izkaznicah ali na kakšen drug zanesljiv način (listine, priče).

(2) Na isti način ugotovi sodnik istovetnost prič, ki jih osebno ne pozna.

(3) Način ugotovitve istovetnosti oporočitelja in prič se navede v zapisniku.

153. člen

(1) Če ima zapisnik o sestavitvi oporoke več listov, se morajo vsi prešiti z vrstico in oba konca vrstice zapečatiti s sodnim pečatom.

(2) Vsak list mora oporočitelj posebej podpisati oziroma pristaviti na njem svoje ročno znamenje.

(3) Na koncu zapisnika se mora navesti, iz kolikih listov je sestavljena oporoka.

154. člen

(1) Če oporočitelj ne zna uradnega jezika, se pokličejo zapriseženi tolmači in še dve priči, ki znata poleg uradnega jezika tudi oporočiteljev jezik, nato pa se

oporoka pred njima napiše tako, kakor je tolmač prevedel na uradni jezik.

(2) Če je oporočitelj nem, se pokličejo zapriseženi tolmači in dve priči, ki se znata sporazumeti z oporočiteljem.

(3) Zapisnik o sestavitvi oporoke v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena podpišejo tudi tolmači in priči.

Hramba oporoke in izročitev oporočitelju

155. člen

(1) Pri sodišču sestavljeno oporoko lahko pusti oporočitelj v hrambi pri sodišču, lahko pa zahteva, naj se mu izroči.

(2) Če pusti oporočitelj sodno oporoko v hrambi pri sodišču, odredi sodnik, da se da oporoka v poseben ovitek in zapečati, oporočitelju pa se na njegovo zahtevo izda potrdilo, da je bila oporoka sestavljena in da je bila dana sodišču v hrambo.

(3) Oporoka se hrani pri sodišču ločeno od drugih spisov.

(4) Če oporočitelj zahteva, da se mu izroči sodna oporoka, mu sodnik izroči zapisnik o sestavitvi te oporoke, v posebnem zapisniku, ki ga podpiše oporočitelj, pa se ugotovi, da je bila oporoka sestavljena pri sodišču in izročena oporočitelju.

156. člen

(1) Če se izroči v hrambo oporoka, ki ni bila sestavljena pri sodišču, jo oporočitelj ali kdo drug izroči sodniku odprto ali v zaprtem ovitku.

(2) O izročitvi oporoke se sestavi zapisnik. O prejemu oporoke izda sodišče potrdilo. Če ne izroči oporoke sam oporočitelj, obvesti sodišče o prejemu oporoke tudi njega.

(3) Odprta oporoka se da v poseben ovitek in zapečati.

(4) Če izroči oporočitelj v hrambo odprto oporoko, ga sodnik opozori na napake, zaradi katerih oporoka ne bi bila veljavna.

157. člen

(1) Oporoka, ki jo hrani sodišče, se vrne oporočitelju na njegovo zahtevo.

(2) Oporoka se vrne tudi oporočiteljevemu pooblaščenцу, če ima za to overjeno pooblastilo.

(3) O vrnitvi oporoke se sestavi zapisnik, v katerem se navede, kako je bila ugotovljena istovetnost tistega, kateremu je bila vrnjena.

(4) Če se oporoka vrne pooblaščenцу, se pooblastilo priloži zapisniku in obdrži pri sodišču.

Hramba listin o ustni oporoki

158. člen

(1) Če so priče ustne oporoke predložile sodišču pisanje, ki vsebuje oporočiteljevo voljo, ugotovi sodišče sprejem takega pisanja z zapisnikom, ki ga da v poseben ovitek in zapečati.

(2) Tako ravna sodišče tudi tedaj, če pridejo priče ustne oporoke k sodišču, da ustno ponovijo oporočiteljevo izjavo.

(3) Pri sprejemanju izjav prič si mora sodišče prizadevati, da ugotovi izjavo oporočiteljeve volje, poleg tega pa mora preizkusiti tudi okoliščine, od katerih je odvisna veljavnost ustne oporoke.

(4) Listine o ustni oporoki se hranijo pri sodišču ločeno od drugih spisov.

Preklic oporoke pred sodiščem

159. člen

(1) Oporočitelj lahko pred sodiščem prekliče svojo oporoko.

(2) Za preklic oporoke pred sodiščem veljajo smiselno določbe tega zakona, ki veljajo za sestavitev sodne oporoke.

(3) Če oporočitelj prekliče oporoko, se preklic zaznamuje na oporoki, ki se hrani pri sodišču.

Sestavitev in preklic oporoke zunaj sodišča

160. člen

Če je potrebno, sestavi sodišče oporoko in sprejme izjavo o preklicu oporoke tudi zunaj sodnega poslopja.

Obvestitev sodišča oporočiteljevega stalnega prebivališča

161. člen

Če je bila oporoka sestavljena pri sodišču, na katerega območju oporočitelj nima stalnega prebivališča, če je bila oporoka izročena v hrambo takemu sodišču ali če je bila preklicana pred takim sodiščem, mora to sodišče o tem takoj obvestiti sodišče, na katerega območju ima oporočitelj stalno prebivališče.

Drugo poglavje

ZAPUSČINSKI POSTOPEK

I. SPLOŠNE DOLOČBE

Predmet postopka

162. člen

V zapuščinskem postopku ugotovi sodišče, kdo so pokojnikovi dediči, katero premoženje sestavlja njegovo zapuščino in katere pravice iz zapuščine gredo dedičem, volilnojemnikom in drugim osebam.

Uporaba določb pravnega postopka

163. člen

V zapuščinskem postopku se uporabljajo določbe pravnega postopka, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Uvedba postopka

164. člen

Postopek se uvede po uradni dolžnosti, drz ko sodišče izve, da je kdo umrl, ali da je razglašen za mrtvega.

Ugotovitev in varovanje pravic strank

165. člen

(1) Ves čas postopka mora sodišče gledati na to, da se pravice strank čimprej ugotovijo in zavarujejo.

(2) Sodišče vzame v presojo vsak predlog prizadelih oseb, ki ga te dajo pismeno ali ustno.

166. člen

Sodišče mora posebno skrbeti, da pridejo do svojih pravic osebe, ki zaradi mladostnosti, duševne bolezni ali drugih okoliščin, sploh niso sposobne ali niso popolnoma sposobne, da bi same skrbele za svoje zadeve.

Podlaga za izdajo odločbe

167. člen

(1) Sodišče izda odločbo na podlagi uspeha celotnega obravnavanja, upoštevajoč pri tem tako dokaze, ki so jih predložile stranke, kakor tudi dokaze, ki jih je preskrbelo samo.

(2) Odločba se lahko opira tudi na dokaze, ki niso bili izvedeni pred sodnikom, ki določbo izda,

Pristojnost in sestava sodišča

168. člen

(1) Zapuščinsko obravnavo opravi po zakonu stvarno pristojno redno sodišče.

(2) Vse odločbe med postopkom izdaja sodnik posameznik.

Opravljanje posameznih opravil

169. člen

(1) Izvedbo dokazov in sprejemanje izjav o odpuhedi dediščini opravlja sodnik z zapisnikarjem.

(2) Druge izjave in predloge strank lahko sprejemajo na zapisnik tudi strokovni sodelavci.

Zapisnik in zaznamki

170. člen

(1) O opravilih v zapuščinskem postopku se sestavi praviloma zapisnik.

(2) O manj pomembnih izjavah strank in o obvestilih, ki jih zbere sodišče, se lahko namesto zapisnika zapiše samo zaznamek na spisu.

(3) Zapisnik podpišejo stranke, če so bile navzoče pri opravilu, sodnik in zapisnikar oziroma referent, ki je sestavil zapisnik.

(4) Zaznamek na spisu podpiše tisti, ki ga je sestavil.

Oblika odločb

171. člen

(1) Odločbe se izdajajo v obliki sklepov.

(2) Sklepi, zoper katere je dovoljena samostojna pritožba, in sklepi sodišča druge stopnje morajo biti obrazloženi.

Pritožba

172. člen

(1) Zoper sklep sodišča prve stopnje je dovoljena pritožba, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Pritožba se vloži v petnajstih dneh od vročitve.

(3) Pritožba zadrži izvršitev sklepa, če sodišče ne odloči drugače.

(4) Sodišče odloči, da pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, zlasti v primerih, če so s sklepom odrejeni ukrepi za zavarovanje zapuščine, pa je nevarnost, da bi se z odložitvijo izvršitev teh ukrepov onemogočila.

173. člen

(1) Pritožba se vloži pri sodišču, ki je sklep izdalo in ki lahko po pritožbi samo z novim sklepom spremeni svoj prejšnji sklep ali ga prekliče, če s tem niso prizadete pravice drugih oseb, ki se opirajo na ta sklep.

(2) Če sodišče prve stopnje ne spremeni oziroma ne prekliče svojega sklepa, pošlje pritožbo sodišču druge stopnje, ne glede na to, ali je bila pritožba vložena v roku, ki ga določa zakon.

(3) Sodišče druge stopnje odloča praviloma samo o pritožbah, ki so bile vložene pravočasno; upošteva pa

lahko tudi pritožbo, ki ni bila vložena pravočasno, če s tem niso prizadete pravice drugih oseb, ki se opirajo na sklep.

Stroški

174. člen

(1) Vsaka stranka trpi stroške, ki jih je imela med postopkom ali zaradi postopka.

(2) Če je bilo kaj skupnih stroškov, določi sodišče, v katerem razmerju jih stranke trpijo.

(3) Na predlog ene stranke lahko sodišče odloči, da ji mora druga stranka povrniti stroške, katere ji je povzročila z očitno nepoštenim ravnanjem.

Stranke

175. člen

Za stranke v smislu tega zakona se štejejo dediči in voliljemniki ter druge osebe, ki uveljavljajo kakšno pravico iz zapuščine.

II. PRISTOJNOST

176. člen

(1) Za zapuščinsko obravnavo po državljanu Socialistične republike Slovenije ali državljanu druge socialistične republike je glede njegovega nepremičnega premoženja, ki je v Socialistični republiki Sloveniji, izključno pristojno sodišče v Socialistični republiki Sloveniji.

(2) Če je nepremično premoženje dražavljana Socialistične republike Slovenije v drugi socialistični republiki ali socialistični avtonomni pokrajini oziroma v tujini, je sodišče v Socialistični republiki Sloveniji pristojno samo v primeru, če ni po zakonu druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma tuje države, v kateri je to premoženje, pristojno sodišče v drugi socialistični republiki ali socialistični avtonomni pokrajini oziroma tuj organ.

177. člen

(1) Za zapuščinsko obravnavo je krajevno pristojno po zakonu stvarno pristojno redno sodišče, na katerega območju je imel zapustnik ob smrti stalno ali začasno prebivališče (zapuščinsko sodišče).

(2) Če zapustnik ob smrti ni imel niti stalnega niti začasnega prebivališča v SR Sloveniji, je krajevno pristojno sodišče v Socialistični republiki Sloveniji, na katerega območju je zapuščina.

(3) Če je zapustnikovo premoženje v različnih krajih Socialistične republike Slovenije, je za zapuščinsko obravnavo krajevno pristojno po zakonu stvarno pristojno redno sodišče, na katerega območju je pretežni del zapuščine.

(4) Če ni nobene zapuščine v Socialistični republiki Sloveniji, določi Vrhovno sodišče SR Slovenije, katero po zakonu stvarno pristojno redno sodišče je krajevno pristojno.

(5) Začasne ukrepe za zavarovanje zapuščine v Socialistični republiki Sloveniji lahko odredi sodišče, na katerega območju je zapustnik umrl, kakor tudi sodišče, na katerega območju je zapustnikovo premoženje.

178. člen

(1) Ves čas med postopkom mora sodišče paziti na svojo stvarno in krajevno pristojnost.

(2) Stranke ne morejo sporazumno spremeniti stvarne in krajevne pristojnosti.

III. PRIPRAVLJALNA OPRAVILA

Dolžnost matičarja

179. člen

(1) Kadar kdo umre ali je razglašen za mrtvega, mora matičar, ki je pristojen za vpis smrti v mrliško matično knjigo, v tridesetih dneh od vpisa poslati smrtovnico zapuščinskemu sodišču.

(2) Če matičar ne more dobiti podatkov za smrtovnico, pošlje smrtovnico samo s tistimi podatki, s katerimi razpolaga, ter navede vzroke, zakaj ni mogel smrtovnice v celoti sestaviti in navede podatke, ki utegnejo biti sodišču koristni, da najde dediče in pokojnikovo premoženje.

(3) Če umre kdo zunaj občine, v kateri je imel stalno ali začasno prebivališče, pošlje matičar zapuščinskemu sodišču samo izpisek iz mrliške matične knjige ter podatke, s katerimi razpolaga in ki utegnejo biti koristni za sestavitev smrtovnice.

Sestavitev in vsebina smrtovnice

180. člen

(1) Smrtovnica se sestavi na podlagi podatkov, ki jih dajo pokojnikovi sorodniki, osebe, s katerimi je pokojnik živel in druge osebe, ki lahko dajo podatke, ki se vpisujejo v smrtovnico.

(2) Smrtovnica se sestavi tudi, če pokojnik ni zapustil nobenega premoženja.

181. člen

(1) Če dobi nepopolno smrtovnico ali samo izpisek iz mrliške matične knjige, zapuščinsko sodišče glede na okoliščine samo sestavi smrtovnico pri sodišču ali odredi, naj jo sestavi delavec sodišča zunaj sodišča, ali pa naroči matičarju, da jo sestavi.

(2) Sodišče lahko samo sestavi smrtovnico tudi v drugih, v prvem odstavku tega člena ne navedenih primerih, kadar je to primerno, če je z izpiskom iz mrliške matične knjige ali z javno listino dokazano, da je kdo umrl ali da je razglašen za mrtvega.

182. člen

(1) V smrtovnico se vpišejo tile podatki:

1. Priimek in ime (tudi prejšnje priimke) pokojnika ter njegovega očeta, poklic, datum rojstva, in državljanstvo pokojnika, za umrlo poročeno žensko pa tudi njen deklinski priimek;

2. dan, mesec in leto ter kraj in, če je mogoče, ura smrti;

3. kraj, v katerem je imel pokojnik svoje stalno oziroma začasno prebivališče;

4. priimek in ime, datum rojstva, poklic ter stalno oziroma začasno prebivališče pokojnikovega zakonca ter zakonskih otrok in otrok rojenih zunaj zakona ter posvojencev.

5. priimek in ime, datum rojstva ter stalno oziroma začasno prebivališče drugih sorodnikov, ki bi bili lahko poklicani k dedovanju na podlagi zakona, in oseb, ki so poklicane k dedovanju na podlagi oporoke;

6. približna vrednost pokojnikovega nepremičnega premoženja in posebej približna vrednost njegovega premičnega premoženja.

(2) Dalje je treba, če je to mogoče, v smrtovnici navesti: kraj, kjer je premoženje, ki ga je pokojnik zapustil, ali je kaj premoženja, za katero so posebni predpisi glede posesti, hrambe in prigrisatve, ali je kaj go-

tovine, vrednostnih papirjev, dragocenosti, hranilnih knjižic ali kakšnih drugih pomembnih listin, ali je pokojnik zapustil kaj dolgov in koliko ali je zapustil pismo oporoko ali pogodbo o dosmrtnem preživljanju ali sporazum o dosmrtnem preživljanju ali sporazum o izročitvi in razdelitvi premoženja za življenja in kje so, če je pokojnik napravil ustno oporoko, pa priimek in ime ter poklic in prebivališče prič, pred katerimi jo je napravil.

(3) V smrtovnici je treba posebej navesti, ali se pričakuje rojstvo pokojnikovega otroka in ali imajo pokojnikovi otroci ali zakonci skrbnika.

(4) Če je pred zapustnikom umrl njegov zakonci ali kakšen njegov otrok ali kdo drug, ki bi bil lahko poklican k dedovanju, se v smrtovnici navedeta datum in kraj njihove smrti.

183. člen

Če matičar oziroma sodišče ob sestavi smrtovnice ugotovi, da je zapustnik užival socialno ali drugo pomoč družbene skupnosti, vpiše to v smrtovnico in obvesti o tem družbeno pravno osebo, ki je dajala zapustniku tako pomoč.

Popis in cenitev

184. člen

(1) Popis in cenitev pokojnikovega premoženja se opravi po odločbi zapuščinskega sodišča in sicer le, če to zahteva skrbnik, če gre za omejitev dedovanja po 123. členu tega zakona, ali iz drugih opravičenih razlogov.

(2) Sodišče odredi popis in cenitev tudi, če to zahtevajo pokojnikovi dediči, voliljojemniki ali upniki.

(3) Popis in cenitev se opravi tudi brez odločbe sodišča pri sestavljanju smrtovnice, če to zahteva kateri od dedičev ali voliljojemnikov.

185. člen

(1) Popis obsega vse nepremično in premično premoženje, ki ga je imel v posesti pokojnik ob svoji smrti.

(2) Popis obsega tudi premoženje, ki je pripadalo pokojniku, pa je pri kom drugem, z navedbo, pri kom je to premoženje in na kakšni podlagi, ter premoženje, ki ga je imel pokojnik, za katero pa se trdi, da ni njegovo.

(3) V popisu premoženja se zapišejo pokojnikove terjatve in dolgi, posebno pa tudi neplačani davek.

186. člen

(1) Premične stvari se popišejo po vrsti, številu, meri in teži ali vsaka posebej.

(2) Nepremičnine se popišejo vsaka posebej z navedbo kraja, kjer so, kulture zemljišča in zemljiško-knjižnih podatkov, če so znani.

187. člen

Ob popisu premoženja se obenem navede tudi vrednost posameznih premičnih in nepremičnih stvari, ki spadajo v zapuščino.

188. člen

(1) Popis in cenitev premoženja opravi pristojni občinski upravni organ.

(2) Popis in cenitev premoženja lahko opravi tudi delavec sodišča, ki ga določi sodnik.

(3) Popis in cenitev se opravi v navzočnosti dveh polnoletnih občanov; kadar je to potrebno, pa tudi ob sodelovanju izvedencev.

(4) Pri popisu in cenitvi je lahko navzoča vsaka prizadeta oseba.

189. člen

Pristojni občinski upravni organ, ki je opravil popis in cenitev zapuščine, pošlje podatke o popisu in cenitvi zapuščinskemu sodišču.

190. člen

Kadar se v zapuščini najdejo predmeti, za katere veljajo posebni predpisi glede posesti, hrambe ali pri-glasitve, se mora potem, ko so popisani, ravnati z njimi po teh predpisih.

Zavarovanje zapuščine

191. člen

(1) Če se ugotovi, da nobeden od navzočih dedičev ni sposoben upravljati premoženja in da ni zakonitega zastopnika, ali če so dediči neznani ali odsotni, ali kadar druge okoliščine narekujejo posebno previdnost, izroči pristojni občinski upravni organ v nujnih primerih premoženje ali del premoženja v hrambo zanesljivi osebi ter o tem takoj obvesti sodišče, na katerega območju je to premoženje; sodišče lahko ta ukrep spremeni ali odpravi.

(2) Gotovino, vrednostne papirje, dragocenosti, hranilne knjižice in druge pomembne listine, je treba v takem primeru izročiti v hrambo sodišču, na katerega območju je premoženje.

(3) To sodišče obvesti zapuščinsko sodišče o vseh ukrepih za zavarovanje zapuščine.

Skrbnik zapuščine

192. člen

(1) Kadar je po tem zakonu potrebno postaviti začasnega skrbnika zapuščine, ga postavi zapuščinsko sodišče.

(2) Preden sodišče postavi začasnega skrbnika, zasliši, če je mogoče, tiste, ki so upravičeni dedovati, glede osebe skrbnika.

IV. POSTOPEK Z OPOROKO

193. člen

(1) Oporoka, ki jo je zapustil pokojnik, se pošlje sodišču skupaj s smrtovnico.

(2) Organ, ki sestavi smrtovnico, se mora prepričati, ali je za pokojnikom ostala pismena oporoka ali listina o ustni oporoki.

Razglasitev oporoke

194. člen

(1) Kadar sodišče ugotovi, da je tisti, ki je zapustil oporoko, umrl ali da je razglašen za mrtvega, odpre njegovo oporoko, ne da bi poškodovalo pečat, jo prebere in o tem sestavi zapisnik.

(2) Tako se ravna ne glede na to, ali je oporoka po zakonu veljavna, in ne glede na to, ali je več oporok.

(3) Oporoka se odpre in prebere v navzočnosti dveh polnoletnih občanov, ki sta lahko tudi dediča.

(4) Pri razglasitvi oporoke so lahko navzoči dediči, voliljojemniki in druge prizadete osebe in lahko zahtevajo njen prepis.

(5) Sodišče, pri katerem je oporoka ali kateremu se oporoka predloži, jo odpre in prebere, četudi je za zapuščinsko obravnavo pristojno kakšno drugo sodišče ali tuji organ.

195. člen

(1) Zapisnik o razglasitvi pismene oporoke mora obsegati:

1. koliko oporok je bilo najdenih, kateri datum imajo in kje so bile najdene;

2. kdo jih je izročil sodišču ali sestavljalcu smrtovnice.

3. katere priče so bile navzoče pri odpiranju in razglasitvi oporoke;

4. ali je bila oporoka izročena odprta ali zaprta in s kakšnim pečatom je bila zapečaten.

(2) Če se pri odpiranju oporoke opazi, da je pečat poškodovan, ali da je v oporoki kaj izbrisano, prečrtano ali popravljen, ali če se najde kaj drugega sumljivega, se mora tudi to navesti v zapisniku.

(3) Zapisnik podpišejo sodnik, zapisnikar in priči.

(4) Na razglašeni oporoki sodišče potrdi, da je bila razglašena; pri tem navede datum razglasitve ter šte. vilo in datum drugih najdenih oporok.

Razglasitev ustne oporoke

196. člen

(1) Če je pokojnik napravil ustno oporoko in obstaja o tem listina, ki so jo priče lastnoročno podpisale, razglasi sodišče vsebino take listine po določbah, ki veljajo za razglasitev pismene oporoke.

(2) Če take listine ni, se priče, pred katerimi je bila napravljena ustna oporoka, zaslišijo vsaka posebej o njeni vsebini, zlasti pa o okoliščinah, od katerih je odvisna njena veljavnost, nato pa se zapisnik o zaslišanju teh prič razglasi po določbah, ki veljajo za razglasitev pismene oporoke.

(3) Če stranka zahteva, da se priče ustne oporoke zaslišijo pod prisego, ali če sodišče spozna, da je potrebno tako zaslišanje, določi narok za zaslišanje teh prič, na katerega povabi predlagatelja, druge prizadete osebe pa samo, če se s tem ne zavlačuje postopek.

Razglasitev pogrešane ali uničene oporoke

197. člen

(1) Če je pismena oporoka izginila ali je bila brez zapustnikove volje uničena, pa med prizadetimi ni spora o tem, da je obstajala, o obliki, v kateri je bila sestavljena, o načinu, kako je izginila ali bila uničena in tudi ne o njeni vsebini, zasliši zapuščinsko sodišče o tem vse prizadete osebe in izvede po njihovih predlogih potrebne dokaze, nato pa razglasi ta zapisnik po določbah, ki veljajo za razglasitev pismene oporoke.

(2) Če bi zapuščina, ko ne bi bilo oporoke, postala družbena lastnina, velja sporazum prizadetih o obstoju oporoke ter o njeni obliki in vsebini samo s pritrditvijo pristojnega organa.

(3) Če so med prizadetimi osebe, ki niso sposobne same skrbeti za svoje zadeve, velja sporazum iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s pritrditvijo občinske skupnosti socialnega skrbstva.

Hramba listin o razglasitvi oporoke

198. člen

(1) Zapisnik o razglasitvi oporoke z izvirno pismeno oporoko oziroma z listino o ustni oporoki ali zapisnikom o zaslišanju prič ustne oporoke se pošlje zapu-

ščinskemu sodišču; sodišče, ki je oporoko razglasilo, obdrži njihov prepis.

(2) Izvirna pismena oporoka, listina o ustni oporoki, zapisnik o zaslišanju prič ustne oporoke ter zapisnik o vsebini pogrešane ali uničene pismene oporoke se hranijo pri sodišču ločeno od drugih spisov, njihov overjen prepis pa se priloži k spisom.

V. POSTOPEK ZAPUŠČINSKEGA SODIŠČA
PO PREJEMU SMRTOVNICE

199. člen

(1) Ko sodišče prejme smrtovnico, preizkusi, ali je pristojno za zapuščinsko obravnavo; če ugotovi, da ni pristojno, pošlje zadevo pristojnemu sodišču.

(2) Če sodišče ugotovi, da je za zapuščinsko obravnavo pristojen tuj organ, se izreče s sklepom za nepristojno.

200. člen

Ukrepe za zavarovanje zapuščine lahko odredi zapuščinsko sodišče vsak čas, dokler teče zapuščinski postopek.

201. člen

Če je zapustnik postavil izvršitelja oporoke, mu sodišče to sporoči in ga povabi, naj v določenem roku izjavi, ali prevzame to dolžnost.

202. člen

(1) Če se pričakuje rojstvo otroka, ki bi bil upravičen dedovati, obvesti zapuščinsko sodišče o tem občinsko skupnost socialnega skrbstva.

(2) Če ta skupnost ne določi drugače, skrbi za pravice še nerojenega otroka eden njegovih staršev.

Postopek, če ni premoženja ali so samo premičnine

203. člen

(1) Če po podatkih iz smrtovnice pokojnik ni zapustil premoženja, odloči zapuščinsko sodišče, da se zapuščinska obravnava ne opravi.

(2) Tako ravna sodišče tudi v primeru, če je pokojnik zapustil samo premično premoženje, pa nobeden od tistih, ki so upravičeni dedovati, ne zahteva obravnave.

(3) Kadar sodišče odloči, da ne bo opravilo zapuščinske obravnave, mora obvestiti o tem občinsko skupnost socialnega skrbstva, če so med dediči osebe, ki niso sposobne same skrbeti za svoje zadeve, pa nimajo staršev.

(4) Če sodišče odloči, da ne bo opravilo zapuščinske obravnave zaradi tega, ker obstaja zapuščina samo iz premičnega premoženja, lahko osebe, ki so upravičene dedovati, izvršujejo pravice, ki jim gredo kot dedičem.

Ločitev zapuščine

204. člen

Kadar se po določbah zakona lahko zahteva ločitev zapuščine od dedičevega premoženja, sodišče na predlog upravičencev odredi tako ločitev, uporabljajoč pri tem smiselno določbe tega zakona o začasnih ukrepih za zavarovanje zapuščine.

VI. ZAPUŠČINSKA OBRAVNAVA

Vabilo na narok

205. člen

(1) Za zapuščinsko obravnavo določi sodišče narok.

(2) V vabilu na narok obvesti sodišče prizadete osebe o uvedbi postopka in o morebitnem obstoju oporoke; povabi jih, da takoj predložijo sodišču pismeno oporoko oziroma listino o ustni oporoki, če je pri njih ali da navedejo priče ustne oporoke.

(3) Sodišče opozori v vabilu prizadete osebe, da lahko do konca postopka podajo pri sodišču izjavo, ali sprejmejo dediščino ali pa se ji odpovedujejo in da bo sodišče odločilo o njihovi pravici po podatkih, s katerimi razpolaga, če ne pridejo na narok ali ne podajo izjave.

(4) Če je pokojnik zapustil oporoko, obvesti sodišče o uvedbi zapuščinskega postopka in povabi na narok tudi osebe, ki bi utegnile priti v poštev kot zakoniti dediči.

(5) Če je pokojnik postavil izvršitelja oporoke, obvesti sodišče tudi njega o uvedbi postopka.

Vabilo z oklicem

206. člen

(1) Če se ne ve, ali je kaj dedičev, povabi sodišče z oklicem tiste, ki mislijo, da imajo pravico do dediščine, da se priglasijo sodišču v enem letu od objave oklica v Uradnem listu SR Slovenije.

(2) Oklic se nabije na oklicno desko sodišča in objavi v Uradnem listu SR Slovenije, po potrebi pa tudi na drug primeren način. Če zapuščino sestavlja premoženje majhne vrednosti, se oklic objavi samo na oklicni deski sodišča.

(3) Po prvem in drugem odstavku tega člena ravna sodišče tudi, če je dediču postavljen začasni zastopnik zato, ker je prebivališče neznano, pa nima pooblaščenca, ali zato, ker živi dedič ali njegov zakoniti zastopnik, ki nima pooblaščenca, v tujini, vročitev pa se ni mogla opraviti.

(4) Po preteku roka iz prvega odstavka tega člena opravi sodišče zapuščinsko obravnavo na podlagi izjave postavljenega skrbnika in podatkov, s katerimi razpolaga.

Narok

207. člen

(1) V zapuščinskem postopku obravnava sodišče vsa vprašanja, ki se nanašajo na zapuščino, zlasti pa pravico do dediščine, velikost dednega deleža in pravico do volila.

(2) O teh pravicah odloči sodišče praviloma, ko sprejme od prizadetih oseb potrebne izjave.

(3) Pravice oseb, ki ne pridejo na narok, čeprav so bile v redu povabljene, obravnava sodišče po podatkih, s katerimi razpolaga, upoštevajoč njihove pismene izjave, ki prispejo do izdaje odločbe.

(4) Pri zapuščinski obravnavi lahko dajejo prizadete osebe izjave v navzočnosti drugih prizadetih oseb in ni potrebno, da bi se tem osebam vselej dala priložnost, da se izjavijo o izjavah drugih prizadetih oseb.

(5) Če sodišče dvomi, da bi bil tisti, ki zahteva dediščino na podlagi zakona, edini ali najbližji pokojnikov sorodnik, lahko zasliši tudi osebe, za katere misli, da bi utegnile imeti enako ali močnejšo pravico do dediščine; lahko pa povabi te osebe tudi z oklicem po določbah 206. člena tega zakona.

Dedna izjava

208. člen

(1) Če dedič sprejme dediščino ali se ji odpove, mora izjavo o tem podpisati on sam ali njegov zastopnik.

(2) Podpisa na izjavi o sprejemu dediščine ali odpovedi dediščini, ki se predloži sodišču, ni potrebno overiti; sodišče pa v dvomu lahko zahteva overitev pismene izjave o odpovedi dediščini oziroma pooblastila.

(3) V izjavi je treba navesti, ali dedič sprejme delež ali se odpove deležu, ki mu gre po zakonu ali po oporoki ali pa se izjava nanaša na nujni delež.

(4) Izjavo o odpovedi dediščini lahko da dedič pred zapuščinskim sodiščem ali pred katerikoli drugim po zakonu stvarno pristojnim rednim sodiščem.

(5) Ko dedič daje izjavo o odpovedi dediščini, ga sodišče opozori, da se lahko odpove dediščini samo v svojem imenu ali pa tudi v imenu svojih potomcev.

Ugovor zoper popis ali cenitev

209. člen

(1) Če stranke ugovarjajo popisu ali cenitvi premoženja, lahko odredi sodišče, če misli, da je to potrebno, naj delavec sodišča znova opravi popis ali cenitev.

(2) Če popis premoženja ni bil opravljen, lahko sodišče na podlagi podatkov prizadetih oseb samo ugotovi, katero premoženje spada v zapuščino.

Napotitev na pravdo

210. člen

(1) Sodišče prekine zapuščinsko obravnavo in napoti stranke na pravdo ali na upravni postopek, če so med strankami sporna dejstva, od katerih je odvisna kakšna njihova pravica.

(2) Tako ravna sodišče, če so sporna tale dejstva:

1. dejstva, od katerih je odvisna pravica do dediščine, zlasti veljavnost ali vsebina oporoke ali razmerje med dedičem in zapustnikom, ki je podlaga za dedovanje po zakonu;

2. dejstva, od katerih je odvisna utemeljenost zahteve preživelega zakonca in zapustnikovih potomcev, ki so živeli z zapustnikom v istem gospodinjstvu, da se jim iz zapuščine izločijo gospodinjški predmeti, ki so namenjeni za zadovoljitev vsakdanjih potreb;

3. dejstva, od katerih je odvisna velikost dednega deleža, zlasti vračunanje v dedni delež;

4. dejstva, od katerih je odvisna utemeljenost razdedinjenja nujnih dedičev ali utemeljenost razlogov za nevrednost;

5. dejstva o tem, ali se je nekdo odpovedal dediščini.

(3) Če v naštetih primerih ne gre za spor o dejstvih, temveč za spor o uporabi prava, odloči zapuščinsko sodišče o pravnih vprašanjih v zapuščinskem postopku.

211. člen

Če je med strankami spor o pravici do volila ali o kakšni drugi pravici iz zapuščine, napoti sodišče prav tako stranke na pravdo ali na upravni postopek, ne prekine pa zapuščinske obravnave.

212. člen

Če je med dediči spor bodisi o dejstvih bodisi o uporabi prava, prekine sodišče zapuščinsko obravnavo

in napoti stranke na pravdo ali na upravni postopek v tehle primerih:

1. če je med dediči spor o tem, ali kakšno premoženje spada v zapuščino;
2. če je med dediči spor zaradi zahteve zapustnikovih potomcev, ki so živeli z njim v skupnosti, da se jim iz zapuščine izloči del, ki ustreza njihovemu prispevku k povečanju ali ohranitvi vrednosti zapustnikovega premoženja.

213. člen

(1) Sodišče napoti na pravdo oziroma na upravni postopek tisto stranko, katere pravico šteje za manj verjetno.

(2) Če sodišče prekine postopek, določi rok, v katerem je treba sprožiti pravdo oziroma upravni postopek.

(3) Če se stranka v določenem roku ravna po sklepu sodišča, traja prekinitev postopka, dokler ni pravda oziroma dokler ni upravni postopek pravnomočno končan.

(4) Če se stranka v določenem roku ne ravna po sklepu sodišča, se nadaljuje zapuščinska obravnava in se dokonča ne glede na zahteve, glede katerih jo je sodišče napotilo na pravdo oziroma na upravni postopek.

(5) Če je zapuščinsko sodišče opravilo zapuščinsko obravnavo po četrtem odstavku tega člena, kakor tudi, če je opravilo zapuščinsko obravnavo, moralo pa bi napotiti stranko na pravdo, pravnomočnost odločbe zapuščinskega sodišča ni ovira, da se o zadevnem zahtevku ne bi mogla sprožiti pravda.

VII. SKLEP O DEDOVANJU IN O VOLILU

Vsebina sklepa

214. člen

(1) Ko sodišče ugotovi, katerim osebam gre pravica do dediščine, jih s sklepom o dedovanju razglasi za dediče.

(2) Ta sklep mora obsegati:

1) priimek in ime (tudi prejšnje priimke) pokojnika ter ime njegovega očeta, poklic, datum rojstva in državljanstvo pokojnika, za umrlo poročeno žensko pa tudi dediški priimek;

2) navedbo nepremičnin s podatki iz zemljiških knjig, ter navedbo premičnin, sklicujoč se na popis;

3) priimek in ime ter poklic in stalno prebivališče dediča, razmerje dediča do zapustnika, ali deduje kot zakoniti ali kot oporočni dedič, če je več dedičev, pa tudi njihov dedni delež;

4) ali je določitev dediča odložena;

5) ali je dedičeva pravica odložena zaradi tega, ker še ni prišel čas, ali je omejena na določen čas, ali je odložena zaradi neizpolnjenega pogoja ali odvisna od razveznega pogoja oziroma naloga, ki ga je šteti za razvezni pogoj, ali je omejena s pravico užitka in v čigavo korist;

6) priimek in ime, poklic in stalno prebivališče oseb, katerim je pripadlo volilo, užitek ali kakšna druga pravica iz zapuščine, z natančnim opisom te pravice.

(3) Če v zapuščinskem postopku vsi dediči sporazumno predložijo delitev in način delitve, navede sodišče tak sporazum v sklepu o dedovanju.

(4) Če gre za omejitev dedovanja po 128. členu tega zakona, navede sodišče v sklepu o dedovanju tudi vse bistvene podatke o tem ter morebitno obvezo o povračilu socialne ali druge družbene pomoči (tretji odstavek 128. člena).

Vročitev sklepa

215. člen

(1) Sklep o dedovanju se vroči vsem dedičem in voliljemnikom, kakor tudi osebam, ki so v postopku uveljavljale zahteve iz naslova dedovanja.

(2) Če je bila sodišču predložena pismena izjava o odpovedi dediščini po pooblaščenju in podpis pooblaštelja ni overjen, se sklep o dedovanju vroči obema.

(3) Pravnomočen sklep o dedovanju se pošlje pristojnemu organu skupščine občine.

Vpisi v zemljiški knjigi in izročitev premičnin

216. člen

Ko se predložijo dokazi o izpolnitvi in zavarovanju obveznosti, ki so dediču naložene z oporoko v korist oseb, ki niso sposobne, da bi same skrbale za svoje zadeve, ali v kakšen splošno koristen namen, odredi sodišče, da se opravijo v zemljiški knjigi potrebni vpisi in da se upravičencem izročijo premične stvari, ki so v hrambi pri sodišču.

Zavarovanje pri pogojni pravici

217. člen

Kadar je pravica dediča ali voliljemnika odložena zaradi tega, ker še ni prišel čas, ali je omejena na določen čas, ali je odložena zaradi še neizpolnjenega pogoja ali odvisna od razveznega pogoja oziroma naloga, ki ga je šteti za razvezni pogoj, odredi sodišče na predlog prizadetih oseb začasne ukrepe za zavarovanje zadevnega dela zapuščine po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek, če ni z oporoko določeno kaj drugega.

Poseben sklep o volilu

218. člen

(1) Če dediči ne oporekajo volilu, lahko izda sodišče pred sklepom o dedovanju na zahtevo voliljemnika poseben sklep o volilu.

(2) V takem primeru se smiselno uporabljajo določbe o pošiljanju pravnomočnega sklepa o dedovanju pristojnemu organu skupščine občine, o vpisih v zemljiški knjigi in o izročitvi premičnih stvari, ki so v hrambi pri sodišču.

Izročitev zapuščine občini

219. člen

Kadar sodišče ugotovi, da ni dedičev, ali kakar se ne ve, ali je kaj dedičev, pa se v roku, ki je predpisan s tem zakonom, ne zglašijo nihče, ki bi uveljavljali pravico do dediščine, izda sodišče sklep, da se zapuščina izroči pristojni občini oziroma kmetijski zemljiški skupnosti, če gre za kmetijsko zemljišče.

Učinek pravnomočnosti sklepa

220. člen

Pravnomočen sklep o dedovanju ali o volilu veže stranke, ki so sodelovale v zapuščinskem postopku, kolikor jim ni priznana pravica, da lahko uveljavljajo svoj zahtevek v pravdi.

VIII. DEDNOPRAVNI ZAHTEVKI PO PRAVNOMOČNOSTI SKLEPA O DEDOVANJU

Pozneje najdeno premoženje

221. člen

(1) Če se po pravnomočnosti sklepa o dedovanju najde premoženje, za katero se ob izdaji sklepa ni vedelo, da pripada zapuščini, sodišče ne opravi nove zapuščinske obravnave, temveč razdeli to premoženje z novim sklepom na podlagi prejšnjega sklepa o dedovanju.

(2) Če prej ni bilo zapuščinske obravnave, jo sodišče opravi le tedaj, če obstaja najdeno premoženje iz nepremičnin.

(3) Če obstaja najdeno premoženje iz premičnin, opravi sodišče zapuščinsko obravnavo samo na zahtevo prizadetih oseb.

Pozneje najdena oporoka

222. člen

(1) Če se po pravnomočnosti sklepa o dedovanju najde oporoka, jo sodišče razglasi in pošlje zapuščinskemu sodišču, obdrži pa njen prepis.

(2) Zapuščinsko sodišče ne opravi nove zapuščinske obravnave, temveč obvesti prizadete osebe o razglasitvi oporoke in jih opozori, da lahko uveljavljajo svoje pravice iz oporoke v pravdi.

Novi dedič

223. člen

Če po pravnomočnosti sklepa o dedovanju oseba, ki ni sodelovala v zapuščinskem postopku, uveljavlja kakšno pravico do zapuščine kot dedič, zapuščinsko sodišče ne opravi nove zapuščinske obravnave, temveč napoti to osebo, da lahko uveljavlja svojo pravico v pravdi.

Pravda ob pogojih za obnovo postopka

224. člen

Kadar je zapuščinska obravnava končana s pravnomočnim sklepom o dedovanju ali sklepom o volilu, pa so dani pogoji za obnovo postopka po določbah Pravnega postopka, se zapuščinski postopek ne obnovi, temveč lahko stranke uveljavljajo svoje pravice v pravdi.

IX. POSTOPEK, KADAR JE ZA ZAPUŠČINSKO OBRAVNAVO PRISTOJNO SODIŠČE ALI ORGAN ZUNAJ OBMOČJA SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Ukrepi za zavarovanje domačih dedičev, voliljojemnikov in upnikov

225. člen

(1) Kadar je za zapuščinsko obravnavo pristojno sodišče ali organ zunaj Socialistične republike Slovenije, izda sodišče v Socialistični republiki Sloveniji, na katerega območju je zapustnik umrl, po prejemu smrtnice oklic, s katerim povabi vse osebe v Socialistični republiki Sloveniji, ki imajo kakšne zahteve do zapuščine kot dediči, voliljojemniki ali upniki, naj v oklicnem roku, ki ne sme biti krajši kot trideset dni in ne daljši kot šest mesecev in ki teče od dneva obja-

ve oklica v Uradnem listu SR Slovenije, prigrasijo svoje zahteve, ker bo sicer premično premoženje iz zapuščine izročilo pristojnemu sodišču druge socialistične republike oziroma organu tuje države ali osebi, ki jo ta organ pooblasti za prevzem tega premoženja.

(2) Oklic se nabije na oklicno desko sodišča in objavi v Uradnem listu SR Slovenije, po potrebi pa tudi na drug primeren način; en izvod oklica se pošlje pristojnemu sodišču druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma najbližjemu diplomatsko-konzularnemu predstavniku ustrezne tuje države v SFR Jugoslaviji.

(3) Ne izda se oklic, če vrednost zapuščine, brez odbitka dolgov, ne presega 10.000 dinarjev.

(4) Če se ne izda oklic, se zapuščina ne sme izročiti, dokler ne pretečejo trije meseci od dneva smrti državljanu druge socialistične republike oziroma tuje državljanu.

Zadržanje zapuščine

226. člen

(1) Če prigrasi kakšen dedič ali voliljojemnik svoj zahtevek, zadrži sodišče zapuščino oziroma del zapuščine, ki je potreben za kritje tega zahtevka, vse dotlej, dokler pristojno sodišče druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma organ tuje države ne izda pravnomočne odločbe o takem zahtevku.

(2) Sodišče izvrši glede prigrasjenega zahtevka tako odločbo iz zadržane zapuščine ali iz njenega dela, ostanek pa izroči sodišču druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma organu tuje države.

(3) Če kakšen upnik prigrasi svojo terjatev, zadrži sodišče zapuščino ali del zapuščine, ki je potreben za kritje take terjatve, vse dotlej, dokler ni poravnana ali zavarovana.

Prehod pristojnosti na sodišče v Socialistični republiki Sloveniji

227. člen

(1) Če je za zapuščinsko obravnavo po državljanu druge socialistične republike oziroma tujem državljanu glede njegovega premičnega premoženja pristojno sodišče druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma tuj organ, pa predlagajo vsi dediči, ki so v Socialistični republiki Sloveniji, naj opravi obravnavo sodišče v Socialistični republiki Sloveniji, povabi sodišče vse dediče in voliljojemnike zunaj Socialistične republike Slovenije, naj v šestih mesecih od vročitve vabila uveljavijo ugovor nepristojnosti sodišča v Socialistični republiki Sloveniji, ker bo sicer to sodišče opravilo zapuščinsko obravnavo.

(2) Znani dediči, za katerih prebivališče se ne ve, se povabijo z oklicem.

(3) Oklic se nabije na oklicno desko sodišča in objavi v Uradnem listu SR Slovenije, po potrebi pa tudi na kakšen drug primeren način; en izvod oklica se pošlje sodišču v drugi socialistični republiki ali socialistični avtonomni pokrajini oziroma najbližjemu diplomatsko-konzularnemu predstavniku ustrezne tuje države v SFR Jugoslaviji.

(4) Če nobeden od dedičev in voliljojemnikov ne uveljavi ugovora nepristojnosti sodišča v Socialistični

republiki Sloveniji, opravi to sodišče po preteku v prvem odstavku tega člena navedenega roka zapuščinsko obravnavo.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

228. člen

(1) Ta zakon se uporablja za vse dediščine, v katerih se uvede dedovanje po njegovi uveljavitvi.

(2) Za dediščine, v katerih postopek do uveljavitve tega zakona še ni pravnomočno končan, in za dedovanje nepopolnih posvojencev po dosedanjih predpisih, se uporabljajo določbe zakona o dedovanju (Uradni list SFRJ, št. 42/65).

229. člen

(1) Izjava poslednje volje, napravljena pred uveljavitvijo tega zakona, v obliki, ki je bila tedaj dovoljena, velja, kolikor ni v nasprotju z določbami tega zakona.

(2) Omejitev v zvezi z določitvijo dediča dediču ali volilojemniku, vpisana v zemljiški knjigi, se izbriše po predlogu stranke ali po uradni dolžnost.

230. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se, razen za primere iz drugega odstavka 228. člena tega zakona, v Socialistični republiki Sloveniji preneha uporabljati zakon o dedovanju (Uradni list SFRJ, št. 42/65), razen določb členov 154 do 159 ter 187 in 188, ki se še nadalje uporabljajo.

231. člen

Do uveljavitve zakona o rednih sodiščih je za zapuščinske zadeve stvarno pristojno občinsko sodišče.

232. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1977.

Št. 711-3/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj 1. r.

646.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o pravnem položaju verskih skupnosti v Socialistični republiki Sloveniji

Razglasa se zakon o pravnem položaju verskih skupnosti v Socialistični republiki Sloveniji, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora občin dne 26. maja 1976 v skladu s stališči družbenopolitičnega zbora dne 24. maja 1976.

Št. P 0100-111/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher 1. r.

Z A K O N

o pravnem položaju verskih skupnosti v Socialistični republiki Sloveniji

1. člen

V Socialistični republiki Sloveniji je zagotovljena svoboda izpovedovanja vere.

Izpovedovanje vere je človekova zasebna stvar.

V Socialistični republiki Sloveniji lahko vsakdo izpoveduje katerokoli vero, če s tem ne nasprotuje ustavni ureditvi in lahko pripada katerikoli verski skupnosti.

2. člen

Občani lahko svobodno in v skladu s tem zakonom ustanavljajo verske skupnosti.

Vse verske skupnosti imajo enak pravni položaj.

Verske skupnosti so svobodne pri opravljanju verskih obredov in verskih zadev.

3. člen

Verske skupnosti so ločene od države.

Verske skupnosti so ločene od šole ter vzgojnih in varstvenih zavodov.

Delovanje verskih skupnosti mora biti v skladu z ustavo, zakoni in drugimi predpisi.

4. člen

Občanom se pravice, ki jim pripadajo po ustavi in zakonih, ne smejo omejiti zaradi njihovega verskega prepričanja, zaradi pripadnosti h kakšni verski skupnosti ali zaradi udeležbe pri verskih obredih, ali drugem izražanju verskega prepričanja in verskih čustev.

Verske skupnosti, njihovi predstavniki in pripadniki ne morejo imeti posebnih prednosti, privilegijev ali posebnega varstva.

Pripadnost h kakšni verski skupnosti ali izpovedovanje kakšne vere nikogar ne oprošča splošnih državljanskih, vojaških in drugih dolžnosti in odgovornosti, ki jih morajo državljani izpolnjevati po ustavi, zakonu in drugih predpisih.

5. člen

Prepovedana je zloraba vere, verskih opravil, verskega pouka, verskega tiska, verskih obredov ali verske dejavnosti v politične namene.

Prepovedano je vzbujati ali razpihovati versko nestrpnost, sovraštvo ali razdor.

Prepovedano je preprečevati verske zборе, verski pouk, verske obrede ali druga izražanja verskega prepričanja in verskih čustev.

Prepovedano je v okviru verskih skupnosti oziroma njihovih organov organizirati ali opravljati dejavnosti, ki jih ustava in zakon opredeljujeta kot dejavnosti splošnega oziroma dejavnosti posebnega družbenega pomena, ali ustanavljati organizme za takšne dejavnosti.

6. člen

Ustanovitev in prenehanje delovanja verske skupnosti je treba prijaviti komisiji SR Slovenije za odnose z verskimi skupnostmi.

7. člen

Verske skupnosti oziroma njihovi ustrezni organi so pravne osebe po civilnem pravu.

Akti verskih skupnosti in njihovih organov nimajo javne veljave.

(4) Listine o ustni oporoki se hranijo pri sodišču ločeno od drugih spisov.

Preklic oporoke pred sodiščem

159. člen

(1) Oporočitelj lahko pred sodiščem prekliče svojo oporoko.

(2) Za preklic oporoke pred sodiščem veljajo smiselno določbe tega zakona, ki veljajo za sestavitev sodne oporoke.

(3) Če oporočitelj prekliče oporoko, se preklic zaznamuje na oporoki, ki se hrani pri sodišču.

Sestavitev in preklic oporoke zunaj sodišča

160. člen

Če je potrebno, sestavi sodišče oporoko in sprejme izjavo o preklicu oporoke tudi zunaj sodnega posloppja

Obvestitev sodišča oporočiteljevega stalnega prebivališča

161. člen

Če je bila oporoka sestavljena pri sodišču, na katerega območju oporočitelj nima stalnega prebivališča, če je bila oporoka izročena v hrambo takemu sodišču ali če je bila preklicana pred takim sodiščem, mora to sodišče o tem takoj obvestiti sodišče, na katerega območju ima oporočitelj stalno prebivališče.

Drugo poglavje

ZAPUŠČINSKI POSTOPEK

I. SPLOŠNE DOLOČBE

Predmet postopka

162. člen

V zapuščinskem postopku ugotovi sodišče, kdo so pokojnikovi dediči, katero premoženje sestavlja njegovo zapuščino in katere pravice iz zapuščine gredo dedičem, voliloljemnikom in drugim osebam.

Uporaba določb pravnega postopka

163. člen

V zapuščinskem postopku se uporabljajo določbe pravnega postopka, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Uvedba postopka

164. člen

Postopek se uvede po uradni dolžnosti, brz ko sodišče izve, da je kdo umrl, ali da je razglašen za mrtvega.

Ugotovitev in varovanje pravic strank

165. člen

(1) Ves čas postopka mora sodišče gledati na to, da se pravice strank čimprej ugotovijo in zavarujejo.

(2) Sodišče vzame v presojo vsak predlog prizadehtih oseb, ki ga te dajo pismeno ali ustno.

166. člen

Sodišče mora posebno skrbeti, da pridejo do svojih pravic osebe, ki zaradi mladoletnosti, duševne bolezni ali drugih okoliščin, sploh niso sposobne ali niso popolnoma sposobne, da bi same skrbale za svoje zadeve.

Podlaga za izdajo odločbe

167. člen

(1) Sodišče izda odločbo na podlagi uspeha celotnega obravnavanja, upoštevajoč pri tem tako dokaze, ki so jih predložile stranke, kakor tudi dokaze, ki jih je preskrbelo samo.

(2) Odločba se lahko opira tudi na dokaze, ki niso bili izvedeni pred sodnikom, ki določbo izda,

Pristojnost in sestava sodišča

168. člen

(1) Zapuščinsko obravnavo opravi po zakonu stvarno pristojno redno sodišče.

(2) Vse odločbe med postopkom izdaja sodnik posameznik.

Opravljanje posameznih opravil

169. člen

(1) Izvedbo dokazov in sprejemanje izjav o odpuvedi dediščini opravlja sodnik z zapisnikarjem.

(2) Druge izjave in predloge strank lahko sprejemajo na zapisnik tudi strokovni sodelavci.

Zapisnik in zaznamki

170. člen

(1) O opravljenih v zapuščinskem postopku se sestavi praviloma zapisnik.

(2) O manj pomembnih izjavah strank in o obvestilih, ki jih zbere sodišče, se lahko namesto zapisnika zapiše samo zaznamek na spisu.

(3) Zapisnik podpišejo stranke, če so bile navzoče pri opravilu, sodnik in zapisnikar oziroma referent, ki je sestavil zapisnik.

(4) Zaznamek na spisu podpiše tisti, ki ga je sestavil.

Oblika odločb

171. člen

(1) Odločbe se izdajajo v obliki sklepov.

(2) Sklepi, zoper katere je dovoljena samostojna pritožba, in sklepi sodišča druge stopnje morajo biti obrazloženi.

Pritožba

172. člen

(1) Zoper sklep sodišča prve stopnje je dovoljena pritožba, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Pritožba se vložijo v petnajstih dneh od vročitve.

(3) Pritožba zadrži izvršitev sklepa, če sodišče ne odloči drugače.

(4) Sodišče odloči, da pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, zlasti v primerih, če so s sklepom odrejeni ukrepi za zavarovanje zapuščine, pa je nevarnost, da bi se z odložitvijo izvršitev teh ukrepov onemogočila.

173. člen

(1) Pritožba se vložijo pri sodišču, ki je sklep izdalo in ki lahko po pritožbi samo z novim sklepom spremeni svoj prejšnji sklep ali ga prekliče, če s tem niso prizadete pravice drugih oseb, ki se opirajo na ta sklep.

(2) Če sodišče prve stopnje ne spremeni oziroma ne prekliče svojega sklepa, pošlje pritožbo sodišču druge stopnje, ne glede na to, ali je bila pritožba vložena v roku, ki ga določa zakon.

(3) Sodišče druge stopnje odloča praviloma samo o pritožbah, ki so bile vložene pravočasno; upošteva pa

lahko tudi pritožbo, ki ni bila vložena pravočasno, če s tem niso prizadete pravice drugih oseb, ki se opirajo na sklep.

Stroški

174. člen

(1) Vsaka stranka tipi stroške, ki jih je imela med postopkom ali zaradi postopka.

(2) Če je bilo kaj skupnih stroškov, določi sodišče, v katerem razmerju jih stranke trpijo.

(3) Na predlog ene stranke lahko sodišče odloči, da ji mora druga stranka povrniti stroške, katere ji je povzročila z očitno nepoštenim ravnanjem.

Stranke

175. člen

Za stranke v smislu tega zakona se štejejo dediči in voliljojemniki ter druge osebe, ki uveljavljajo kakšno pravico iz zapuščine.

II. PRISTOJNOST

176. člen

(1) Za zapuščinsko obravnavo po državljanu Socialistične republike Slovenije ali državljanu druge socialistične republike je glede njegovega nepremičnega premoženja, ki je v Socialistični republiki Sloveniji, izključno pristojno sodišče v Socialistični republiki Sloveniji.

(2) Če je nepremično premoženje dražavljan Socialistične republike Slovenije v drugi socialistični republiki ali socialistični avtonomni pokrajini oziroma v tujini, je sodišče v Socialistični republiki Sloveniji pristojno samo v primeru, če ni po zakonu druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma tuje države, v kateri je to premoženje, pristojno sodišče v drugi socialistični republiki ali socialistični avtonomni pokrajini oziroma tuj organ.

177. člen

(1) Za zapuščinsko obravnavo je krajevno pristojno po zakonu stvarno pristojno redno sodišče, na katerega območju je imel zapustnik ob smrti stalno ali začasno prebivališče (zapuščinsko sodišče).

(2) Če zapustnik ob smrti ni imel niti stalnega niti začasnega prebivališča v SR Sloveniji, je krajevno pristojno sodišče v Socialistični republiki Sloveniji, na katerega območju je zapuščina.

(3) Če je zapustnikovo premoženje v različnih krajih Socialistične republike Slovenije, je za zapuščinsko obravnavo krajevno pristojno po zakonu stvarno pristojno redno sodišče, na katerega območju je pretežni del zapuščine.

(4) Če ni nobene zapuščine v Socialistični republiki Sloveniji, določi Vrhovno sodišče SR Slovenije, katero po zakonu stvarno pristojno redno sodišče je krajevno pristojno.

(5) Začasne ukrepe za zavarovanje zapuščine v Socialistični republiki Sloveniji lahko odredi sodišče, na katerega območju je zapustnik umrl, kakor tudi sodišče, na katerega območju je zapustnikovo premoženje.

178. člen

(1) Ves čas med postopkom mora sodišče paziti na svojo stvarno in krajevno pristojnost.

(2) Stranke ne morejo sporazumno spremeniti stvarne in krajevne pristojnosti.

III. PRIPRAVLJALNA OPRAVILA

Dolžnost matičarja

179. člen

(1) Kadar kdo umre ali je razglašen za mrtvega, mora matičar, ki je pristojen za vpis smrti v mrliško matično knjigo, v tridesetih dneh od vpisa poslati smrtovnico zapuščinskemu sodišču.

(2) Če matičar ne more dobiti podatkov za smrtovnico, pošlje smrtovnico samo s tistimi podatki, s katerimi razpolaga, ter navede vzroke, zakaj ni mogel smrtovnice v celoti sestaviti in navede podatke, ki utegnejo biti sodišču koristni, da najde dediče in pokojnikovo premoženje.

(3) Če umre kdo zunaj občine, v kateri je imel stalno ali začasno prebivališče, pošlje matičar zapuščinskemu sodišču samo izpisek iz mrliške matične knjige ter podatke, s katerimi razpolaga in ki utegnejo biti koristni za sestavitev smrtovnice.

Sestavitev in vsebina smrtovnice

180. člen

(1) Smrtovnica se sestavi na podlagi podatkov, ki jih dajo pokojnikovi sorodniki, osebe, s katerimi je pokojnik živel in druge osebe, ki lahko dajo podatke, ki se vpisujejo v smrtovnico.

(2) Smrtovnica se sestavi tudi, če pokojnik ni zapustil nobenega premoženja.

181. člen

(1) Če dobi nepopolno smrtovnico ali samo izpisek iz mrliške matične knjige, zapuščinsko sodišče glede na okoliščine samo sestavi smrtovnico pri sodišču ali odredi, naj jo sestavi delavec sodišča zunaj sodišča, ali pa naroči matičarju, da jo sestavi.

(2) Sodišče lahko samo sestavi smrtovnico tudi v drugih, v prvem odstavku tega člena ne navedenih primerih, kadar je to primerno, če je z izpiskom iz mrliške matične knjige ali z javno listino dokazano, da je kdo umrl ali da je razglašen za mrtvega.

182. člen

(1) V smrtovnico se vpišejo tile podatki:

1. priimek in ime (tudi prejšnje priimke) pokojnika ter njegovega očeta, poklic, datum rojstva, in državljanstvo pokojnika, za umrlo poročeno žensko pa tudi njen deklinski priimek;

2. dan, mesec in leto ter kraj in, če je mogoče, ura smrti;

3. kraj, v katerem je imel pokojnik svoje stalno oziroma začasno prebivališče;

4. priimek in ime, datum rojstva, poklic ter stalno oziroma začasno prebivališče pokojnikovega zakonca ter zakonskih otrok in otrok rojenih zunaj zakona ter posvojencev.

5. priimek in ime, datum rojstva ter stalno oziroma začasno prebivališče drugih sorodnikov, ki bi bili lahko poklicani k dedovanju na podlagi zakona, in oseb, ki so poklicane k dedovanju na podlagi oporoke;

6. približna vrednost pokojnikovega nepremičnega premoženja in posebej približna vrednost njegovega premičnega premoženja.

(2) Dalje je treba, če je to mogoče, v smrtovnici navesti kraj, kjer je premoženje, ki ga je pokojnik zapustil, ali je kaj premoženja, za katero so posebni predpisi glede posesti, hrambe in priglavitve, ali je kaj go-

tovine, vrednostnih papirjev, dragocenosti, hranilnih knjižic ali kakšnih drugih pomembnih listin, ali je pokojnik zapustil kaj dolgov in koliko ali je zapustil pismo oporoko ali pogodbo o dosmrtnem preživljanju ali sporazum o dosmrtnem preživljanju ali sporazum o izročitvi in razdelitvi premoženja za življenja in kje so, če je pokojnik napravil ustno oporoko, pa priimek in ime ter poklic in prebivališče prič, pred katerimi jo je napravil.

(3) V smrtovnici je treba posebej navesti, ali se pričakuje rojstvo pokojnikovega otroka in ali imajo pokojnikovi otroci ali zakonec skrbnika.

(4) Če je pred zapustnikom umrl njegov zakonec, ali kakšen njegov otrok ali kdo drug, ki bi bil lahko poklican k dedovanju, se v smrtovnici navedeta datum in kraj njihove smrti.

183. člen

Če matičar oziroma sodišče ob sestavi smrtovnice ugotovi, da je zapustnik užival socialno ali drugo pomoč družbene skupnosti, vpiše to v smrtovnico in obvesti o tem družbeno pravno osebo, ki je dajala zapustniku tako pomoč.

Popis in cenitev

184. člen

(1) Popis in cenitev pokojnikovega premoženja se opravita po odločbi zapuščinskega sodišča in sicer le, če to zahteva skrbnik, če gre za omejitev dedovanja po 128. členu tega zakona, ali iz drugih opravičenih razlogov.

(2) Sodišče odredi popis in cenitev tudi, če to zahtevajo pokojnikovi dediči, voliljojemniki ali upniki.

(3) Popis in cenitev se opravita tudi brez odločbe sodišča pri sestavljanju smrtovnice, če to zahteva kateri od dedičev ali voliljojemnikov.

185. člen

(1) Popis obsega vse nepremično in premično premoženje, ki ga je imel v posesti pokojnik ob svoji smrti.

(2) Popis obsega tudi premoženje, ki je pripadalo pokojniku, pa je pri kom drugem, z navedbo, pri kom je to premoženje in na kakšni podlagi, ter premoženje, ki ga je imel pokojnik, za katero pa se trdi, da ni njegovo.

(3) V popisu premoženja se zapišejo pokojnikove terjatve in dolгови, posebno pa tudi neplačani davek.

186. člen

(1) Premične stvari se popišejo po vrsti, številu, meri in teži ali vsaka posebej.

(2) Nepremičnine se popišejo vsaka posebej z navedbo kraja, kjer so, kulture zemljišča in zemljiško-knjižnih podatkov, če so znani.

187. člen

Ob popisu premoženja se obenem navede tudi vrednost posameznih premičnih in nepremičnih stvari, ki spadajo v zapuščino.

188. člen

(1) Popis in cenitev premoženja opravi pristojni občinski upravni organ.

(2) Popis in cenitev premoženja lahko opravi tudi delavec sodišča, ki ga določi sodnik.

(3) Popis in cenitev se opravita v navzočnosti dveh polnoletnih občanov: kadar je to potrebno, pa tudi ob sodelovanju izvedencev.

(4) Pri popisu in cenitvi je lahko navzoča vsaka prizadeta oseba.

189. člen

Pristojni občinski upravni organ, ki je opravil popis in cenitev zapuščine, pošlje podatke o popisu in cenitvi zapuščinskemu sodišču.

190. člen

Kadar se v zapuščini najdejo predmeti, za katere veljajo posebni predpisi glede posesti, hrambe ali priglasi, se mora potem, ko so popisani, ravnati z njimi po teh predpisih.

Zavarovanje zapuščine

191. člen

(1) Če se ugotovi, da nobeden od navzočih dedičev ni sposoben upravljati premoženja in da ni zakonitega zastopnika, ali če so dediči neznani ali odsotni, ali kadar druge okoliščine narekujejo posebno previdnost, izroči pristojni občinski upravni organ v nujnih primerih premoženje ali del premoženja v hrambo zanesljivi osebi ter o tem takoj obvesti sodišče, na katerega območju je to premoženje; sodišče lahko ta ukrep spremeni ali odpravi.

(2) Gotovino, vrednostne papirje, dragocenosti, hranilne knjižice in druge pomembne listine, je treba v takem primeru izročiti v hrambo sodišču, na katerega območju je premoženje.

(3) To sodišče obvesti zapuščinsko sodišče o vseh ukrepih za zavarovanje zapuščine.

Skrbnik zapuščine

192. člen

(1) Kadar je po tem zakonu potrebno postaviti začasnega skrbnika zapuščine, ga postavi zapuščinsko sodišče.

(2) Preden sodišče postavi začasnega skrbnika, zasliši, če je mogoče, tiste, ki so upravičeni dedovati, glede osebe skrbnika.

IV. POSTOPEK Z OPOROKO

193. člen

(1) Oporoka, ki jo je zapustil pokojnik, se pošlje sodišču skupaj s smrtovnico.

(2) Organ, ki sestavi smrtovnico, se mora prepričati, ali je za pokojnikom ostala pismena oporoka ali listina o ustni oporoki.

Razglasitev oporoke

194. člen

(1) Kadar sodišče ugotovi, da je tisti, ki je zapustil oporoko, umrl ali da je razglašen za mrtvega, odpre njegovo oporoko, ne da bi poškodovalo pečat, jo prebere in o tem sestavi zapisnik.

(2) Tako se ravna ne glede na to, ali je oporoka po zakonu veljavna, in ne glede na to, ali je več oporok.

(3) Oporoka se odpre in prebere v navzočnosti dveh polnoletnih občanov, ki sta lahko tudi dediča.

(4) Pri razglasitvi oporoke so lahko navzoči dediči, voliljojemniki in druge prizadete osebe in lahko zahtevajo njen prepis.

(5) Sodišče, pri katerem je oporoka ali kateremu se oporoka predloži, jo odpre in prebere, četudi je za zapuščinsko obravnavo pristojno kakšno drugo sodišče ali tuji organ.

195. člen

(1) Zapisnik o razglasitvi pismene oporoke mora obsegati:

1. koliko oporok je bilo najdenih, kateri datum imajo in kje so bile najdene;

2. kdo jih je izročil sodišču ali sestavljalcu smrtovnice.

3. katere priče so bile navzoče pri odpiranju in razglasitvi oporoke;

4. ali je bila oporoka izročena odprta ali zaprta in s kakšnim pečatom je bila zapečaten.

(2) Če se pri odpiranju oporoke opazi, da je pečat poškodovan, ali da je v oporoki kaj izbrisano, prečrtano ali popravljeno, ali če se najde kaj drugega sumljivega, se mora tudi to navesti v zapisniku.

(3) Zapisnik podpišejo sodnik, zapisnikar in priči.

(4) Na razglašeni oporoki sodišče potrdi, da je bila razglašena; pri tem navede datum razglasitve ter število in datum drugih najdenih oporok.

Razglasitev ustne oporoke

196. člen

(1) Če je pokojnik napravil ustno oporoko in obstaja o tem listina, ki so jo priče lastnoročno podpisale, razglasi sodišče vsebino take listine po določbah, ki veljajo za razglasitev pismene oporoke.

(2) Če take listine ni, se priče, pred katerimi je bila napravljena ustna oporoka, zaslišijo vsaka posebej o njeni vsebini, zlasti pa o okoliščinah, od katerih je odvisna njena veljavnost, nato pa se zapisnik o zaslišanju teh prič razglasi po določbah, ki veljajo za razglasitev pismene oporoke.

(3) Če stranka zahteva, da se priče ustne oporoke zaslišijo pod prisego, ali če sodišče spozna, da je potrebno tako zaslišanje, določi narok za zaslišanje teh prič, na katerega povabi predlagatelja, druge prizadete osebe pa samo, če se s tem ne zavlačuje postopek.

Razglasitev pogrešane ali uničene oporoke

197. člen

(1) Če je pismena oporoka izginila ali je bila brez zapustnikove volje uničena, pa med prizadetimi ni spora o tem, da je obstajala, o obliki, v kateri je bila sestavljena, o načinu, kako je izginila ali bila uničena in tudi ne o njeni vsebini, zasliši zapuščinsko sodišče o tem vse prizadete osebe in izvede po njihovih predlogih potrebne dokaze, nato pa razglasi ta zapisnik po določbah, ki veljajo za razglasitev pismene oporoke.

(2) Če bi zapuščina, ko ne bi bilo oporoke, postala družbena lastnina, velja sporazum prizadetih o obstoju oporoke ter o njeni obliki in vsebini samo s pritrditvijo pristojnega organa.

(3) Če so med prizadetimi osebe, ki niso sposobne same skrbeti za svoje zadeve, velja sporazum iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s pritrditvijo občinske skupnosti socialnega skrbstva.

Hramba listin o razglasitvi oporoke

198. člen

(1) Zapisnik o razglasitvi oporoke z izvirno pismeno oporoko oziroma z listino o ustni oporoki ali zapisnikom o zaslišanju prič ustne oporoke se pošlje zapu-

ščinskemu sodišču; sodišče, ki je oporoko razglasilo, obdrži njihov prepis.

(2) Izvirna pismena oporoka, listina o ustni oporoki, zapisnik o zaslišanju prič ustne oporoke ter zapisnik o vsebini pogrešane ali uničene pismene oporoke se hranijo pri sodišču ločeno od drugih spisov, njihov overjen prepis pa se priloži k spisom.

V. POSTOPEK ZAPUŠČINSKEGA SODIŠČA
PO PREJEMU SMRTOVNICE

199. člen

(1) Ko sodišče prejme smrtovnico, preizkusi, ali je pristojno za zapuščinsko obravnavo; če ugotovi, da ni pristojno, pošlje zadevo pristojnemu sodišču.

(2) Če sodišče ugotovi, da je za zapuščinsko obravnavo pristojen tuj organ, se izreče s sklepom za nepristojno.

200. člen

Ukrepe za zavarovanje zapuščine lahko odredi zapuščinsko sodišče vsak čas, dokler teče zapuščinski postopek.

201. člen

Če je zapustnik postavil izvršitelja oporoke, mu sodišče to sporoči in ga povabi, naj v določenem roku izjavi, ali prevzame to dolžnost.

202. člen

(1) Če se pričakuje rojstvo otroka, ki bi bil upravičen dedovati, obvesti zapuščinsko sodišče o tem občinsko skupnost socialnega skrbstva.

(2) Če ta skupnost ne določi drugače, skrbi za pravice še nerojenega otroka eden njegovih staršev.

Postopek, če ni premoženja ali so samo premoženja

203. člen

(1) Če po podatkih iz smrtovnice pokojnik ni zapustil premoženja, odloči zapuščinsko sodišče, da se zapuščinska obravnava ne opravi.

(2) Tako ravna sodišče tudi v primeru, če je pokojnik zapustil samo premoženje, pa nobeden od tistih, ki so upravičeni dedovati, ne zahteva obravnave.

(3) Kadar sodišče odloči, da ne bo opravilo zapuščinske obravnave, mora obvestiti o tem občinsko skupnost socialnega skrbstva, če so med dediči osebe, ki niso sposobne same skrbeti za svoje zadeve, pa nimajo staršev.

(4) Če sodišče odloči, da ne bo opravilo zapuščinske obravnave zaradi tega, ker obstaja zapuščina samo iz premoženja, lahko osebe, ki so upravičene dedovati, izvršujejo pravice, ki jim gredo kot dedičem.

Ločitev zapuščine

204. člen

Kadar se po določbah zakona lahko zahteva ločitev zapuščine od dedičevega premoženja, sodišče na predlog upravičencev odredi tako ločitev, uporabljajoč pri tem smiselno določbe tega zakona o začasnih ukrepih za zavarovanje zapuščine.

VI. ZAPUŠČINSKA OBRAVNAVA

Vabilo na narok

205. člen

- (1) Za zapuščinsko obravnavo določi sodišče narok.
- (2) V vabilu na narok obvesti sodišče prizadete osebe o uvedbi postopka in o morebitnem obstoju oporoke; povabi jih, da takoj predložijo sodišču pismeno oporoko oziroma listino o ustni oporoki, če je pri njih ali da navedejo priče ustne oporoke.
- (3) Sodišče opozori v vabilu prizadete osebe, da lahko do konca postopka podajo pri sodišču izjavo, ali sprejmejo dediščino ali pa se ji odpovedujejo in da bo sodišče odločilo o njihovi pravici po podatkih, s katerimi razpolaga, če ne pridejo na narok ali ne podajo izjave.
- (4) Če je pokojnik zapustil oporoko, obvesti sodišče o uvedbi zapuščinskega postopka in povabi na narok tudi osebe, ki bi utegnile priti v poštev kot zakoniti dediči.
- (5) Če je pokojnik postavil izvršitelja oporoke, obvesti sodišče tudi njega o uvedbi postopka.

Vabilo z oklicem

206. člen

- (1) Če se ne ve, ali je kaj dedičev, povabi sodišče z oklicem tiste, ki mislijo, da imajo pravico do dediščine, da se priglasijo sodišču v enem letu od objave oklica v Uradnem listu SR Slovenije.
- (2) Oklic se nabije na oklicno desko sodišča in objavi v Uradnem listu SR Slovenije, po potrebi pa tudi na drug primeren način. Če zapuščino sestavlja premoženje majhne vrednosti, se oklic objavi samo na oklicni deski sodišča.
- (3) Po prvem in drugem odstavku tega člena ravna sodišče tudi, če je dediču postavljen začasni zastopnik zato, ker je prebivališče neznano, pa nima pooblaščenca, ali zato, ker živi dedič ali njegov zakoniti zastopnik, ki nima pooblaščenca, v tujini, vročitev pa se ni mogla opraviti.
- (4) Po preteku roka iz prvega odstavka tega člena opravi sodišče zapuščinsko obravnavo na podlagi izjave postavljenega skrbnika in podatkov, s katerimi razpolaga.

Narok

207. člen

- (1) V zapuščinskem postopku obravnava sodišče vsa vprašanja, ki se nanašajo na zapuščino, zlasti pa pravico do dediščine, velikost dednega deleža in pravico do volila.
- (2) O teh pravicah odloči sodišče praviloma, ko sprejme od prizadetih oseb potrebne izjave.
- (3) Pravice oseb, ki ne pridejo na narok, čeprav so bile v redu povabljene, obravnava sodišče po podatkih, s katerimi razpolaga, upoštevajoč njihove pismene izjave, ki prispejo do izdaje odločbe.
- (4) Pri zapuščinski obravnavi lahko dajejo prizadete osebe izjave v navzočnosti drugih prizadetih oseb in ni potrebno, da bi se tem osebam vselej dala priložnost, da se izjavijo o izjavah drugih prizadetih oseb.
- (5) Če sodišče dvomi, da bi bil tisti, ki zahteva dediščino na podlagi zakona, edini ali najbližji pokojnikov sorodnik, lahko zasliši tudi osebe, za katere misli, da bi utegnile imeti enako ali močnejšo pravico do dediščine; lahko pa povabi te osebe tudi z oklicem po določbah 206. člena tega zakona.

Dedna izjava

208. člen

- (1) Če dedič sprejme dediščino ali se ji odpove, mora izjavo o tem podpisati on sam ali njegov zastopnik.
- (2) Podpisa na izjavi o sprejemu dediščine ali odpovedi dediščini, ki se predloži sodišču, ni potrebno overiti; sodišče pa v dvomu lahko zahteva overitev pismene izjave o odpovedi dediščini oziroma pooblastila.
- (3) V izjavi je treba navesti, ali dedič sprejme delež ali se odpove deležu, ki mu gre po zakonu ali po oporoki ali pa se izjava nanaša na nujni delež.
- (4) Izjavo o odpovedi dediščini lahko da dedič pred zapuščinskim sodiščem ali pred katerikoli drugim po zakonu stvarno pristojnim rednim sodiščem.
- (5) Ko dedič daje izjavo o odpovedi dediščini, ga sodišče opozori, da se lahko odpove dediščini samo v svojem imenu ali pa tudi v imenu svojih potomcev.

Ugovor zoper popis ali cenitev

209. člen

- (1) Če stranke ugovarjajo popisu ali cenitvi premoženja, lahko odredi sodišče, če misli, da je to potrebno, naj delavec sodišča znova opravi popis ali cenitev.
- (2) Če popis premoženja ni bil opravljen, lahko sodišče na podlagi podatkov prizadetih oseb samo ugotovi, katero premoženje spada v zapuščino.

Napotitev na pravdo

210. člen

- (1) Sodišče prekine zapuščinsko obravnavo in napoti stranke na pravdo ali na upravni postopek, če so med strankami sporna dejstva, od katerih je odvisna kakšna njihova pravica.
- (2) Tako ravna sodišče, če so sporna tale dejstva:
 1. dejstva, od katerih je odvisna pravica do dediščine, zlasti veljavnost ali vsebina oporoke ali razmerje med dedičem in zapustnikom, ki je podlaga za dedovanje po zakonu;
 2. dejstva, od katerih je odvisna utemeljenost zahteve preživelega zakonca in zapustnikovih potomcev, ki so živeli z zapustnikom v istem gospodinjstvu, da se jim iz zapuščine izločijo gospodinjski predmeti, ki so namenjeni za zadovoljitev vsakdanjih potreb;
 3. dejstva, od katerih je odvisna velikost dednega deleža, zlasti vračunanje v dedni delež;
 4. dejstva, od katerih je odvisna utemeljenost razdedinjenja nujnih dedičev ali utemeljenost razlogov za nevrednost;
 5. dejstva o tem, ali se je nekdo odpovedal dediščini.
- (3) Če v naštetih primerih ne gre za spor o dejstvih, temveč za spor o uporabi prava, odloči zapuščinsko sodišče o pravnih vprašanjih v zapuščinskem postopku.

211. člen

Če je med strankami spor o pravici do volila ali o kakšni drugi pravici iz zapuščine, napoti sodišče prav tako stranke na pravdo ali na upravni postopek, ne prekine pa zapuščinske obravnave.

212. člen

Če je med dediči spor bodisi o dejstvih bodisi o uporabi prava, prekine sodišče zapuščinsko obravnavo

in napoti stranke na pravdo ali na upravni postopek v tehle primerih:

1. če je med dediči spor o tem, ali kakšno premoženje spada v zapuščino;

2. če je med dediči spor zaradi zahteve zapustnikovih potomcev, ki so živeli z njim v skupnosti, da se jim iz zapuščine izloči del, ki ustreza njihovemu prispevku k povečanju ali ohranitvi vrednosti zapustnikovega premoženja.

213. člen

(1) Sodišče napoti na pravdo oziroma na upravni postopek tisto stranko, katere pravico šteje za manj verjetno.

(2) Če sodišče prekine postopek, določi rok, v katerem je treba sprožiti pravdo oziroma upravni postopek.

(3) Če se stranka v določenem roku ravna po sklepu sodišča, traja prekinitev postopka, dokler ni pravda oziroma dokler ni upravni postopek pravnomočno končan.

(4) Če se stranka v določenem roku ne ravna po sklepu sodišča, se nadaljuje zapuščinska obravnava in se dokonča ne glede na zahteve, glede katerih jo je sodišče napotilo na pravdo oziroma na upravni postopek.

(5) Če je zapuščinsko sodišče opravilo zapuščinsko obravnavo po četrtem odstavku tega člena, kakor tudi, če je opravilo zapuščinsko obravnavo, moralo pa bi napotiti stranko na pravdo, pravnomočnost odločbe zapuščinskega sodišča ni ovira, da se o zadevnem zahtevku ne bi mogla sprožiti pravda.

VII. SKLEP O DEDOVANJU IN O VOLILU

Vsebinska sklepa

214. člen

(1) Ko sodišče ugotovi, katerim osebam gre pravica do dediščine, jih s sklepom o dedovanju razglasi za dediče.

(2) Ta sklep mora obsegati:

1) priimek in ime (tudi prejšnje priimke) pokojnika ter ime njegovega očeta, poklic, datum rojstva in državljanstvo pokojnika, za umrlo poročeno žensko pa tudi deželški priimek;

2) navedbo nepremičnin s podatki iz zemljiških knjig, ter navedbo premičnin, sklicujoč se na popis;

3) priimek in ime ter poklic in stalno prebivališče dediča, razmerje dediča do zapustnika, ali deduje kot zakoniti ali kot oporočni dedič, če je več dedičev, pa tudi njihov dedni delež;

4) ali je določitev dediča odložena;

5) ali je dedičeva pravica odložena zaradi tega, ker še ni prišel čas, ali je omejena na določen čas, ali je odložena zaradi neizpolnjenega pogoja ali odvisna od razveznega pogoja oziroma naloga, ki ga je šteti za razvezni pogoj, ali je omejena s pravico užitka in v čigavo korist;

6) priimek in ime, poklic in stalno prebivališče oseb, katerim je pripadlo volilo, užitek ali kakšna druga pravica iz zapuščine, z natančnim opisom te pravice.

(3) Če v zapuščinskem postopku vsi dediči sporazumno predložijo delitev in način delitve, navede sodišče tak sporazum v sklepu o dedovanju.

(4) Če gre za omejitev dedovanja po 128. členu tega zakona, navede sodišče v sklepu o dedovanju tudi vse bistvene podatke o tem ter morebitno obvezo o povračilu socialne ali druge družbene pomoči (tretji odstavek 128. člena).

Vročitev sklepa

215. člen

(1) Sklep o dedovanju se vroči vsem dedičem in volilojemnikom, kakor tudi osebam, ki so v postopku uveljavljale zahteve iz naslova dedovanja.

(2) Če je bila sodišču predložena pismena izjava o odpovedi dediščini po pooblaščenju in podpis pooblaštelja ni overjen, se sklep o dedovanju vroči obema.

(3) Pravnomočen sklep o dedovanju se pošlje pristojnemu organu skupščine občine.

Vpisi v zemljiški knjigi in izročitev premičnin

216. člen

Ko se predložijo dokazi o izpolnitvi in zavarovanju obveznosti, ki so dediču naložene z oporoko v korist oseb, ki niso sposobne, da bi same skrbele za svoje zadeve, ali v kakšen splošno koristen namen, odredi sodišče, da se opravijo v zemljiški knjigi potrebni vpisi in da se upravičencem izročijo premične stvari, ki so v hrambi pri sodišču.

Zavarovanje pri pogojni pravici

217. člen

Kadar je pravica dediča ali volilojemnika odložena zaradi tega, ker še ni prišel čas, ali je omejena na določen čas, ali je odložena zaradi še neizpolnjenega pogoja ali odvisna od razveznega pogoja oziroma naloga, ki ga je šteti za razvezni pogoj, odredi sodišče na predlog prizadetih oseb začasne ukrepe za zavarovanje zadevnega dela zapuščine po določbah, ki veljajo za izvršilni postopek, če ni z oporoko določeno kaj drugega.

Poseben sklep o volilu

218. člen

(1) Če dediči ne oporekajo volilu, lahko izda sodišče pred sklepom o dedovanju na zahtevo volilojemnika poseben sklep o volilu.

(2) V takem primeru se smiselno uporabljajo določbe o pošiljanju pravnomočnega sklepa o dedovanju pristojnemu organu skupščine občine, o vpisih v zemljiški knjigi in o izročitvi premičnih stvari, ki so v hrambi pri sodišču.

Izročitev zapuščine občini

219. člen

Kadar sodišče ugotovi, da ni dedičev, ali kakar se ne ve, ali je kaj dedičev, pa se v roku, ki je predpisan s tem zakonom, ne zglašijo njih, ki bi uveljavljali pravico do dediščine, izda sodišče sklep, da se zapuščina izroči pristojni občini oziroma kmetijski zemljiški skupnosti, če gre za kmetijsko zemljišče.

Učinek pravnomočnosti sklepa

220. člen

Pravnomočen sklep o dedovanju ali o volilu veže stranke, ki so sodelovale v zapuščinskem postopku, kolikor jim ni priznana pravica, da lahko uveljavljajo svoj zahtevek v pravdi.

VIII. DEDNOPRAVNI ZAHTEVKI PO PRAVNOMOČNOSTI SKLEPA O DEDOVANJU

Pozneje najdeno premoženje

221. člen

(1) Če se po pravnomočnosti sklepa o dedovanju najde premoženje, za katero se ob izdaji sklepa ni vedelo, da pripada zapuščini, sodišče ne opravi nove zapuščinske obravnave, temveč razdeli to premoženje z novim sklepom na podlagi prejšnjega sklepa o dedovanju.

(2) Če prej ni bilo zapuščinske obravnave, jo sodišče opravi le tedaj, če obstaja najdeno premoženje iz nepremičnin.

(3) Če obstaja najdeno premoženje iz premičnin, opravi sodišče zapuščinsko obravnavo samo na zahtevo prizadetih oseb.

Pozneje najdena oporoka

222. člen

(1) Če se po pravnomočnosti sklepa o dedovanju najde oporoka, jo sodišče razglasi in pošlje zapuščinskemu sodišču, obdrži pa njen prepis.

(2) Zapuščinsko sodišče ne opravi nove zapuščinske obravnave, temveč obvesti prizadete osebe o razglasitvi oporoke in jih opozori, da lahko uveljavljajo svoje pravice iz oporoke v pravdi.

Novi dedič

223. člen

Če po pravnomočnosti sklepa o dedovanju oseba, ki ni sodelovala v zapuščinskem postopku uveljavlja kakšno pravico do zapuščine kot dedič, zapuščinsko sodišče ne opravi nove zapuščinske obravnave, temveč napoti to osebo, da lahko uveljavlja svojo pravico v pravdi.

Pravda ob pogojih za obnovo postopka

224. člen

Kadar je zapuščinska obravnava končana s pravnomočnim sklepom o dedovanju ali sklepom o volilu, pa so dani pogoji za obnovo postopka po določbah pravnega postopka, se zapuščinski postopek ne obnovi, temveč lahko stranke uveljavljajo svoje pravice v pravdi.

IX. POSTOPEK, KADAR JE ZA ZAPUŠČINSKO OBRAVNAVO PRISTOJNO SODIŠČE ALI ORGAN ZUNAJ OBMOČJA SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Ukrepi za zavarovanje domačih dedičev, volilojemnikov in upnikov

225. člen

(1) Kadar je za zapuščinsko obravnavo pristojno sodišče ali organ zunaj Socialistične republike Slovenije, izda sodišče v Socialistični republiki Sloveniji, na katerega območju je zapustnik umrl, po prejemu smrtonosne oklice, s katerim povabi vse osebe v Socialistični republiki Sloveniji, ki imajo kakšne zahteve do zapuščine kot dediči, volilojemniki ali upniki, naj v oklicnem roku, ki ne sme biti krajši kot trideset dni in ne daljši kot šest mesecev in ki teče od dneva obja-

ve oklica v Uradnem listu SR Slovenije, priglasijo svoje zahteve, ker bo sicer premoženje premoženje iz zapuščine izročilo pristojnemu sodišču druge socialistične republike oziroma organu tuje države ali osebi, ki jo ta organ pooblasti za prevzem tega premoženja.

(2) Oklic se nabije na oklicno desko sodišča in objavi v Uradnem listu SR Slovenije, po potrebi pa tudi na drug primeren način; en izvod oklica se pošlje pristojnemu sodišču druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma najbližjemu diplomatsko-konzularnemu predstavniku ustrezne tuje države v SFR Jugoslaviji.

(3) Ne izda se oklic, če vrednost zapuščine, brez odbitka dolgov, ne presega 10.000 dinarjev.

(4) Če se ne izda oklic, se zapuščina ne sme izročiti, dokler ne pretečejo trije meseci od dneva smrti državljana druge socialistične republike oziroma tuje državljana.

Zadržanje zapuščine

226. člen

(1) Če priglasi kakšen dedič ali volilojemnik svoj zahtevek, zadrži sodišče zapuščino oziroma del zapuščine, ki je potreben za kritje tega zahtevka, vse dotlej, dokler pristojno sodišče druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma organ tuje države ne izda pravnomočne odločbe o takem zahtevku.

(2) Sodišče izvrši glede priglasenega zahtevka tako odločbo iz zadržane zapuščine ali iz njenega dela, ostanek pa izroči sodišču druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma organu tuje države.

(3) Če kakšen upnik priglasi svojo terjatev, zadrži sodišče zapuščino ali del zapuščine, ki je potreben za kritje take terjatve, vse dotlej, dokler ni poravnana ali zavarovana.

Prehod pristojnosti na sodišče v Socialistični republiki Sloveniji

227. člen

(1) Če je za zapuščinsko obravnavo po državljanu druge socialistične republike oziroma tujem državljanu glede njegovega premoženja pristojno sodišče druge socialistične republike ali socialistične avtonomne pokrajine oziroma tuj organ, pa predlagajo vsi dediči, ki so v Socialistični republiki Sloveniji, naj opravi obravnavo sodišče v Socialistični republiki Sloveniji, povabi sodišče vse dediče in volilojemnike zunaj Socialistične republike Slovenije, naj v šestih mesecih od vročitve vabila uveljavijo ugovor nepristojnosti sodišča v Socialistični republiki Sloveniji, ker bo sicer to sodišče opravilo zapuščinsko obravnavo.

(2) Znani dediči, za katerih prebivališče se ne ve, se povabijo z oklicem.

(3) Oklic se nabije na oklicno desko sodišča in objavi v Uradnem listu SR Slovenije, po potrebi pa tudi na kakšen drug primeren način; en izvod oklica se pošlje sodišču v drugi socialistični republiki ali socialistični avtonomni pokrajini oziroma najbližjemu diplomatsko-konzularnemu predstavniku ustrezne tuje države v SFR Jugoslaviji.

(4) Če pobeden od dedičev in volilojemnikov ne uveljavi ugovora nepristojnosti sodišča v Socialistični

republikli Sloveniji, opravi to sodišče po preteku v prvem odstavku tega člena navedenega roka zapuščinsko obravnavo.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

228. člen

(1) Ta zakon se uporablja za vse dediščine, v katerih se uvede dedovanje po njegovi uveljavitvi.

(2) Za dediščine, v katerih postopek do uveljavitve tega zakona še ni pravnomočno končan, in za dedovanje nepopolnih posvojenčev po dosedanjih predpisih, se uporabljajo določbe zakona o dedovanju (Uradni list SFRJ, št. 42/65).

229. člen

(1) Izjava poslednje volje, napravljena pred uveljavitvijo tega zakona, v obliki, ki je bila tedaj dovoljena, velja, kolikor ni v nasprotju z določbami tega zakona.

(2) Omejitev v zvezi z določitvijo dediča dediču ali voliljemniku, vpisana v zemljiški knjigi, se izbriše po predlogu stranke ali po uradni dolžnost.

230. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se, razen za primere iz drugega odstavka 228. člena tega zakona, v Socialistični republikli Sloveniji preneha uporabljati zakon o dedovanju (Uradni list SFRJ, št. 42/65), razen določb členov 154 do 159 ter 187 in 188, ki se še nadalje uporabljajo.

231. člen

Do uveljavitve zakona o rednih sodiščih je za zapuščinske zadeve stvarno pristojno občinsko sodišče.

232. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1977.

Št. 711-3/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Brečelj l. r.

646.

Na podlagi 3. točke 379 člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o pravnem položaju verskih skupnosti v Socialistični republikli Sloveniji

Razglasi se zakon o pravnem položaju verskih skupnosti v Socialistični republikli Sloveniji, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora občin dne 26. maja 1976 v skladu s stališči družbenopolitičnega zbora dne 24. maja 1976.

Št. P 0100-111/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o pravnem položaju verskih skupnosti v Socialistični republikli Sloveniji

1. člen

V Socialistični republikli Sloveniji je zagotovljena svoboda izpovedovanja vere.

Izpovedovanje vere je človekova zasebna stvar.

V Socialistični republikli Sloveniji lahko vsakdo izpoveduje katerokoli vero, če s tem ne nasprotuje ustavni ureditvi in lahko pripada katerikoli verski skupnosti.

2. člen

Občani lahko svobodno in v skladu s tem zakonom ustanavljajo verske skupnosti.

Vse verske skupnosti imajo enak pravni položaj.

Verske skupnosti so svobodne pri opravljanju verskih obredov in verskih zadev.

3. člen

Verske skupnosti se ločene od države.

Verske skupnosti so ločene od šole ter vzgojnih in varstvenih zavodov.

Delovanje verskih skupnosti mora biti v skladu z ustavo, zakoni in drugimi predpisi.

4. člen

Občanom se pravice, ki jim pripadajo po ustavi in zakonih, ne smejo omejiti zaradi njihovega verskega prepričanja, zaradi pripadnosti h kakšni verski skupnosti ali zaradi udeležbe pri verskih obredih ali drugem izražanju verskega prepričanja in verskih čustev.

Verske skupnosti, njihovi predstavniki in pripadniki ne morejo imeti posebnih prednosti, privilegijev ali posebnega varstva.

Pripadnost h kakšni verski skupnosti ali izpovedovanje kakšne vere nikogar ne oprošča splošnih državljanskih, vojaških in drugih dolžnosti in odgovornosti, ki jih morajo državljani izpolnjevati po ustavi, zakonu in drugih predpisih.

5. člen

Prepovedana je zloraba vere, verskih opravil, verskega pouka, verskega tiska, verskih obredov ali verske dejavnosti v politične namene.

Prepovedano je vzbujati ali razpihovati versko nestrpnost, sovraštvo ali razdor.

Prepovedano je preprečevati verske zборе, verski pouk, verske obrede ali druga izražanja verskega prepričanja in verskih čustev.

Prepovedano je v okviru verskih skupnosti oziroma njihovih organov organizirati ali opravljati dejavnosti, ki jih ustava in zakon opredeljujejo kot dejavnosti splošnega oziroma dejavnosti posebnega družbenega pomena, ali ustanavljati organizme za takšne dejavnosti.

6. člen

Ustanovitev in prenehanje delovanja verske skupnosti je treba prijaviti komisiji SR Slovenije za odnose z verskimi skupnostmi.

7. člen

Verske skupnosti oziroma njihovi ustrezni organi so pravne osebe po civilnem pravu.

Akti verskih skupnosti in njihovih organov nimajo javne veljave.

8. člen

Ni dovoljeno kogarkoli siliti, da postane pripadnik kakšne verske skupnosti, da ostane pripadnik verske skupnosti ali da iz nje izstopi.

Ni dovoljeno kogarkoli siliti, da se udeleži verskih obredov ali drugih izražanj verskega prepričanja in verskih čustev.

Ni dovoljeno prepovedovati občanom udeleževati se verskih obredov in drugih izražanj verskega prepričanja in verskih čustev, kakor tudi ne, prisiliti pripadnika verske skupnosti, da ne bi uporabil pravic ali izpolnjeval dolžnosti, ki jih ma kot občan po ustavi in zakonu.

9. člen

Verske skupnosti in njihovi organi lahko izdajajo in razširjajo tiskane stvari za verski pouk, opravljajo verskih obredov ali poslov in za obravnavanje verskih in cerkvenih zadev.

Za izdajanje tiskanih stvari verskih skupnosti po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljajo splošni predpisi, ki urejajo dejavnost javnega obveščanja.

10. člen

Verske skupnosti smejo ustanovljati samo verske šole za vzgojo duhovnikov. Z njimi samostojno upravljajo ter jim določajo učni program in izbirajo učitelje.

Sole za vzgojo duhovnikov smejo obiskovati samo tisti, ki so izpolnili obvezno šolanje.

Verske šole za vzgojo duhovnikov lahko organizirajo občasne oblike ustreznega izobraževanja za osebe, ki pomagajo duhovnikom pri verskih obredih ali verskem pouku.

Za namestitve in prehrano dijakov oziroma študentov, ki se vzgajajo za duhovnike, lahko verska skupnost ustanovi internat.

Sola za vzgojo duhovnikov ter internat za dijake oziroma študente, ki se vzgajajo za duhovnike, lahko začneta z delom, ko jih verska skupnost priklasi za šolstvo pristojnemu občinskemu upravnemu organu.

Nadzorstvo nad delom šol in internatov iz prejšnjega odstavka opravlja za šolstvo pristojen republiški upravni organ.

Za predavateljsko in drugo osebje šol in internatov iz petega odstavka tega člena lahko verska skupnost nastavlja samo jugoslovanske državljane. Tuji državljani lahko predavajo v omenjenih šolah in internatih samo z dovoljenjem občinskega upravnega organa za notranje zadeve, ki ga izda na zahtevo verske skupnosti.

Sole in internati za vzgojo duhovnikov so dolžni obvestiti za šolstvo pristojni republiški upravni organ o začetku in prenehanju z delom ter na njegovo zahtevo dati na razpolago tudi druge podatke, ki so potrebni za izvrševanje nadzora.

11. člen

Osebe, ki se redno šolajo v šolah za vzgojo duhovnikov, uživajo glede zdravstvenega varstva, otroškega dodatka, socialnega varstva, pokojnin in ugodnosti v javnem prometu enake pravice kot osebe, ki se šolajo

12. člen

Verski obredi se lahko opravljajo v cerkvah, hramih, portah in javnih prostorih, ki sestavljajo celoto z zemljiščem na katerem stoji cerkev, hram ali druga

zgradba verske skupnosti. Verski obredi se lahko opravljajo tudi v poslopjih ali prostorih v poslopjih, ki so zaključene gradbene celote in jih je verska skupnost določila za opravljanje verskih obredov v kraju ali delu večjega mesta, kjer ni cerkve oziroma verskega hrama.

Verska skupnost oziroma njen organ prijavi za notranje zadeve pristojnemu občinskemu upravnemu organu, katere poslopja oziroma kateri prostori v posloju so določeni kot prostor za opravljanje verskih obredov.

Verski obredi ob pogrebih ali drugi obredi, ki se po običaju opravljajo na pokopališčih, se lahko opravljajo v skladu s predpisi o pokopališčih in predpisom občinske skupščine o pogrebih.

Pristojni organ lahko v mejah splošnih ukrepov, izdanih za varstvo ljudskega zdravja in javnega reda, prepove verske obrede za čas, dokler trajajo okoliščine, zaradi katerih so bili izdani.

13. člen

Verske obrede zunaj prostorov, ki se omenjeni v pravnem odstavku 12. člena, lahko dovoli za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ.

Brez posebnega dovoljenja se lahko opravi na zahtevo posameznika v ožjem krogu na domu obred, ki je povezan s pogrebom, družinskim praznikom ali drugo versko potrebo.

Ce opravlja verska skupnost obred krsta ob reki, stori to lahko v krajih, za katere da na prošnjo verske skupnosti dovoljenje za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ.

Ce ni s posebnimi predpisi drugače določeno, vloži verska skupnost oziroma njen organ prošnjo po prvem odstavku tega člena za notranje zadeve pristojnemu občinskemu upravnemu organu najmanj 15 dni pred dnevom, ko naj bi se obred opravil.

Ce organ, ki dobi vlogo po prejšnjem odstavku, ne izda odločbe najpozneje osem dni pred dnevom, ko naj bi se verski obred opravil, se šteje, da je obred dovoljen.

14. člen

Verski pouk se lahko opravlja v prostorih, ki so določeni za opravljanje verskih obredov in v drugih prostorih, kjer verska skupnost stalno opravlja versko dejavnost.

Za obisk verskega pouka mladoletnika je potrebno poleg njegove privolitve tudi soglasje staršev oziroma skrbnika.

15. člen

Verski obred poroke se sme opraviti šele potem, ko je bila sklenjena zakonska zveza pred pristojnim državnim organom.

16. člen

Osebe, ki so v bolnišnicah, domovih za ostarele in podobnih zavodih, ki iz zdravstvenih ali drugih razlogov ne morejo obiskovati verskih obredov izven omenjenih zavodov lahko na njihovo željo oziroma željo njihovih svojcev obišče duhovnik in opravi obred v zavodu.

Duhovnik, ki opravi obred po prejšnjem odstavku, stori to v skladu s hišnim redom tako, da ne moti oseb, ki obiska duhovnikov in obreda niso zaprosile.

17. člen

Verske skupnosti se vzdržujejo iz dohodkov od lastnega premoženja, iz nagrad in prispevkov vernikov za izvršene verske obrede in opravlja oziroma storitve, ki jih nudijo vernikom ter iz dediščin, daril in volil.

Verske skupnosti samostojno razpolagajo s svojimi sredstvi.

Pobiranje prispevkov v verske namene je dovoljeno v obrednih in drugih prostorih verskih skupnosti. Zunaj teh prostorov se lahko pobirajo prispevki samo z dovoljenjem za notranje zadeve pristojnega občinskega upravnega organa.

Nikogar ni dovoljeno siliti ali ovirati, da bi dajal prispevke v verske namene.

Duhovniki smejo sprejemati nagrade v denarju ali v kakšni drugi obliki, ki je v navadi, za verske obrede, ki jih opravljajo na željo posameznikov.

18. člen

Verske skupnosti smejo imeti v mejah, ki jih določajo ustava in zakoni, lastninsko pravico na zgradbah in drugih nepremičninah.

19. člen

Zvonovi v cerkvah in hramih ter cerkvenih poslopjih se smejo uporabljati tudi za zvonjenje ob splošni nevarnosti. Tisti, ki upravljajo cerkveno poslopje, v takem primeru ne smejo odreči uporabo zvonov.

20. člen

Družbena skupnost lahko daje verskim skupnostim gmotno podporo. Z aktom s katerim se da podpora, se lahko tudi določi, za kakšen namen se sme uporabiti.

Verske skupnosti lahko same razpolagajo z dodeljenimi gmotnimi sredstvi. Če je bila dana podpora namensko, lahko organ, ki jo je dodelil, zahteva poročilo o njeni uporabi.

21. člen

Za prekršek se kaznuje

a) z zaporom do dveh mesecev:

1. Kdor zlorabi vero ali versko dejavnost v politične namene, z verskim delovanjem vzbuja ali razpihuje sovraštvo ali razdor, če pri tem ne stori kaznivega dejanja po kazenskem zakoniku.

2. Kdor ovira ali preprečuje versko dejavnost, ki je v skladu z zakonom, kdor komu omejuje pravico do svobodnega izpovedovanja vere ali prepričanja po prostem preudarku.

3. Kdor koga zaradi njegovega verskega prepričanja, zaradi pripadnosti h kakšni verski skupnosti ali zaradi udeležbe pri verskih obredih ali drugačnem izražanju verskih čustev, omejuje v pravicah, ki mu gre po ustavi in zakonu.

b) z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev ali zaporom do 30 dni:

1. Kdor v okviru verske skupnosti organizira ali opravlja dejavnosti, ki jih ustava in zakon opredeljuje kot dejavnost splošnega oziroma dejavnosti posebnega družbenega pomena ali ustanavlja organizme za takšne dejavnosti.

2. Kdor ne prijavi ustanovitve oziroma prenehanja delovanja verske skupnosti po določbah 6. člena tega zakona.

c) z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev:

1. Kdor v okviru verske skupnosti izdaja ali razširja tiskane stvari, ki niso namenjene verskemu pouku, opravljanju verskih obredov ali poslov in za obnavljanje verskih in cerkvenih zadev.

2. Kdor v bolnišnicah, domovih za ostarele in podobnih zavodih opravlja verske obrede brez zaprosila oziroma v nasprotju s hišnim redom teh zavodov.

č) z denarno kaznijo do 1000 dinarjev:

1. Kdor brez predhodne priglasitve za notranje zadeve pristojnemu občinskemu upravnemu organu opravi verski obred v zboru, zunaj prostorov omenjenih v prvem odstavku 12. člena tega zakona.

2. Kdor opravlja verski pouk zunaj prostorov omenjenih v prvem odstavku 14. člena tega zakona.

3. Kdor sprejme k verskemu pouku mladoletno osebo brez soglasja staršev oziroma skrbnika in mladoletnikove privolitve.

4. Kdor brez dovoljenja za notranje zadeve pristojnega občinskega upravnega organa pobira prispevke v verske namene zunaj prostorov, ki so za to določeni; nabrani prispevki se zasežejo.

5. Kdor koga sili ali ovira, da bi dal prispevke v verske namene.

22. člen

Ko začne veljati ta zakon, se na območju SR Slovenije prenehajo uporabljati določbe temeljnega zakona o pravnem položaju verskih skupnosti (Uradni list FLRJ, št. 22/53 in Uradni list SFRJ, št. 10/65) in preneha veljati uredba na izvrševanje zakona o pravnem položaju verskih skupnosti (Uradni list LRS, št. 20/61).

23. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 08-3/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik.

Marjan Breclj l. r.

647.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju

Razglša se zakon o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

Št. P 0100-112/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON**o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Delovni ljudje in občani, organizacije združenega dela, družbenopolitične skupnosti, krajevne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti imajo pravico in dolžnost stalno in načrtno preprečevati ali omejevali hrup v naravnem in bivalnem okolju in na drugih območjih, ki so s predpisi tega zakona posebej zavarovana.

2. člen

Hrup je po zakonu vsak zvok, ki vpliva na psihično in fizično počutje delovnih ljudi in občanov tako, da jih ovira pri delu, zmanjšuje delovno storilnost, vzbuja nemir in moti okolje, preprečuje ljudem običajen počitek in škoduje njihovem počutju in zdravju.

Po tem zakonu je prepovedan hrup, ki je glede na čas ali kraj, kjer nastaja, premočan, ali presega s predpisi, normativi, sprejetimi mednarodnimi konvencijami, prostorskimi, urbanističnimi oziroma zazidalnimi načrti in lokacijskimi odločbami določene maksimalno dovoljene ravni hrupa (v nadaljnjem besedilu: prepovedan hrup).

3. člen

Za zavarovano naravno in bivalno okolje se po tem zakonu šteje okolje naselij in stanovanjskih hiš, bivalni prostori, zelene površine v mestih, naravna zdravilišča, območja, ki so namenjena rekreaciji in turizmu, narodni in krajinski parki ter naravni rezervati in druga območja, ki so z odlokom Skupščine SR Slovenije ali občinske skupščine posebej zavarovana.

4. člen

Varstvo pred hrupom, ki ga določa in ureja ta zakon, obsega ukrepe in postopke, s katerimi delavci v organizacijah združenega dela in občani v krajevnih skupnostih ter družbenopolitične skupnosti tako urejajo svoje okolje, da hrup ne presega maksimalno dovoljenih ravni hrupa.

Delavci v združenem delu in občani uresničujejo svoje pravice in dolžnosti v zvezi z varstvom pred hrupom s samoupravnim sporazumevanjem o ukrepih in akcijah za odpravo ali zmanjšanje hrupa, z združevanjem za to potrebnih sredstev in s skupnim uresničevanjem sprejetih načrtov.

Sredstva za odpravo oziroma preprečevanje prepovedanega hrupa na izvoru so dolžne zagotavljati tiste organizacije združenega dela oziroma občani, ki hrup povzročajo.

Sanacijske programe za odpravo ali zmanjšanje prepovedanega hrupa lahko pripravlja, sprejema in izvaja tudi občinska skupščina; drugi občinski organi pa dajejo delavcem v organizacijah združenega dela in občanom spodbudo za sprejemanje samoupravnih sporazumov o odpravljanju prepovedanega hrupa.

II. UKREPI VARSTVA PRED HRUPOM**5. člen**

Občani in organizacije združenega dela morajo ravnati tako, da s prepovedanim hrupom ne motijo drugih občanov in delovnih ljudi v soseski.

6. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predpiše v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona maksimalno dovoljene ravni hrupa za posamezna območja naravnega in bivalnega okolja ter bivalne prostore.

7. člen

Pri izdelavi prostorskih, urbanističnih in zazidalnih načrtov, pri določanju lokacij za obrate in dejavnosti, ki povzročajo hrup, in pri načrtovanju gradenj ali preurejanju cest in križišč v naseljih morajo investitorji, projektanti, izvajalci gradbenih del in za prostorsko urejanje in urbanizem pristojni organi družbenopolitičnih skupnosti upoštevati predpise in normative, ki urejajo varstvo pred hrupom v Socialistični republiki Sloveniji.

Sestavni del prostorskega načrta, urbanističnega in zazidalnega načrta ter lokacijske dokumentacije mora biti pismena izjava projektanta, da so pri načrtih upoštevani normativi za varstvo pred prekomernim hrupom.

8. člen

Pri projektiranju in gradnji stanovanjskih zgradb ter razmestitvi prostorov morajo investitorji projektanti in izvajalci gradbenih del upoštevati določbe c maksimalno dovoljenih ravneh hrupa za okolje, v katerem naj se zgradba postavi in s predpisi, urbanističnimi načrti in lokacijskimi odločbami predpisane tehnične in druge normative vrednosti za izolacijo stavb pred hrupom in poskrbeti, da ne bo zunanji in notranji hrup motil normalnega življenja v bivalnih prostorih.

9. člen

Predpisane in druge potrebne ukrepe varstva pred prepovedanim hrupom morajo upoštevati projektantske in druge organizacije združenega dela, ter posamezniki pri projektiranju proizvodnih in drugih tehničnih objektov, pri načrtovanju in urejanju tehnološkega procesa v proizvodnji in pri projektiranju oziroma konstruiranju naprav.

Pristojni inšpekcijski organ lahko zahteva strokovno oceno o tem, ali so v tehnični dokumentaciji upoštevani vsi normativi oziroma ali so predvideni vsi potrebni ukrepi za varstvo pred pretiranim hrupom. Strokovno oceno o tem izdela za to posebej pooblaščen organizacija (22. člen).

1. Varstvo pred hrupom v gospodarskih dejavnostih**10. člen**

Stroji, naprave in priprave morajo biti konstruirane, izdelane, nameščene in uporabljene tako, da pri obratovanju niso presežene s predpisi določene maksimalno dovoljene emisije hrupa. Pri tem pa je treba stremeti, da se hrup omeji na najnižjo tehnično dosegljivo mero.

Vsi stroji, naprave in priprave, za katere je s predpisi določena maksimalna dovoljena emisija hrupa, morajo biti opremljene z ustreznimi atesti.

11. člen

Za objekte z močnimi izvori hrupa je treba pri izdaji lokacijskega dovoljenja določiti pogoje obratovanja.

nja. Če se spremeni obseg ali način obratovanja ter naseljenost okolice, je potrebno na novo določiti pogoje obratovanja.

12. člen

Uporabniki strojev, naprav in priprav, ki povzročajo hrup, so odgovorni, da hrup v okolju ne preseže določenih maksimalno dovoljenih ravni hrupa.

Pred izdajo odločbe o uporabnem dovoljenju morajo organizacije združenega dela in drugi uporabniki predložiti dokazila o meritvah hrupa v okolju.

Če ugotovljene emisije hrupa v okolju presežejo določene mejne vrednosti ravni hrupa, organ, ki je pristojen za sanitarno inšpekcijo ne sme izdati poprejšnjega soglasja k odločbi o uporabnem dovoljenju.

13. člen

Organizacije združenega dela in drugi uporabniki strojev in naprav, ki povzročajo hrup, so dolžni predložiti rezultate meritev hrupa v okolju na zahtevo pristojnega inšpekcijskega organa tudi za že obratujoče naprave.

14. člen

Način izvajanja nadzorstva nad hrupom, ki ga povzročajo stroji, naprave in priprave, predpiše v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona republiški sekretar za industrijo v soglasju s predsednikom republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo in predsednikom republiškega komiteja za varstvo okolja.

2. Ukrepi za varstvo pred hrupom gradbenih strojev in motornih vozil

15. člen

Vsak, ki uporablja na gradbiščih stroje in transportna sredstva ali razstreliva, je že v projektu organizacije gradbišča dolžan predvideti in sprejeti ukrepe za preprečevanje oziroma omejevanje širjenja hrupa iz gradbišča v naravno in bivalno okolje. Izjemo od te določbe dovoli ob nujnih zahtevah in zaradi neodložljivosti gradnje za krajše časovno obdobje, največ za šest mesecev, pristojni občinski organ.

16. člen

Vozila na motorni pogon in druge naprave so uporabniki dolžni uporabljati tako, da se hrup omeji na najnižjo tehnično dosegljivo mero. Prepovedana je vožnja brez glušnikov, uporaba neprimernih glušnikov in uporaba vozil, ki povzročajo prepovedan hrup.

17. člen

Pristojni inšpekcijski organi oziroma organi javne varnosti lahko odredijo za izpolnitev obveznosti, določenih v 15. in 16. členu tega zakona, ustrezne ukrepe in določijo rok za njihovo uresničitev. Če uporabnik gradbenih strojev, transporterjev in drugih vozil ne izvrši teh ukrepov do določenega roka, so dolžni omenjeni organi prepovedati njihovo uporabo za čas, dokler se ukrepi ne uresničijo.

3. Varstvo pred hrupom z zvočnimi napravami

18. člen

Naprave za povzročanje zvokov, radijski in televizijski sprejemniki, glasbila in druga sredstva se

smejo uporabljati le tako, da ne motijo drugih ljudi v okolju.

Izjemoma se smejo uporabljati zvočna sredstva za opozorilne in varnostne namene, kot to za njihovo uporabo določajo posebni predpisi.

Uporaba zvočnih naprav je na javnih prostorih dovoljena le, če ima tisti, ki uporablja zvočne naprave, za vsak primer enkratne ali trajne uporabe posebno dovoljenje za uporabo zvočnih naprav na javnem prostoru.

Dovoljenje iz prejšnjega odstavka izdaja za notranje zadeve pristojni občinski upravni organ. Hkrati z dovoljenjem izda pristojni organ tudi navodila o načinu uporabe zvočnih naprav, ki morajo ustrezati dogovorjenim normam uporabe in predpisom o preprečevanju prepovedanega hrupa.

4. Časovne omejitve obratovanja

19. člen

V času med 22. uro in 6. uro naslednjega dne je prepovedano opravljati dela oziroma dejavnosti, ki zaradi hrupa motijo nočni mir in počitek v naseljih in zaselkih. Občinska skupščina lahko z odlokom zaradi sezonskega značaja nekaterih dejavnosti predpiše izjemo od tega pravila.

Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za nujno potrebna dela zaradi odstranitve posledic nesreč in izrednih okoliščin, ki ogrožajo ljudi in njihove dejavnosti ter povzročajo škodo, kot tudi za dela, ki se morajo po svoji naravi nujno opravljati v nočnem času.

III. POSEBNI UKREPI ZA VARSTVO PRED HRUPOM IN DRUŽBENA ORGANIZIRANOST

20. člen

Občinska skupščina lahko z odlokom o varstvu pred hrupom določi območja, ki morajo biti posebno zavarovana, v katerih so zdravstvene, vzgojno-izobraževalne, vzgojne in socialno-varstvene ter znanstvene ustanove, območja turističnih in drugih naselij, naravnih in krajinskih parkov ter naravnih rezervatov in podobno. Z odlokom se določijo tudi ukrepi za varstvo pred hrupom.

Za varstvo širših območij lahko izda tak odlok Skupščina SR Slovenije.

Na območju iz prejšnjih odstavkov tega člena se lahko prepove postavitve novih ali preureditev že obstoječih naprav, ki povzročajo hrup, vožnja vozil v določenem dnevnem ali v nočnem času ter postavljanje zvočnih naprav za zabave, ki povzročajo hrup.

21. člen

Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo izda v soglasju z republiškim sekretarjem za industrijo in predsednikom republiškega komiteja za varstvo okolja v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona predpise o omejitvi emisij hrupa in navodilo za zavarovanje ljudi in okolja v naseljih, rekreacijskih območjih in drugih območjih, ki bodo na podlagi tega zakona posebej zavarovana.

22. člen

Meritve hrupa v okolju opravljajo za to usposobljene organizacije združenega dela, ki jih pooblasti

republiški sekretar za industrijo v soglasju s predsednikom republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo.

23. člen

Izvajanje tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov nadzorujejo republiški in občinski organi sanitarne in urbanistične inšpekcije, inšpekcije za delo, gradbene zadeve ter organi javne varnosti, vsak v okviru svojega delovnega področja.

24. člen

Kadar povzroča prepovedan hrup v okolju več udeležencev, od katerih vsak deluje v dopustnih mejah hrupa, lahko pristojni organi iz 23. člena tega zakona nalože udeležencem, da se medsebojno sporazumejo, kako bodo zmanjšali skupni učinek hrupa in v kakšnem roku bodo izvršili ustrezne ukrepe.

Pri naložitvi obveznosti iz prejšnjega odstavka upoštevajo pristojni organi iz 23. člena strokovno utemeljene ocene pooblaščenih organizacij iz 22. člena tega zakona o opredelitvi deleža posameznega udeleženca in predlagajo najbolj primerne sanacijske ukrepe.

IV. KAZENSKKE DOLOČBE

25. člen

Z denarno kaznijo od 5.000 do 50.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela in druga pravna oseba:

1. če uporablja stroje, naprave in priprave, ki zaradi svoje konstrukcije, izdelave ali napačne namestitve širijo v okolje hrup, ki presega dovoljeno raven hrupa (prvi odstavek 10. člena zakona) oziroma če s stroji, napravami in pripravami, ki sicer po svoji tehnični urejenosti, izdelavi in namestitvi ne bi presegale dovoljene ravni, obratuje na tak način, da hrup presega te meje (prvi odstavek 12. člena zakona);

2. če ne predvidi v projektu organizacije gradbišča varnostnih ukrepov za preprečevanje oziroma omejitve širjenja prepovedanega hrupa v okolje (15. člen zakona);

3. če pri izvrševanju svoje dejavnosti moti s hrupom nočni mir v naseljih in zaselkih v nasprotju z določbami 19. člena tega zakona.

Z denarno kaznijo od 500 do 5.000 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba organizacije združenega dela in druge pravne osebe.

26. člen

Z denarno kaznijo od 3000 do 30.000 dinarjev se kaznuje za prekršek organizacija združenega dela in druga pravna oseba:

1. če pred izdajo dovoljenja za uporabo oziroma na zahtevo pristojnega organa sanitarne inšpekcije ne predloži izkazil o meritvah in rezultatih meritev hrupa (12. in 13. člen zakona);

2. če v nasprotju z določbami 18. člena tega zakona uporablja na javnem prostoru brez dovoljenja naprave za povzročanje zvokov, radijske in televizijske sprejemnike, glasbila in druga sredstva.

Z denarno kaznijo od 300 do 3000 dinarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba organizacije združenega dela in druge pravne osebe.

27. člen

Z denarno kaznijo od 3000 do 10.000 dinarjev ali z zaporom do trideset dni se kaznuje za prekršek posameznik za dejanja iz 1. in 3. točke prvega odstavka 25. člena ter iz 1. in 2. točke prvega odstavka 26. člena tega zakona.

28. člen

Z denarno kaznijo od 200 do 1000 dinarjev ali z zaporom do petnajst dni se kaznuje za prekršek posameznik:

1. če na motornem vozilu ne uporablja glušnikov, če uporablja neprimerne glušnike ali če v naseljih uporablja vozila, ki povzročajo hrup prek dovoljenih vrednosti (16. člen);

2. če pri uporabi zvočnih naprav iz prvega odstavka 18. člena moti druge ljudi v okolju;

3. če pri uporabi zvočnih naprav moti nočni mir občanov in soseske (19. člen).

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

Organizacije združenega dela in drugi uporabniki strojev, naprav in priprav, ki povzročajo prepovedan hrup, so dolžni v šestih mesecih po uveljavitvi predpisov po tem zakonu sestaviti sanacijske programe za zmanjšanje hrupa do dovoljene maksimalne ravni in predložiti sanacijske programe občinski skupščini. Občinska skupščina določi roke za izvedbo sanacijskih programov.

Pristojni organ občinske skupščine lahko v izjemnih primerih, ko zaradi tehničnih ali ekonomskih razlogov ni mogoče izdelati sanacijskih programov v roku iz prejšnjega odstavka, podaljša rok za izdelavo sanacijskega programa, vendar največ na dve leti.

30. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati 3. člen in 4. točka 11. člena zakona o prekrških zoper javni red in mir (Uradni list SRS, št. 16/74), kolikor se nanašata na kršitve javnega reda in miru s hrupom.

31. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 352-14/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

648.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o prispevku za odpravljanje posledic potresa na Kozjanskem in v Posočju

Razglša se zakon o prispevku za odpravljanje posledic potresa na Kozjanskem in v Posočju, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

Št. P 0100-113/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o prispevku za odpravljanje posledic potresa na Kozjanskem in v Posočju

1. člen

Da bi se zagotovila sredstva za odpravljanje posledic potresa na Kozjanskem in v Posočju, se s tem zakonom uvaja prispevek za odpravljanje posledic tega potresa.

Obveznost plačevanja prispevka velja za čas od 1. junija 1976 do 31. decembra 1977.

2. člen

Prispevek plačujejo temeljne organizacije združenega dela, druge organizacije, delovne skupnosti in občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, če se jim ugotavlja dohodek.

3. člen

Prispevek se plačuje iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela oziroma iz sredstev drugih organizacij in delovnih skupnosti, iz katerih se izplačujejo osebni dohodki.

Osnova za obračun prispevka je osebni dohodek, vključno z vsemi obveznostmi, ki se plačujejo iz osebnega dohodka (bruto osebni dohodek).

Prispevek se plačuje po stopnji 1,00 %.

4. člen

Občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, in se jim ugotavlja dohodek, plačujejo prispevek od osnove, od katere plačujejo davek od dejavnosti, po stopnji 1 % ter od bruto osebnega dohodka delavcev, če uporabljajo dopolnilno delo drugih delavcev, po stopnji 1 %.

5. člen

Temeljne organizacije združenega dela, druge organizacije in delovne skupnosti plačujejo prispevek ob vsakem dvigu sredstev za izplačilo osebnih dohodkov.

Občani, ki z osebnim delom z lastnimi sredstvi opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost, plačujejo prispevek za svoje delavce v sedmih dneh po vsakem izplačilu osebnih dohodkov, prispevek od osnove, od katere plačujejo davek od dejavnosti, pa obenem z odmero davka za leto 1976 in 1977.

6. člen

Prispevek se začne plačevati ob izplačilu mesečnih akontacij za junij 1976.

Prispevek se plačuje na poseben račun Socialistične republike Slovenije pri Službi družbenega knjigovodstva.

7. člen

Sredstva, zbrana s prispevkom, se uporabljajo za obnovo porušениh objektov in za sanacijo takih objektov, ki zaradi stopnje poškodovanosti niso več stabilni in ogrožajo življenje in varnost stanovalcev oziroma uporabnikov, varnost prometa in sosednjih objektov.

8. člen

Objekti, za katerih obnovo se bodo uporabila sredstva, zbrana s prispevkom ter pogoji za uporabo teh sredstev, se bodo podrobneje določili s programi obnove, ki jih bodo za svoje območje na predlog prizadetih krajevnih skupnosti sprejele skupščine občin Šmarje pri Jelšah, Šentjur pri Celju, Tolmin in Nova Gorica.

9. člen

Od skupno zbranih sredstev iz prispevka se bo uporabilo za odpravljanje posledic potresa na Kozjanskem 320 milijonov dinarjev, in sicer za območje občine Šmarje pri Jelšah in občine Šentjur pri Celju, v razmerju, v katerem so se doslej dogovorno delila sredstva za obnovo Kozjanskega med občinama.

Preostala sredstva iz prispevka se bodo uporabila na podlagi sprejetih programov obnove za odpravljanje posledic potresa v Posočju, in sicer za območje posamezne občine v razmerju, kakor se bosta dogovorili skupščini občin Tolmin in Nova Gorica.

10. člen

O uporabi sredstev, zbranih s prispevkom, bo odločal v skladu s programi obnove in dogovori med občinami odbor udeležencev iz 6. člena družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč (Uradni list SRS, št. 29/75).

11. člen

Ce delavci v organizacijah združenega dela, ki ustvarjajo dohodek po načelih gospodarskega poslovanja, dodatno organizirajo delo prek 42-urnega delovnega tedna in tako doseženi osebni dohodek v celoti prispevajo kot pomoč za odpravljanje posledic potresa, ki je v maju 1976 prizadel Posočje, iz takega osebnega dohodka ne plačajo prispevkov in davkov.

Določba prejšnjega odstavka velja tudi za delavce, ki delajo pri zasebnih delodajalcih.

12. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 420-41/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

649.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o zaključnem računu o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1975

Razglasi se zakon o zaključnem računu o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1975, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

Št. P 0100-114/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o zaključnem računu o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1975

1. člen

Sprejme se zaključni račun o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1975.

2. člen

Dohodki so bili doseženi in razporejeni po bilanci proračuna za leto 1975 takole:

	dinarjev
— skupni dohodki	2,738.273.695,42
— skupna razdelitev dohodkov	2,602.125.384,06
— nerazporejeni dohodki	136.148.311,36

3. člen

Nerazporejeni dohodki proračuna Socialistične republike Slovenije za leto 1975 v višini 136.148.311,36 dinarjev se razporedijo:

v proračun za leto 1976 na ustrezne postavke dohodkov oziroma splošnega razporeda dohodkov:

I. Razporeditev med dohodek

več doseženi dohodki iz naslova davka iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela v višini se po stanju 31. 12. 1975 prenesejo v dohodke za leto 1976

din

51,379.054,82

II. Splošna razporeditev dohodkov

1. Za razlike v prispevnih stopnjah iz osebnega dohodka (Uradni list SRS, št. 8/76), za 7 % valorizacijo osebnih dohodkov voljenih in imenovanih republiških in pravosodnih funkcionarjev ter za celotno povečanje osebnih dohodkov 130 pripravnikov je potrebno skupno zagotoviti	34,995.768.—
2. Za posebne namene republiških pravosodnih organov	1,587.000.—
3. Za potrebe novih namestitev za 20 delovnih mest	1,150.000.—
4. Republiškemur komiteju za zdravstveno in socialno varstvo za kontrolo nad prometom zdravil	60.000.—
5. Za doplačilo ob končnem obračunu stroškov pri izgradnji spomenika Revolucije	650.000.—
6. Za podražitev pri izgradnji pokritega zimskega bazena Zveze združenj borcev NOV v Strunjanu	1,500.000.—
7. Za vgraditev svetlobnih navigacijskih naprav na letališču Ljubljana	7,500.000.—
8. Za financiranje negospodarskih investicij v okviru »Novih odločitev«	11,626.488,54
9. Za odškodnine po sodnih sklepih	100.000.—
10. Za pokritje določenih intervencij v kmetijstvu	20,000.000.—
11. Za dodelitev v tekočo proračunsko rezervo	5,000.000.—
12. Za znanstvene raziskave za potrebe Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije in njegovih organov	600.000.—

4. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 400-54/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marian Breclj l. r.

Bilanca dohodkov in splošnega razporeda dohodkov proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1975

A — DOHODKI

Klasifikacijska številka oblika podoblika dohodka dohodka	Dohodki	Plan 1975	Plan 1975 po rebalansu	Doseženo
	Vrsta 1 — Davek na dohodek in davek iz osebnih dohodkov			
11	Davek iz dohodka temeljnih organizacij združenja dela	756.566.270	692.100.000	743.479.054,82
12 121	Posebna stopnja davka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja	455.000.000	491.400.873	518.195.089,35
26	Davek od skupnega dohodka občanov	30.000.000	34.800.000	34.957.898,96
	Skupaj vrsta 1 — Davek na dohodek in davek iz osebnih dohodkov	1.241.566.270	1.218.300.873	1.296.632.043,13
	Vrsta 2 — Davki			
22	Posebni republiški davek od prometa proizvodov in od plačil za storitve	860.000.000	972.100.000	999.641.291,51
27	Davek na dobiček od tujih oseb	10.000.000	8.000.000	8.107.569,60
	Skupaj vrsta 2 — Davki	870.000.000	980.100.000	1.007.748.861,11
	Vrsta 3 — Takse			
33	Sodne takse	34.000.000	44.050.000	46.339.523,95
	Skupaj vrsta 3 — Takse	34.000.000	44.050.000	46.339.523,95
	Vrsta 5 — Dohodki po posebnih predpisih			
51	Denarne kazni	37.000.000	55.100.000	61.340.014,97
	Skupaj vrsta 5 — Dohodki po posebnih predpisih	37.000.000	55.100.000	61.340.014,97
	Vrsta 6 — Dohodki upravnih organov in drugi dohodki			
61 611	Izvirni dohodki ukinjenega računa za izravnavanja v gospodarstvu in za pospeševanje nekaterih gospodarskih dejavnosti*	137.933.730	319.849.127	295.368.804,95
	Dohodki od prodaje tiskovin Republiškega sekretariata za notranje zadeve	7.000.000	7.000.000	7.000.000,00
	Ostali dohodki**	18.000.000	9.000.000	23.844.447,31
	Skupaj vrsta 6 — Dohodki upravnih organov in drugi dohodki	162.933.730	335.849.127	326.213.252,26
	Skupaj dohodki za razporeditev (Vrsta 1—6)	2.345.500.000	2.633.400.000	2.738.273.695,42
	* — Dohodek od obresti Narodne banke Jugoslavije za leto 1971, (Uradni list SFRJ, št. 18-256/73)	4.403.830	4.403.830	4.403.827
	— Odstopljivi kredit Narodne banke Jugoslavije za leto 1975, (Uradni list SFRJ, št. 21/74, 37/74 in 5/73)	35.100.000	35.100.000	35.100.000
	— 90 % presežka dohodkov nad izdatki Narodne banke Slovenije za leto 1975 (Uradni list SRS, št. 3-10/73; druga alineja 58. člena)	72.000.000	72.000.000	44.000.000
	— Umik dela sredstev kreditnega sklada in posebnega rezervnega sklada določenih bank (Uradni list SFRJ, št. 36-442/73)	26.429.900	26.429.900	26.347.765,15

Klasifikacijska številka oblika podoblika dohodka dohodka	Dohodki	Plan 1975	Plan 1975 po rebalansu	Doseženo
— prenos salda žiro računa na dan 31. 12. 1974 po določbi 3. člena zakona o odpravi posebnega računa sredstev SR Slovenije za izravnnavanja v gospodarstvu in za pospeševanje nekaterih gospodarskih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 13-93/74)		—	33.740.305,90	33.740.305,90
— 90 % presežka dohodkov nad izdatki Narodne banke Slovenije za leto 1974 po zaključnem računu Narodne banke za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 3-10/73)		—	25.367.939,25	25.367.939,25
— Presežek dohodka od agencijskih poslov SR Slovenije pri Narodni banki Slovenije za leto 1974		—	14.103.699,85	14.103.699,85
— Presežek dohodka od agencijskih poslov SR Slovenije pri Narodni banki Slovenije od 1. 1. do 30. 6. 1975		—	7.236.196,50	7.236.196,50
— Dohodki ukinjenega sklada za negospodarske investicije (Uradni list SRS, št. 13-93/74)		—	346.212,15	346.212,15
— Bančni učinki iz leta 1974 po določbi 99. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o bankah ter o kreditnem in bančnem poslovanju (Uradni list SFRJ, št. 40-515/73)		—	198.455,40	198.455,40
— Dohodek od prodaje umetnih gnojil tujcem (Uradni list SRS, št. 13-93/74)		—	32.394,00	32.394,00
— Obresti od avista sredstev odpravljenega posebnega računa sredstev SR Slovenije za izravnnavanja v gospodarstvu in za pospeševanje nekaterih gospodarskih dejavnosti za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-93/74)		—	4.817,00	4.817,00
— Pripadajoči del državnega kapitala pri Jugoslovanski kmetijski banki po določbi 17. člena zakona o prenosu sredstev, pravic in obveznosti SR Slovenije za investicije v gospodarstvu na določene temeljne organizacije združenega dela (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	9.577.583,80	9.577.583,80
— Pripadajoči del anonimnega kapitala pri Jugoslovanski kmetijski banki za leto 1974 po določbi 17. člena zakona o prenosu sredstev, pravic in obveznosti SR Slovenije za investicije v gospodarstvu na določene temeljne organizacije združenega dela (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	12.960.000,00	12.960.000,00
— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugoslovanski investicijski banki za leta 1971, 1972, 1973 in 1974 po določbah zakona o prenosu sredstev, pravic in obveznosti SR Slovenije za investicije v gospodarstvu na določene temeljne organizacije združenega dela (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	7.361.608,00	7.361.608,00
— Prenos salda žiro računa SR Slovenije pri Jugoslovanski investicijski banki od priliva anuitet državnega kapitala za obdobje od 1. 1. do 31. 3. 1975 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	2.944.863,65	2.944.863,65

Klasifikacijska številka oblika podoblika dohodka dohodka	Dohodki	Plan 1975	Plan 1975 po rebalansu	Doseženo
— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugobanki Beograd za leto 1975 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	142.500,00	142.500,00
— Refundacija 2,5 % obveznega notranjega posojila za energetiko pri Jugoslovanski investicijski banki za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	4.552.313,00	4.552.313,00
— Refundacija obveznosti Elektrogospodarske skupnosti Slovenije do Poslovnega združenja energokemičnega kombinata Velenje za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	10.503.750,00	10.503.750,00
— Refundacija obveznosti Poslovne skupnosti izdelovalcev in predelovalcev jekla za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	3.499.000,00	3.499.000,00
— Refundacija obveznosti Samoupravne interesne skupnosti železniškega in luškega prometa za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	19.360.000,00	19.360.000,00
— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugoslovanski kmetijski banki za leta 1971, 1972, 1973 in 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	8.782.000,00	8.782.000,00
— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugoslovanski kmetijski banki za leto 1975 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	1.711.000,00	1.711.000,00
— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugoslovanski investicijski banki za leto 1975 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	1.840.400,00	1.840.400,00
— Vrnitev začasne akontacije sredstev državnega kapitala Slovenskim železarnam na račun obveznosti SR Slovenije po odloku o odstopu določenih sredstev SR Slovenije združenemu podjetju »Slovenske železarn« brez obveznosti vračanja (Uradni list SRS, št. 54-417/72) in prenos salda žiro računa odpravljenega posebnega računa sredstev SR Slovenije za izravnavanja v gospodarstvu in za pospeševanje nekaterih gospodarskih dejavnosti na dan 30. 9. 1975 (Uradni list SRS, št. 13-93/74)		—	17.650.358,50	17.000.000,00
— Presežek dohodka od agencijskih poslov SR Slovenije pri Narodni banki Slovenije od 30. 6. 1975		—	—	3.500.000,00
— Vplačane anuitete po kreditih z Jugoslovansko investicijsko banko		—	—	752.174,30
Skupaj		137.933.730	319.849.127	295.368.804,95

** — Presežena sredstva plačanega temeljnega davka od plačil za zunanjetrgovinske posle in storitve, ki po prenosu na določene uporabnike preostanejo in se prenesejo v republiški proračun

(Uradni list SRS, št. 18/73, 32/74)

8.831.308,10

B — SPLOŠNI RAZPORED DOHODKOV

Klasifikacijska številka	razpo- redna sku- pina	razpo- redna pod- sku- pina	Splošni razpored dohodkov	Plan 1975	Plan 1975 po rebalansu in poznejših spremembah	Doseženo
01			Glavni namen 01 — Dejavnost organov družbe-nopolitičnih skupnosti			
	01-1		Sredstva za redno dejavnost	910.198.338	990.971.936,38	986.918.814,95
	01-2		Sredstva za posebne namene	218.330.367	236.887.648,80	234.438.620,55
			Vsega glavni namen 01	1.128.528.705	1.227.859.585,18	1.221.357.435,50
03			Glavni namen 03 — Dejavnost družbenopolitič-nih organizacij in društev	96.025.364	100.978.304	100.978.286,25
04			Glavni namen 04 — Negospodarske investicije			
	04-1		Obveznosti po odlokih	25.622.694	35.722.694	35.722.694
	04-2		Odplačilo anuitet za najete kredite	13.083.000	13.083.000	13.083.000
	04-3		Sredstva za »Nove odločitve«	5.333.196	8.333.196	8.333.195,90
	04-4		Ze sprejete obveznosti po pogodbah, družbenem dogovoru in sklepih Izvršnega sveta Skupščine SRS	31.578.646	38.581.783	38.581.783
	04-4		Obveznosti za gradnjo sodnih poslopj	—	6.200.167	5.501.677,85
			Vsega glavni namen 04	75.617.536	101.920.840	101.222.350,75
06			Glavni namen 06			
			Znanstvena dejavnost	5.856.000	7.502.630,50	6.358.586,50
07			Glavni namen 07 — Kulturnoprosvetna dejav-nost	10.721.510	12.349.426	12.315.656,95
08			Glavni namen 08 — Socialno skrbstvo	276.502.715	285.794.444,65	279.968.120,71
09			Glavni namen 09 — Zdravstveno varstvo	3.674.000	5.077.594	5.077.437,50
14	14-2		Glavni namen 14 — Namenska dopolnilna sred-stva	66.565.000	64.442.754,55	64.373.754,55
16			Glavni namen 16 — Intervencije v gospodarstvu	664.054.170	797.234.396	780.878.768,95
17			Glavni namen 17 — Tekoča proračunska rezerva in obveznosti iz prejšnjih let			
	17-1		Tekoča proračunska rezerva	4.500.000	3.906.025,12	3.260.986,40
18			Glavni namen 18 — Krediti, vezana in izločena sredstva			
			Izločena sredstva rezerv (rezervni sklad)	23.455.000	26.334.000	26.334.000
			Skupaj	2.345.500.000	2.633.400.000	2.602.125.384,06

650.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembi zakona o podaljša-nju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1976

publike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

Št. P 0100-115/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembi zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1976

Razglša se zakon o spremembi zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1976, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične re-

1. člen

V zakonu o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1976 (Uradni list SRS, št. 29-1438/75 in 5-179/76) se črta 3. člen.

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 422-21/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

651.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev

Razglasi se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

Št. P 0100-116/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev

1. člen

V zakonu o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev (Uradni list SRS, št. 54-403/72, 14-119/73, 45-382/73, in 29-1448/75) se za 22. členom doda novi 22 b člen, ki se glasi:

»22 b člen

Posebni republiški davek od prometa proizvodov se do 31. decembra 1977 ne plačuje od prometa ce-

menta in izdelkov iz cementa, betonskega železa in valjane žice, strešne lepenke, apna, gramoza, mivke, vseh vrst opeke in strešnikov, gradbenega lesa, lesenih in gradbenih plošč, keramičnih ploščic, stekla, sanitarne opreme, električnega in vodovodnega instalacijskega materiala ter armatur, grelnih teles, vrat, oken, parketa, talnih oblog, stanovanjskega pohištva, bojlerjev in štedilnikov, kadar te proizvode kupujejo občani in zasebne pravne osebe z območja Zahodne Slovenije, ki ga je v maju 1976 prizadel potres, in sicer če prodajalcu proizvodov predložijo potrdilo pristojnega občinskega upravnega organa o tem, da so ti proizvodi namenjeni za odpravljanje škode, povzročene s potresom. Navedeno potrdilo mora prodajalec priključiti kopiji fakture o prodanih proizvodih.«

2. člen

V tarifi posebnega republiškega prometnega davka se tarifna številka 4 spremeni tako, da se glasi:

»Od koles, koles z motorjem, motornih koles, pri katerih delovna prostornina motorja ne presega 100 cm³ in osebnih avtomobilov, razen od koles z motorjem, motornih koles in osebnih avtomobilov, ki jih uvozijo ali kupijo v konsignacijskih skladiščih občani in zasebne pravne osebe, od katerih se plačuje davek po tarifni številki 1 te tarife: 3 %.«

3. člen

V tarifni številki 5 se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Posebnega republiškega davka od meničnih kreditov ne plačujejo uporabniki družbenih sredstev, kadar uporabljajo menične golice za zavarovanje plačil po določbah zakona o zavarovanju plačil med uporabniki družbenih sredstev (Uradni list SFRJ, št. 60/75 in 13/76) in za zavarovanje plačil pri vzpostavljenih medsebojnih dolžniško-upniških razmerjih, zasnovanih na denarno-finančnih poslih.«

8. točka opombe k tarifi številka 5 se spremeni tako, da se glasi:

»Za menične kredite za graditev stanovanj ali za nakup novih še neveljavih stanovanj od organizacije združenega dela, ki jih gradi za trg, se plačuje davek po tej tarifni številki z menično golico, predpisano za vrednost nad 10.000 do 15.000 dinarjev, ne glede na znesek meničnega kredita.«

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 421-15/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

652.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o dopolnitvi zakona o uvedbi in stopnjah republiških davkov in taks

Razglasi se zakon o dopolnitvi zakona o uvedbi in stopnjah republiških davkov in taks, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

Št. P 0100-117/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

Z A K O N

o dopolnitvi zakona o uvedbi in stopnjah republiških davkov in taks

1. člen

V zakonu o uvedbi in stopnjah republiških davkov in taks (Uradni list SRS, št. 7-74/72, 42-330/72, 3-6/73, 4-29/74, 13-90/74, 39-466/74, 29-1449/75 in 5-181/76) se na koncu prvega odstavka 13. člena črta pika in doda naslednje besedilo »oziroma v letu 1976 izjemoma v višini 100 %/«

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 422-10/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

653.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o dopolnitvah zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu

Razglasi se zakon o dopolnitvah zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

Št. P 0100-118/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

Z A K O N

o dopolnitvah zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu

1. člen

Za 1. alineo 2. člena zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 5/72) se doda nova 2. alineja, ki se glasi:

»— za financiranje graditve dijaških in študentskih domov;«

Sedanji 2. in 3. alineja postaneta 3. in 4. alineja.

2. člen

Za 1. alineo 3. člena se doda nova 2. alineja, ki se glasi:

»— investitorjem, ki gradijo ali rekonstruirajo dijaške in študentske domove;«

Sedanji 2. in 3. alineja postaneta 3. in 4. alineja.

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1976.

Št. 554-3/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

654.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

U K A Z

o razglasitvi zakona o dopolnitvah zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj

Razglasi se zakon o dopolnitvah zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

Št. P 0100-119/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

Z A K O N

o dopolnitvah zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj

1. člen

Na koncu prvega odstavka 10. člena zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj (Uradni list SRS, št. 5/72, 54/72 in 24/73) se pika nadomesti z vejico in doda besedilo: »pri čemer usmerjajo del teh sredstev za gradnjo dijaških in študentskih domov ter za njihovo rekonstrukcijo.«

Za drugim odstavkom istega člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Delovni ljudje v organizacijah združenega dela in v delovnih skupnostih lahko iz sredstev, s katerimi samostojno razpolagajo, financirajo gradnjo stavb za nastanitev svojih delavcev (samski domovi).«

2. člen

Na koncu prvega odstavka 11. člena se črta pika in doda besedilo »ter gradnjo in rekonstrukcijo dijaških in študentskih ter samskih domov.«

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1976.

Št. 402-167/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Marijan Brečelj l. r.

655.

Na podlagi 335. člena in 23. alinee prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 27. alinee prvega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o zavarovanju redkih ali ogroženih rastlinskih vrst

1. člen

Za zavarovane redke ali ogrožene rastlinske vrste (v nadaljnjem besedilu: zavarovane rastlinske vrste) se v smislu 9. člena zakona o varstvu narave (Uradni list SRS, št. 7-21/70) razglasaajo:

1. Bela žrdana (*Amanita ovoidea*)
2. Lepi čevljec (*Cypripedium calceolus*)
3. Blagayev volčin (*Daphne blagayana*)
4. Dišeči volčin (*Daphne cneorum*)
5. Sternbergov klinček (*Dianthus sternbergii*)
6. Alpska možina (*Eryngium alpinum*)
7. Močvirna logarica ali močvirski tulipan (*fritillaria meleagris*)
8. Gorska logarica (*Fritillaria tenella*)
9. Clusijev svišč (*Gentiana clusii*)
10. Froelichov svišč (*Gentiana froelichii*)
11. Košutnik ali rumeni svišč (*Gentiana lutea*)
12. Kochov svišč (*Gentiana kochiana*)
13. Panonski svišč (*Gentiana pannonica*)
14. Bodika (*Ilex aquifolium*)
15. Planika (*Leontopodium alpinum*)
16. Brstična lilija (*Lilium burbiferum*)
17. Kranjska lilija (*Lilium carniolicum*)
18. Žafranska lilija (*Lilium croceum*)
19. Ozkolistna narcisa (*Narcissus stellaris*)
20. Rdeča murka (*Nigritella miniata*)
21. Črna murka (*Nigritella nigra*)
22. Avrikelj ali lepi jeglič (*Primula auricula*)

23. Kranjski jeglič (*Primula carniolica*)
24. Velikonočnica (*Pulsatilla grandis*)
25. Rjasti sleč (*Rhododendron ferrugineum*)
26. Rumeni sleč (*Rhododendron leteum*)
27. Širokolistna lobodika (*Ruscus hypoglossum*)
28. Tisa (*Taxus baccata*)

2. člen

Rastline zavarovanih vrst je prepovedano uničevati (trgati, ruvati, izkopavati, obsekovati, sekati), prenašati z naravnih rastišč, prodajati ter izvažati ali odnašati v tujino.

Ne glede na določbe prvega odstavka lahko Republiški sekretariat za urbanizem dovoli izkopavanje, prenašanje in gojitev rastlin zavarovanih rastlinskih vrst ter njihovo razpošiljanje, odnašanje ali izvoz v tujino, če je to potrebno za znanstveno-raziskovalno delo, za vzgojo (botanični vrtovi in podobno) ali za razmnoževanje zavarovanih rastlinskih vrst.

3. člen

Naravna rastišča zavarovanih rastlinskih vrst smejo proučevati in raziskovati domače znanstveno-raziskovalne organizacije in posamezniki, ki imajo za to dovoljenje Republiškega sekretariata za urbanizem.

Tuje znanstveno-raziskovalne organizacije in tujci lahko raziskujejo naravna rastišča zavarovanih rastlinskih vrst, če pridobijo dovoljenje po določbah odloka o vrstah znanstvenega raziskovalnega dela, za katere je tujcem potrebno dovoljenje (Uradni list SFRJ, št. 27-332/70) in dovoljenje po določbah prvega odstavka tega člena.

4. člen

Lastnik oziroma imetnik pravice uporabe zemljišča je dolžan omogočiti proučevanje in raziskovanje zavarovanih rastlinskih vrst in njihovih rastišč ter izkopavanje rastlin zavarovanih rastlinskih vrst tistim, ki imajo za to dovoljenje po 2. oziroma 3. členu tega odloka.

5. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predpiše z uredbo ukrepe za varstvo in način izkoriščanja gošpodarsko pomembnih samoniklih okrasnih in zdravilnih rastlinskih vrst.

6. člen

Ko začne veljati ta odlok, prenehajo v skladu z določbami 22. člena zakona o varstvu narave veljati:

1. odredba o zavarovanju redke flore (Uradni list LRS, št. 23-138/47);

2. odredbi o dopolnitvi odredbe o zavarovanju redke flore (Uradni list LRS, št. 26-155/47 in št. 20-121/49).

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi u Uradnem listu SRS.

Št. 63-26/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Marijan Brečelj l. r.

656.

Na podlagi 335. člena in prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, prvega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o poroštvu Socialistične republike Slovenije imetnikom obveznic, izdanih za financiranje 380 KV omrežja in modernizacijo magistralnih železniških prog v SR Sloveniji, v znesku 13 milijonov ZDA dolarjev

I

Socialistična republika Slovenija jamči imetnikom obveznic, ki jih bo izdala Ljubljanska banka za financiranje 380 KV omrežja in modernizacijo magistralnih železniških prog v SR Sloveniji, v skupni vrednosti 13 milijonov ZDA dolarjev, da bo poravnala vse obveznosti iz navedenih obveznic, če teh obveznic ne bi poravnala Ljubljanska banka, Ljubljana.

II

Poroštveno izjavo iz prejšnje točke tega odloka izda republiški sekretar za finance.

III

Poroštveno izjavo lahko izda republiški sekretar za finance, če so Ljubljanska banka, Ljubljana in Samoupravna interesna skupnost elektrogospodarstva Slovenije (do višine ZDA dolarjev 4.540.000) ter Samoupravna interesna skupnost za železniški in luški promet (do višine ZDA dolarjev 8.460.000) dali poprejš poroštveno izjavo, da bodo Socialistični republiki Sloveniji povrnilj vsa sredstva, ki bi jih Socialistična republika Slovenija na podlagi poroštvene izjave iz prejšnje točke tega odloka plačala namesto Ljubljanske banke, Ljubljana.

IV

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 44-49/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina**Socialistične republike Slovenije****Predsednik****Marijan Breclj l. r.**

657.

Na podlagi 335. člena in prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, prvega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o uporabi devizne kvote od odkupljenih deviznih nakazil delavcev in izseljencev

I

Devizna kvota od odkupljenih deviznih nakazil delavcev in izseljencev (v nadaljnjem besedilu: devizna kvota), ki pripada Socialistični republiki Sloveniji po določbah drugega odstavka 59. člena zakona o deviznem poslovanju (Uradni list SFRJ, št. 36/72, 71/72, 52/73 in 36/75) ter odloka o višini in načinu določanja devizne kvote od odkupljenih deviznih nakazil delavcev in izseljencev (Uradni list SFRJ, št. 69/72 in 18/75), se uporabi za uvoz opreme:

— za potrebe organizacij združenega dela s področja gospodarstva, predvsem za reševanje problematike zaposlovanja na manj razvitih območjih, določenih po zakonu o pospeševanju skladnejšega regionalnega razvoja v Socialistični republiki Sloveniji (Uradni list SRS, št. 29/75),

— za razvoj posameznih dejavnosti v skladu z družbenim planom razvoja SR Slovenije.

— za potrebe organizacij združenega dela s področja družbenih dejavnosti, ki v pretežni meri pospešujejo razvoj gospodarstva in

— za potrebe republiških upravnih organov, zavodov, družbenih organizacij, ožjih družbenopolitičnih skupnosti in civilnih pravnih oseb.

II

O razporeditvi devizne kvote med posamezne uporabnike za namene iz prejšnje točke tega odloka odloča republiški sekretar za mednarodno sodelovanje na predlog posebne medresorske komisije.

III

Z dnem, ko prične veljati ta odlok, preneha veljati odlok o uporabi devizne kvote od odkupljenih deviznih nakazil delavcev in izseljencev (Uradni list SRS, št. 45/73).

IV

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 43-13/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina**Socialistične republike Slovenije****Predsednik****Marijan Breclj l. r.**

658.

Na podlagi 4. alineje prvega odstavka 346. člena ustave Socialistične republike Slovenije, drugega odstavka 12. člena zakona o Narodni banki Slovenije (Uradni list SRS, št. 3-10/73), 5. alineje prvega razdelka 73. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o potrditvi zaključnega računa dohodkov in izdatkov Narodne banke Slovenije za leto 1975

Potrdi se zaključni račun dohodkov in izdatkov Narodne banke Slovenije za leto 1975, ki ga je spre-

jel svet Narodne banke Slovenije na seji dne 27. februarja 1976 in ki izkazuje:

	dinarjev
— dohodke	193.925.374,93
— izdatke	60.166.868,20
— presežek dohodka	133.758.506,73
Presežek dohodka se deli na:	
— del obresti za Narodno banko Jugoslavije	74.338.885,95
— posebni rezervni sklad	5.941.962,08
— za proračun Socialistične republike Slovenije	53.477.658,70

Št. 400-52/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Marijan Breclj l. r.**

659.

Na podlagi 4. alinee prvega odstavka 346. člena ustave Socialistične republike Slovenije, drugega odstavka 12. člena zakona o Narodni banki Slovenije (Uradni list SRS, št. 3-10/73), 5. alinee prvega razdelka 73. člena in tretjega odstavka 234. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o potrditvi finančnega načrta Narodne banke Slovenije za leto 1976

Potrdi se finančni načrt Narodne banke Slovenije za leto 1976, ki ga je sprejel Svet Narodne banke Slovenije na seji dne 27. februarja 1976 in ki izkazuje:

	dinarjev
— dohodke	174.960.000
— izdatke	69.460.000
— presežek dohodkov	105.500.000

Št. 400-52/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Marijan Breclj l. r.**

660.

Na podlagi 2. točke drugega odstavka 286. člena, 299. člena in prvega odstavka 300. člena ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije, 2. točke 326. člena in drugega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 1. alinee drugega razdelka 73. člena, tretjega odstavka 243. člena in 317. člena poslovnika Skupščine SRS Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o soglasju k zaključnemu računu Narodne banke Jugoslavije za leto 1975

Daje se soglasje k zaključnemu računu Narodne banke Jugoslavije za leto 1975, ki ga je Skupščini Socialistične republike Slovenije poslal Zbor republik in pokrajin Skupščine Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Št. 0101-105/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Marijan Breclj l. r.**

661.

Na podlagi tretjega odstavka 5. člena in 6. točke 285. člena ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije, 1. točke 341. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 1. točke prvega razdelka 70. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 26. maja 1976 in na seji Druženopolitičnega zbora dne 24. maja 1976 sprejela

ODLOK

o soglasju k predlogu zakona o ratifikaciji pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o spremembah in dopolnitvah pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o skupni državni meji z dne 8. aprila 1965

Daje se soglasje k predlogu zakona o ratifikaciji pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o spremembah in dopolnitvah pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o skupni državni meji z dne 8. aprila 1965, ki ga je Skupščini Socialistične republike Slovenije predložil v soglasje Zvezni zbor Skupščine Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Št. 010-15/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik
Marijan Breclj l. r.**

662.

Na podlagi 369. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 5. alinee drugega odstavka 68. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Druženopolitični zbor Skupščine Socialistične republike Slovenije na seji dne 24. maja 1976 sprejel

ODLOK

o izvolitvi podpredsednice Odbora za druženopolitični sistem Druženopolitičnega zbora Skupščine Socialistične republike Slovenije

Klasifikacijska številka oblika podoblika dohodka dohodka	Dohodki	Plan 1975	Plan 1975 po rebalansu	Doseženo
	— prenos salda žiro računa na dan 31. 12. 1974 po določbi 3. člena zakona o odpravi posebnega računa sredstev SR Slovenije za izravnavanja v gospodarstvu in za pospeševanje nekaterih gospodarskih dejavnosti (Uradni list SRS, št. 13-93/74)	—	33.740.305,90	33.740.305,90
	— 90 % presežka dohodkov nad izdatki Narodne banke Slovenije za leto 1974 po zaključnem računu Narodne banke za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 3-10/73)	—	25.367.939,25	25.367.939,25
	— Presežek dohodka od agencijskih poslov SR Slovenije pri Narodni banki Slovenije za leto 1974	—	14.103.699,85	14.103.699,85
	— Presežek dohodka od agencijskih poslov SR Slovenije pri Narodni banki Slovenije od 1. 1. do 30. 6. 1975	—	7.236.196,50	7.236.196,50
	— Dohodki ukinjenega sklada za negospodarske investicije (Uradni list SRS, št. 13-93/74)	—	346.212,15	346.212,15
	— Bančni učinki iz leta 1974 po določbi 99. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o bankah ter o kreditnem in bančnem poslovanju (Uradni list SFRJ, št. 40-515/73)	—	198.455,40	198.455,40
	— Dohodek od prodaje umetnih gnojil tujcem (Uradni list SRS, št. 13-93/74)	—	32.394,00	32.394,00
	— Obresti od avista sredstev odpravljenega posebnega računa sredstev SR Slovenije za izravnavanja v gospodarstvu in za pospeševanje nekaterih gospodarskih dejavnosti za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-93/74)	—	4.817,00	4.817,00
	— Pripadajoči del državnega kapitala pri Jugoslovanski kmetijski banki po določbi 17. člena zakona o prenosu sredstev, pravic in obveznosti SR Slovenije za investicije v gospodarstvu na določene temeljne organizacije združenega dela (Uradni list SRS, št. 13-92/74)	—	9.577.583,80	9.577.583,80
	— Pripadajoči del anonimnega kapitala pri Jugoslovanski kmetijski banki za leto 1974 po določbi 17. člena zakona o prenosu sredstev, pravic in obveznosti SR Slovenije za investicije v gospodarstvu na določene temeljne organizacije združenega dela (Uradni list SRS, št. 13-92/74)	—	12.960.000,00	12.960.000,00
	— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugoslovanski investicijski banki za leta 1971, 1972, 1973 in 1974 po določbah zakona o prenosu sredstev, pravic in obveznosti SR Slovenije za investicije v gospodarstvu na določene temeljne organizacije združenega dela (Uradni list SRS, št. 13-92/74)	—	7.361.608,00	7.361.608,00
	— Prenos salda žiro računa SR Slovenije pri Jugoslovanski investicijski banki od priliva anuitet državnega kapitala za obdobje od 1. 1. do 31. 3. 1975 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)	—	2.944.863,65	2.944.863,65

Klasifikacijska številka oblika podoblika dohodka dohodka	Dohodki	Plan 1975	Plan 1975 po rebalansu	Doseženo
— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugobanki Beograd za leto 1975 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	142.500,00	142.500,00
— Refundacija 2,5 % obveznega notranjega posojila za energetiko pri Jugoslovanski investicijski banki za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	4.552.313,00	4.552.313,00
— Refundacija obveznosti Elektrogospodarske skupnosti Slovenije do Poslovnega združenja energokemičnega kombinata Velenje za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	10.503.750,00	10.503.750,00
— Refundacija obveznosti Poslovne skupnosti izdelovalcev in predelovalcev jekla za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	3.499.000,00	3.499.000,00
— Refundacija obveznosti Samoupravne interesne skupnosti železniškega in luškega prometa za leto 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	19.360.000,00	19.360.000,00
— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugoslovanski kmetijski banki za leta 1971, 1972, 1973 in 1974 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	8.782.000,00	8.782.000,00
— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugoslovanski kmetijski banki za leto 1975 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	1.711.000,00	1.711.000,00
— Pripadajoči del članske vloge federacije pri Jugoslovanski investicijski banki za leto 1975 (Uradni list SRS, št. 13-92/74)		—	1.840.400,00	1.840.400,00
— Vrnitev začasne akontacije sredstev državnega kapitala Slovenskim železarnam na račun obveznosti SR Slovenije po odloku o odstopu določenih sredstev SR Slovenije združenemu podjetju »Slovenske železarn« brez obveznosti vračanja (Uradni list SRS, št. 54-417/72) in prenos salda žiro računa odpravljenega posebnega računa sredstev SR Slovenije za izravnava v gospodarstvu in za pospeševanje nekaterih gospodarskih dejavnosti na dan 30. 9. 1975 (Uradni list SRS, št. 13-93/74)		—	17.650.358,50	17.000.000,00
— Presežek dohodka od agencijskih poslov SR Slovenije pri Narodni banki Slovenije od 30. 6. 1975		—	—	3.500.000,00
— Vplačane anuitete po kreditih z Jugoslovansko investicijsko banko		—	—	752.174,30
Skupaj		137.933.730	319.849.127	295.368.804,95

** — Presežena sredstva plačanega temeljnega davka od plačil za zunanjetrgovinske posle in storitve, ki po prenosu na določene uporabnike preostanejo in se prenesejo v republiški proračun

(Uradni list SRS, št. 18/73, 32/74)

8.831.308,10

B — SPLOŠNI RAZPORED DOHODKOV

Klasifikacijska številka	razpo- redna pod- sku- pina	Splošni razpored dohodkov	Plan 1976	Plan 1975 po rebalansu in poznejših spremembah	Doseženo
01		Glavni namen 01 — Dejavnost organov družbenopolitičnih skupnosti			
	01-1	Sredstva za redno dejavnost	910.198.338	990.971.936,38	986.918.814,95
	01-2	Sredstva za posebne namene	218.330.367	236.887.648,80	234.438.620,55
		Vsega glavni namen 01	1.128.528.705	1.227.859.585,18	1.221.357.435,50
03		Glavni namen 03 — Dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev	96.025.364	100.978.304	100.978.286,25
04		Glavni namen 04 — Negospodarske investicije			
	04-1	Obveznosti po odlokih	25.622.694	35.722.694	35.722.694
	04-2	Odplačilo anuitet za najete kredite	13.083.000	13.083.000	13.083.000
	04-3	Sredstva za »Nove odločitve«	5.333.196	8.333.196	8.333.195,90
	04-4	Ze sprejete obveznosti po pogodbah, družbenem dogovoru in sklepih Izvršnega sveta Skupščine SRS	31.578.646	38.581.783	38.581.783
	04-4	Obveznosti za gradnjo sodnih poslopij	—	6.200.167	5.501.677,85
		Vsega glavni namen 04	75.617.536	101.920.840	101.222.350,75
06		Glavni namen 06 Znanstvena dejavnost	5.856.000	7.502.630,50	6.358.586,50
07		Glavni namen 07 — Kulturnoprosvetna dejavnost	10.721.510	12.349.426	12.315.656,95
08		Glavni namen 08 — Socialno skrbstvo	276.502.715	285.794.444,65	279.968.120,71
09		Glavni namen 09 — Zdravstveno varstvo	3.674.000	5.077.594	5.077.437,50
14	14-2	Glavni namen 14 — Namenska dopolnilna sredstva	66.565.000	64.442.754,55	64.373.754,55
16		Glavni namen 16 — Intervencije v gospodarstvu	664.054.170	797.234.396	780.878.768,95
17		Glavni namen 17 — Tekoča proračunska rezerva in obveznosti iz prejšnjih let			
	17-1	Tekoča proračunska rezerva	4.500.000	3.906.025,12	3.260.986,40
18		Glavni namen 18 — Krediti, vezana in izločena sredstva			
		Izločena sredstva rezerv (rezervni sklad)	23.455.000	26.334.000	26.334.000
		Skupaj	2.345.500.000	2.633.400.000	2.602.125.384,06

650.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembi zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1976

Razglasi se zakon o spremembi zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1976, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične re-

publike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

St. P 0100-115/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembi zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1976

1. člen

V zakonu o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1976 (Uradni list SRS, št. 29-1438/75 in 5-179/76) se črta 3. člen.

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 422-21/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breecelj l. r.

651.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev

Razglša se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

Št. P 0100-116/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev

1. člen

V zakonu o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev (Uradni list SRS, št. 54-403/72, 14-119/73, 45-382/73, in 29-1448/75) se za 22 a členom doda novi 22 b člen, ki se glasi:

»22 b člen

Posebni republiški davek od prometa proizvodov se do 31. decembra 1977 ne plačuje od prometa ce-

menta in izdelkov iz cementa, betonskega železa in valjane žice, strešne lepenke, apna, gramoza, mivke, vseh vrst opeke in strešnikov, gradbenega lesa, lesenih in gradbenih plošč, keramičnih ploščic, stekla, sanitarne opreme, električnega in vodovodnega instalacijskega materiala ter armatur, grelnih teles, vrat, oken, parketa, talnih oblog, stanovanjskega pohištva, bojlerjev in štedilnikov, kadar te proizvode kupujejo občani in zasebne pravne osebe z območja Zahodne Slovenije, ki ga je v maju 1976 prizadel potres, in sicer če prodajalcu proizvodov predložijo potrdilo pristojnega občinskega upravnega organa o tem, da so ti proizvodi namenjeni za odpravljanje škode, povzročene s potresom. Navedeno potrdilo mora prodajalec priključiti kopiji fakture o prodanih proizvodih.»

2. člen

V tarifi posebnega republiškega prometnega davka se tarifna številka 4 spremeni tako, da se glasi:

»Od koles, koles z motorjem, motornih koles, pri katerih delovna prostornina motorja ne presega 100 cm³ in osebnih avtomobilov, razen od koles z motorjem, motornih koles in osebnih avtomobilov, ki jih uvozijo ali kupijo v konsignacijskih skladiščih občani in zasebne pravne osebe, od katerih se plačuje davek po tarifni številki 1 te tarife: 3 %.«

3. člen

V tarifni številki 5 se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Posebnega republiškega davka od meničnih kreditov ne plačujejo uporabniki družbenih sredstev, kadar uporabljajo menične golice za zavarovanje plačil po določbah zakona o zavarovanju plačil med uporabniki družbenih sredstev (Uradni list SFRJ, št. 60/75 in 13/76) in za zavarovanje plačil pri vzpostavljenih medsebojnih dolžniško-upniških razmerjih, zasnovanih na denarno-finančnih poslih.«

8 točka opombe k tarifi številka 5 se spremeni tako, da se glasi:

»Za menične kredite za graditev stanovanj ali za nakup novih še nevseljivih stanovanj od organizacije združenega dela, ki jih gradi za trg, se plačuje davek po tej tarifni številki z menično golico, predpisano za vrednost nad 10.000 do 15.000 dinarjev, ne glede na znesek meničnega kredita.«

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 421-15/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breecelj l. r.

652.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o dopolnitvi zakona o uvedbi in stopnjah republiških davkov in taks

Razglasi se zakon o dopolnitvi zakona o uvedbi in stopnjah republiških davkov in taks, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

St. P 0100-117/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o dopolnitvi zakona o uvedbi in stopnjah republiških davkov in taks

1. člen

V zakonu o uvedbi in stopnjah republiških davkov in taks (Uradni list SRS, št. 7-74/72, 42-330/72, 3-6/73, 4-29/74, 13-90/74, 39-466/74, 29-1449/75 in 5-181/76) se na koncu prvega odstavka 13. člena črta pika in doda naslednje besedilo »oziroma v letu 1976 izjemoma v višini 100 %/«.

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 422-10/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

653.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o dopolnitvah zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu

Razglasi se zakon o dopolnitvah zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

St. P 0100-118/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o dopolnitvah zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu

1. člen

Za 1. alineo 2. člena zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 5/72) se doda nova 2. alineja, ki se glasi:

»— za financiranje graditve dijaških in študentskih domov;«

Sedanji 2. in 3. alineja postaneta 3. in 4. alineja.

2. člen

Za 1. alineo 3. člena se doda nova 2. alineja, ki se glasi:

»— investitorjem, ki gradijo ali rekonstruirajo dijaške in študentske domove;«

Sedanji 2. in 3. alineja postaneta 3. in 4. alineja.

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1976.

St. 554-3/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

654.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o dopolnitvah zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj

Razglasi se zakon o dopolnitvah zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 in na seji Zbora občin dne 26. maja 1976.

St. P 0100-119/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o dopolnitvah zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj

1. člen

Na koncu prvega odstavka 10. člena zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj (Uradni list SRS, št. 5/72, 54/72 in 24/73) se pika nadomesti z vejico in doda besedilo: »pri čemer usmerjajo del teh sredstev za gradnjo dijaških in študentskih domov ter za njihovo rekonstrukcijo«.

Za drugim odstavkom istega člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Delovni ljudje v organizacijah združenega dela in v delovnih skupnostih lahko iz sredstev, s katerimi samostojno razpolagajo, financirajo gradnjo stavb za nastanitev svojih delavcev (samski domovi).«

2. člen

Na koncu prvega odstavka 11. člena se črta pika in doda besedilo »ter gradnjo in rekonstrukcijo dijaških in študentskih ter samskih domov.«

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1976.

Št. 402-167/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

655.

Na podlagi 335. člena in 23. alinee prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 27. alinee prvega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o zavarovanju redkih ali ogroženih rastlinskih vrst

1. člen

Za zavarovane redke ali ogrožene rastlinske vrste (v nadaljnjem besedilu: zavarovane rastlinske vrste) se v smislu 9. člena zakona o varstvu narave (Uradni list SRS, št. 7-21/70) razglasaajo:

1. Bela žrdana (*Amanita ovoidea*)
2. Lepi čevljc (*Cypripedium calceolus*)
3. Blagayev volčin (*Daphne blagayana*)
4. Dišeči volčin (*Daphne cneorum*)
5. Steirbergov klinček (*Dianthus sternbergii*)
6. Alpska možina (*Eryngium alpinum*)
7. Močvirska logarica ali močvirski tulipan (*fritillaria meleagris*)
8. Gorska logarica (*Fritillaria tenella*)
9. Clusijev svišč (*Gentiana clusii*)
10. Froelichov svišč (*Gentiana froelichii*)
11. Košutnik ali rumeni svišč (*Gentiana lutea*)
12. Kochov svišč (*Gentiana kochiana*)
13. Panonski svišč (*Gentiana pannonica*)
14. Bodika (*Ilex aquifolium*)
15. Planika (*Leontopodium alpinum*)
16. Brstična lilija (*Lilium burbiferum*)
17. Kranjska lilija (*Lilium carniolicum*)
18. Zafranska lilija (*Lilium croceum*)
19. Ozkolistna narcisa (*Narcissus stellaris*)
20. Rdeča murka (*Nigritella miniata*)
21. Črna murka (*Nigritella nigra*)
22. Avrikelj ali lepi jeglič (*Primula auricula*)

23. Kranjski jeglič (*Primula carniolica*)
24. Velikonočnica (*Pulsatilla grandis*)
25. Rjasti sleč (*Rhododendron ferrugineum*)
26. Rumeni sleč (*Rhododendron leteum*)
27. Širokolistna lobodika (*Ruscus hypoglossum*)
28. Tisa (*Taxus baccata*)

2. člen

Rastline zavarovanih vrst je prepovedano uničevati (trgati, ruvati, izkopavati, obsekovati, sekati), prenašati z naravnih rastišč, prodajati ter izvažati ali odnašati v tujino.

Ne glede na določbe prvega odstavka lahko Republiški sekretariat za urbanizem dovoli izkopavanje, prenašanje in gojitev rastlin zavarovanih rastlinskih vrst ter njihovo razpošiljanje, odnašanje ali izvoz v tujino, če je to potrebno za znanstveno-raziskovalno delo, za vzgojo (botanični vrtovi in podobno) ali za razmnoževanje zavarovanih rastlinskih vrst.

3. člen

Naravna rastišča zavarovanih rastlinskih vrst smejo proučevati in raziskovati domače znanstveno-raziskovalne organizacije in posamezniki, ki imajo za to dovoljenje Republiškega sekretariata za urbanizem.

Tuje znanstveno-raziskovalne organizacije in tujci lahko raziskujejo naravna rastišča zavarovanih rastlinskih vrst, če pridobijo dovoljenje po določbah odloka o vrstah znanstvenega raziskovalnega dela, za katere je tujcem potrebno dovoljenje (Uradni list SFRJ, št. 27-332/70) in dovoljenje po določbah prvega odstavka tega člena.

4. člen

Lastnik oziroma imetnik pravice uporabe zemljišča je dolžan omogočiti proučevanje in raziskovanje zavarovanih rastlinskih vrst in njihovih rastišč ter izkopavanje rastlin zavarovanih rastlinskih vrst tistim, ki imajo za to dovoljenje po 2. oziroma 3. členu tega odloka.

5. člen

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predpiše z uredbo ukrepe za varstvo in način izkoriščanja gospodarsko pomembnih samoniklih okrasnih in zdravilnih rastlinskih vrst.

6. člen

Ko začne veljati ta odlok, prenehajo v skladu z določbami 22. člena zakona o varstvu narave veljati:

1. odredba o zavarovanju redke flore (Uradni list LRS, št. 23-138/47);

2. odredbi o dopolnitvi odredbe o zavarovanju redke flore (Uradni list LRS, št. 26-155/47 in št. 20-121/49).

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi u Uradnem listu SRS.

Št. 63-26/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Marijan Breclj l. r.

656.

Na podlagi 335. člena in prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, prvega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o poroštvo Socialistične republike Slovenije imetnikom obveznic, izdanih za financiranje 380 KV omrežja in modernizacijo magistrálnih železniških prog v SR Sloveniji, v znesku 13 milijonov ZDA dolarjev

I

Socialistična republika Slovenija jamči imetnikom obveznic, ki jih bo izdala Ljubljanska banka za financiranje 380 KV omrežja in modernizacijo magistrálnih železniških prog v SR Sloveniji, v skupni vrednosti 13 milijonov ZDA dolarjev, da bo poravnala vse obveznosti iz navedenih obveznic, če teh obveznic ne bi poravnala Ljubljanska banka, Ljubljana.

II

Poroštveno izjavo iz prejšnje točke tega odloka izda republiški sekretar za finance.

III

Poroštveno izjavo lahko izda republiški sekretar za finance, če so Ljubljanska banka, Ljubljana in Samoupravna interesna skupnost elektrogospodarstva Slovenije (do višine ZDA dolarjev 4.540.000) ter Samoupravna interesna skupnost za železniški in luški promet (do višine ZDA dolarjev 8.460.000) dali po prej poroštveno izjavo, da bodo Socialistični republiki Sloveniji povrnili vsa sredstva, ki bi jih Socialistična republika Slovenija na podlagi poroštvene izjave iz prejšnje točke tega odloka plačala namesto Ljubljanske banke, Ljubljana.

IV

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 44-49/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina**Socialistične republike Slovenije****Predsednik****Marijan Brečelj l. r.**

657.

Na podlagi 335. člena in prvega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, prvega razdelka 71. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o uporabi devizne kvote od odkupljenih deviznih nakazil delavcev in izseljencev

I

Devizna kvota od odkupljenih deviznih nakazil delavcev in izseljencev (v nadaljnjem besedilu: devizna kvota), ki pripada Socialistični republiki Sloveniji po določbah drugega odstavka 59. člena zakona o deviznem poslovanju (Uradni list SFRJ, št. 36/72, 71/72, 52/73 in 36/75) ter odloka o višini in načinu določanja devizne kvote od odkupljenih deviznih nakazil delavcev in izseljencev (Uradni list SFRJ, št. 69/72 in 18/75), se uporabi za uvoz opreme:

— za potrebe organizacij združenega dela s področja gospodarstva, predvsem za reševanje problematike zaposlovanja na manj razvitih območjih, določenih po zakonu o pospeševanju skladnejšega regionalnega razvoja v Socialistični republiki Sloveniji (Uradni list SRS, št. 29/75),

— za razvoj posameznih dejavnosti v skladu z družbenim planom razvoja SR Slovenije.

— za potrebe organizacij združenega dela s področja družbenih dejavnosti, ki v pretežni meri pospešujejo razvoj gospodarstva in

— za potrebe republiških upravnih organov, zavodov, družbenih organizacij, ožjih družbenopolitičnih skupnosti in civilnih pravnih oseb.

II

O razporeditvi devizne kvote med posamezne uporabnike za namene iz prejšnje točke tega odloka odloča republiški sekretar za mednarodno sodelovanje na predlog posebne medresorske komisije.

III

Z dnem, ko prične veljati ta odlok, preneha veljati odlok o uporabi devizne kvote od odkupljenih deviznih nakazil delavcev in izseljencev (Uradni list SRS, št. 45/73).

IV

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 43-13/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Skupščina**Socialistične republike Slovenije****Predsednik****Marijan Brečelj l. r.**

658.

Na podlagi 4. alineje prvega odstavka 346. člena ustave Socialistične republike Slovenije, drugega odstavka 12. člena zakona o Narodni banki Slovenije (Uradni list SRS, št. 3-10/73), 5. alineje prvega razdelka 73. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o potrditvi zaključnega računa dohodkov in izdatkov Narodne banke Slovenije za leto 1975

Potrdi se zaključni račun dohodkov in izdatkov Narodne banke Slovenije za leto 1975, ki ga je spre-

jel svet Narodne banke Slovenije na seji dne 27. februarja 1976 in ki izkazuje:

	dinarjev
— dohodke	193.925.374,93
— izdatke	60.166.868,20
— presežek dohodka	133.758.506,73
Presežek dohodka se deli na:	
— del obresti za Narodno banko Jugoslavije	74.338.885,95
— posebni rezervni sklad	5.941.962,08
— za proračun Socialistične republike Slovenije	53.477.658,70

Št. 400-52/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik
Marijan Breclj 1. r.

659.

Na podlagi 4. alinee prvega odstavka 346. člena ustave Socialistične republike Slovenije, drugega odstavka 12. člena zakona o Narodni banki Slovenije (Uradni list SRS, št. 3-10/73), 5. alinee prvega razdelka 73. člena in tretjega odstavka 234. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o potrditvi finančnega načrta Narodne banke Slovenije za leto 1976

Potrdi se finančni načrt Narodne banke Slovenije za leto 1976, ki ga je sprejel Svet Narodne banke Slovenije na seji dne 27. februarja 1976 in ki izkazuje:

	dinarjev
— dohodke	174.960.000
— izdatke	69.460.000
— presežek dohodkov	105.500.000

Št. 400-52/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik
Marijan Breclj 1. r.

660.

Na podlagi 2. točke drugega odstavka 286. člena, 299. člena in prvega odstavka 300. člena ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije, 2. točke 326. člena in drugega odstavka 342. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 1. alinee drugega razdelka 73. člena, tretjega odstavka 243. člena in 317. člena poslovnika Skupščine SRS Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o soglasju k zaključnemu računu Narodne banke Jugoslavije za leto 1975

Daje se soglasje k zaključnemu računu Narodne banke Jugoslavije za leto 1975, ki ga je Skupščina Socialistične republike Slovenije poslal Zbor republik in pokrajin Skupščine Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Št. 0101-105/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik
Marijan Breclj 1. r.

661.

Na podlagi tretjega odstavka 5. člena in 6. točke 285. člena ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije, 1. točke 341. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 1. točke prvega razdelka 70. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na sejah Zbora združenega dela in Zbora občin dne 26. maja 1976 in na seji Družbenopolitičnega zbora dne 24. maja 1976 sprejela

ODLOK

o soglasju k predlogu zakona o ratifikaciji pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o spremembah in dopolnitvah pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o skupni državni meji z dne 8. aprila 1965

Daje se soglasje k predlogu zakona o ratifikaciji pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o spremembah in dopolnitvah pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o skupni državni meji z dne 8. aprila 1965, ki ga je Skupščina Socialistične republike Slovenije predložil v soglasje Zvezni zbor Skupščine Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Št. 010-15/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik
Marijan Breclj 1. r.

662.

Na podlagi 369. člena ustave Socialistične republike Slovenije, 5. alinee drugega odstavka 68. člena in tretjega odstavka 243. člena poslovnika Skupščine SR Slovenije je Družbenopolitični zbor Skupščine Socialistične republike Slovenije na seji dne 24. maja 1976 sprejel

ODLOK

o izvolitvi podpredsednice Odbora za družbenopolitični sistem Družbenopolitičnega zbora Skupščine Socialistične republike Slovenije

Izvršni sveti skupščin občin in Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane se obvezujejo, da bodo oblikovali posebno delovno skupino, ki naj do 30. 6. 1976 izdelala merila za splošno porabo v letu 1977 v Ljubljani. Izvršni sveti skupščin občin in izvršni svet skupščine mesta pa so dolžni, da do 30. 9. 1976 predlagana merila obravnavajo in sprejmejo.

8. člen

Podpisniki se dogovorijo, da v breme proračunskih sredstev ne bodo prevzemali novih materialnih obveznosti za posege v gospodarstvu, za sofinanciranje skupne porabe in za druge namene, ki po ustavi niso funkcija družbenopolitičnih skupnosti.

Hkrati se zavezujejo, da bodo najpozneje do 30. 9. 1976 v sodelovanju z ustreznimi samoupravnimi interesnim skupnostmi oziroma drugimi organizacijami in skupnostmi izvedle ustrezne priprave za dosleden prenos vseh nalog, ki se v letu 1976 še financirajo iz proračunov, niso pa po ustavi funkcije družbenopolitičnih skupnosti.

9. člen

Pri razporeditvi sredstev v okviru dogovorjene ravni bodo podpisniki upoštevali prioriteto kot jo določa 7. člen republiškega dogovora.

Ob morebitnem povečanju sredstev za splošno porabo (določila 2. člena republiškega dogovora) imata prednost poravnava obveznosti do sklada za gradnjo šol in VVZ — samoprispevek ter valorizacija osebnih dohodkov.

Podpisniki se zavezujejo, da bodo osebne dohodke delavcev v upravnih organih občin in mesta uresničevali v letu 1976 z enakim odstotkom, v odnosu do družbenega dogovora in samoupravnega sporazuma o razporejanju dohodka in samoupravnim sporazumom delavcev v delovnih skupnostih upravnih organov, delavcev strokovnih služb skupščin družbenopolitičnih skupnosti ter njihovih izvršilnih organov ustavnega sodišča in SIS v SR Sloveniji.

10. člen

Podpisniki se dogovorijo, da bodo pri razporeditvi posameznih dohodkov namenili za financiranje izgradnje osnovnih šol in VVZ po odloku o ustanovitvi sklada ljubljanskih občin pri temeljni izobraževalni skupnosti Ljubljana za gradnjo šol in VVZ (samoprispevek) v letu 1976 kot soudeležbo družbenopolitičnih skupnosti 7% več sredstev v primerjavi z letom 1975.

Občina	v 000 din	
	Delež iz proračunov 1975	Predvideno 1976 (1975 x 107)
Občina Ljubljana Bežigrad	2.742	2.934
Občina Ljubljana Center	3.358	3.593
Občina Ljubljana Moste-Polje	2.790	2.985
Občina Ljubljana Šiška	4.622	4.946
Občina Ljubljana Vič-Rudnik	4.436	4.746
Skupaj	17.948	19.204
Mesto	10.159	10.870
Skupaj	28.107	30.074

V teh sredstvih je zagotovljen tudi znesek v višini 1.280.000 din za funkcioniranje sklada.

11. člen

Občine in mesto se dogovorijo, da bodo v okviru dogovorjene porabe v največji možni meri upoštevali selekcijo nalog, racionalizacijo in dobro organizacijo dela vseh uporabnikov proračunskih sredstev, štednjo ter pravila dobrega gospodarjenja.

12. člen

Pri zagotavljanju sredstev bodo podpisniki uporabljali naslednja merila za:

a) dejavnost državnih organov občin in mesta se iz vrednoti na osnovi enotnih izhodišč:

— v letu 1976 predvidena zasedba delovnih mest v okviru odobrene sistemizacije,

— osebni dohodki po veljavnem samoupravnem sporazumu oziroma družbenem dogovoru,

— materialni izdatki 6,5 % na realizacijo leta 1975,

— izdatki za prevoz na delo — 3 % materialnih izdatkov.

— regres za dopust — 1.200 din s prispevki

— prehrana 200 din mesečno

— izobraževanje 1,5 % od bruto osebnih dohodkov ter ostalo za sklad skupne porabe 0,3 od neto osebnih dohodkov.

b) Dejavnost skupščin, izvršnih svetov in njihovih organov:

— organizacijska struktura, program dela ter veljavni družbeni dogovor o nadomestilih osebnih dohodkov.

c) Dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev:

— programi dela, ki jih vskladi občinska (mestna) konferenca SZDL.

d) Krajevne skupnosti:

— obseg redne dejavnosti.

e) Zakonske in pogodbene obveznosti v določeni višini.

13. člen

Republiške sodne takse in denarne kazni, ki jih republika odstopa občinam, se delijo med ljubljanske občine v razmerju števila prebivalcev po naslednji strukturi:

Občina	Procent strukture
Občina Ljubljana Bežigrad	16,7
Občina Ljubljana Center	13,7
Občina Ljubljana Moste-Polje	17,9
Občina Ljubljana Šiška	26,4
Občina Ljubljana Vič-Rudnik	25,3
Skupaj	100,0

14. člen

Občine v letu 1976 odstopajo mestu za financiranje nalog iz 4. in 5. člena tega dogovora sredstva, ki presega dogovorjeno raven porabe vsake občine. Sredstva odstopajo občine od davkov iz osebnih dohodkov, prometnih davkov in taks v naslednjih procentih:

	%
Občina Ljubljana Bežigrad	44,00
Občina Ljubljana Center	68,97
Občina Ljubljana Moste-Polje	23,09
Občina Ljubljana Šiška	28,86
Občina Ljubljana Vič-Rudnik	21,73

Pooblašča se služba družbenega knjigovodstva v Ljubljani, da ob vsakokratni praznitvi odvajja sredstva za mestni proračun po razdelilniku iz tega člena.

Občine se zavezujejo, da bodo v svojih odlokih o proračunih za leto 1976 pooblastile Službo družbenega knjigovodstva za realizacijo določil tega člena.

Bilanca sredstev in dovoljenje ravni porabe, obsega sredstev za neposredno proračunsko porabo v posamezni občini in mestu je sestavni del tega dogovora ter osnova za udeležbo posamezne občine.

15. člen

Glede na določila 43. člena republiškega dogovora so ljubljanske občine za leto 1976 izjemoma določile višje stopnje davkov občanov ter tako pridobljena sredstva namenile za pokrivanje obveznosti družbenopolitičnih skupnosti do samoprispevka za izgradnjo osnovnih šol in VVZ.

Pooblašča se Služba družbenega knjigovodstva v Ljubljani, da odvajja v proračun mesta Ljubljane morebitna presežena sredstva nad kalkulativnimi dohodki (39. člen republiškega dogovora).

Prav tako se pooblašča Služba družbenega knjigovodstva v Ljubljani, da presežena sredstva na podlagi izračuna sekretariata za finance odvajja v proračun mesta Ljubljane.

16. člen

Glede vsklajevanja davčne politike veljajo obveznosti, ki so jih podpisniki sprejeli s pristopom k republiškem dogovoru.

Podpisniki tega dogovora pa se zavezujejo, da bodo predlagali občinskim skupščinam v sprejem take odloke o davkih občanov ter druge davčne predpise, ki bodo vsebovali enaka določila za Ljubljano.

17. člen

Za izvajanje davčne politike po republiškem dogovoru, kot tudi 15. člena tega dogovora, imenujejo izvršni sveti občin in mesta posebno delovno skupino.

18. člen

Vse spremembe, ki jih bodo pogojevala gospodarska in družbeno gibanja, različno od načrtovanih in

ki se bodo odražale skladno z določili republiškega dogovora za splošno porabo Ljubljane, bodo podpisniki urejali dogovorno v okviru, veljavnem za Ljubljano kot celoto.

19. člen

Vsa določila republiškega dogovora, ki niso posebej urejena s tem dogovorom, se na področju splošne porabe občin in mesta Ljubljane uporabljajo neposredno.

20. člen

Izvršni sveti občin in mesta imenujejo komisijo za spremljanje in izvajanje tega dogovora (komisija za splošno porabo), ki jo sestavljajo po en predstavnik vsake občine in mesta.

Komisija pripravi načrtovalno bilanco iz 14. člena tega dogovora, spremlja njeno ostvaritev, analizira gibanje dohodkov in razporeditev sredstev, predlaga podpisnikom tega dogovora ukrepe za nemoteno izvajanje nalog ter uskladijevanje bilance s spremembami republiškega dogovora.

21. člen

Ta dogovor mora biti sklenjen do 31. marca 1976, uporablja pa se za proračunsko leto 1976.

22. člen

Dogovor se objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 666/1-76

Ljubljana, dne 16. aprila 1976.

Predsednik IS
Skupščine mesta
Ljubljana
Dagmar Šuster l. r.

Predsednik IS
Skupščine občine
Ljubljana Bežigrad
Miro Desman l. r.

Predsednik IS
Skupščine občine
Ljubljana Center
Miro Samardžija l. r.

Predsednik IS
Skupščine občine
Ljubljana Moste-Polje
Bogo Bratina l. r.

Predsednik IS
Skupščine občine
Ljubljana Šiška
Ivo Dimnik l. r.

Predsednik IS
Skupščine občine
Ljubljana Vič-Rudnik
Franc Martinc l. r.

v 000 din

Bilanca sredstev in dovoljene ravni porabe mesta Ljubljane za leto 1976

Vrsta dohodkov	Bežigrad	Center	Moste-Polje	Šiška	Vič-Rudnik	Skupaj	Mesto	Skupaj
Dovoljena poraba 1975	39.172	47.850	39.857	66.028	63.367	256.274	145.133	401.407
Prenosi anuitet na skupno porabo	1.577	160	457	2.939	1.108	6.241	9.013	15.254
Očiščena osnova	37.595	47.690	39.400	63.089	62.259	250.033	136.120	386.153
Sodišče združenega dela in pravobranilec	383	1.273	390	585	289	2.920	—	2.920
Osnova 1976	37.978	48.963	39.790	63.674	62.548	252.953	136.120	389.073
Dovoljena poraba 1976 × 108,3	41.130	53.027	43.093	68.959	67.740	273.949	147.418	421.867
Korekture dovoljene porabe	317	1.180	332	531	—	—	—	—
Dovoljena poraba 1976	41.447	51.847	43.425	69.490	67.740	273.949	147.418	421.367
Financiranje skupnih nalog	400	400	400	400	400	2.000	2.000	—
Dovoljena poraba 1976	41.047	51.447	43.025	69.090	67.340	271.949	149.418	421.367
Lastni dohodki upravnih organov	1.050	1.117	550	1.000	1.570	5.287	—	5.287
Skupaj dovolj. poraba z lastn. dohodki	42.097	52.564	43.575	70.090	68.910	277.236	149.418	426.654
Preneš. neizkor. dovoljena poraba 1975	—	282	—	932	—	1.214	521	1.735
Skupaj poraba 1976	42.097	52.846	43.575	71.022	68.910	278.450	149.939	428.389

Vrsta dohodkov	Beži-grad	Center	Moste-Polje	Šiška	Vič-Rudnik	Skupaj	Mesto	Skupaj
Ljudska obramba	—	—	—	—	—	—	10.441	—
Skupaj poraba 1976	—	—	—	—	—	—	160.380	—
Dohodki								
Davki iz OD, prom. davki, takse in den. kazni	72.910	156.530	55.550	97.000	85.695	467.685	—	467.685
Drugi dohodki	1.270	4.000	850	1.085	1.840	9.045	—	9.045
Prenešena sredstva	—	282	—	932	—	1.214	521	1.735
Skupaj	74.180	160.812	56.400	99.017	87.535	477.944	521	478.465
Presežek nad porabo	32.083	107.966	12.825	27.995	18.625	199.494	—	—
Procent udeležbe za mestni proračun od davkov iz OD, prom. davkov in taks ter kazni	44,00	68,97	23,09	28,86	21,73	—	—	—
Odstop. dohodki za mestni proračun	—	—	—	—	—	—	159.859	—
Sklad za gradnjo šol in VVZ ter solidarnost v SRS	—	—	—	—	—	—	39.635	—

672.

Na podlagi 143. 147. in 312. člena ustave SRS (Uradni list SRS, št. 7/74) ter 100. in 199. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13/74) sprejemajo podpisnice

- Skupščina mesta Ljubljane
- skupščine občin Ljubljane
- družbenopolitične organizacije mesta
- mestne samoupravne interesne skupnosti
- organizacije združenega dela posebnega družbenega pomena na področju mesta

DRUŽBENI DOGOVOR

o družbeni samozaščiti v Ljubljani

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

Uresničevanje družbene samozaščite je ustavna in samoupravna pravica in dolžnost vsakega delovnega človeka in občana, vseh organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, družbenopolitičnih in drugih organizacij ter društev, krajevnih skupnosti, občin in mesta.

Družbena samozaščita je neposredna aktivnost delovnih ljudi in občanov organiziranih v OZD, krajevnih skupnostih, SIS, družbenopolitičnih skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah in drugih organizacijah ter društvih za varovanje socialističnega samoupravnega sistema. Njena vsebina se izraža v sistemu načel, norm in temeljnih odločitev družbenopolitičnih oziroma samoupravnih organov ter konkretnih ukrepov delovnih ljudi in občanov za preprečevanje vseh oblik delovanja usmerjenega na izpodkopavanje ustavne ureditve in vrednot socialističnega samoupravnega sistema.

2. člen

Družbena samozaščita je kot najširši varnostni sistem samoupravna funkcija v mestu, občini, krajevni skupnosti, organizacijah združenega dela, interesnih skupnostih ter v družbenopolitičnih organizacijah in društvih.

Osnovni namen družbene samozaščite je oblikovanje družbene zavesti delovnih ljudi in občanov za utrjevanje varnostne kulture, varovanja ustavnega reda, varovanje ljudi in premoženja, varovanje družbene lastnine, nemotenega procesa družbene reprodukcije v vseh

oblikah združevanja dela in sredstev, varovanje samoupravnih socialističnih družbenih odnosov in družbenega razvoja na sploh.

3. člen

Delovni ljudje in občani Ljubljane razvijajo tak sistem ukrepov in aktivnosti, s katerimi organizirano in usklajeno uresničujejo naloge s tega področja s tem, da:

- varujejo z ustavo določen družbeni red (borba proti notranjemu in zunanjemu sovražniku, dejavnosti sovražne emigracije, posebno njenega ekstremnega dela, borba proti tujim obveščevalnim službam in drugim oblikam sovražne aktivnosti);

- varujejo samoupravne pravice delovnih ljudi in občanov ter se borijo proti zlorabam in izkoriščanju;
- se borijo proti pojavom, katerih cilj je razbijati bratstvo, enotnost in enakopravnost jugoslovanskih narodov in narodnosti in pojavom, ki ogrožajo pridobitve NOB;

- varujejo družbeno premoženje ter premoženje in osebno varnost delovnih ljudi in občanov;

- se borijo zoper gospodarski kriminal, zlasti zlorabam v gospodarstvu, korupciji, nelojalni konkurenci, zlorabam poslovne morale, protipravnemu prisvajanju družbenega premoženja in nevestnemu gospodarskemu poslovanju;

- varujejo tajnost podatkov, dejanj in objektov, ki sodijo v državno, uradno, vojaško ali poslovno tajnost;

- razvijajo kritičen odnos do družbeno negativnih pojavov in njihovih nosilcev v vseh okoljih;

- sodelujejo pri izvajanju preventivnih ukrepov in se borijo proti elementarnim nesrečam (požari, poplave, plazovi in drugo), epidemijam ter širjenju drugih kužnih bolezni;

- sodelujejo pri varovanju javnega reda v mestu ter varovanju splošne ter prometne varnosti ljudi in občanov;

- skrbijo za varstvo naravnega okolja, komunalni red in urejenost naselij ter se borijo proti onesnaževanju okolja;

- skrbijo, da se z ustreznimi socialnimi, vzgojnimi, normativnimi in drugimi dejavnostmi odpravijo vzroki kriminalnih in drugih negativnih pojavov;

- s primernimi oblikami množične vzgoje razvijajo varnostno kulturo med občani, socialistični patriotizem in zavest o pomenu varnosti družbe;

- nudijo svojo pomoč državnim organom in službam pri izpolnjevanju nalog s področja ustavnega var-

stva, osebne in premoženjske varnosti občanov, vzdrževanja javnega reda in miru, preprečevanja in odkrivanja kaznivih dejanj ter prijemanja storilcev kaznivih dejanj;

— dajejo pristojnim organom in službam ter drugim družbenopolitičnim dejavnikom pobude za reševanje problemov varstva družbenih vrednot in opozarjajo na smeri in oblike preventivnega delovanja.

II. DRUŽBENA SAMOZAŠČITA V MESTU

4. člen

Nosilci družbene samozaščite v Ljubljani so delovni ljudje in občani, ki neposredno v svojih temeljnih organizacijah in skupnostih in po svojih delegacijah in delegatih v skupščini mesta, družbenopolitičnih organizacijah, državnih organih, samoupravnih interesnih skupnostih, družbenih organizacijah in društvih in drugih skupnostih uresničujejo družbeno samozaščito s tem, da:

- razvijajo zavest o varovanju temeljnih vrednot samoupravne socialistične družbe;
- normativno urejajo dejavnost na področju družbene samozaščite v mestu;
- na podlagi varnostne ocene sprejmejo načrt ukrepov zoper nosilce družbeno negativnih pojavov;
- izvajajo varnostne in obrambne ukrepe v skladu s svojo pristojnostjo;
- nudijo pomoč organom, ki so pristojni za odkrivanje in pregon kaznivih in drugih družbeno škodljivih dejanj in dajejo pobudo za medsebojno sodelovanje.

Naloge Skupščine mesta

5. člen

Skupščina mesta usmerja in vodi uresničevanje družbene samozaščite tako, da:

- sprejema normativne akte s področja družbene samozaščite za mesto;
- razpravlja o varnostni problematiki v mestu in sprejema varnostno oceno;
- sprejema ukrepe, ki se nanašajo na delo njenih organov s področja družbene samozaščite;
- zagotavlja materialne in druge pogoje za vsestranski razvoj in uveljavljanje družbene samozaščite v mestu;
- preko koordinacijskega odbora za družbeno samozaščito zagotavlja koordinirano delo in dogovarjanje nosilcev družbene samozaščite v mestu;
- skrbi, da se organi odkrivanja, pregona, sojenja in strokovne službe v mestu usposablja v organizacijskem, kadrovskem in materialnotehničnem pogledu.

Naloge družbenopolitičnih organizacij

6. člen

Družbenopolitične organizacije se v okviru SZDL pod vodstvom ZK aktivno vključujejo v dejavnosti, pomembne za dograjevanje in krepitev sistema družbene samozaščite.

Negujejo in utrjujejo med delovnimi ljudmi in občani varnostno kulturo, spoznanje in zavest o potrebi po samoorganiziranju občanov za izvajanje družbene samozaščite. S svojo idejnopolitično dejavnostjo spodbujajo občane, družbene in vse druge subjekte, za njihovo aktivno vključevanje v preprečevanje in odpravljanje družbeno negativnih pojavov in v ta namen:

- redno spremljajo in ocenjujejo družbeno negativne pojave, krepijo družbeno zavest občanov, razvijajo

in spodbujajo idejnopolitične družbene in druge oblike zoperstavljanja pojavom škodljivim za našo varnost;

— v tesnem sodelovanju z družbenopolitičnimi skupnostmi, krajevnimi skupnostmi, organi za notranje zadeve, pravosodnimi in drugimi državnimi organi se vključujejo v pripravo in obravnavo občasnih varnostnih ocen. Pri tem morajo zlasti skrbeti za pravočasno in avtentično politično ocenjevanje škodljivih pojavov in ustrezno preventivno delovanje;

— skupaj z drugimi subjekti, zlasti organi za notranje zadeve ter pravosodnimi in drugimi državnimi organi, skrbijo za informiranje in redno medsebojno obveščanje o družbeno negativnih pojavih in temu ustrezno zagotavljajo idejnopolitične in družbene aktivnosti zoperstavljanja tem pojavom;

— spodbujajo in se na področju svoje dejavnosti vključujejo v aktivnosti, pomembne za utrjevanje politične zavesti, negovanje in utrjevanje varnostne kulture delovnih ljudi in občanov in zagotavljajo njihovo aktivno vključevanje v uresničevanje družbene samozaščite;

— seznanjajo občane iz varnostno situacijo in jih mobilizirajo za konkretne akcije pri odpravljanju družbeno negativnih pojavov.

Pri izvrševanju teh in drugih nalog ki so v pristojnosti DPO, sodelujejo z drugimi nosilci družbene samozaščite.

Naloge samoupravnih interesnih skupnosti

7. člen

Samoupravne interesne skupnosti izvajajo družbeno samozaščito s tem, da:

- oblikujejo enotna izhodišča za normativno urejanje družbene samozaščite na področju, za katero so ustanovljene;
- v okviru svojih programov dela zagotavljajo izvajanje ciljev družbene samozaščite s tem, da uresničujejo socialistično vzgojo in krepijo varnostno kulturo;
- stanovanjska skupnost skrbi za vgrajevanje sistema družbene samozaščite v delo hišnih svetov in zborov stanovalcev v krajevnih skupnostih, organiziranih v stanovanjske skupnosti občin Ljubljane.

Naloge organizacij združenega dela, ki so posebnega družbenega pomena

8. člen

Delovni ljudje v organizacijah združenega dela posebnega družbenega pomena, izvajajo družbeno samozaščito s tem, da poleg nalog, ki so navedene v 3. členu, še:

- sprejmejo pravilnik o izvajanju družbene samozaščite;
- sprejmejo in izvajajo zaščitni načrt za primer izredne varnostne situacije (zaščitni načrt sprejmejo samoupravni organi potem, ko so dobili mnenje postaje milice s splošnim delovnim področjem in izvršnega sveta SML);
- organizirajo službo notranje zaščite.

III. DRUŽBENA SAMOZAŠČITA V OBČINI

9. člen

Delovni ljudje in občani organizirani v organizacijah združenega dela, družbenopolitičnih organizacijah, drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih in v krajevnih skupnostih, uresničujejo družbeno samozaščito v občini s tem, da:

- razvijajo zavest o varovanju temeljnih vrednot samoupravne socialistične družbe;
- normativno urejajo dejavnost na področju družbene samozaščite v občini;
- na podlagi varnostne ocene sprejmejo načrt ukrepov zoper nosilce družbeno negativnih pojavov;
- izvajajo varnostne in obrambne ukrepe na svojem območju;
- sodelujejo pri oblikovanju in izvajanju enotnega koncepta družbene samozaščite v mestu Ljubljani;
- koordinirajo izvajanje družbene samozaščite v krajevni skupnosti in delovnih organizacijah.

IV. DRUŽBENA SAMOZAŠČITA V KRAJEVNI SKUPNOSTI

10. člen

- Podpisniki si bodo prizadevali uveljaviti družbeno samozaščito v krajevnih skupnostih s tem, da bodo delovnim ljudem in občanom zagotovili pogoje, da bodo le-ti lahko poleg nalog iz 3. člena, še:
- samoupravno organizirani za uresničevanje nalog in dolžnosti s področja družbene samozaščite;
 - organizirali izobraževanje občanov za uresničevanje družbene samozaščite;
 - normativno urejali izvajanje družbene samozaščite;
 - zavzemali se za odpravo raznih kriminogenih žarišč in izvirov;
 - preprečevali družbeno negativne pojave med mladino;
 - zavzemali se za varnost občanov v prometu;
 - na osnovi varnostne ocene sprejemali ukrepe za preprečevanje družbeno negativnih pojavov;
 - obravnavali problematiko mladoletniškega prestopništva in primere zanemarjanja mladoletnikov, ugotavljali vzroke in predlagali ukrepe pristojnim organom;
 - nudili pomoč pri odkrivanju sovražne propagande;
 - sodelovali s postajo milice.

V. DRUŽBENA SAMOZAŠČITA V TOZD

11. člen

- Podpisniki si bodo prizadevali uveljaviti družbeno samozaščito v temeljnih organizacijah združenega dela s tem, da bodo delovnim ljudem zagotovili pogoje, da bodo le-ti lahko poleg nalog iz 3. člena, še:
- samoupravno organizirani za uresničevanje nalog in dolžnosti s področja družbene samozaščite;
 - normativno urejali izvajanje družbene samozaščite;
 - razvijali zavest o varovanju temeljnih vrednot samoupravne socialistične družbe;
 - organizirali in zagotavljali uresničevanje fizičnega, tehničnega, protipožarnega in drugega varstva družbenega premoženja, zaupnih spisov in arhiva;
 - organizirali in uresničevali samoupravno delavsko kontrolo kot samozaščitno obliko interesov delavskega razreda;
 - varovali državno, vojaško, uradno in poslovno tajnost;
 - določali ustrezne ukrepe v primerih odkritja družbeno nevarnih pojavov;
 - krepili družbenopolitično, bsebno odgovornost in delovno disciplino;
 - zagotavljali, da pomembnejša delovna mesta zasede moralno, politično in strokovno kvalificirani kadri ter, da se na odgovornih delovnih mestih ne zaposlijo

osebe, ki so bile že kaznovane zaradi kaznivih dejanj zoper narodno gospodarstvo, zoper ljudstvo in državo in zoper družbeno premoženja;

- določali postopek in način komuniciranja s tujci ter v zvezi z odhajanjem v tujino;
- opredelili, katere kršitve določb o družbeni samozaščiti pomenijo hujšo kršitev delovnih dolžnosti.

VI. MEDSEBOJNA RAZMERJA NOSILCEV DRUŽBENE SAMOZAŠČITE

12. člen

V mestu usmerja in usklajuje dejavnost na področju družbene samozaščite koordinacijski odbor za družbeno samozaščito, ki ga imenuje Skupščina mesta Ljubljane. Koordinacijski odbor za družbeno samozaščito (v nadaljnjem besedilu koordinacijski odbor) šteje 15 članov, od katerih po enega imenujejo skupščine občin Ljubljane in družbenopolitične organizacije mesta; druge člane imenuje Skupščina mesta Ljubljane izmed podpisnikov in drugih organiziranih nosilcev družbene samozaščite.

Koordinacijski odbor opravlja zlasti naslednje naloge:

- sodeluje z organi za družbeno samozaščito v mestu in občinah, v mestnih samoupravnih interesnih skupnostih in drugih mestnih skupnostih, TOZD ter drugih organizacijah združenega dela posebnega družbenega pomena;
- nudi pomoč organom iz prejšnje alineje pri idejnem, praktičnem in organizacijskem delu ter jih seznaja z varnostno problematiko;
- informira javnost o svojem delu in skrbi za krepitev varnostne kulture in osveščanja delovnih ljudi in občanov;
- organizira praznovanje tedna varnosti in družbene samozaščite v mestu;
- spremlja varnostno situacijo, o njej razpravlja in v zvezi s tem sprejema svoj letni akcijski program;
- poroča Skupščini mesta Ljubljane o svojem delu in o problematiki s področja uresničevanja družbene samozaščite;
- daje pobude za pravno urejanje zadev v mestu in za sprejemanje družbenih dokumentov s tega področja, kot so priporočila, resolucije itd.;
- sodeluje z organi za notranje zadeve in ULO.

13. člen

V občini usmerja in usklajuje dejavnost na področju družbene samozaščite koordinacijski odbor za družbeno samozaščito, ki ga imenuje skupščina občine.

Koordinacijski odbor opravlja zlasti naslednje naloge:

- usmerja in usklajuje dejavnost organov za družbeno samozaščito v samoupravnih interesnih skupnostih, krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela;
- nudi pomoč organom iz prejšnje alineje pri idejnem, praktičnem in organizacijskem delu ter jih seznaja z varnostno problematiko;
- sodeluje z mestnim koordinacijskim odborom za družbeno samozaščito;
- informira javnost o svojem delu in skrbi za krepitev varnostne kulture in osveščanje delovnih ljudi in občanov;
- aktivno sodeluje s šolami, delavskimi univerzami, družbenopolitičnimi organizacijami in društvi ter preko njih pomaga pri širjenju varnostne kulture;

- spremlja varnostno situacijo, o njej razpravlja in v zvezi s tem sprejema svoj letni akcijski program;
- poroča skupščini občine o svojem delu in o problematiki s področja uresničevanja družbene samozaščite;
- daje pobude za pravno urejanje zadev v občini in za sprejemanje družbenih dokumentov s tega področja, kot so priporočila, resolucije itd.;
- sodeluje z organi za notranje zadeve.

14. člen

V krajevni skupnosti usmerja in usklajuje dejavnost na področju družbene samozaščite koordinacijski odbor za družbeno samozaščito.

Koordinacijski odbor opravlja zlasti naslednje naloge:

- usmerja in usklajuje dejavnost organov za družbeno samozaščito v krajevni skupnosti in jim nudi pomoč pri idejnem, političnem in organizacijskem delu ter jih seznani z varnostno problematiko;
- informira javnost o svojem delu in skrbi za krepitev varnostne kulture in osveščanje delovnih ljudi in občanov;
- aktivno sodeluje s šolami, OZD, družbenopolitičnimi organizacijami in društvi in preko njih pomaga pri širjenju varnostne kulture;
- spremlja varnostno situacijo, o njej razpravlja in v zvezi s tem sprejema svoj letni akcijski program;
- sodeluje s postajo milice.

15. člen

V temeljni organizaciji združenega dela organizira uresničevanje družbene samozaščite, če je tako določeno v občinskem družbenem dogovoru o družbeni samozaščiti, koordinacijski odbor za družbeno samozaščito, katerega naloge so:

- skrbi za širjenje varnostne kulture v TOZD ter v ta namen sodeluje z družbenopolitičnimi organizacijami in organi v TOZD in skrbi za vzgojno propagandno aktivnost (interno glasilo);
- nadzoruje izvršitev internih in drugih aktov o družbeni samozaščiti ter predlaga njegovo dopolnitev ali spremembo;
- opravlja pregled objektov in predlaga ustrezne tehnične in fizične ukrepe;
- ugotavlja slabosti v internem sistemu ter predlaga način odprave;
- seznani se z varnostno situacijo v TOZD, o njej razpravlja in na tej podlagi sprejema svoj letni akcijski program za delo;
- sodeluje s koordinacijskim odborom za družbeno samozaščito v KS;
- sodeluje z vodjo varnostnega okoliša v enoti milice ter se pri svojem delu opira na njegovo strokovno pomoč in nasvete;
- poroča delavskemu svetu o svojem delu in o problematiki s področja interne samozaščite ter mu odgovarja za svoje delo.

16. člen

Pravosodni organi, organi za notranje zadeve, inšpekcijske službe, drugi državni organi, služba družbenega knjigovodstva, sodišča združenega dela, družbeni pravobranilec samoupravljanja in drugi so dolžni sodelovati v okviru svojih pristojnosti pri izgrajevanju samozaščitnega sistema, zlasti tako:

- da pripravljajo ustrezna navodila, priporočila in napotila, s katerimi bodo konkretneje opredeljena temeljna področja varnostne problematike;
- da nudijo organizacijam združenega dela in drugim organizacijam ter skupnostim strokovno pomoč v zvezi z vprašanji, ki so pomembna za uresničevanje družbene samozaščite in da jih obveščajo o zadevah, ki so zanje neposrednega pomena;
- da redno konkretno obveščajo javnost o vsebini in oblikah sovražnega delovanja in o drugih družbeno škodljivih pojavih in aktivnostih;
- spremljajo negativne pojave in o teh poročajo skupščinam občin in mesta Ljubljane in organom za družbeno samozaščito;
- da obveščajo skupščine občin in mesta Ljubljane o stanju in problemih na področju svoje dejavnosti;
- da sodelujejo v različnih oblikah vzgojno propagandne aktivnosti.

VII. TEDEN VARNOSTI IN DRUŽBENE SAMOZAŠČITE

17. člen

Z namenom, da bi manifestirali podružbljeno skrb za varnost, kot pravico in dolžnost vseh delovnih ljudi in občanov, se v mestu praznuje vsako leto teden varnosti in družbene samozaščite in sicer v tistem tednu, ki vključuje 13. maj.

18. člen

Teden varnosti in družbene samozaščite se praznuje zlasti tako, da se organizirajo proslave, svečane seje samoupravnih organov in vseh zborov skupščine mesta, da se v javnih občilih publicira aktivnost in uspehi na področju uresničevanja družbene samozaščite, razpišejo se nagradni natečaji v šolah na temo družbene samozaščite in njeno uresničevanje, podeljujejo se pohvale in priznanja.

VIII. PLAKETA DRUŽBENE SAMOZAŠČITE

19. člen

Skupščina mesta podeljuje ob tednu varnosti in družbene samozaščite posebno pismeno priznanje: »PLAKETA DRUŽBENE SAMOZAŠČITE MESTA LJUBLJANE« (v nadaljnjem besedilu: plaketa). Plaketa se podeljuje občanom, ki so pokazali posebno zavzetost in uspehe pri širjenju varnostne kulture in koncepta družbene samozaščite ali pa so z enkratnim dejanjem izkazali požrtvovalnost, pogum, izpostavili svoje življenje ali pa preprečili znatno premoženjsko ali drugo škodo.

Pogoje in kriterije za podelitev priznanja Plakete družbene samozaščite mesta Ljubljane se predpiše s pravilnikom, ki ga sprejme Skupščina mesta Ljubljane.

20. člen

O podeljevanju plakete odloča Skupščina mesta Ljubljane na obrazložen predlog koordinacijskega odbora za družbeno samozaščito.

Pobudo za podelitev plakete lahko dajo koordinacijskemu odboru za družbeno samozaščito organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, družbene in politične organizacije, občinski koordinacijski odbori za družbeno samozaščito, organi za notranje zadeve in drugi državni organi.

IX. KONČNE DOLOČBE

21. člen

Podpisniki tega družbenega dogovora se obvezujejo uskladiti svoje interne samoupravne akte s tem dogovorom v roku 6 mesecev po uveljavitvi dogovora.

22. člen

Pobude za spremembe in dopolnitve tega družbenega dogovora lahko da vsak podpisnik.

23. člen

K temu družbenemu dogovoru lahko pristopijo tudi drugi organizirani nosilci družbene samozaščite.

24. člen

Ta družbeni dogovor začne veljati, ko ga podpišejo pooblaščenec večine podpisnikov in se objavi v Uradnem listu SRS.

St. 395/preds.-76

Ljubljana, dne 13. maja 1976.

Družbeni dogovor so podpisali: Skupščina mesta Ljubljane, Skupščina občine Ljubljana Bežigrad, Skupščina občine Ljubljana Center, Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje, Skupščina občine Ljubljana Šiška, Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik, Mestna konferenca SZDL, Mestna konferenca ZKS, Mestna konferenca ZSMS, Mestna zveza sindikatov, Mestni odbor ZZB NOV, Mestni odbor Zveze rezervnih vojaških starešin, samoupravne interesne skupnosti Ljubljana ter organizacije združenega dela posebnega družbenega pomena na področju mesta Ljubljane.

Originalni podpisi se hranijo v predsedstvu Skupščine mesta Ljubljane.

673.

Na podlagi 62. člena statuta Inštituta Jožef Stefan in 38. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 21. seji zбора združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zбора občin dne 29. aprila 1976 in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP

o imenovanju predstavnik družbene skupnosti v svet Inštituta Jožef Stefan

Za Predstavnik družbene skupnosti v svetu Inštituta Jožef Stefan se imenuje

Janez Čemažar

St. 336/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik

Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

674.

Na podlagi 28. člena statuta Doma Ivana Cankarja in 36. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 21. seji zбора združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zбора občin dne 29. aprila 1976 in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP

o imenovanju predstavnik družbene skupnosti v zbor delovne skupnosti Doma Ivana Cankarja

Za predstavnik družbene skupnosti v zboru delovne skupnosti Doma Ivana Cankarja se imenuje

Tomo Zupančič

St. 337/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik

Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

675.

Na podlagi 94. člena statuta Tehniške šole za strojništvo in 36. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 21. seji zбора združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zбора občin dne 29. aprila 1976 in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP

o imenovanju predstavnik družbene skupnosti v svet Tehniške šole za strojništvo

Za predstavnik družbene skupnosti v svetu Tehniške šole za strojništvo se imenuje

Stane Bradeško

St. 338/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik

Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

676.

Na podlagi 15. člena statuta Šole za oblikovanje in 36. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 21. seji zбора združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zбора občin dne 29. aprila 1976 in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP

o imenovanju predstavnik družbene skupnosti v svet Šole za oblikovanje

Za predstavnik družbene skupnosti v svetu Šole za oblikovanje se imenuje

Miljenko Licul

St. 339/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik

Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

677.

Na podlagi 25. člena statuta Zavoda SRS za rehabilitacijo invalidov TOZD Fizikalna medicina in rehabilitacija in 41. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 21. seji zбора združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zбора občin dne 29. aprila in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP

o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v delavski svet Zavoda SRS za rehabilitacijo invalidov — TOZD Fizikalna medicina in rehabilitacija

Za predstavnika družbene skupnosti v delavskem svetu Zavoda SRS za rehabilitacijo invalidov — TOZD Fizikalna medicina in rehabilitacija se imenuje

Mirko Lokar

Št. 340/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik
Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

678.

Na podlagi 15. člena statuta Svetovalnega centra za otroke, mladoletnike in starše in 36. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 21. seji zбора združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zбора občin dne 29. aprila 1976 in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP

o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svet Svetovalnega centra za otroke, mladoletnike in starše

Za predstavnika družbene skupnosti v svetu Svetovalnega centra za otroke, mladoletnike in starše se imenuje

dr. Barica Marentič-Požarnik

Št. 341/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik
Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

679.

Na podlagi 83. člena statuta Solskih delavnic tehniških šol in 36. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 21. seji zбора združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zбора občin dne 29. aprila 1976 in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP

o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svet Solskih delavnic tehniških šol

Za predstavnika družbene skupnosti v svetu Solskih delavnic tehniških šol se imenuje

Boris Jenko

Št. 342/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik
Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

680.

Na podlagi 33. člena statuta II. gimnazije v Ljubljani in 36. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 21. seji zбора združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zбора občin dne 29. aprila 1976 in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP

o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti v svet II. gimnazije v Ljubljani

Za predstavnike družbene skupnosti v svetu II. gimnazije se imenujejo

Iva Križnar

Rado Lipič

Igor Makovec

Št. 343/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik
Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

681.

Na podlagi 16. člena statuta Gimnazije Šentvid in 36. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-298/74) je Skupščina mesta Ljubljane na 21. seji zбора združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zбора občin dne 29. aprila 1976 in na 21. seji družbenopolitičnega zбора dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP

o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svet Gimnazije Šentvid

Za predstavnika družbene skupnosti v svetu Gimnazije Šentvid se imenuje

Engelbert Zorc

Št. 344/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik
Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

682.

Na podlagi 18. člena statuta Šolskega zdravstvenega centra Ljubljana in 36. in 125. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13-293/74) je Skupščina mesta Ljubljane in 21a. seji zbora združenega dela dne 29. aprila 1976, na 21. seji zbora občin dne 29. aprila 1976 in na 21. seji družbenopolitičnega zbora dne 26. aprila 1976 sprejela

SKLEP**o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti v svet Šolskega zdravstvenega centra Ljubljana**

Za predstavnike družbene skupnosti v svetu Šolskega zdravstvenega centra Ljubljana se imenujejo

Božo Česnik
dr. Ana Kraker-Starman
Anica Okršlar
mag. Vladimir Petkovič
Marija Radovanovič

Št. 345/preds.-76

Ljubljana, dne 29. aprila 1976.

Predsednik
Skupščine mesta Ljubljane
Tone Kovič, dipl. inž. I. r.

683.

Na podlagi 2. člena odloka o ureditvi cestnega prometa v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 10-410/76) in 17. člena odloka o izvršnem svetu Skupščine mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 33-968/74) je Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljane na svoji 180. seji dne 27. maja 1976 sprejel

ODREDBO**o načrtu prometnega režima na območju mesta Ljubljane in ukrepih za njegovo izvajanje****1. člen**

Zaradi razbremenitve cestnega prometa v ožjem središču mesta Ljubljane se uredijo obvozi in sicer:

- Ježica—Sentvid, za vsa vozila,
- Stožice—Šiška, za osebna vozila in tovorna vozila do 4 ton največje dovoljene teže,
- Šiška—Vič (Večna pot), za osebna vozila,
- Titova—Dolenjska cesta, za vsa vozila, za tovornjake obvezno.

Potek obvoznih cest je razviden iz načrta prometnega režima, ki je sestavni del te odredbe in se nahaja na Uradu za promet.

Izvršni svet SML bo določil OZD, ki bo izvedla vsa dela v zvezi z ureditvijo obvozov navedenih v 1. členu te odredbe in bo z njo sklenil posebno pogodbo.

2. člen

Posebni rumeni prometni pasovi za vozila, ki jih določa 34. člen odloka o ureditvi cestnega prometa v Ljubljani (Uradni list SRS, št. 10/76) v nadaljnjem besedilu "Odlok", se raznamujejo na naslednjih cestah:

- obojestranska neprekinjena rumena pasova na Titovi cesti od Bavarskega dvora do Šubičeve ulice, ob zahodni strani Trga osvoboditve, Gradišče do Rimske ceste,

— enosmerni rumeni pas ob južni strani Gospodarske ceste do Ajdovščine,

— enosmerni rumeni pas po desni strani vozišča od Ambroževega trga po Poljanski cesti, Ciril Metodovega trga, Stritarjevi ulici, Tromostovju, Wolfovi in Šubičevi ulici do Valvazorjeve ulice,

— obojestranski prekinjeni rumeni pasovi, ki veljajo le ob prometnih konicah in sicer v času od 5.30 do 7.30 in od 13.30 do 15.30 na Titovi cesti od Bavarskega dvora do križišča z Linhartovo cesto in na Celovski cesti od Delavskega doma do križišča z Djakovičevo ulico.

3. člen

Posebne cestne površine namenjene predvsem pešcem so:

- Čopova ulica
- Nazorjeva ulica
- Čufarjeva ulica od Miklošičeve ceste do Resljeve ceste
- Puharjeva ulica od Zupančičeve ulice do Ajdovščine
- Ključavničarska ulica
- Krojaška ulica
- Ribja ulica
- Medarska ulica
- Obrežna steza
- Za Čreslom
- Cankarjeva cesta med Titovo cesto in Beethovovo ulico
- Valvazorjeva ulica od Šubičeve ulice do Tomšičeve ulice
- Petkovškovo nabrežje od Prešernovega trga do Za Čreslom
- Stari trg od Pod Trančo do začetka Gornjega trga
- Adamič-Lundrovo nabrežje
- Mestni trg od Ključavničarske ulice do Pod Trančo
- Pod Trančo
- Plečnikov trg
- Knafljev prehod
- Hribarjevo nabrežje od Tromostovja do Dvorpega trga
- Čevljarska ulica
- Zidovska ulica
- Križevniška soteska
- Trubarjeva cesta od Obrežne steze do Prečne ulice
- Jurčičev trg

V seznamu niso zajete tiste površine, ki so sicer po svojih gradbeno tehničnih zasnovah namenjene pešcem.

4. člen

Na posebnih cestnih površinah za pešce iz 3. člena je dovoljen dovoz in odvoz blaga z dostavnimi vozili le v omejenem času in sicer:

a) v nočnem času od 21. do 6. ure z vozili do 10 ton največje dovoljene teže,

b) sveža in hitro pokvarljiva živila, dopoldan od 8. do 10. ure in popoldan od 16. do 17. ure, z vozili do 4 tone največje dovoljene teže, izjema so hladilniki do 10 ton največje dovoljene teže. V popoldanskem času od 16. do 17. ure je dovoljena dostava in odvoz tudi ostalih živil, gospodinskih potrebščin in drugega blaga.

Izven določenega časa iz prejšnjega odstavka lahko uporabljajo te cestne površine le vozila določena v 7. členu odloka in vozila, ki dobe za to posebno dovoljenje.

Stanovalci, ki imajo domicilno nalepko lahko pripeljejo in odpeljejo osebno vozilo na površino namenjeno pešcem, če tam stanujejo, vendar na tej površini ne smejo parkirati.

V vsakem primeru morajo vsa vozila upoštevati prednost pešcev ter ne smejo izsiljevati prednosti.

5. člen

Dovoz in odvoz blaga v ožjem središču mesta izven posebnih cestnih površin za pešce je dovoljen:

a) v nočnem času med 21. in 5. uro z vozili do 10 ton največje dovoljene teže,

b) na površinah označenih z rumenimi pasovi in tam, kjer je prepovedano ustavljanje in parkiranje, ter na kolesarskih stezah je dovoljen dovoz za sveže in hitro pokvarljivo blago v času od 8. do 10. ure in od 16. do 17. ure z vozili do 4 tone največje dovoljene teže; izjema so hladilniki do 10 ton največje dovoljene teže. To ne velja za organizacijo združenega dela, ki ima izven cestne površine lastni parkirni prostor za razkladanje in nakladanje ali si je pridobila poseben rezerviran prostor za dostavna vozila,

c) na ostalih vozniških površinah je možen dovoz in odvoz blaga v vsakem času z vozili do 10 ton največje dovoljene teže, razen v času prometnih konic to je v času od 5.30 do 7.30 in od 13.30 do 15.30 ure.

6. člen

Dostava blaga na ostalem mestnem območju je možna ob vsakem času in z vozili tudi nad 10 ton največje dovoljene teže pod pogojem, da ne ovirajo tekočega prometa. Omejitve so vezane na zakonske predpise.

7. člen

Kolesarji lahko vozijo po vseh cestah, ki imajo zgrajene posebne kolesarske steze ali zaznamovane posebne kolesarske pasove, kakor tudi po vseh ostalih cestah, kjer to ni posebej prepovedano.

Posebej zaznamovani kolesarski pasovi na vozišču so na naslednjih cestah in ulicah:

— Gospodsvetska cesta od Delavskega doma do Zupančičeve ulice

— Zupančičeva ulica od Gospodsvetske do Cankarjeve ceste

— Cankarjeva cesta

— Beethovnova ulica od Cankarjeve ceste do Suhičeve ulice

— Trg OF od Bavarskega dvora do Miklošičeve ceste

— Miklošičeva cesta

— Pražakova ulica od Miklošičeve ceste do Resjeve ceste

— Čopova ulica

— Prešernov trg

— Adamič-Lundrovo nabrežje

— Zmajski most

— Cankarjevo nabrežje

— Čevljarški most

— Breg

— Novi trg

— Gosposka ulica od Novega trga do Trga francoske revolucije

— Trg francoske revolucije

— Rimska cesta

Na ostalih mestnih ulicah velja za kolesarje isti režim kot za ostala vozila s tem, da morajo voziti skrajno desno ob pločniku.

Kolesarji nimajo prednosti na posebnih cestnih površinah za pešce. Na teh površinah je tudi prepovedan promet s kolesi na motorni pogon.

Kolesarski promet je prepovedan na vseh voziščih po katerih potekajo proge mestnega javnega prometa ter na

— cesti skozi predor pod gradom

— Krekovem trgu

— Kopitarjevi ulici in

— Resljevi cesti

Določilo prejšnjega odstavka ne velja kjer so kolesarski pasovi zaznamovani na vozišču.

8. člen

Odstavljanje koles je dovoljeno samo tam, kjer so po načrtu prometnega režima določene posebne lokacije za kolesarnice.

Organizacije združenega dela in druge organizacije so dolžne namestiti v bližini svojih vhodov v poslovne prostore stojala za kolesa, kjer je to glede na širino pločnika in gostoto prometa možno. Odstavljanje koles na teh prostorih je brezplačno in nečuvano.

9. člen

Posebni javni parkirni prostori, kjer je organizirano parkiranje vozil so:

— parkirišče hotela Turist od 6. do 22. ure

— parkirišče Pogačarjev trg od 5. do 19. ure

— parkirišče Krekov trg od 5. do 19. ure

— parkirišče Union od 0. do 24. ure

— parkirišče Trg osvoboditve od 7. do 20. ure

— parkirišče Trg revolucije od 5. do 20. ure

— parkirišče Tivoli od 5. do 20. ure

— parkirišče Zale I. od 11. do 15. ure

— parkirišče Zale II. od 11. do 18. ure

Uporabnina za parkirni prostor znaša 4 din za parkiranje do 3 ure.

Parkirni prostor na parkirišču Tivoli se lahko rezervira za vse delovne dni v tednu za čas od 5. do 16. ure s plačilom 100 din mesečne uporabnine.

10. člen

Posebni javni parkirni prostori, na katerih je parkiranje časovno omejeno in so nameščene ure za plačevanje uporabnine so:

— Kersnikova ulica ob zahodni strani

— Zupančičeva ulica ob zahodni strani in ob vzhodni strani med Tomšičevo ulico in Cankarjevo cesto

— Kidričeva ulica

— Prežihova ulica ob zahodni strani in ob vzhodni strani od Cankarjeve ceste do Kidričeve ulice

— Cankarjeva cesta ob južni strani od Prešernove ceste do Zupančičeve ulice

— Tomšičeva ulica ob južni strani od Titove ceste do Prešernove ceste

— Beethovnova ulica od Kidričeve ulice do Cankarjeve ceste

— Pražakova ulica ob severni strani pred pošto, od Cigaletove ulice do Miklošičeve ceste in ob južni strani od Miklošičeve ceste do M. Pijadejeve ceste

— Cigaletova ulica

— Trdinova ulica ob južni strani od Cigaletove ulice do Titove ceste

— Miklošičeva cesta ob vsej zahodni strani razen ob Marxovem parku

— M. Pijadejeva cesta ob zahodni strani od Čufarjeve ulice do Pražakove ulice

— Trubarjeva cesta od Miklošičeve ceste do Obrežne steze

— Trg osvoboditve ob vzhodni strani parka.

Uporabnina za parkiranje osebnih vozil znaša 1 din za 20 minut oziroma 3 din za eno uro parkiranja. Obveznost plačevanja uporabnine je vsak delavnik od 6. do 20. ure.

11. člen

Posebni javni prostori, kjer je parkiranje časovno omejeno in mora voznik namestiti lastno parkirno uro, parkiranje pa je sicer brezplačno (modra cona) so:

— Vošnjakova ulica

— Kersnikova ulica ob vzhodni strani

— Puharjeva ulica ob južni strani

— Valvazorjeva ulica od Veselove ulice do Šubičeve ulice

— Veselova ulica od Prešernove ceste do Valvazorjeve ulice

— Erjavčeva cesta

— Pražakova ulica ob južni strani med Titovo cesto in Cigaletovo ulico

— M. Pijadejeva cesta od Tavčarjeve ulice do Čufarjeve ulice in ob vzhodni strani od Čufarjeve ulice do Pražakove ulice

— Dalmatinova ulica od Miklošičeve ceste do M. Pijadejeve ceste in ob severni strani od Titove ceste do Miklošičeve ceste

— Mestni trg

Voznik osebnega avtomobila lahko ob delavnikih v času od 6. do 18. ure parkira na parkirnih površinah iz prejšnjega odstavka največ dve uri, pod pogojem, da ima na vidnem mestu vetrobranskega stekla nameščeno parkirno uro iz katere je razviden čas prihoda in odhoda.

12. člen

Splošni javni parkirni prostori za osebna vozila znotraj ožjega središča mesta Ljubljane, kjer je dovoljeno neomejen čas parkiranja in se ne plača uporabnina so:

— Dvoržakova ulica

— M. Pijadejeva cesta od Pražakove ulice proti Trgu OF in od Prečne ulice do Trubarjeve ceste

— Trubarjeva cesta ob severni strani od Prečne ulice do Resljeve ceste

— Vegova ulica

— Gosposka ulica ob zahodni strani od Dvornega trga do Peternelelove ulice

— Peternelelova ulica

— Dvorni trg

— Turjaška ulica

— Novi trg

— Breg ob zahodni strani

— Trg francoske revolucije

— Emonska cesta

— Rimska cesta ob južni strani

— Snežniška ulica ob vzhodni strani

— Trg MDB ob zahodni strani od Aškerčeve ceste do Rimske ceste

— Gregorčičeva ulica od Prešernove ceste do Igriške ulice in ob južni strani od Igriške ulice do Vegove ulice

— Igriška ulica ob vzhodni strani od Erjavčeve ceste do Gregorčičeve ulice

— Križevniška ulica ob južni strani

— Salendrova ulica ob severni strani

— Gornji trg

— Levstikov trg

— Gallusovo nabrežje

— Jama ob Kersnikovi ulici.

13. člen

Izven posebnih in splošnih javnih parkirnih prostorov ni dovoljeno parkiranje v ožjem središču mesta na javnih cestah in drugih prometnih površinah.

14. člen

Posebni javni parkirni prostor je avtosejem ob Litijski cesti, ki ga sestavljata samo sejmišče in parkirni prostor.

Uporabnina posebnega javnega parkirnega prostora sejmišča znaša za čas avtosejma:

za osebni avto 40 din

za motorno kolo 10 din

za tovorni avto 50 din

za priklopnik 15 din

Uporabnina za parkiranje na parkirnem prostoru znaša za obiskovalca sejma 4 din.

15. člen

Avtobusom tranzitnih linij, katerih postanek je daljši od 30 minut in krajši od dveh ur se dovoljuje parkiranje na posebnem parkirnem prostoru ob Vilharjevi ulici s posebnim dovoljenjem prometne pisarne avtobusne postaje. Avtobusna postaja je dolžna vzdrževati po posebni pogodbi parkirni prostor ob Vilharjevi cesti.

16. člen

Uporabnina za javni parkirni prostor za turistične avtobuse znaša v času od 6. do 20. ure 20 din za tri ure parkiranja.

17. člen

Parkiranje tovornjakov in avtobusov, ki nimajo organiziranega lastnega parkiranja izven javnih cestnih površin, je dovoljeno le na javnem parkirnem prostoru na Ježici.

Uporabnina za parkiranje znaša za:

a) za tovorno vozilo ali avtobus 2,00 din ura

b) za tovorno vozilo s prikolico 3,00 din ura

18. člen

Izjemoma se lahko začasno dovoli parkiranje tovornih vozil tudi na drugih lokacijah izven lokacije po členu 17.

Dovoljenje za začasno parkiranje izda Urad za promet na osnovi sklepa Izvršnega sveta SML.

Pravico uporabe začasnih parkirnih prostorov na posameznih lokacijah lahko pridobe organizacije zdru-

ženega dela, ki se bavijo s transportno dejavnostjo in ki se pogodbeno obvežejo, da bodo zagotovile minimalno vzdrževanje posebnega parkirnega prostora, sofinancirale razširitev parkirnega prostora na Ježici oziroma novega parkirišča ob Dolenjski cesti in plačale mesečno uporabnino 200 din za vsako tovorno vozilo po številu rezerviranih mest.

Pogodbo iz prejšnjega odstavka sklene zainteresirana organizacija z OZD Komunalno podjetje Ljubljana.

19. člen

Organizacije združenega dela in druge organizacije in organi lahko za službene potrebe pridobe na cestnih površinah predvidenih za parkiranje, rezervirane parkirne prostore po postopku, določenem s 13. členom odloka o ureditvi cestnega prometa v Ljubljani.

Uporabnina za rezervirane parkirne prostore v ožjem mestnem središču znaša mesečno 350 din.

Uporabnina rezerviranega parkirnega prostora izven ožjega središča mesta znaša 200 din mesečno.

Uporabnik rezerviranega parkirnega prostora je dolžan na lastne stroške preko pooblaščenice organizacije zaznamovati in redno vzdrževati rezervirani parkirni prostor.

20. člen

Organizacija združenega dela lahko dobi rezervirano površino za dovoz in odvoz blaga na pločniku, če je ta širok najmanj štiri metre, vendar brez pravice parkiranja. Na take površine je možen dovoz in odvoz blaga v vsakem času z vozili do 4 tone največje dovoljene teže.

Za rezervacijo po prejšnjem odstavku je potrebno posebno dovoljenje.

Posebno dovoljenje za rezervirane površine po prvem odstavku daje Urad za promet SML, ki z odločbo določi tudi pogoje za uporabo.

Uporabnina za rezervirano površino za dostavo blaga znaša 400 din mesečno.

21. člen

Parkiranje v javnih garažah na Trgu revolucije in na Miklošičevi ulici ureja OZD Avtohiša, TOZD garaže in parkiranje na osnovi lastnega pravilnika.

Na višino uporabnine za parkiranje v javnih garažah daje soglasje Izvršni svet SML.

22. člen

Odvoz nepravilno parkiranih avtomobilov opravlja na zahtevo pooblaščenice uradne osebe organizacija, ki jo določi Izvršni svet SML.

Lastnik oziroma uporabnik odpeljanega vozila je dolžan plačati stroške za odstranitev vozila v višini 500 din ob prevzemu vozila, poleg tega pa še kazni za prekršek.

23. člen

Sestavni del te odredbe je načrt o prometnem režimu, katerega izvirnik hrani Urad za promet SML, ki

je tudi hkrati odgovoren za njegovo uresničevanje in izvajanje.

24. člen

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Vsa določila te odredbe morajo biti izvršena najkasneje v 90 dneh potem, ko začne veljati.

Št. 683/1-76

Ljubljana, dne 28. maja 1976.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine mesta Ljubljane
Dagmar Šuster l. r.

CELJE

684.

Svet za pospeševanje gospodarskega razvoja in družbeno planiranje občine Celje izdaja na podlagi 5. člena odloka o ukrepih družbene kontrole cen iz pristojnosti občine (Uradni list SRS, št. 14/1973 in 31/1974) in na podlagi dogovora o izvajanju politike cen izdelkov in storitev iz pristojnosti republike in občin v letu 1976

ODREDBO

o najvišjih stopnjah marže za nekatere prehrabene proizvode v prodaji na drobno

1. člen

V prodaji na drobno smejo organizacije združenega dela in druge organizacije, ki se ukvarjajo s prometom prehrabnih proizvodov, zaračunavati maržo na nabavno ceno po naslednjih najvišjih stopnjah:

	%
— margarina ter rastlinska in živalska mast;	12
— riž, zdrob in moka vseh vrst razen pšenične moke, testenine, kavovine (sladna kava, mleto kavovina), cikorija, jedilna sol, kis;	14
— zelenjavne predelave in konzerve (zelenjavni sokovi, kislo zelje, zmrznjena zelenjava, vložena zelenjava ipd.);	15
— predelava sadja in konzerve (sirupi, sadni sokovi, marmelade, džemi, kompoti, sušeno in kandirano sadje vključno rozine in dateljni);	15
— ribje predelave (sušene, soljene, prekajene, marinirane ribe, ribje konzerve, ribje paštete in antipaste z zelenjavo in brez);	15
— med, medica	15
— bučno in olivno olje, olje iz koruznih klic, oljne repice, ricinovo olje;	15
— prava kava;	15
— brezalkoholne pijače (naravne in umetne pijače, mineralna voda, sodavica);	18
— naravne alkoholne pijače (naravna vina in žganje);	18

— pivo;	18
— škrob in izdelki iz škroba (dekstrini, glu- tein, pudingi);	18
— kvas;	18
— čaji vseh vrst;	18
— južno sadje (pomaranče, limone, grenivke, mandarine in banane);	15
— krompir, jabolka;	12
— vse drugo sadje, zelenjava in vrtnine;	20
— delikatese iz zelenjave (gorčica, antipaste, majoneze itd.);	20
— jušni koncentri;	20
— bonboni (trdi, polnjeni, žele in drugi) in sla- ščice;	20
— kakao proizvodi (kakao, čokolada vseh vrst, vključno polnjeni, desert ipd.);	20
— konditorski proizvodi iz moke (keksi, peci- vo, krekerji, vafli ipd.);	20
— likerji vseh vrst	25
— močne alkoholne pijače (rum, konjak, vod- ka, vinjak)	25
— umetna vina (vermouth, porto, malaga, pe- neča vina);	25
— začimbe (domače in uvožene)	25
— druga živila, ki niso urejena z drugimi predpisi, sklenjenimi z družbenimi dogovori ali samoupravnimi sporazumi v okviru poslovnih skupnosti;	17

2. člen

Natančnejša pojasnila o tem, za katera živila je do-
ločena posamezna marža, daje po potrebi svet za po-
speševanje gospodarskega razvoja in družbeno plani-
ranje.

Navedene marže veljajo za trgovske organizacije
združenega dela, dokler te ne organizirajo svojega po-
slovanja v smislu 45. člena ustave Socialistične repub-
like Slovenije, ali dokler se za posamezna živila oziro-
ma skupine živil ne sklenejo družbeni dogovori ali
samoupravni sporazumi v okviru ustreznih poslovnih
skupnosti.

3. člen

Ta odredba začne veljati z dnem objave v Urad-
nem listu SRS.

Z dnem, ko začne veljati ta odredba, preneha ve-
ljati odredba o najvišjih stopnjah marž za živila v
prodaji na drobno (Uradni list SRS, št. 19-945/1975).

Celje, dne 20. maja 1976.

Predsednik
sveta za pospeševanje gospodarskega
razvoja in družbeno planiranje

Risto Gajšek l. r.

MOZIRJE

685.

Skupščina občine Mozirje je po 2. odstavku 5.
člena zakona o stanarinah (Uradni list SRS, št. 50/72),
126. člena statuta občine Mozirje (Uradni list SRS,
št. 12/74) in v skladu z dogovorom o izvajanju poli-
tike cen izdelkov in storitev iz pristojnosti republike
in občin v letu 1976, na seji Zbora združenega dela,
Zbora krajevnih skupnosti in Druženopolitičnega
zbora dne 14. maja 1976 sprejela

ODLOK

o zvišanju stanarin

1. člen

Na območju občine Mozirje se stanarine s 1. ju-
nijem 1976 zvišajo za 20 %.

2. člen

Osnova za določitev stanarine v letu 1976 je za
25 % v letu 1975 povišana stanarina na vrednost sta-
novanja, ugotovljena z odlokom Skupščine občine Mo-
zirje o ugotovitvi vrednosti stanovanjskih hiš in sta-
novanj (Uradni list SRS, št. 19/73).

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Urad-
nem listu SRS. S tem dnem preneha veljati odlok o
najvišji stanarini za vse kategorije stanovanj v ob-
čini Mozirje (Uradni list SRS, št. 10/76).

Št. 010-17/76-1

Mozirje, dne 14. maja 1976.

Predsednik
Skupščine občine Mozirje
Frane Šarb l. r.

686.

Skupščina občine Mozirje je na podlagi 3. člena
zakona o stanarinah (Uradni list SRS, št. 50/72), 123.
in 126. člena statuta občine Mozirje (Uradni list SRS,
št. 12/74) na seji Zbora združenega dela, Zbora kra-
jevnih skupnosti in Druženopolitičnega zbora dne
14. maja 1976 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o podrobnejši do-
ločitvi, kaj se šteje za investicijsko vzdrževanje, re-
vitalizacijo, tekoče vzdrževanje, upravljanje in obra-
tovanje stanovanjskih hiš na območju občine Mozirje

1. člen

V odloku o podrobnejši določitvi, kaj se šteje za
investicijsko vzdrževanje, revitalizacijo, tekoče vzdr-
ževanje, upravljanje in obratovanje stanovanjskih hiš
na območju občine Mozirje (Uradni list SRS, št. 11/75)
se spremenijo naslednje določbe:

— v 13. alineji 1. člena se besedilo spremeni tako, da se pravilno glasi: popravilo ali zamenjava dotrajanih kurilnih in drugih naprav za centralno kurjavo, dotrajane inštalacije, centralne ali etažne kurjave, toplotne inštalacije in hišnega priključka;

— v 7. členu se besedilo zadnje alineje pod točko a) spremeni tako, da se pravilno glasi: stroški rednih servisov kurilnih in drugih naprav za centralno kurjavo, osebnih in tovornih dvigal, toplovodnih postaj, registrov in hidroforjev;

— druga alineja točke b) 7. člena pa se spremeni tako, da se pravilno glasi: pleskanje notranjih oken in vrat, ki niso na fasadnih zidovih ter drugih elementov opreme v stanovanju;

— besedilo 10. člena se spremeni tako, da se pravilno glasi: stroški obratovanja stanovanjske hiše, ki gredo v breme imetnika stanovanjske pravice, so tudi stroški komunalnih storitev individualne komunalne potrošnje (voda, kanalizacija, elektrika, PTT, plin, smeti, fekalije, dimnikarske storitve, centralno ogrevanje stanovanj in obračun obratovalnih stroškov);

— besedilo 12. člena se spremeni tako, da se pravilno glasi: Izvršni svet SO Mozirje je pooblaščen v spornih primerih tolmačiti, kaj spada v investicijsko vzdrževanje stanovanjske hiše, revitalizacijo, tekoče vzdrževanje skupnih delov in naprav v stanovanjski hiši, v tekoče vzdrževanje stanovanja ali v stroške za upravljanje stanovanjske hiše.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 010-75/75

Mozirje, dne 14. maja 1976.

Predsednik
Skupščine občine Mozirje
Franc Šarč l. r.

SKUPŠČINA OBČINE LJUBLJANA ŠIŠKA

687.

Na podlagi 155. člena statuta občine Ljubljana Šiška je Skupščina občine Ljubljana Šiška na skupni seji Zbora združenega dela, Zbora krajevnih skupnosti in Družbenopolitičnega zbora dne 26. maja 1976 sprejela

ODLOK

o dopolnitvi odloka o Izvršnem svetu Skupščine občine Ljubljana Šiška

1. člen

Odloku o izvršnem svetu Skupščine občine Ljubljana Šiška (Uradni list SRS, št. 34/1974) se v tretjem členu doda za tretjo nova četrta alineja, dosedanja četrta alineja postane peta itd.

Nova četrta alineja se glasi:

— dovoljuje manjše odmike od sprejetega urbanističnega programa, urbanističnega načrta in zazidalnega načrta glede posameznih objektov in komunalnih naprav.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 1-020-014/76-450/76

Ljubljana, dne 26. maja 1976.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Šiška
Stane Plemenitaš, dipl. inž. l. r.

SLOVENSKE KONJICE

688.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 185. členu ustave SR Slovenije in 134. in 235. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 10-236/74) na ločenih sejah vseh zborov občinske skupščine dne 27. maja 1976 sprejela

STATUTARNI SKLEP

o dopolnitvi statuta občine Slovenske Konjice

1. člen

V statutu občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 10-236/74) se izvršijo naslednje dopolitve:

V III. poglavju za 170. členom 7. razdelka »Predsednik občinske skupščine in predsedniki zborov« doda nov 7a razdelek, ki se glasi: »Predsedstvo občinske skupščine« in novi 170 a, 170 b in 170 c člen, ki se glasi:

»170 a člen

Ob neposreani vojni nevarnosti ali če je treba zavarovati naš samoupravni socialistični sistem, ob elementarnih in drugih nesrečah večjega obsega ter v drugih podobnih izrednih razmerah, ko se občinska skupščina ne more sestati, potrebno pa je takojšnje in nujno ukrepanje, da se zavaruje naša samoupravna socialistična ureditev, ohranijo človeška življenja, ki so v nevarnosti, zavarujejo materialne dobrine in premoženje večjega obsega, izvedejo obrambni ukrepi, razglasi mobilizacija delovne sile in materialnih sredstev, ohrani javni red in mir oziroma storijo drugi ukrepi družbene samozasčite, odloča o vseh vprašanjih iz pristojnosti občinske skupščine njeno predsedstvo.

170 b člen

Predsedstvo občinske skupščine sestavljajo predsednik in podpredsednik občinske skupščine, predsednik izvršnega sveta, predsedniki zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora občinske skupščine.

Odsotnega predsednika nadomešča z vsemi pooblastili podpredsednik občinske skupščine.

Predsednik občinske skupščine je po svojem položaju predsednik predsedstva.

Člana predsedstva sta po svojem položaju sekretar Občinskega komiteja zveze komunistov Slovenije in predsednik občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije.

170 c. člen

Če nastane kateri od primerov iz 170 a. člena tega statuta, pa se tudi predsedstvo občinske skupščine ne more sestati, lahko predsednik predsedstva občinske skupščine sprejema posamezne ukrepe iz pristojnosti občinske skupščine, določene v 170 a. členu tega statuta.

Sprejete ukrepe mora predsedstvo občinske skupščine oziroma predsednik predsedstva občinske skupščine predložiti v potrditev občinski skupščini brž, ko se ta lahko sestane.

2. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 011-1/76-1

Slovenske Konjice, dne 27. maja 1976.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Filip Bešković l. r.

689.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po II. točki odloka Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije o razporeditvi delovnega časa v okviru petdnevnega delovnega tedna (Uradni list SRS, št. 51-306/71) in 134. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 10-236/74) na seji vseh zborov občinske skupščine dne 27. maja 1976 sprejela

ODLOK

o delovnem času v občinskih upravnih organih
Slovenske Konjice

1. člen

Občinski upravni organi Slovenske Konjice delajo vse delovne dni, razen ob sobotah.

Delovni čas traja 42 ur tedensko.

2. člen

Delovni čas občinskih upravnih organov je nedeljen in traja ob ponedeljkih, torkih, četrkih in petkih od 6. do 14. ure, ob sredah pa od 6. do 16. ure.

3. člen

Občinski upravni organi so dolžni sprejemati ne-
vabljenе stranke v ponedeljek, sredo in petek, in si-
cer:

v ponedeljek in petek od 7. do 12. ure
v sredo od 7. do 12. ure in od 14. do 16. ure.

Občinski inšpektorji sprejemajo stranke samo ob sredah od 7. do 12. ure in od 14. do 16. ure.

Občinski upravni organi so dolžni sprejemati ne-
vabljenе stranke tudi v drugih delovnih dneh, če
gre za nujne primere. Če je sporno ali gre za nujen
primer, odloči o tem predstojnik temeljne organiza-
cijske enote.

4. člen

Ne glede na določila 3. člena tega odloka se mo-
rajo sprejemati stranke v dneh, ko delajo upravni or-
gani v celotnem dnevnem delovnem času pri na-
slednjih enotah:

- v matični službi,
- v sprejemni pisarni,
- v prijavno odjavni službi v oddelku za ljud-
sko obrambo,
- pri krajevnih uradnih.

5. člen

Nevabljenе stranke se sprejemajo v sprejemni pi-
sarni.

Predsednik občinske skupščine, predsednik izvrš-
nega sveta, sekretar občinske skupščine ter sodnik
za prekrške sprejemajo stranke v svojih uradnih pro-
storih.

6. člen

V dnevih, ki so določeni za sprejemanje strank,
morajo biti vsi delavci na svojih delovnih mestih s
prekinitvijo 30 minut v dopoldanskem času za ma-
lico.

Le v izjemnih primerih, kot je bolezen, dopust ali
kadar gre za opravila, ki jih ni mogoče odlagati, je
delavec lahko odsoten.

7. člen

Kadar je treba dajati strankam pojasnila, da bi
mogle urediti razna vprašanja, zaradi katerih priha-
jajo, so pristojne službe dolžne, da vnaprej pripra-
vijo kratka pismena navodila oziroma pojasnila, ki
se dajejo strankam namesto ustnih pojasnil.

8. člen

Ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok
občinske skupščine o okvirnem delovnem času ob-
činskih upravnih organov Slovenske Konjice (Uradni
vestnik Celje, št. 35-479/66).

9. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v
Uradnem listu SRS.

St. 14-1/76-1

Slovenske Konjice, dne 27. maja 1976.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Filip Bešković l. r.

690.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 2. čl. zakona o stanarinah (Uradni list SRS, št. 50-379/72) in 136. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 10-236/74) na seji zboru združenega dela in na seji zboru krajevnih skupnosti dne 27. maja 1976 sprejela

ODLOK

o amortizacijski dobi stanovanjskih hiš

1. člen

Samoupravna stanovanjska skupnost nadomešča v obliki amortizacije vrednosti stanovanjskih hiš, ki so bile vnešene v sklad bivšega stanovanjskega podjetja.

Obveznost plačanja amortizacije se nanaša na dokončne stavbe, ki opravljajo ustrezno funkcijo v dejavnostih samoupravne stanovanjske skupnosti.

2. člen

Osnova za določitev amortizacije stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lastnini je enaka v osnovi za izračun stanarine.

3. člen

Amortizacijska doba stanovanjskih hiš znaša:

1. zidane zgradbe iz opeke in armiranega betona ali armiranega betona in kakega drugega trdega materiala:

amortizacijska doba 100 let

amortizacijska stopnja 1%

2. montažne zgradbe in zgradbe iz mešane konstrukcije:

amortizacijska doba 80 let

amortizacijska stopnja 1,25%

3. montažne zgradbe iz lahkih materialov (les in drugi material):

amortizacijska doba 50 let

amortizacijska stopnja 2%

4. člen

Ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o amortizaciji stanovanjskih hiš (Uradni list SRS, št. 41-937/73).

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS,

Št. 428-1/76-1

Slovenske Konjice, dne 27. maja 1976.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice

Filip Beškovič l. r.

691.

Izvršni svet Skupščine občine Slovenske Konjice je po 56. členu zakona o financiranju splošnih družbenih potreb družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 39-461/74) in 155. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 10-236/74) na seji dne 26. maja 1976 sprejel

SKLEP

o potrditvi zaključnih računov skladov občine Slovenske Konjice za leto 1975

1

Potrdijo se zaključni računi skladov občine Slovenske Konjice za leto 1975 in sicer:

1. Komunalnega sklada:

	din
— dohodki	1.984.023,76
— izdatki	1.648.634,30
— ostanek sredstev	335.389,46

2. Sklada za financiranje potreb teritorialne obrambe:

— dohodki	1.714.677,40
— izdatki	1.529.326,80
— ostanek sredstev	185.350,60

3. Sklada za financiranje investicij družbenega standarda:

— dohodki	15.266.007,97
— izdatki	14.342.819,66
— ostanek sredstev	923.188,31

4. Gasilskega sklada:

— dohodki	257.088,75
— izdatki	218.052,50
— ostanek sredstev	39.036,25

5. Sklada za komunalno urejanje stavbnih zemljišč:

— dohodki	4.355.000,32
— izdatki	4.226.703,65
— ostanek sredstev	128.296,67

2

Zaključni račun o izvršitvi finančnih načrtov skladov za leto 1975 so sestavni del tega sklepa

3

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi.

Št. 400-9/76-1

Slovenske Konjice, dne 26. maja 1976.

Predsednik
Izvršnega sveta
Skupščine občine
Slovenske Konjice

Franjo Tepej, dipl. inž. l. r.

VRHNIKA

692.

Svet krajevne skupnosti Bevke je na podlagi 2. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 3/73) in izida referenduma o podaljšanju samoprispevka, opravljenega dne 9. maja 1976 na svoji seji 14. maja 1976 sprejel

SKLEP

o podaljšanju krajevnega samoprispevka za območje KS Bevke za sofinanciranje gradnje vodovoda in električnega omrežja

1. Na podlagi odločitve občanov na referendumu, dne 9. maja 1976, se podaljša samoprispevek za območje KS Bevke za sofinanciranje gradnje vodovoda in električnega omrežja.

2. Podaljšani samoprispevek se uvede za 4 leta in sicer od 1. julija 1976 do 30. junija 1980. leta.

3. Samoprispevek plačujejo krajani:

— po stopnji 2% od čistega OD iz delovnega razmerja, vključno nagrade, dopolnilno delo in delo nadur;

— po stopnji 2% osebni, invalidski in družinski upokojenci;

— po stopnji 2% zavezanci, ki imajo dohodke od obrti, drugih gospodarskih dejavnosti in intelektualnih storitev;

— po stopnji 2% kmetijski proizvajalci, osnova za odmero samoprispevka je katastrski dohodek od neposrednih gozdnih in gozdnih površin, od katerih se odmerja prispevek iz OD od kmetijske dejavnosti za posamezno leto;

— po stopnji 2% od odmerjenega davka zavezanci, katerim je odmerjen davek v pavšalnem letnem znesku.

4. Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. julija 1976 dalje.

Bevke, dne 14. maja 1976.

Predsednik
sveta KS Bevke
Milan Nartnik l. r.

693.

PROCULO

o izidu referenduma za uvedbo podaljšanja samoprispevka za območje KS Bevke za sofinanciranje gradnje vodovoda in električnega omrežja

Volilna komisija KS Bevke je ugotovila izid referenduma:

1. Krajevna skupnost je s sklepom, ki je bil objavljen v Uradnem listu SRS, št. 10/76, razpisala referendum za podaljšanje samoprispevka za sofinanciranje gradnje vodovoda in elektro omrežja.

2. Volilna komisija je dne 9. maja 1976 izvedla referendum za krajevno skupnost Bevke.

3. Od skupnega števila 375 glasovalnih upravičencev je glasovalo 371 ali 98,93%. Za uvedbo samoprispevka je glasovalo 346 ali 92,27%, proti je glasovalo 22 ali 5,87%, neveljavnih glasovnic pa je bilo 3.

4. Na podlagi navedenega izida glasovanja je volilna komisija ugotovila, da je referendum uspel, ker je večina volilnih upravičencev glasovala za uvedbo samoprispevka.

5. Svet krajevne skupnosti Bevke ima na podlagi 9. člena zakona o referendumu in 2. člena zakona o samoprispevku zakonito podlago za sprejem sklepa o uvedbi podaljšanja samoprispevka.

Predsednik
volilne komisije
krajevne skupnosti Bevke
Jože Jeraj l. r.

ZALEC

694.

Skupščina občine Zalec je na podlagi 6. in 125. člena statuta občine Zalec (Uradni list SRS, št. 9/74) na seji zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 20. maja 1976 sprejela

ODLOK

o grbu, zastavi, plaketi in znački občine Zalec

1. člen

Občina Zalec ima grb, zastavo, plaketo in značko.

2. člen

Grb občine Zalec je polje zelene barve, v spodnjem delu zaobljeno, v zgornjem delu pa zaključeno z ravno modro črto. V sredini ima zlatorumen znak hmeljeve kobule in lista.

Zelena barva simbolizira Savinjsko dolino, modra barva Savinjo, hmeljeva kobula in list pa hmelj.

3. člen

Zastava občine Zalec je zelene barve, pravokotne oblike. Razmerje med širino in dolžino zastave je 1:2. V desnem zgornjem kotu je zlatorumen znak hmeljeve kobule in lista.

4. člen

Plaketa občine Zalec je pravokotne oblike. V zgornji polovici je v zelenem polju zlatorumen znak hmeljeve kobule in lista. V spodnjem delu je napis »plaketa občine Zalec«, prostor za napis naslova dobitnika plakete in prostor za napis letnice podelitve plakete. Plaketa je odlita v bronu.

5. člen

Značka občine Zalec je zelene barve, pravokotne oblike ter v spodnji petini površine razdeljena z modro črto. Nad črto je zlatorumen znak hmeljeve kobule in lista, pod njo pa zlatorumen napis »Zalec«.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 011-4/76-2/2

Zalec, dne 20. maja 1976.

Predsednik
Skupščine občine Zalec
Vlado Gorišek, dipl. kmet. inž. I. r.

695.

Skupščina občine Zalec je na podlagi 10. in 125. člena statuta občine Zalec (Uradni list SRS, št. 9/74) na seji zboru združenega dela, zboru krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora dne 20. maja 1976 sprejela

ODLOK

o podeljevanju plakete občine Zalec

1. člen

Za posebne uspehe na raznih področjih gospodarskega in družbenega življenja, ki pomembneje prispevajo k razvoju občine, podeljuje Skupščina občine Zalec plaketo občine Zalec kot posebno družbeno priznanje

Skupščina občine Zalec podeljuje plaketo vsako leto na slavnostni seji ob praznovanju občinskega praznika.

2. člen

Plaketo lahko prejmejo: organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, skupnosti, družbenopolitične organizacije, društva in posamezni delovni ljudje in občani.

3. člen

Skupščina občine Zalec lahko podeli v posameznem letu do deset plaket. Poleg plakete lahko podeli še denarno nagrado v znesku, ki ga na predlog izvršnega sveta določi občinska skupščina.

4. člen

Predloge za podelitev plakete posreduje občinski skupščini izvršni svet občinske skupščine po predhodnem mnenju občinske konference SZDL Zalec.

5. člen

Razpis natečaja za podelitev plakete občine Zalec objavlja Skupščina občine Zalec najmanj dva meseca pred podelitvijo plakete.

Objava vsebuje:

- načela za podeljevanje plakete;
- pogoje, navedene v 7. členu tega odloka;
- kdo je lahko predlagatelj;
- rok, do katerega je treba poslati predlog.

6. člen

Kandidata za plaketo lahko predlagajo: organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, skupnosti, družbenopolitične organizacije, društva in posamezni delovni ljudje in občani.

7. člen

Skupščina občine Zalec podeljuje plakete za dosežke na področju gospodarstva, družbenih in drugih dejavnosti in sicer:

— za dosežke in uspehe pri razvoju in realizaciji dolgoročnih, srednjeročnih in letnih načrtov razvoja občine in organizacij združenega dela na področju industrije, obrti, gostinstva, trgovine, turizma in drugih panog gospodarstva, če so ti dosežki odločilno vplivali na izboljšanje samoupravnih in medsebojnih razmerij delavcev v združenem delu, na povečanje uspešnosti gospodarjenja organizacije združenega dela ter na utrditev njihovih razvojnih rezultatov,

— za posebne uspehe pri razvoju samoupravnih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja, kulture, telesne kulture, znanosti, zdravstva, socialnega varstva in skrbstva, ljudske obrambe, družbene samozaščite ter ostalih družbenih dejavnosti, če so ti uspehi bistveno vplivali na izboljšanje dela posamezne panoge ali področja dejavnosti organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij, skupnosti ter društev.

8. člen

Skupščina občine Zalec zagotovi vsako leto v proračunu občine finančna sredstva za izdelavo plaket in izplačilo nagrad.

9. člen

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati odlok o nagradi občine Zalec (Uradni list SRS, št. 18/75).

10. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 011-3/76-2/2

Zalec, dne 20. maja 1976.

Predsednik
Skupščine občine Zalec
Vlado Gorišek, dipl. kmet. inž. I. r.

696.

VSEBINA

Izvršni svet Skupščine občine Zalec je na podlagi 143. člena statuta občine Zalec (Uradni list SRS, št. 9/74), 11. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) na svoji seji dne 13. maja 1976 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi idejnega projekta obvoznice in priključne ceste »Zalec«

I

Na javni vpogled za trideset dni od dneva objave tega sklepa se razgrinja idejni projekt obvoznice in priključne ceste »Zalec«, št. C-408/marec 1976, ki ga je izdelal Projekt nizke gradnje Ljubljana.

II

Predlog idejnega projekta obvoznice in priključne ceste »Zalec« bo javno razgrnjen v prostorih oddelka za gradbene in komunalne zadeve Skupščine občine Zalec, prostorih zavoda za načrtovanje in urejanje stavbnih zemljišč Zalec in prostorih krajevnne skupnosti — Petrovče, Zalec in Gotovlje.

Idejni projekt obvoznice in priključne ceste »Zalec« bo, v času razgrnitve na vpogled delovnim ljudem in občanom ter zainteresiranim organizacijam.

St. 350-2/76-6

Zalec, dne 12. maja 1976.

Predsednik
Izvršnega sveta Skupščine občine
Zalec

Jože Jan l. r.

POPRAVEK

V sklepu o višini otroškega dodatka za otroke iz socialno ogroženih kmečkih družin in dohodkovnih pogojih v letu 1976 (Uradni list SRS, št. 5-191/76 z dne 4. marca 1976) se v zadnji vrsti zadnjega odstavka tč. II. črta besedilo v oklepaju.

Vodja pravne službe

Boris Korbar l. r.

Stran

644. Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih	759
645. Zakon o dedovanju	773
646. Zakon o pravnem položaju verskih skupnosti v Socialistični republiki Sloveniji	794
647. Zakon o varstvu pred hrupom v naravnem in bivalnem okolju	796
648. Zakon o prispevku za odpravljanje posledic potresa na Kozjanskem in v Posočju	799
649. Zakon o zaključnem računu o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1975	801
650. Zakon o spremembi zakona o podaljšanju rokov za določitev stopenj in osnov davkov za leto 1976	805
651. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev	806
652. Zakon o dopolnitvi zakona o uvedbi in stopnjah republiških davkov in taks	807
653. Zakon o dopolnitvah zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu	807
654. Zakon o dopolnitvah zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj	807
655. Odlok o zavarovanju redkih ali ogroženih rastlinskih vrst	808
656. Odlok o poročstvu Socialistične republike Slovenije imetnikom obveznic, izdanih za financiranje 389 KV omrežja in modernizacijo magistralnih železniških prog v SR Sloveniji, v znesku 13 milijonov ZDA dolarjev	809
657. Odlok o uporabi devizne kvote od odkupljenih deviznih nakazil delavcev in izseljencev	809
658. Odlok o potrditvi zaključnega računa dohodkov in izdatkov Narodne banke Slovenije za leto 1975	809
659. Odlok o potrditvi finančnega načrta Narodne banke Slovenije za leto 1976	810
660. Odlok o soglasju k zaključnemu računu Narodne banke Jugoslavije za leto 1975	810
661. Odlok o soglasju k predlogu zakona o ratifikaciji pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o spremembah in dopolnitvah pogodbe med Socialistično federativno republiko Jugoslavijo in Republiko Avstrijo o skupni državni meji z dne 8. aprila 1963	810
662. Odlok o izvolitvi podpredsednice Odbora za družbenopolitični sistem Družbenopolitičnega zbora Skupščine Socialistične republike Slovenije	810
663. Odlok o razrešitvi sodnika Okrožnega sodišča v Ljubljani	811
664. Odlok o izvolitvi dveh sodnikov Okrožnega sodišča v Ljubljani	811
665. Odlok o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov Okrožnega sodišča v Novi Gorici	811

USTAVNO SODISCE SR SLOVENIJE

666. Odločba o odpravi sklepov skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Ljubljana-Siška o urejanju obveznosti lastnikov stanovanj kot posameznih delov stanovanjske hiše	813
---	-----

DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE

667. Sklep o zaključnem računu Izobraževalne skupnosti Slovenije za leto 1975	814
668. Sklep o finančnem načrtu Izobraževalne skupnosti Slovenije za leto 1976	815
669. Sklep o višini prispevka za uresničitev programa vzgojnoizobraževalnih dejavnosti na področju usmerjenega izobraževanja v SR Sloveniji za leto 1976	815

	Stran		Stran
670. Pravilnik o pogojih za pridobitev pravice do denarnih pomoči	815	683. Odredba o načrtu prometnega režima na območju mesta Ljubljane in ukrepih za njegovo izvajanje (Ljubljana)	827
ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBCINI			
671. Dogovor o splošni porabi v občinah in mestu Ljubljani v letu 1976	818	684. Odredba o najvišjih stopnjah marže za nekatere prehrabene proizvode v prodaji na drobno (Celje)	830
672. Družbeni dogovor o družbeni samozaščiti v Ljubljani	821	685. Odlok o zvišanju stanarin (Mozirje)	831
673. Sklep o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svet Inštituta Jožef Stefan (Ljubljana)	825	686. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o podrobnejši določitvi, kaj se šteje za investicijsko vzdrževanje, revitalizacijo, tekoče vzdrževanje, upravljanje in obratovanje stanovanjskih hiš na območju občine Mozirje	831
674. Sklep o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v zbor delovne skupnosti Doma Ivana Cankarja (Ljubljana)	825	678. Odlok o dopolnitvi odloka o Izvršnem svetu Skupščine občine Ljubljana Šiška	832
675. Sklep o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svet Tehniške šole za strojništvo (Ljubljana)	825	688. Statutarni sklep o dopolnitvi statuta občine Slovenske Konjice	832
676. Sklep o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svet Šole za oblikovanje (Ljubljana)	825	689. Odlok o delovnem času v občinskih upravnih organih Slovenske Konjice	833
677. Sklep o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v delavski svet Zavoda SRS za rehabilitacijo invalidov — TOZD Fizikalna medicina in rehabilitacija (Ljubljana)	826	690. Odlok o amortizacijski dobi stanovanjskih hiš (Slovenske Konjice)	834
678. Sklep o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svet Svetovalnega centra za otroke, mladoletnike in starše (Ljubljana)	826	691. Sklep o potrditvi zaključnih računov skladov občine Slovenske Konjice za leto 1975	834
679. Sklep o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svet Solskih delavnic tehniških šol (Ljubljana)	826	692. Sklep o podaljšanju krajevnega samoprispevka za območje KS Bevke za sofinanciranje gradnje vodovoda in električnega omrežja (Vrhnika)	835
680. Sklep o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti v svet II. gimnazije v Ljubljani	826	693. Poročilo o izidu referenduma za uvedbo podaljšanja samoprispevka za območje KS Bevke za sofinanciranje gradnje vodovoda in električnega omrežja (Vrhnika)	835
681. Sklep o imenovanju predstavnika družbene skupnosti v svet Gimnazije Sentvid (Ljubljana)	826	694. Odlok o grbu, zastavi, plaketi in znački občine Zalec	835
682. Sklep o imenovanju predstavnikov družbene skupnosti v svet Solskega zdravstvenega centra Ljubljana	827	695. Odlok o podeljevanju plakete občine Zalec	836
		696. Sklep o javni razgrnitvi idejnega projekta obvoznice in priključne ceste »Zalec« (Zalec)	837
		— Popravek sklepa o višini otroškega dodatka za otroke iz socialno ogroženih kmečkih družin in dohodkovnih pogojev v letu 1976	837